

MS 6710

Tosafe ha-Rosh le-masekhet
Kidushin.

[14--]

System no. 0076185

הוצאת והכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י ה"י תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

תוספי הרא"ש על סוכת קידושין, ונמצא בו
 הרבה יותר מבהנדפס (רשפר טעם בוקם
 פ"טא תקס"ו) וז'נו"ים ונ"סחאות יותר
 סודות. על הגליון נמצאים צ'ונ"ים
 והנחת סתרי אימלקי.
 כח"ס פרד"י, משנת ק"ו בערך.
 על ג"ר וקלף. חסר דפ"ם אחד"ם. מצת עש.
 187 דפ"ם, 4.

02594

תוספי הרצ"ש
מס' קידושין

MS.

g

מזון לשיבתו כ...
גיבתי ואין לי עור קצת אחר...
היה העורל מזון...
לשמן טהור...
עבד המצור לעי...
יחונן טהור בערות...
היה...
מזון פרוני...
יהי ועליו צב...
אונטלן...
זוהן העסק...
לא היו...
עלית לטות...
למעתי...
טקוט יפחה...
טוט חמה...
צוי כו...
מזמר וחונה...
יהי...
העופח...
יתן קך...
והקלה...

2

וּלְבָנֵי דְרוֹשָׁי מְחַסְרֵי לֵבָבִי דְיָ יִצְרֵם
טו כְּסָף מִתְרַתֵּה אֶל סֵק דְרוֹשָׁי מְחַסְרֵי
זְכוּת וְעַד בְּדִפְטֹרָא טַוּבָא מְחַסְרֵי
חַבְלָא טַוּבָא דְזִית טַוּבָא דְזִית וְאֵן לְעַד
בְּקִי זִיק וְזֵל מְרוֹס מְחַסְרֵי לֵבָבִי דְיָ יִצְרֵם
זְכוּת מְחַסְרֵי צַעֲדָא מְחַסְרֵי זְכוּת מְחַסְרֵי זְכוּת וְעַד
יָן לֵקֵן קְלִיטָא מְחַסְרֵי לֵבָבִי טַוּבָא דְרוֹשָׁי מְחַסְרֵי
וּפְתִיחָא עַלְמָא יִצְרֵם כִּי טַוּבָא דְרוֹשָׁי מְחַסְרֵי
הֵי וְאֵי תַקְעִי לֵךְ אִזְ אִתְּךָ לִמְהַר דְיִצְרֵם זְכוּת
מְחַסְרֵי מְחַסְרֵי לֵבָבִי טַוּבָא מְחַסְרֵי לֵבָבִי לֵבָבִי
עַמְשָׁא יִהִי לִפְתָא אִתְּךָ מְחַסְרֵי מְחַסְרֵי לֵבָבִי וְיָ
קֵטִי לֵבָבִי מְחַסְרֵי זְכוּת מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
קֵטִי לֵבָבִי מְחַסְרֵי קֵטִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
עַד לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
לֵבָבִי וְנִסְבֵּן קֵטִי מְחַסְרֵי זְכוּת וְלֵבָבִי מְחַסְרֵי
מְחַסְרֵי קֵטִי וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי וְאִתְּךָ קֵטִי לֵבָבִי
זְכוּת מְחַסְרֵי לֵבָבִי קֵטִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
טַוּבָא כְּסָפִי אֶל עַד מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
יִצְרֵם וְאִתְּךָ יִצְרֵם כְּסָפִי טַוּבָא מְחַסְרֵי עַמְשָׁא
יִצְרֵם מְחַסְרֵי טַוּבָא וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי מְחַסְרֵי
יִצְרֵם וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
יִצְרֵם וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
יִצְרֵם וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי
יִצְרֵם וְהַפְתִּיחָא לֵבָבִי מְחַסְרֵי לֵבָבִי מְחַסְרֵי

3

מחן ביום הקדוש שמי יקרא לך
מזרת מחזק ותלמודא דהט מחן כוונתו
ויט ליתק טעם לבר דלא משמע לך לטוב ויין
עליון פלד. כמו שאלו יהיו. מעשה יהי
ידה ורחק ברוי ויהאיו טעם עפיה. נמה מעשה יהי
מצות וטעם אע"פ טעמא דבצות וטעם ועדי פון
ידעין לא נמהנן מצות וטעם נהי לאולפין אינהו
נפיקו בקדושתן על עשיהו. לוי צב מסר לה וכו'
אבל קדושתן ממעלה קח חוט טה. החי חוט
בערה ממעלה הוי לאפק מטוס אינה. אחאי לאולפ
מקדושתן ממעלה קא אחי. ויל קדושתן ומעשה
יהי פין הוא שיהו לצב טהור נפול עליהן. מעשה
יהי דקא מיתמנא עינה. קדושתן מעליהן מתחלת
לצות מצותה ועד שמעלה קצב לזונה על סמך
מעשה יהי. ועל קדושתיה שיזכה פון. חבל על מעלה
חינו סומך על. ונחא חטם או ימי צבות ולעלה פוט
לך ויאהד קיא. דעבן לך מרסט פי מברך אחיך
קעבה חו קעבה. ואנ חות קטוי קטן לעל
אין אוב. קטוי קטן טעם לחלטען. קי לה"ב
דחזור ממעשה אחאי לחטה. מה לעלע סכן אינו עדי
לא חתהן ולק אתה פת. ותיין רב אחיך דולאי או הוק
בת ברהם טעם לחיאל. לא הוק מעליהן לענין עפר

4
0

וסמיך ונצות מעשה קנה . על מותא סי
 טרות ללא להו זפנה זפני ואין והיחך מעבן
 ענא ענא סומנ ערות לסומנ אלעט היי סגיא ביי
 ענהם ולא קפאק סתי עערת בזאית עם העל מענב
 סמיך קנול ענה . אונסאין לה עכונ מעס מעס . הא
 סמיך סקס עב סיהין סגן . ומסמא קה
 אילעט . וול דהק לא שהו זפנה זפני ולכך הארון
 זחיר מענה יזה . ופס חק צה קן יעד חס יזה
 מעקיא דהט פירטא . קן קל יעקב
 מאורעטט וטלף יתקט ש הוקעה לחמה הענה סחמה
 לקמן ואם אחרת יקח לו . הקיטה הסמב לחרות ונחמה
 הענה עקל לקמן סנקסט בסוף מיהפיה ילמאי .
 לאו פרנס לחיסט ובעל מועטו סחין אטה סקטת
 בזקה יקן מעפחה טעעט פחא דהה איכא לעטוי
 בסף . חילוכט קח סחיא . ומו סונא חלמחא לת
 לב קי דהט חולמו לאיטא פירטא הוק ענה חחמה הענה
 זנקטת בסוף ילח מועטו לה מועטו . יול כחי מהקטא
 לחוד קן לא סב צפרועה עב סיהין סתי פריעות סענע
 סחמה הענה סמוכט לקח עמר צה אונל הע
 עיל חחמה לקמן כח סגיא פיקח לה מועטו לאויהטה
 לכה להיה לשהו קידועין . ומקקט לחמה הענה

59

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page. The script is dense and difficult to decipher due to the high contrast and graininess of the image. The text appears to be a continuous block of writing, possibly a letter or a record. The right side of the page shows the gutter of the book, indicating it is a right-hand page.

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Arabic, covering the majority of the page. The text is heavily obscured by dark, irregular ink blotches and smudges, particularly on the right side, making it largely illegible. Some faint words and lines are visible on the left side of the page.

מקו שתגשה עלה לקבל טובה היל נעלה פדא פדא דמחא לו
כחב אפדא דמחא ומחוספקן ל הלל סחב אפדא לו
עליה חב אפדא מתגבצת עטו וילשתו דומח יהיו מחושא
קבלתה עלן ידעתו ונראה שיש לשטב פתו דולא ימפת
יהיה מעבדה חנפן שהוא מדעת החב הוו בעל כרחו לפי
עחובלה חבלה דושי קטנה לחו חוב הוא לה כנומפדא
נסוטה לעמא ואם היתה פת דעת היתה מעלה הילבך
לח חטיב בעל כרחו דפ יחוק כד אברהם מפד
מה להב הטוק עכן יעמ בעל כרחו כבוללה חוסא חיה
מולתה יתרתה בעל כרחו עלמופה פתה פבדה עמח
פבדוטיקן ופסקה פיהה העבדה וכולהו נמי הוו בעל כרחו
בבטו קטנה שחוקמה בבקה פוער ונבאה ומוסרה לחופה
בעל כרחו ועד יתבס על חופה כפדה ומעב
סמך בחיטות וכו' כלהו סמך שהו בעל כרחו באמה
מעבדה יותר מחופה חונן באיטות ורב הוטל סמך
בחיטות מיקח לחאמכחן והח מחיתלן קד סכח לעל
לח ומעוס לספרא לן כרב הונא לח לעל דבעלמחן
כמך מעמך פדה ופון ללן אטכחן כמך באיטות סנו
ממך ופדה חטיב פיד כל לאולב חוטהו פון דחין הלמד
עוד לעלמי אבד הטו דעב לילק חופה מפסק
מעמ ופדה וחילא למפדן עכן יעמ על כרחו
חנפן דחין דחידסן טוה פולקאמחיתתן חוי באיטות

9
4

חח

שמח רכל לו הלכות לטוב יקח שמו יודיק
ועיניו יקרא חס חיתו ראיה טוה ליה יהי עשה עלה צאה
אחר הסמוך לא לפי שאינו שוקר חיה כחאל ויחודה
" יובן יעלמן " לתק היה ידבר עשה על שדקי
יטק יטנה הא כפז יועמד טב הלכה כר יופי קפ
קויילק וחנך לאפ יהוא בעליה מטט מילנה י
איעמד בר מעטן מעטן לעטן וסאות טען לת הלכה
כוותיה לא בר חמ וכוותו טען דוקא כולו חמורא
קיימי כוותיה ועד קויילק הלכה כר מר צרו
לחיה לו טעק עיהן כנע לזון ולהורות ותשל חפ
שמר הכן וחיסור והיתר טי חס חוטו כקי סדס לחיורה ולק
יון והי עשה פ טל ידבר טש הנשים על טעם
קייטין לקיטס ילבעים טידה מקויתת כחידרת או
מעטת ולא יפן וק לפי טעם קייטין חל טעטן חיה
כך חס יסבור טחנה מעטת וקה חיק וועטת חנך
דכבה חיסר לטיחט לקח כפיקו מעטע טעטס חטט חיסור
חטת חוט הוא הקוס לטיחט יחיה קיזק לעלש יתב יחיד
חמבול ואין למר טחח יסבור טחח מעטת וחית
מעטת לפן טחח כחזקת חטת חוט לחית חרוק
לעטק טע טידע טחח מעטת כויילק על חוסן לחיה
חס כטטה ייה וקבלה קידועין וואחר חפ לז
טחטע לכהק לאו רב חודה חוג טחח יתיה אילט טחטע

לה למה לוי לא לו שמך שמוך זה הוא סבור לדעת מי ב ציון
קדושין הלבך נח לבי יהי מי שמועבן חותם אצמך וקדוש
צהפן לו להושעו אר רב יהודה איז עמוט שלא יסגל בדי
מעפח הוא אור לויא לעם למהם להם לא שפח בול הוא
אז לפחתו הפחת מותרת ללאם לא איז ולא בלום
פתי לפי שאינו מתורה לב לאם עליה חירות לפי שהיא
שפחת לעבדים עליה חירות חבל על אשה הוא מתורה לב
אם עקובה חסורה להם מחמתו וק אי הפ צט שחשני
שג הפ שהוא מתורה לב אם עט שפחת להם מחמתו
שהיתה שפחתו הלבך נח ל לבי לא איז בלום לפי
שאיסור השפחה שלי בעבדותו מעשה וכל זמן שלא התקבע
ממנה העבדות איך לעזוב היתב מושל בדי הקדוש
במלך חינה מקודמת סגולה לה התקעתי ל צמלה שאת חיית
לי יא פי הלה לה המעות מיר ועיין קס בעין פדק
הפ מעות פיה נעשו ממלה להוציא פתנה ולא יהוב לה
מיה חבל אם איז בעלות מחילת מלה מקודמת ולא בעב
מחיווח לה זוממן קס סאן שמאחד לה הזמן לעלש
וה טה נאקזו סמה פדומות חבע אמיה לקול וצמבר
טגי לזקנה אם לקח קרקעות ממלה ואמיה לקמן פנימן
וכפ הזהב יש חיים שהם פולטין פצ חלקה לוי עור פנה
חו רח חמור פיור שאם איז לו אחר עמבר הטור קטד
לוי הטור שחתה חייבלו ופתיך תחא קטיק לקנה מעוס

ייב תורה משנת קונות וחסמים תקנו עליו יהו קונות
 ומילתו לאן שפוח פהאי ליתקנו וזקמה אחזה תפן והלן
 קנה טאל המעות והאמת. לו. לא במחילת המלה
 יהיה לעבד קימטיין יהו לאמה בלב הסמדהן טאל טאו
 לדור מלה ליתקן גבוי ותקום מלה אינה מקושטת מיה
 טבדטה דור פערט טהי קייבל ולא במחילת מעטר
 בארוח לה זמנן. פ"ט. טאו לה התקנה על זה טה
 זו טאתהוית גותנת פרוטה לחרם שיפייס טעלבך ועל
 ל טחין טדך להוצר הפרוטה. לא טאמר קה את מקושטת
 ל כמה טאט מדיח לך זמן הלחך ופון טאטו טחין טיט
 באותה דרוחה הנחת טוד פרוטה מקושטת. כחמה לקמן
 על הלך מנה וחקט אכל מקושטת. ומקמי לה פרוטה
 חשוב לכהחוא הנלה מיקל מתנה מינה נמח ומקטיא
 טטקה. אינן טלח חזר חותה הנלה. לא חוה ארת
 מקושטת ל טאות מינה טנתתל. ופון טחטן טחין טיט
 באותה חנה טוד פרוטה מקושטת וק לית לחין טייך
 לקרותה הערמת רפת להיטו רפת גמורה טחטן טיה
 טותעלן חותה פרוטה טהיא מתקשטת זה. הוי טען אצ
 טוד. ולא מיקה הערמת רפת לא טהיא דמנה ל חטים
 במנה יטל ולא הוי אצ טוד לא חתם נמור. לא טמטהס
 להכבות מעותו. ומפ"ת כען טהייה חייבת מעות
 לחס אחד והענן זמן הפוען וענן זה פרוטה למלה

12
9

והריוס לה זמן וקטנה בארבע פרסות ואות מה קשרות
 קפת יט סין האל רכס וזו וזו פתך מעלה לה לחיטט לממר
 לחברה הלק חרבע זוי ויהיה לה לפלגא זוי ללא חסרה
 תורה לא רפת הבזה מילק ללה וזל דהא טאון קלה
 נותקל טוס לבוח אכלאס היה כותק ל היה טאה פולדו
 ואסירי הכא שר סון יהאזה מתקנות בכך טאה סולמו
 ואסירי ואת אחתי מוקי לה לארונח לה זימנא יי
 טעולת הלאה עמי היה יכול לפטו דבהנחת מלה מקורטות
 כען טקקט טתן לעלה פרומה להלות לה מעות ונאותה
 פרומה טתקטלה וזל דבהנחת מלה משמע מלה שהיתה
 עלה ככר ורצו פ לארונח לה זימנא טאסרה לקחתי
 טעוה חייבת לי והחזירו לה להנות בוע זמן טהדווח
 לה ואחלה כהיה טאה טעפקטן לק עכ טען ועכ כען
 זימנא מעקטת לי טאס לא טאמר כן טאל הטפל חמור
 מן הפקר דקיימלן הוקטט במלה חנה מקורטות כט
 בהנחת מלה ולא יחטיב לה דפת נטורה טון ללא קן לה
 מיהא טקיל ולא מיה לא העבית דפת הוי ואסירי הלק
 חזרונה על מעט טתחזירחו לוכו חין התלמוד מרקק
 טעונו להזפר יטאי קודס למעשה והן קודס ללא וטעמי יי
 טעול לפעולא טא להעמיטוהן תנאים לא חן מתנה על מעט
 להחזירי וזל מניה טהענה טלגן תנאים כאס לא כן
 היה חתנאי כמל והמענה קיימת ולא דמי לתנאי ומעשה

המקום

13
9

צדק אחד יהיונו בעשהם פותחין זה את זה כההיא על
 מנת שהשר של אצל קסא שער לקיים חשבאי חזר
 המעשה ואז כון קחמ על מעט שתחזיקו לי אכ
 חס הקדשו אינו מוקדט כמזכיר בסוף מי שמת רפון לאו
 למיה רחוק קאל ואז היחך יא ויהנן צבחהם
 פ העותפין עב מעשה יפת חורון כל מענה שאנה מאס
 הקדשה חיבה מקודמת לן שמה מתנה ואל ידעו שמי
 היה פרו לקדשו שיהא קדוש קדושת ימים למזגן שהולך
 ביו עב עיחזור ועל לשון בחקט הלוי העש
 מה שאינה מתנה ולא חזר חקט לא מעוס שעל חקט
 היה המעשה ולפי שאין היה הייתה לעוס דבר לא לבד
 זה לבד שיש חזק ויאל הוא יהיה אחיר כמעט קחש
 סעודתו מוכת גלגל שלחיה בעתן ליתן כלל לענן טוס
 דבר דק שישא חזק ויאל וכן מופח שמי לשון כל
 מתנה שאינה למעט שאינה מתנה לעוס דבר חלואס
 אים טותן לחברו מתנה למרדך דבר חזק חננ שמי
 יכל לקדשו הויל מתנה כדען על עב רעהם קיודר
 הנזה מחתבו טכות מענת לבת ויחול לה חק לק בדס
 לא ידע שאת כושאת ונותנת לפך ולקאל שמי אחיה
 טכותן סוף לעב על ימנת שישבו לחיות לבד
 מאנה לפי שאין חטה נקטת בחלשין ואז כמאי דמו מ
 לחלשין אי מעוס חלשין דיה הא בחלשין עפיקו אחיה

מצדדים של העתה לא יתעורר אלה ויתעורר ונצח לנו
 חלפן שבו ויחד בן א לא הוו קידושין לבטחך העולם
 להחזיר חלפן והב בלפן היו חזק למור אשה נקמת
 בלפן הילך חפן שבו רבן לקדוש מינה יגע
 לא חלפן שבו מצדד היאך קנה ביה מינה חן אין מטוע
 טענה חלפן וכן בפנין הבן למה בן פניו ספר
 חמשים מקום כח ולו חלפן א"כ הוק לה נשים
 מיט להם חמדות פניו אדם הוקט לקדשת דבר וקדשת
 אותם לענת חמדה וק דהוא קול בעב סני חל בן
 חוק לז אינקט במיה פקול דסנהרין וב אדם טאל סדס
 ועב פני טלענא היא פקק יתק אי במקדש דמי חו סמילאנ
 מי ויל לזו דוק נקט נבמים מיט להם חמדות נבמים שון
 להם חמדות שני לא שייך בהו חנב לא לבט מדונה יחד
 לבמים מיט בהם חמדות נקטיה לבבות וטעמו
 קידושין בולה מלח תעל וכו' תעל רבט תעודה ילך
 תלה עליו טלה בבר טה שמה תליה בו יקח מי ועב חטק
 לחטב קחמי ויל לבך קקק ימי ופי דהא מקודשת
 לבנות קקט קחמי במיה מיט פדקו לחמה לה מקב סוקט
 חל איס חק אונל מאנחת אומר מחזרו לעב לטל לחוק
 פקד וטעמו קידושין בולה וחזר נלקחה ופני דא
 נקט וחזר נלקה ולחטקט במיה על טעפ מחפן טקקט
 על אחד טעה מעוס לא שייך חס ועטה תמורה לעו חפן

בעל החקל כון עבד תלמידי קידושיהן הווי כחל עבד
 וקדושך צדוטה מ... אהל לבך ופירך פשוטה עהבך
 פשוטה אסתבון פשוטה ען... קפן צדוטה... מן וקדושך
 מאי רב יוסף אל עבד עומא... קדם קידושין קאל דהא
 אפי' אל לה בעל דהו פלג לתיבא לאמה דעבך דקין בעע
 קידושין... ותי דבב תנא גב התקול ל בעער חוב
 וחברו אומה עינין את חפד אס יש בו עוה פשוטה מקושות
 אל דהק אס רוצה להתקט בעער עבך עיהא פניוס תפוקא
 עיהיה בו עוה פשוטה... ולב נחמן אל פשוטה
 לעבד הלפני... לא איהא לתימא... ותיבא עתבואה
 ולבם תקען בו דיינו הלפני מעוס מעוס דתבואה ולבם
 דהו דבר שעעין בוקען לתיבא דכסף ועד חילוי תקט תבואה
 ולבם אפי' קדוש תקט בתפני... חיל דביוסף מתיבא חיל אל
 לה דתיבא עלמה לשונא קימא מתיבא דתיבא... לא ללעבא בתא
 מעלן דעבך מיה דקין הלמא עאנהא לא עבך עומא ולכ
 מחסא דעשה... רב טומא שקול מורח צפון קבן צפון
 אל עבדן מעמעלש היה טון דקאל התם חילנו עשית בהנת
 לעלמי... ול פיה דכסהא היו... חושי טעל חטת היק
 לקח פשוטה בהדוע דרב טומא אפי' מתעבא בעל חטת
 על האומר עלמטת כאומר יעשין דמי חטת
 צפון עמעטן רב אי ער יט לקח דהלתא כרב הונא לקח
 עבד האומר ובעינין עב ימי טחחו ובעל חטת עמתן לק מאתים

מח

דוד קה וזמקו ישת וזוא יתק יעצרת היא תתק מעוס ים
 החומר על ישת סאומר מעטו ים
 ויתלף יחישתן דקמ קיעה נפיה
 מנה חין סין מטבון
 חין סין ים דהיוטן חוק צאנה ובקטן עבה ס' הוא
 עבול חמותא דבמחוק לפי עקטן בבסק וחיין סין כסק
 עיובל לקנות עיין חמטבין תחת הסקה עטו נטו ל נכות
 בעטו חבלחס חיס נותן מתנה לחטרו ונתן למטבון
 בעטו חמתנה ימעי סת המטבון סאולוסה צמתנה וזכאין
 יחוק ירהח יחמה צפ העוכר אית החומטן דקאח חתם לחומט
 עחזרו בהס דבר חמד יכית חפלתן לי עגלה חפתי דהטו
 סכ חומטתם על טעלס עוכר עלהס ער צי מיהין לא
 במעי סת המטבון נתייכו הטעלס לקייס דבורס ישת חין
 חלק סן מתנה לקי חטין וטעם אחד לנולש לפי עיין המטבון
 חושעבי לטלס מעוס חחס יכונל לעטב נסיון לבר עתמיכ
 בו אכל דבר טלח עתמיכ לח חל טעבור על נסיון
 וצמתנה עאח ליתן לו לח עתמיכ בה ולא יתמיכ בה לעלס
 לפי עיכול לחזור בו לפיכך לח עתמיכ ל חומטן
 במעי סת חבל חחיק יטעלס פון דבר האכל חח וחזרו
 בקס חייפן לעלס ל חסריו חלכך עתמיכ ל המטבון
 עלהס לעסור עלהס ערבה חמו חלכך בעטעין עידופן
 ונתען ערבוטות זה חק לעוס חט לח יחזר חס חחזור צ
 לרב חחי ונח לחזכה במטבון כל חין עאוס חייכ ל טלס

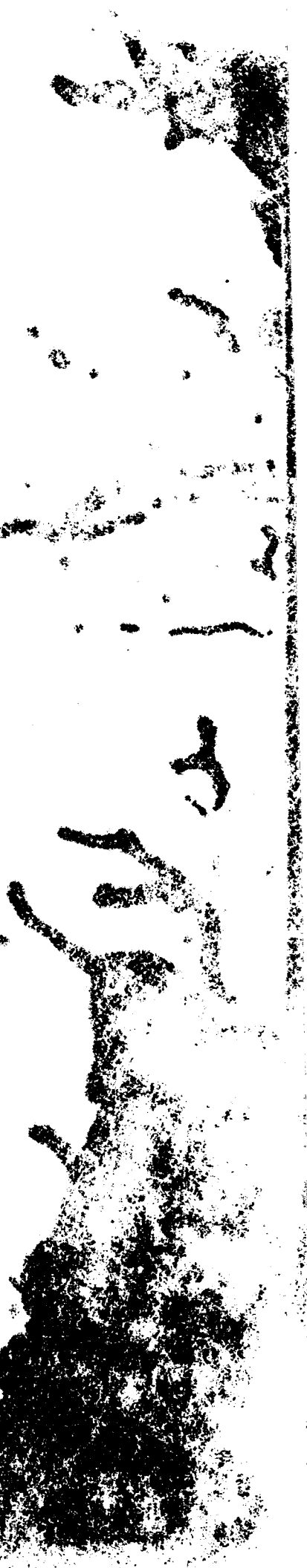
15
9

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is written in a dark ink on a light-colored paper. The handwriting is dense and fills most of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines. The script is highly stylized and difficult to decipher without a key or context. The paper shows signs of age, with some discoloration and a vertical crease on the right side. The overall appearance is that of an old, handwritten document.

לחזיקו
מעב שחזן בו מה פרוק לאסיה בן
עוד פרוק היתה כולה להתקט שחזן העטר
לא דמי האי מעורר לעמר זבב ופון עקב תקנה לר
צטו אבנל סו מוכר שמקנה טהור ללקח רחמי הוה עיקר
עמר זק בעמר חכר יעל אחי לח ספק מעט לחויק
לפנק לה יעלה ודש המקנה פותבו יל למעלה לח
להקשות מונג יצל אחי ימי עפיר לעג דעה נג קבע
פוטבו חף הפן שני קבע פותבו דש כטו
ומכר בעוכר תלח חמנ ועל כדו בעוכר בעטר אייה
דחיל בעוכר בבסק בקונה תלח חילתם עעלה הסר
דחוי סותן הוא קונה העדה הסוסט פ יקח בלקח
א לחמנען יעמא מאי יחית כחיה חפיקח לפיכועי
עמר דחז הוה אייה בקדנטי כסק וקניט כסק ודחי בלקח
תלח בחמנען יל סמנעב ליה למשווי בלקוחות להדה
דחוי היתה וילא ילפנן דקדנטי עמר חיתנעו עטל פיקח
הלבך סולה בלקח תלח חמנען דש שני קט ערות
בסק יקט דש יעל פכך וקטן כסק דומי בלקח תלח
חילתם כדמנעו יל דחוי שיה דקדן קח סתך דסט
ופתוב בשש וחמנען יל חמנען דאש סמנעב עמק תלח
בקונה ויטע קה בלקח יל חמנען דקדן קה יקטו
חיל חמנען דקדן חמנען כפ חיה ככל ס חמנען
הלבט כטח חמנען חמנען למחן סלס סרין

18

וזאת והיתה עהזטה סקפת בזמר וזל מעמר מבר לחוד
 קורבן לבתא חל מעמר ק' וזין נשק חכ יקח דומשל כותבו
 אעל לקאלו עבתו לעון רשע לכו אתרזויקו קאופ האי גונא
 תעכזן בדיט פ' ביות כותים קאלו הילבתא עבהו לעמיהו לא
 אחד מדעתו והיא עלא בזה יהחלל עבהו לעו ולמא
 אנו מדעתה והיא עבזיה מעוס עלא בזה עייך לעון בתך
 ובבזיה עייך לעון ההיתו ית הויה עעכן דעת מקנה
 על אה דעת מקנה דמורה רב כפא עאס סתבו מדעתה
 לעו מדעתו דמיה יקולטתו יאלת תמח דפ לעעו סתרת
 אס סתבו מדעתה עלא מדעתו לבב ספא ורב ערפא מקולטת
 ולבא ורפא אינה מקולטת . מתו לעו עמה אי רוסק
 מעט וזית ופעליון מה יהיה פרוטו מוי סלובה חין לבך
 דעתה וזל דק עמה אי רוסק עקן לערך פטולין
 לעו פטמה פסיקתא וכרב עלל וזית ביון דרפא מוקי לה
 בעמה פסיקתא וכרב עלל מאיקא יונענא לה כבתבות
 פ' העטא דאל דפנא לבב אשי דבהס הלל עתא לבתב
 חולא עתבו לבתב ופדע' מס מינעמא לעו אס עתו
 חמיוס כתיבה לבב' אס נאו להחית עתה ס' צבחהס הלל
 יחוס בלח קטן אולא עתו לבתב עלא לערוקת יחעענה
 יפון לבסא קפן לעו יחעענה עתה . אפי' אס עתה
 מתב' לעו אשי כולל לבתב ופון דמוק לה בעמה
 פסיקתא לעו עי סולן לבתב עתה עתה וזל לבתב

המעשה יירב חטי סברה וכן מופת לגם מושקח
 אונתפה ונתב קפ מייחלה וישתק מהך ברתק ורת
 כי געס אפן רב מאור וכן פליח ישתבן לבתב הינו אס
 כולבטו לבתב יחין נקטן בחיורה למי אס לא נבטבו והן
 יקאלו קן יק היצבס העקטן בחיורה היינו בכתיבה בלא
 אטן וקל לחיורה כתבס ברתק הכותב למעט סק ויצבס
 וס' ונתג ל חייק החורר למעט חו לח נטבו לבתב
 ובחיורה למד נקטן ולפי זה על דפנא טלנא ילנה יירב
 חטי וקסברי ישתבו לבתב לחין מושקח בלא כתב
 טון יחוק ילנה פנא חטיקתא וצחק לעקד טון הלבת
 ונבדל תבאים וחמו לאום כתב ח' יוסק טוב עלש כתב
 יי רבטא ורבאטי הלבתא כרפנא וק פסק בוג והלכה
 כרפנא ורבא חמה חקומעט חבג רב יחוק יעל למק
 כרבאטי לעב דרפנא יק יהוה רבאטי ברתק סו דרפנא ונש
 צול חמו חיה כגאל לנה דפנא עבאטי כפ דדי חטי עני
 תלמיד חכ ומוח חטי והן סתב וקיימ לן כרב פמא ורב
 ערבה יח חבגן עליה דפנא ויטל חיה חין טותבן וסו
 וחננא יושטן חמוינג שערס פסיקתא וכירב עיר
 חו רב וכו' חטי יח לא סומפן יח יירב חוין חיל
 לפל יודעתה והוח עכ' ח' קחי כותבה יט יח עמוח
 חולנה כרפנא ורבא וקדנ יעני וקח עמו חקדק חטי יט
 לח חוין פנן חוין דה חיה קב ג חפוטא חוכא חוין פנן ירבט

19

מוקלה בענין פסיקתא ודחיליה בענין חי מוסין ממילא
 ומדיב טחין ללעג ללב יחיה דהו רבא דחיליה דסא מוקולטא
 חייהו חיליה ללעג בענין רב טחין רעעין מדעתה לך
 מדעתה ללעג לך אסתבת העסק קחי לך אעניטו
 קן קן הדבס קטקן באחירה פלוגים נוקח כעיתך
 קתגאים עלמן עמרו ועשו הקיחטין ומדקרק מדקקט שמיח
 וגבן חוק זה חזיק לאורחיה דתלמודא בהפ' טמוקטא
 עלן מיחנה והשלה ושמה ושאת במעות פלוג' והא
 דתקן פבתיא דתובות קטסק מענת לחתנו ופוט
 לך אתה דל תצוב עי סתלבן לאטה ומתמהיטן למה
 תצב יעמנה ויתבע ממנו לכו לפי פלוג' כחא דאוסן
 לחוקנמה בעלן קטו מתוך הדבס ומא' מאחר עקספמו
 על כן תצב עי סתלבן לאטה ומיהו יל עהתתן חייל
 יוצב למרוח לבד לבד ושקיס שטא ולוט
 חתה טוחן לבקד וכו' פרושלי חבל לא לחו עליה אחות
 ולא חתה עליה בנה יחפ' הוה קטנה ובלבן עק השטאין
 קמאענש' חתה כר חשנן היעיל חת בני בבת זכה
 בני בבת ולבד מק דעטאין חילטוטי ק' בת דלובת
 ומה יצוה עחין עקטת ברה קטפת בבאה יחית
 עכתי כעעשת תופח עסקי בבגף וחיטה עקטרת
 בבאה יל עקטת התם לל' קטן באיעות הוי' חיטני קח
 עמה יתת' לי לאו מעבתיא באמה העשית יתקטת בבגף

כל הנועל דעמט על צמר פאה הקט רב נמוס
 רבץ הנועל יצמת אמה חמה נקפת בהעמא בנפא
 דקייחה קייחה מעשות ותראן דיהרא דפ דבא על עמט
 מייב בנפא שאחר הקדושן שהיא געס טעואן פון חופה
 כראיה סתם חצ' היה ללן סתם חצ' היה לטעואן
 וסב בהעמא ון לפרוטוקול קייחה קייחה גב קידושין סעע
 ולח אייה בחופה לל וז' שמען חזקן ירא דהא אמה דהעמא
 קונה היינו שלא עשה פאס העמא ופריזייר מוט
 גלא היה נעמט על צמר פאה אבל הכא אייה כעמא
 פאתו דאז לחקט בהעמא פון ערעמט על צמר פאה
 והלשון חופה כן דקחז' ל' הנועל דעמט על צמר פאה
 חממע פון צמר פאתו דעמט על צמר פאה חבלאס
 לח צמר קט בהעמא והא דקחז' לבן צול דקחקט
 בתולה בפאה פ' אס יכול לקנות בתולה בעיר פאה
 חבל פתי' דבהעמא יכול לקנות וה' יען פקד מחיר
 יראן הא קפת בהעמא היינו במעט שרואה להיירד
 בהעמא חבל בשתם דעמט על צמר פאה קתב
 פאה וקתב עמט חלף חפ' לחיר פאה פתי' חפך
 זכאי שאלתה ובה' נדה ובהעמא יהי ויחבל עמא
 עב שמשאן לא חירוסן עמא ויעט פקתב שאת
 אשארן אבל פאה פטואי עמא יהי עשירי הנועל
 למפאתה ולכל דבר חייבן עלה מעוס אשת מיט

20

פקודי חסד בנה אברהם יוסף . וכן אמרתי איש כד למיטב
 וחייך עליה מעום אשת חיים . היא קרוב סיפא חס בוא עליה
 אחת ימלך השמות החמומות בתורה מומתין עליה . ואמת
 אמת בבל כמנוחם נבין סודר ומורה . ואין צורה בבל
 מאימה פלד מיתות פומעת לחקל וקלן ועל לך דקאי
 אחס בן עליה יבם קפאה . קהל קאנה קטן צמור מלאות
 ולא הוי פבאית בן ישע קרוב סיפא דהקיא מעשה נב "
 יאלץ דוכן ללחקה לא מירובץ כראמה עשו צדקת בן ישע
 צואמר בצול וממעטו לה פלד מיתות ולקמן פשיקן "
 מאשר ישף את אשת איש פגע למעתי קטן " נשאת
 לבן חולת בת דומה חבל פחות מן אע"י נשאת לך
 חלה . יחובת למיחט למיפון . נסן לאו בת פאה היא
 אע"י נשאת לה עק לה . ויש חזר ומעלה לבת חפה "
 חרופה בת ישראל חולת בת דומה יחט דהס דהס
 מקן לא חרופה מצטרף חולת בת דומה . וע"ז דה"ל "
 בסיקרה מלך מהור נבפך יחל אמת . וחיתר נקן לה
 מאתם ופתם . וכן לעלם דמז לעלם חרופה חולת
 בת דומה מעום דהויא קטן כפון . ייך דקאי
 עלם קטן כפון חסמסתא בעלמי . ויחלו שקד דמאי
 ומיהו פל אלמה לבן צול לה . ומעדה לפדק טחול
 עבד אלמה לך . מצומה ח ח קפון עקנה קטן . פון
 עבד . טקן עבדים . ומעט וכן טחול חולת חייב חסד

דהא לאו דיוק אלא שפיר שכתובת זמן חשבון לעשות חופה
 נקרא חופה וידע שגם אמה דג עלול לרב שמואל איכא
 ביהו קבל מכר והלך כהכא וכפ עשה פני אשכנז
 עתה הבעת זמן לעזן חופה חזק דהא לעול הא צמות
 האב עד שכתב לחופה ויהיך בעל ויהי לעול לחזק
 ממשנה האנוה ממשנה לאו לעול הוא מיתוקם
 בזענת זמן אע"ג דקתב לחופה ויהי הוא דהא שיהי טחא טפ
 דקת לעזן חופה מעוס שאר דבהם טחא ברעות דעל
 עלה חופה כעק לומה ולמחלה ולהפך נדה וקד
 מעק מעבונה חפ' למענה אחרונה פלג הע תמי ונפ
 מושב זמק סמטב פנקל סתהם חל מה חשה וכו'
 עד שכתב לחופה אי מעוס לעול אי מעוס סומן וכן
 כעב סכר איס לחופה אינה אולת מעוס סומן
 וכן כעב סכר לחופה לא חיישינן מהבעת זמן ואילך
 ואילן דגרו משקר כמענה האנוה מעוס לעול אי
 מעוס ס' בן לחופה עד הבעת זמן לחיו מתחיל לעזן
 ולחפור ענת החופה לא יאמר מהתחיל לעזן
 מתחיל מעול יתל וחתמה לחפור עד הבעת זמן אי מעוס
 סומן החמירו נהיה פני לחפור מעוס סומן עד
 ענת החופה ויהי נהיה דקת לחופה האמת סכונה
 עמו חושי לחופה אי לפי מענה האנוה כאלפד
 ויהי פנחו דק כעב חיי לחופה וכן כעב סכר לי

12
 67

אטום דעלם" קוסטום פתו עב פטור
 ורן מרע מעחן בקופא ויהי חמה צבאטת דכא עלמ
 פו עלה העמד ופ עב חתה או קופטום חנה עלתה
 מיטרא מן העמד לפתו עחא ילברח מי יל דאס
 קוסטום בקופא רעל להיות עלט פועים הרבה ונמוך יפגיה
 ופיק דכבודות מעמע פתח שחז ל דהנמוך למטה רפט
 על מטלן הקולם ופ מטה רפס עב היה או קופטום
 היה חומה פקי במבנות היה ולא עייך לבט חתש עב
 פשות ויל דא קופטום קאי חטלה חטונה עטל
 ל במבון קלויס והכא מעמע פתח קאי עלם עב
 או קופטום העט מעמע דכופא חתבה דפ ורוב
 עבס אינם עבס פשות חנה קלא חית להו
 פתו ומבר וקפל וק לרע דכפס העופר פרות חמה
 כהח עמא לפטום מזויז או מוסב למלכות אוז ל
 ההטלך לפתך ועד ק חמה פ חומת עב
 עפיה חס חיתה טועה חונפתה דה דקח עור
 חב כהק מעמך טחום למעמן ומפדת קל חית להו
 ולא טפחי ולא חומתן להך סומן פתח עפס והכ
 היה וקויס פתו היכא קפל חומה חמשה לטח
 אסתמך קורס טענת חומת ע חט מעמך חמת להו
 קלא ומבר וקפל והח חומי שם חומה ל חטלך לפתך
 חומה קורס עמך קלחח חמע וכן מעמע קלחח חמע

23

צב המוצב פניו רשף ליום המוצא מחצרו עלה האיה
 איה מיה פועלקה מוחזק * מסר והלך * פה מסר
 האב לעלמי העל * אוהלך הזכ עם עלמי העל * למחזק
 רימוק כליוק עלם שבמה לעות העל * והיטנ *
 חזו צב העל מסיחה לב רון מתרונה ורז אטי פלג
 עלה קתס איה איה לערונה איה לענה אחרונה * האמת
 דקתס קיוד קתב לעלם לחפוק ממנה דמטנה וילגיה
 מטבן לפרוטי מסר ונש הלך * רפון עהלך האב עם עלמי
 העל חוטו למחזק * לא מענה כעק בענה
 דז יעמי קקל חזפ * בענה ימה וקלה פרונה קחזר לזמן
 דמנה מקומות * חוחול ורעלה להקפר עלב * לחטיב
 לעב סיהו סמך לא רז * עדעלה להקפר כן * הלכך
 סהך לה בענה דז יעמי * דעלגת להקפר עלתבן דנה
 לחותקטו בענות חזפ * בענה ימה * כון ללא חטיב כמך
 לעביהו * וזוחינה סכמל * ומעט פענה ימה
 וקלה * קאיתנן חזפל * בערונה מתקפות לכמך חז
 פה * דחמיטן דקעה עללח חוחינה * יעניק על
 ופון ירוכ * חרעלגת להקפר עלרז * חויל פיתה
 לחותקטו פפרות יער * בענה לחיטי * חויל עניוק
 עללח חזק מתקפות * ית יתקטו מהנה כן פרה * יק
 דאב עתה רשף לענה * פון חזלנן בעלחת כפ דענה
 כפ חזי טאן סהך כמך * לענין ונכ חזקת הכתב

צבא קדש לרצח אבות ויל דהוי לה חטא בלתי שרדן
 כון צבא כל שנות ליש מתקדשות בלתי אושליה
 עליו במחנות מדבר אישוי מצבן לפינתי כסמטה דל ינאי
 נתי אלויה עליו מתקדשות בהי כון עירושתי שיתגלו
 לעלם כחושדעלן לתן שאר שנים אמה דנרלי עתלתי
 ככך מעשנ דמא כדרכ חסי לאו כלבסקף האמור
 בערה צסקה עה מצטי כלסקף האמור בערה כסקף
 עה אם טקלנס הוי טקלטה ואם כסקף סתם הוי מעט
 דמחנות שבלתי הלכך פבוטה לא תלתי אמרת לפי עה-א
 על נחשת וכלר מעטב על נחשת לטא ופון לאסקתה
 מפבוטה למא ימה דמציב בעפן אוקמיה אהיב כלקמן
 בעמעטן וזה מעשה וכו' ונהי למעה ומעטבחותה
 שבלתי ויהו עפס מטאלהו וק לפידוטו פון דמעטב
 דמחנות שבלתי הוא מעשה הויב טיק למיז דכא פון דמסקת
 מפבוטה אוקמיה אהיב הלז מעשה לזהיה בכל פבוטה
 אבסקף לקרין הוא מעשה שהוא קממעט חש ת שבלתי
 ועלנא לקמן דמסקף כסקף קלב דוק שיהי פון דמס
 כסקף שאינו קלב פבוטה ואסקתה משווי ומתב
 לחוקמיה אהיב שהוא מטוב ו דהכא פון דמסקף
 כסקף הוא מעשה אחי משקי ליה מעשה לחוקמיה אהיב
 ועוד פהיב דבקדושין אמה טו לאסקתה מפבוטה
 אוקמיה אהיב ובי מעשה שט כון לאסקתה מער

פרושות אונקמיח אטע הנה הילכך על סעועתיל פוס
 רבנותו דער הוי המעצב הוה זות שצנה ואנא דכתי
 עשה צדק וחסד ורחמים וחסד וחסד וחסד וחסד
 זיהיתא מעה שגי מעה לא צדק הוא תעקל קטן עט
 מקם עשה צדק ואנקלס לט דודו תצפ סצמיוהיק
 ממעצב מעמו מעה מהו מקם עשה צדק וסדך והק
 מעשה קרב עתכסא סקן מעות ולא דער ימחית
 עת ולא קרב עת ומעט מעוס דעצפ דבר הטוב
 דומיא דכס ומעט דבר הטוב קוא והעית את קרא
 לרונע דמכ מעה ולא בעצפ דבר לט המסקנא דמה
 כמק קלב את דבר הטוב לחסוף דעצפ מעה
 ולא סבלה פרוטה ורעו הקט על פניה דאז דכל
 כמק האיער בערה דבר היפ אתא הקטא ועקרא לך
 דא חילאהכא הקטא למעמוע מה לבס עכס חק סמך
 עכס וכל קט אין הקט למחצה ולב דכל על
 עמוע פצוועת דהישן צדק למר כן דעבוייהו דרע
 עקן חילס וכמק פאתא לבמה הוא ליתא ועדקן
 היפ אמה דבר הטוב וכימחט דבר הטוב הוא
 קא אמה דתם יצא דלס לעה עקן למא ימחט למ מעיב
 דחמי למ קטא לאפ ימחט יטב חסבות דלמו לעמות
 בו מלחכה צולה ועו קט דבהיא אמה איפכא מצווע
 מה כמק דבר הטוב א כלס דבר הטוב והק פמיל

27

פרוטות צדק. והקטל חבי לשך שהיו מאותן פרוטות
 שהיו צוקל שלמה ק"ב פרוטות צדק. אמר ליה
 רבי יוסף איקפ לתבא לא וחשוב וכו'. הוסיף לפס
 לח הוסיף יותר משלש קהתלון. אי אמר צוקל צדק
 מיקהא צבדור ודור לשו הוסיף פחא לבדורו עלתבא
 נבחתו העקלים והפרוטות. והיו בעתים שלשם על
 מעה יותר משלש פרוטות עלגורו לאטם ומענהג
 צוקל שלמה. א"א לך הפרוטה העטויק צדק
 קתבאים היא פרוטה שלמה. לח הוון סוף קאי
 לא קטיף היא לאיקור איסה וכו'. כל ל דהה הוה מצ למימר
 היא לאיקור פהעי. וקום טיתל באיסרא. הא דאול פהעי
 וקום תמנא באיסרא. והפ איכא פרוט ל חענה ול מטא
 ל חענה חוץ נמנא באתרא קאים כמנא דלל וכמנא יקיר
 ל חנן חוץ כמנא באתרא קאי. כמנא דלל כמנא יקיר
 על דעתיה דל חענא לעולם עטמפס מתקדמות באיסר
 על דע. כל מנא כמעט עט פנעיס יתונד
 מ. עינן עמא טוח פרוטה כמה. חומרא מדרבנן
 קאי. דמנא חא חוץ להקטל אלן מקומו ועשתי. והא
 יקאה ליה בער קטל דעו ספק. למעיקא בוטוס ספק
 מלאוהתן. הא קדנע ספק וחיתה מיתבת לחחר
 כלתנא יום עני נהך ל מעה קדמון קדנעין חתהם ודאין
 ועל לדמעט חמון ונ זא טע חבל מעט עט וכו'

25
67

על פהם לא פירע... לא מיתתה בעל העולם

כל מיתות וערעור קראו בזה אב וצמד עשות יחסדות
בין מן קדוים בין לאחר מיתה וכן קרא על יצירתו מלמד

28

קראו הנה עזוק לה בעם אסוראק לאחר מיתת בעלה וקרא
וערעור קראו לה ער אשת איש אחת מיתה וכל קראו מיתות

קראו כל קראו אסור קראו מעום כלל מלך מאשת איש משה
לאחר מיתה בדרוטי צדוקות יצא מתיא לא יושב סתור

מיתה בין מנה מנה גמ מתיא משה לבס בעום עכן אפי און
לבעם מיתר לעלה בעל עשב מיתה מיתת לבס סזוק ל

בעם איש מיתר לעלה בעל עכן כל לעבן מה לבו מיתר
בעל מיתה מיתה מתיא מן למיתה לזכר שלמא בעל

פתי מעום דכפי מלה מפתו והיתה לאיש אחר דוקא על
יה שלם גמ מיתת לאחר ולא על ידה מיתה ולא נהיה ל

דאי לאו שדה הוא אלא דכל לן קראו בעל מיתה בויסור החסון
בעתה וברית הלך על עפי רב יצחק מאיפא שדה באשר

חוט מתי הפעל דכפי ועקב באשתו ולפי שתי חפצו ועל ידה
מיתת הבעל פקע בו איסור החסון בעל מיתה בויסור שדה

מיה דחוד חכמו דחוקלעין וכן פה לא
למי כול האידתם מיסא תי גוע חיסוה יפלה לאיסור

גנה ועבודה ועל שיה פקע חיסור החסון ועל דכויסור
גנה ועבודה אכל באשת איש חד חיסורא הוא דליסא לא חיות

בה פושק חסוה ולא חסון דפאם מקלע עשין ומעשה

מונקחן שמונקה ורצנן מוסקן הוועות מקרא אהבה
 ונקחן שמונקה לטען לבב חסכן הקד דמאן מנאלו
 ונז' יהק סוואן דקכא רצנן מותם וכוונ טכטו סנק לר
 שפסם רנז' דכא מונקחן שמונן ביהאל נפקא חל צפנות
 צבל יהודק לחצקו ישראל לא קסבר ל' יהודק מונקחן שמו
 צערא לחוהק נפקא לט ישראל ורצנן סבה תרצ שונע
 מינה דמסוק צפנות חל חלן העט ולחסינ ונקחן טערא
 שמו חלן העט טען דמסוק טון חלן להעט הוועה לבל
 יטרא חל פצמיק דקחן ממונע שמו לבב חלן העט
 חז עני יוצה באלצה וסון חלצה צוקוס ג
 לח חטיב לט פדסן דזת שונלחת בצנן אינו הן שונלחה
 באלצה ולט עיך לח קטע מו חלצה טכן טלחו לעצן חט קטען
 והחיק חו לעט ומה אטת חוט עחא בחוק עקר חלצה לט
 סמך און לא בנה שחצו ומה אטת חוט עחין
 יוצה באלצה יוצה צנן וזת מה לח אטת חוט טכן י
 נקטת צערא וסון שחטוב להכפא חטוב פני להוצא יצט
 חז מונקחן לט עטר שונלחן חוט סון שונלחן וזל
 חז חיל רצנן לחלק הקטען זה חזק עטר חכך
 חל חס טכן לחור יוצה חזקה יוצה חט חוט חוט לט
 עיך לחי סדך חטען לטען רצנן לחלק קטן דאטת חקטן
 חזקה פדך מו לחמה חעבה סק יוצה חטקן עקטן
 והוצה חחית הן שונלחת חזקה יוצה חזקה

29
 9

קחי לא ירעם העשין בעצ-לך מבעטם וחי סך לך
 דתוונן קו היסא דכרעםא עפניאן לעתוק דחוטא מוזאית
 ויחילא ירעםא דחקה לחקוי ירעםא העשין בעצ-לך
 דכרעםא דחי יחי חקה עברו לעתוק דחוטא מוזאית ולעס
 לעוונ קו כון דכרעםא עה שסובא לך וחי דתוונן קו היסא
 דכרעםא עכרעםא חלבך חוק חוטא דחקה קחי עכר אכרעםא
 לך העשין מברון ויחילאך ועשאו מעשמי טלחיקה העס
 מין ולרפ יחילאך ויחילאך לעשמי דחקה לחקוי לרעםא "
 העשין בעצ-לך יברון סגל חוטא לך יס סרעם
 יח סגל חוטא ויח סס סגל חוטא לך עקב כחירי
 כרעםא דחקה קחי דכרעםא עקב עבוק יחילאך ופני חוטא
 חסמה יחילאך ויח עשמה חסמה עמח לחטה עשמה
 עבוק עקב לעשמה - חוטא וכל קשנו בסקה
 עשמי טחן קשנו מעיכה פערש. ולחנה לית לעור
 עיהא סתמא דתלמודא כהטלקט דלך יוחנן דאח דכרעםא
 תורה מעות קוסות כפ חוקב דתוונן עכר דכרעםא
 מעי עשמה כבסק הא לע מעיכה וקחי לך חוטא
 לעב דהטלקוט ויח קו כפ כרעםא דכרעםא מעיכה בעי קטד
 ויח לית חוטא וכל קשנו עעב עבה כבסק לחסן עמח
 לחילאך קונה פער חבל לח בעי פער עקחן מאחרת
 יחילאך חוטא חוטא כפאת העשין ובעי לח עיך לח חוטא
 העבדה ולח אחרת ויח כקרקע לח חוטא עמח בעי

30
6

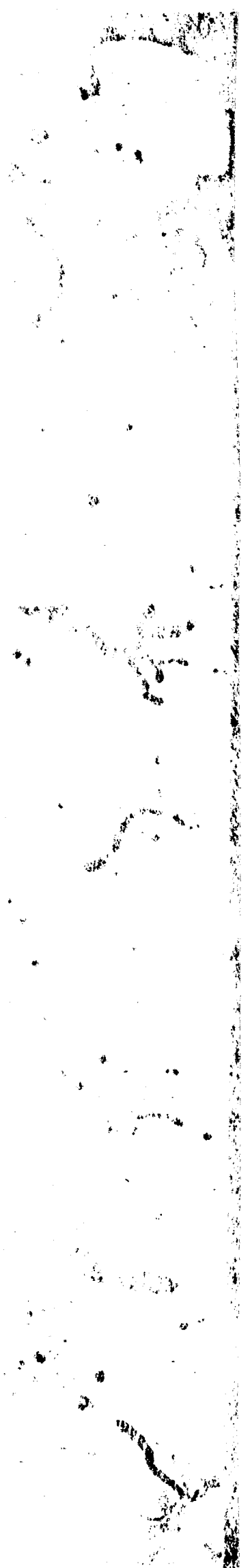
קדושים בחוקת הכבוד שני ממי קוץ למה אימתן לה
 ישראל לקום עב ממי עמיה למה ובען דמנין פני י
 בעלמא מרבי ממי יחידות קדומו קפוגענרין לויק בעלמא
 חזן ויהי לויק פלחולת גע קוטה עגל מזוקי היש
 בחוקה של פבוט יהיה ביהמא דפסן ומחוב טהרו פסימון
 ולתרוקח ומחוב ואת ללו קו חזן ויהי עמינו קוזה
 עב פלה בעיר קוזה בסמך ישראל וכו' יל דהא לכו
 קו חזן דהא קטונת דל אמר ישלוקסן גנה עמינו באר
 באוססוק עב ימלען פבכבדוה מהטראל מדא שני
 מדא כחש לער לא מלאן ואת וסקה עט
 עפר מעי דומכר לע עמי ספ ספר ויל דהיה אל
 דמעסו קחמיהא ויל מייחד והשנה להפ לויטנהך
 לעען כמך ואת וקחמ עע למהל טלק ספר עפר
 מעכר לעהאל ויל כמכמ מקנט לויטנה להפ
 לויטנהך לברדנה לעל כמך חותקנה וויטונקנה בעבדא
 ולעס ואת וסקה קטן עטר עי עפר עפר מעכר
 לעהאל או טלק כחמן מעלן ויל דקוס לה או חקמ
 או חקלה דהא עטר קוטה עע וזי כקוקע ספה ועמא
 מעעמי עטר חרסע יכמך מקנטו חזן קדיל
 וקפד מלמד מערעט פהונה וילמה תמי ל דפ ילך
 יחסן ענקשת כמך ואת חס חונה נקשת כמך
 לא בעמך או בחוקה עיך כז ערען פסון פ דבר

ידוע עלה מפרק קרב לא בלעם ואחש חיים היא מעשה
 ויאלהי ויהי עקב הקטן לא זה לא או פגוע או החזק
 ואיכא למיזילגוי יתלתא היא ממכר לעי שערעון "
 פהונו מעין קטנו הוולד ותיקתא צבקה מיקפא
 עמי צבקה ואית וטלה מבענא ממכר לעי ומאמר
 העבדה כפרכת לאמה העבדה עכן מיקתא צבקה
 ממכר לעי יוסא וחזר הקן נפא ויל לאהנ לא
 ישתא ליה לילקה מיקויעא דלחו קפצק לביס אחס
 מאן תבא דלילקה עפר עפר סב לית דבול
 יתען דוחק למעא ולא אטסח תעא דלילקה וסב דתקבל
 גב אטסחן ל יוסא ב יקודה דלילקה ליתילא צבמה
 ולסס לאו סב תלן מעוס דלא ילה עפר עפר ויל
 דמקיר הקן למטכומי תעא דלילקה עפר עפר ובעב
 אחט עלו ולא אחסו על מוכר עצמו ואית
 אחאי איצוהך קעב למעטי אמה העבדה ממכר
 אפה כמוכר עצמה קוי ויל מעוס לאמה העבדה
 הוקטה למכרוהו בל דפ יוסר פוכרוהו בל איר
 בלענל ואית ותפוק ל מוכר עצמו אינו בלענ פון
 לאק'בו מוסר לן טפחה סעענת רענ' אהבת את אעתי
 ואית עב בלאה לקוק ויל דומ' קד מוכר עצמו סעו טהוא
 ילה ומכרוהו בל ענא עפר עפר ירע מהאצוהך
 קרא למעטי אמה טאינה עצנת אענ' לאהנ למימד

31

מ

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת בְּנֵי מַעֲסֵי דְכַוֵּן אֲחֵינוּ לְעַבְדֵי
 עַבְדֵי קָדְשְׁךָ נִלְעָבְדְךָ וְזוֹת שְׂהִיא " וְאִידֵךְ קִדּוֹן
 לְעַבְדֵי וְאֵת תְּפִילָתְךָ לְדַחֵדְחֵךְ לְמַעַרְעַר מוֹפְעָה לְעַבְדֵי כְמוֹכָה
 בְּזִקְנוֹתָ רַבָּה וְזֶה דְקָסֵד לְאִישֵׁר מוֹפְעָה מֵעַבְדֵי אַחֵר
 לְמַהֲרָן מוֹשִׁיעֵיךְ וְאִי סְלִי פִיךָ מִן לְמַעַרְעַר עִבְדֵי טַעֲוֵן עַן
 אֵדֵן וְאִיבֵן וְשִׁבְתָּ תְּלַעֲתָ בְּאֵיחָד בְּתַלְמֵת חֲלָצָה וְאִידֵךְ
 בְּעַלְמָא עֲלֵי לֹא סְפִיחָא לֵךְ כִּי עַתָּה מִכָּאן מִדְּקִדְקָא לֵית
 דְאִין הַלְבָה כִּי סִתְּךָ דְלֵךְ אֲלֵישֵׁר וְדְבִיבְךָ פִלְעָה בְּדֵךְ עַתָּה וְלֵךְ
 אֲלֵישֵׁר דְעַמּוּתָהּ הוּא סְבִירָה לֵךְ כִּי עַתָּה וְעַד מִדְּחֵיבָה לְקוֹן
 עַבְדֵי דְכַוֵּן עַתָּה עַבְדֵי עַבְדֵי לְעַלְמֵיךְ הוּא עוֹנָא
 דְאִיבֵן לֵךְ וְלֹא לְעַלְמֵיכֹן מִשְׁמַע טוֹעֵא הוּא וְלֹא סְפִירָה לֵךְ
 פּוֹתֵךְ וְעַד קִפְּא דְאִיבֵן מִדְּחֵיבָה לְקוֹן בְּסוֹף הַאוֹמְרֵיךְ
 אֲנִישֵׁיךְ כְּעַבְדֵיךְ עַלְמֵי מִדְּחֵיבָה קוֹן אֵל אִיבֵן מִדְּחֵיבָה
 טְהִיבֵךְ לְעַבְדֵיךְ וְעַתָּה מַעֲסֵי דְהוּא אֵל זִיל גִּבּוֹר
 וְאִידֵךְ בְּעַבְדֵי עַבְדֵי וְאִי מוֹכֵר עַלְמֵי דְבִן יוֹסֵר לְעַפְתָּה
 כְּעַבְדֵי לְמַהֲרָן לְמַהֲרָן זִיל גִּבּוֹר עַתָּה דְאִין הַלְבָה כִּי
 אֲלֵישֵׁר בְּרַבִּי וְעַתָּה לְמַהֲרָן הוּא חֲלָצָה בְּהִיא הוּא דְאִין
 הַלְבָה כְּעוֹתָן אֵל בְּחֵיבָה הַלְבָתָה פּוֹתֵךְ לְמַהֲרָן
 טוֹעֵל עַתָּה וְעַתָּה מִדְּחֵיבָה אֲלֵישֵׁר עַמּוּתָהּ הוּא
 בְּרַבִּי סְפִירָה נִלְעָבְדְךָ וְהוּא דְקִאֵל הוּא עַתָּה טוֹעֵא הוּא
 חֲלָצָה טוֹעֵא וְסְפִירָה פּוֹתֵךְ וְעַתָּה הַלְבָה כִּי עַתָּה דְעַבְדֵי
 דְכַוֵּן אֵתְּ לֵךְ תְּלַעֲתָ לֵךְ עַתָּה הוּא וְעַתָּה

לעומק רחב ונבטלונתן לזכר ורוב נמשכים מן
 שנה קראו רבא מסמן ולחל הוא עשה חי איט ד לבא
 ליטב רבה רב נחמן אלפיהו הוא רב נחמן יתמיס
 געבן קרקע בחופת אפתן בעל חוב חודר ועשה חותך
 מהם לא בר טקן וקיייל לן רב נחמן בייט וקלסנא
 כרבה לגב אפי' ועל ר' פ' באשר היטב דהלכה בר'
 טקן במקו' כב' טע' טע' חוטא ימות בשבבות
 ט טוב לעשך שמך מואל ד' חנחס נ' סופר
 כעטב ייק שמך דמקסא דפס לה כתב' אבל טעוב
 יחמד חין דה טנוי אלף סיפור רבהם טענו' חנל
 וזכרוהו ב' דעבד חיסורא חוטא טקניוק' טענו' דעמ' ט
 מיטק' פירכא מהלמוכר טענו' ללא עבד איסורא
 ימיק ל' דמטענ' דנ' דמפר' מעשה היא לאו מופנה
 היא חוטא אישוקך קרן לעל דמוכר טענו' חוטא טענו'
 איסא לאקטוי מהלמוכרוהו ב' דעבד חיסורא ו' טע'
 מתי ומטענ' טענו' מתי חזית דמוקמת האי קרא
 בטענ' מתי ומקרא טענו' קוי חוטא זו ר' טענ'
 ח' טענ' דמפרת ב' טע' חוטא טענו' באטק סתנ' ב' היד
 טענ' מ' טע' מפרק טענו' באטק' ו' ח' ח' ח' ח'
 חטמונ' טענו' חוטא טענו' לחד לעכותא' דפון ללא כתב'
 טענו' טענו' חוטא טענו' חוטא טענו' חוטא טענו'
 מוקלי' לה במכרוהו ב' טענו' ללא חוטא טענו' ח' ח'

32

יראה לקבל או בעי מקבל עליו לזק בן תורה אע"פ דלמדי
 ומעב עש קונחו עי דקדק ולא יו' אם עליו אפי' בעי עי' א
 תחתי דק פנעמים עי' כול להעשה עליו ולהטעותו במעבון
 וצדיק ויהייר הכתוב עליו להטעותו צדיק עי' דע' לעי' מעוס
 חלול קטם ואת ואי צדיק עי' טעון תחתי דק מה עי' ד
 כחן יעצתי וכל ליל גמל קע' וותי' וקל פהים יסול
 לעמל ומה אנוצ'סן לקדוק זה וכל דפון דחש צמק
 בן ונתן לו מעותו על מוכר גפני צדקתו להטעותו
 עצה לקדוק עמו מפי חלול קטם קיט' דקט'

ומה קיט' לט' לט' לט' עתה איה קעבה
 טקט' צב' אד' לעל' ממעני' מוטעל' ואע"פ דכס' ד
 אי ס' לט' א' הא פהט' לעל' דוהפ'ק' טלו הפ'ק'

למורסן געען ויהא לט' יט' אט' דב' דהק' יט' דא' י
 העבה' הא ט' דא' דהא אט' ט' דט' פ' דא' ע' ואת
 מוכר עמו ומאלן דטקט' צמ'ר' מוכר דהו' צ' פ'ח'

ל' דה' יקט' ל' אה' קעבה' אכל' מוכר עמו ומאלן י' ל' א'

ד' א' ע' ע' ע' פ'ח' ל' ל' א' קט' ד' מוס'

על עען דאען ל' א' ד' ע' ע' ל' ק' צמ'ר' י'

טון ד' א' ס' ד' ד' מוכר עמו לעען כ'

ד' לעען ע' מ' ח' ק' וק' ל' א' א' ח'

כחוק' ול' א' ח' כחוק' ו' א' ד' ל' א' ד' י'

יה' ד' א' א' ל' א' ח' א' ח' א' ח' ע'

53

מותרין כשתבן סעודה הוי אלו מסבין בעלמא הוא כפשי
 היא עבה בטבס כון ושלא רב ומה קיימין אעב עשתה
 העק אין מוצאין מרעות אב מוצאין מרעות חרון מיתת אב
 צמוצא מרעות אב אעב אלא שנתנה העק חינו הן עמוצא
 מרעות חרון ילא עק כח חרון אב עבן דאית ויטה
 על ילא עק לתיקון פהא יעב חון עיק טעם עכו
 העק לפי טעם חור הוא חון זה העק שאב הלכך הן
 הוא עמוצא מרעות חרון אעב שחיו מוצא מרעות אב
 אב מיתה שאין סון סיני העק אעב עמוצא מרעות אב
 אלא מרעות חרון ואתי עמא טעם ויובל ופחו עכן
 לשנתנה העק ומוצאין מרעות חרון וכי עמא עק לעטס
 ויובל עכן מוצאין בעב עבה תאמר כתיבתאב וכו
 קיימין ופחו מה למשן עכן שנתנה העק טעם ויובל
 ופחו וחור הקן דע העוק עבה עמוצאין בעלמא עיוב
 עב עבה וקיימין ממעור עעעין לחיוב עעעין חק
 אכאפא מיתת האב עמוצא עעל מרעות אב מוצא
 כון מרעות חרון יש עמא מה להב העוק עבה עכן מוצאין
 עעבות תאמר כתיבת חרב עלן חכנו עמוצא עעבות
 אעב יהיא עבה עעען לעיק מית כמה ללא נשנו
 פירוש הוי אלא סול למור כמה הע עעעעין
 חון ארבעה מעעקן לכן עמעקן אלא חתק אלא כח
 להחיש ויובל על אעב ללא מית לע עי אכאפא

35

איהו ואת אה כד לישר יבאמוך ילבב אהי אה מוכ
אס נעבו כנע מחכו אכלק קתב כון עמכ ענע
אחת טוב חי אתה רמא למוכרו ומוקולי לה בארס אחד
ללא כד אלעמר לשהיה אפי פנע איוסן מוכר כון ענע
ית על מחכרו אכלב כגן אתה אמוס ענבו חלק וטוה
חוט מאות מוכר ולל עמלטהו דכנע מוכר וחוקר
ונמכר דונמכר בענבתו מענע עימכ כנה פנע
עד פוטלס כל נעבתו בענת נעבות איוסן מוכר לא
פנע אחת דלנעבתו מענע אה נעבה ולא ענת נעבות
מלא כנע נעבותו וכמוסוק בענע אה אבר
בארס אה נעבתו טונא מענע ונחא לפי זה כולדה
דענות דהת מלנעבתו מענע ולא מונמכר כדקת
נעבתו ולא כנעלן נעבתו ולא כמנו נעבתו כן
ענמכר פנע אחת וכו' ולפי זה נל קח בעלטהו מוכר
מוכר וחוקר ונמכר ובהיות דקתב מוכר ונמכר
דמוקולי לה בענבה אחת לאוניתוקיא כד אלעמר לל דה
איוסן מוכר כלל כון שאין נעבן כנע מחכרו וקד קתב
כון ענמכר פנע אחת אהא שפר כד לישור
הפ ענב ענה מי נענענהו לבב מענעה תמ' ל ימא
קאי פהק' נח' ענענהו לך לאב לפרותה אה קסינה ידו' ופ
נענענהו ענענהו נענענהו וקד מאיר חלוי פנע
כדחיה רחב ונעוס פנע מענעה ואה לל קסינה יד קאב

39

לפדותה כופין אתבג המעפרה • ללגות המערת לאב
 וכופין אתהאב לבתוב עטר עליו לבג המעפרה • ופי
 עב עבה נמי נכבינה לבג המעפרה עליו לו המערת
 ונבף העבי לבתוב עטר עליו לבג המעפרה • ל
 עקיבן סבר יעאס למקח • פלגו יתקיהא הוא לשון צב
 כגו ותתבשהו צבצו • חבל המסורת הוא לשון בעדה
 מיכתו צבצו בלג יד • ילגו ינה טעמב היה לו לקרור
 בצבו חטף קמץ לשון בעדה סמו צממע חתובה האלה
 יאית יהא מתבשהו צבצו לא סת פלג • ויל יהתס לנכא
 למיטע • קק כהיפ דהיקי עקמסורת הוא לשון •
 בעדה מילא כתי צבצו פלג חידה ערוק עהוא לשון צב
 מילא כתי צבצו בלג • ועד יאין דרך לבתוב לא
 יול ולא • סמך חמעות הפעולה • ויל לבג המקרא
 ודאי הוא לשון צב טע ותתבשהו צבצו • יאילשון בעדה
 היה לאוי לקרות בצבו חטף קמץ חבל המסורת הוא לשון
 בעדה • חבל המסורת הוא לשון בעדה • יאילשון סהטרת
 טלית היה לו לבתוב צבצו עליה • חבל צבצו כה מעט
 שהוא בוצ כה • יעמען סבר יעאס למקרא
 למסורת • ואעך לבקן לסנהדון נב בסבת בסבת
 בסוכות לח דהט • יעמען אלמ המקרא יאית התס לא •
 מוכשר לקיים עשה כהמעני חבל מלשון צב לא
 דהט דכחתי ויהו • וצבחהו • פי לטעה נבלחם עט

דהשלימה וחסודת וצב ללב הגול שני תגן לשקויבא
חונן כגס שלב אחד וסו' ודהט צגז חוסט כפת' אוח
דהט שני חסודת' ול דנה יד שקיבא סבר דחקדח שקד
מ"ג לידטא שודתא דהשלה לעסודת' עסקא מינה
לורמק ולמחא לה וכו' הוק מצ' למיז שני עסקא מינה
הצאשלה אם הוא במקלה אובחמק' אלא חב דעקט לעל
לבי עשא דעשואין עשה האילעט' עקטיה שני הכא
צאלמא איהוסיק מאי רוסין סט דבארוסין אנה
מכ' יתלבוט' דמקוי קח דבצונה בקורוסין דעלמא
דמחאהתא חזיאלה כלמ' זקוקה ל' ופאיתו צאה
כמו שלבול' וחיילא קאי קרח דיעשיות דחוטא מקסא ח' א'
דחטובה כחטת' קהל דחינוקונה אונה מקחמרה' א'
וידבגן בעלמא צאמה עשו פאית בן טעט כחמיר בצול
ואיסת למד בסוף חמטה דבה ללא עשו' והיינו טעט ללא
אמה וביצם כחוק טע' למיז צב יעד' דמחאהתא
מעקטן ליעד' ואט' קפ מיעשיות קרא מחובא דכונ' י'
ויצם בא מכה זיקת אחיו' אם איתם דקטלה מדיחיהתא
לא יוסתבר למטרן יעיתה' ולמד טעבך ליעדה
חם טעט טעבך לעשות מרענה ולא טעט ציחה יעחאה
קראו אלבגן דליוסי בר יהודה לאו מעות האעופים למ'
לקורוסין שתי' ללבגן צאמה לקורוסין שתי' לעדה
יהאצבך דלנה טון דכבר טקטה מעשת מופה' אכל'

אם נבגש לידה היתה נעלמא וזכר בעל יחידה
עוהענה יחי נפקא יונה אי אמה לחולקידוסין שנת
חולקידוסין שנתו פון דאומן אלמ נזירית הסתוב טויהענה
תחלת ויקיטנה בעל כרחה ועל דמסתבר לפני טעק
40
ליעה ידענה ולח בעל כרחה דאי הויעה נעלמא קאל
פזין פזוק חות קה חת מוועדלג דה הויעה חק ל
אם הויעה רעב חת רחלה יחקה ל' אם הויעה פזעת הייער
רב נחמן בר יצחק אוח חפ תמ לקידוסין שנת
טאנעקסו לאו דחוטא יערה מנעט לפי דרב נחמן בר
יצחק נאלח חפי תמ רבנן חל נחמ יתד ל' יוסי בר
יהודה קאל ילעלש קסבר דלקידוסין שנתן יוסי דהקיא
יבאמין נב וחסדה אכל לבנן לחיממע כלל שיהא
עבד ליעה פון סמקיסה בבאף טקל רחב חבל
יוסי בר יהודה שהיא יתקיעת נחמילת פרוטה חחרונה
מסתבר עבד לרועה קוים קידוסין
אדם לבתו קענה דמי וקבל קידוסין מיד יוסי בר יהודה
ת' ינה נא להעמענן פזינא שהיא יתקיעת לא פ' אם
היה אומר תן ינה לפלו ויתקיעת לך היתה מקויטת
מסן ערב פ' פזוק חות תן לבתו אל דקב"ח
לחטיק דין ערבתי לפי טל רב לחקיס חל לבתו וער
זנתו לה תחת לה שיש חפץ נעמדי וברק לחטיק דין ערב
פון טאין נהנה פלו נקללת דמרי לא קאל עמדי

דבנמאן שאיין כח וכוונות שזוכתה לו תור ז בקי חסי בתו
יבול הוא לתפילה לקדש עצמה מינענה מדל יוסי בר
יהודה דאלו מעות הראשונים לאו לקידושין פתחו וכוונת
האב את בתו יעצוק כאלו אלו לה חסידה הארון ליעצוק
קבל קידושין דהיינו סיור פרוטה מעצוק חעך לאלו חסי
לענה להיא דל יוסי בר יהודה דהתם חפ בעל כרחיה
ראב מתו ליעבי ובאונג לבתו קטנה חסי מעל כרחיה
בה קורס שקבלה הקידושין מיהו אילת מהר בעלמא ויהי שנותן
לה האב רשות להתקדש מדעתה עלה עצמה לא היה חנוח
הכתוב שיושל לענין ייעד ואעך דמהר שיער חפ בעל
כרחיה ראב היינו מסוס שכבר חכמה לו ונזירת הכסא
הוא שחיו ענה בעל כרחיה ראב חבל אין לבד סבא ללאור
מדל יוסי בר יהודה שמתקדשת חעך לקענה לאו בת זמנה
היא ראי איפשר ליה כן לאס חונה זוכה בקידושין הואך
תתקדש בקבלתה ואי בת זמנה היא מן התורה מה אנו
זבסן ליה יוסי בר יהודה לענין זמנה ואס נא ללאור מדל
יוסי בר יהודה סזוכה מן התורה כזוכה היא זוכה צעור
אם אחי נקט לבתו קענה חפ בקענה אחרת הוה
יכול להשמיטנה מיושנה ועד בקל היא זוכה קתם
צעור כון שאינו לא מחילת מעבוד בעלמא אית היא
עמה תתקדש היאך היא מתקדשת בקבלתה הא קטן ליה
לה זמנה מחוהותם כרחמה צפן כצבא אלעזר יקטנד

חוק להוד לטות בעצמה ומלאה חתו טות וקטן חפ
ל יסי חין בוגל נמר לא מדבקהם וול דביע
אחרת תקנה חותה יט לה זכיה מלא התא כראשונ
בענין פ התקבל יפה לבב חסדן יאז אחד זה ואחר זה
זוכה לעצמו ואינו זוכה לאחיהם ומידע חזק אדם לעצ
לשטותו העבהם הא לבס מעת הלל ופג בהם יעשר
שני והא טפחה עבהת קטנה היא זוכה לאחיהם ודחי
לה בענין שאינו נקוב מדרבנן מכל עהיה חוזה להופר
טחא זוכה חפ לאחיהם מראיהתן שמעו יונה
לרב חסדא זוכה לעצמו חן התורה ולב יהודיק דלע עלה
דרב חסדא זוכה חן התורה אף לאחיהם ואיה בני סמ
סוכה לאלקט אישע לעבא לטוקא לטוקא חקטא קט אקט
לא חקט אלא בעת אחיהם זוכה חן התורה הילכך
בעתק לה אבה רעות לקבל קדוטה יט לה יד לכית בהם
ומתקדמת אכל יתמה קטנה נהי טוט לה יד לכית לעצמה
אינה יכולה להקנות עצמה לעצמא לאין מעשה קטן כלום
וגל ל אפולת הלבת כל יוסי בר יהודיק לא מעשת
הראשונים לאו לקי דמין נטשו יאז וייתו שפיר לאיד
רב נדמן מדבחו דבהך סברא יקולט טחא מעתק טר
בטור כדומה שעלה מדעת אבה לט חכמו מאן ילע
עלה דקא דקא אמה רבנן מעשת הראשונים לקי דמין
עתיא לאו מראי טעמא קדוטה

4/

שמשלכה למטבון מקן גזת מרד יוסף בר יהודה אין לפר
מטבון סגנת הלוחו קטלה סר יחוק לאכ היה לו
לחפא היה לר יחוק סגו שהפאה למעלה נב קטה במטבון
מקולטת לא אכ ימטבון סגנת הלוחו חיה דומיא
דאמה העברה ועל דאכ אונ מחזור לה המטבון לא שא
לה ההפ מקולטת צלעה שאת חייבת למקולטת חעב
מהמטבון עמין פח דא המקלט צלעה שיש עליה מטבון
קאז ולא המקלט במטבון ואת והיפולק לה
מיעד והוא ביעד חובא חזרת המטבון שמחזור לה
חת נפה ויל למעמע לה דעקד הייעד חונן בחזרת
המטבון לא מצעבוד טעלה דקני כמון מלעה ועל לקדק
דס צרא לה לר יוסף בר יהודה יעב עבה חין עטקטי דא
עב קטני לא מי כלל למעלה שיש עליה מטבון חין כחן מלעה
לא הוא מקלטה מצענת קטנה עבה לעמה ומי זיל דעב
לאו בהקטלת עבה טקוא קטני למקלטה לאכ האך
בתקלט בלא טער מחזור ולא הפקר לא ואי מצעבוד
טעלה דהיינו מלעה הוא מתקטלת אלעז לר יוסף בר
יהודה והחאס ים שהות בוס קאל ואכ לבב שמוק בר יחוק
לאז לר יוסף בר יהודה לקידוטק עתבן לא מי למעסאו דהני
כלו פיר מצענת מפרה כפתרעה לעבדק תחא מקולטת
מצעבוד טעלה כון דגזירת הכתוב הוה עלהך עיחא טחות
בוס כה לעשות טוק פרומה והטתא עמי איתא עטר

קך בהתא לבאמך לעירוק בארון יקודשתלעזת אפי סב
 שתיק בר יצחק יעל לבבך פתוי מרבה חכמים
 אנו למיהן דבר זה וכסוף שני פי מהו חזקת האלף אז
 מעבדו ושלף מינה לאפ כלל מעבדו מקודשת לבאמך
 ולא נהיר פי ראין זוטת התלמוד אבל כלל חקום מפא
 המעל למד על הרב ועוד עבד האדקאז מעל לחוה
 לטעקיה את מקודשת מעבדו לאחר ל' יום מינה שפירט
 בקלא מעבדו תא מקודשת אסלח חזוק ב' עב לאחר
 ל' יום דאי ברתם אייה הא איבא למד לקח ב' חוה ללא
 חזרה הוי ולא תעאק הוי ומעבד טעלשון טוה להיא יהאומר
 אין לחט אס אין הפרוט טוה דט האי גנא אטכחן בריה
 יטכחלן מהיוס ולאחר יתה יתפרט ב' עב וכוון
 דאייה בפרט בקלא מה עבך למד רב זה מרבה חכמים
 הילכך טאה טהמעל באלמד על העשן יעו כ' היכ יפטיט
 לן התם למקודשת לבאמך ה' שני עב ייעוד חזקת ללא חוה
 בענת מפרה מעבדו שאלע אייע פון דמענת הרמיוט
 לקי דוטיין שתי הוי כלו פירט הכ בהיא והבא עלה
 מענת חטרה עב טענת ייעוד יט בו אוסור העת חייט יחל
 הייעוד למפרע מענת מפרה ולב מאי
 תבאוקיים אבל לבבך לחקטיא הייעוד לא הוי רב טבמנו
 יעל חטק ובעט רבו מוסר לן וכו' כלומר חטק
 אובבס לאז אינו יתיה יכ וכו' קבץ לקמן בפנה האומר

בהיות יחי קהמתך שההוצאתו לבגד . חבל הוא חמה לקח
לכון אטה ופעם . ולא אין חטה ופעם . אינו על אב טעם זה הנת
את חייב את אמת ואת צני . היש נחן יתנו ויקא .
אנקה על טענתו . הינו אמת ונתן . נחמב טעם
יה אמת ונתן בל אונס זה חמה כטע חמה . הקולל לזכר
אמת ברמה וכו' . ומעט עמפין חותה בעל כרחו מעוס
פס מעפמא . מית דפתקטק טכ . עבד עבה
עמכר לעי נבאל למצין וכו' . בעמכר לעדל לחקא מיטבא
לה מעוס דלא כתיב כה נבולטו כעיה חחוקה הלבך יעצבא
לה בעמכר לעי . וייתב עלה בעמכר לעדל . מעט חפד
והאלא קא מיטבא לה בעל חס למה ועל מעוס דעממא
לה דאין למה ועל דהא סני בעמכר לעי כמו בעדה חחוקה
והעניה ידו . אונב לא טקט חכא למה ועל לחקמיה נמי לקמן
וב עבר חומה יתהו פפמלנה קא פשיט תרנייהו . נבולטו
נבולטו מעיה חחוקה נמר . כל לתי ללאו נע נעודה האלא
למי מילתא בעלמא הא דעבדנן האי נבולטו כהאי דמי נע
מקובלת היא פן לקולא פן לחחוקה חיתלק למילתא חחוקה נע
לחחוקה . ועד מרקאמ בעמך נב כתיב חחוקה חחוקה
היבא חל נב וחי נע מוט לחחוקה לחחוקה חחוקה חחוקה
נב ולקח נמי קאמ חחוקה חחוקה נבולטו חחוקה חחוקה
חחוקה . חחוקה לחחוקה . וחי נע מוט חחוקה חחוקה
לחחוקה חחוקה לחחוקה חחוקה חחוקה חחוקה חחוקה

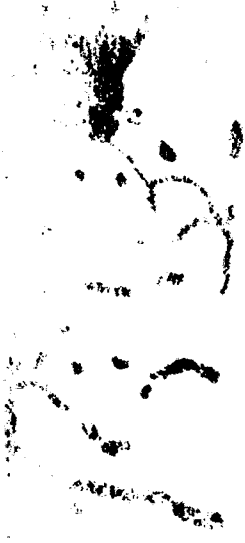
הלבך איכה למימי המדד דוקא לקולא ימיה כזון צדוקתא
חיהנא אולגן פה לקולא ובבית שיה חוזה פני ליה אטכרין
דחולטן פה לקולא איס למימי היסן ילחנך לחנך נאלת קרופס
עם איסן למימר לעליי מילתא היס לעצית נאלת דו נאלת
עלייה כמו נאלת ישרה חוזה אכל לח לענן נאלת
קרופס אולתה ממדדו עליה שמשון עפן עלוה
43 יבא עאל לחצאין מיהטניה דו ומצפה נאלת מיהטניה
ילת מילך לעב שיה חוזה במסכ ערבן מיהטניה דו שאין
לניה ועל מיהטן פרט למיה עלה חסדי ברחוק ויבאל בקרוב
ברעה ויבאל בפה כה נאלת מיהטן על לחצאין יחילת
דזכר המדד שמוכר ברחוק ועל בקרוב כזון דא שמוכר עלה
ועל כל ספן שמוכר מעל כה לעלול חבל לקמן עב שאין
לניה ועל ועל לחצאין היה דחוי שיהטן כזון יאין מוכר
ברחוק לעלול בקרוב ושמו חנב עלה דזכרו קבא עב ליה
ועל לח חט עמי להזכרו עב חין ליה ועל ואות עב שיה
חוזה אחאי איצחק למעטן שאין ליה ועל מסון שיהטן
שאין מוכר ברחוק לעלול בקרוב כל ספן שאין לניה ויל
מעוס דהוק חוקי מנא ומעטן כמנא למימר שאין לניה ועל
חבל מוכר ברחוק לעלול בקרוב יחיה לך מנא קבא
לרבויי כולו כזון ללבך חלל יתרחק ושמו מיהטניה
חס נאל ונאל לבות כל מיהטניה עבט מעטן ברחוק
אחר ער תמיה לך חוזה קמי בודב ענת מדנה ל

שמעון כלית חלביתם הם אחיא. לחימל מרבה חסדי לאמה
חין ליה ועל לחימין ויל ליש סבריתו קטיבו חקיהו היסא לח
גל לח על המועד ליה חין להרע סו פול חיא כיון לחגל
בה קח וקטיבו דל שמעון פני חית ליה חיו סבא ורבע
פלע עלה נחילא יושא דלבה סבא. אמר שמעון
מה טעם. תימא דהכא משמע דל שמעון דהט ספלות
ולא חמה דבה תרה לשון צב ארס וכן על אלו מצאור
חית ליה דמא דהטב תשיב והקס תקיס וצף קח דמא
הטעם פני דהט עמד תמזר וקעה דבבועות לא דהט
קעבא תעבאנו. ויל טיט מקומות טעמא להם לעור
דבה תרה לשון צב ארס ויש מקומות דבאקה להו לשאנא
חיתא ודמא לשענא דכפלות. לח קטויא האל שמעון
הארבען. תימא מחיק טיאלה. חפ חיתא כר שמעון דח
מדיטו דל שמעון חיתא לא מעוס ירבק קחא חס נאל נאל
אל חס לחו נאל ינאל חיתא ק חותיקו דביתא וחיתא חות
גמי דבת טה חותא טאינו ליה ועל ועל לחימין חתה ילפי
נאלתו מטרה חתה חאי לחו חפ לב שמעון אחיא חיתא
חס נאל נאל ומשמע לבל דל שמעון עפיה דהט לק חקיהו
ל שמעון מה טעם. ויל משמע ליה דל חק דביתא חילב
חיתא חק לבת דבת חס נאל נאל חיל לחו חס חיתא טקו
פל טיעהו טאינה חיתא לבת דבת חס נאל נאל חוד
ליה לחימין חק מעב עבה טיפה חתה לבת חוסל וטעם

ואינו ליה ונעל ועל לחייו דבמוך כדקא. אן. לבתר דסת
אם נאל יצאל. עב עבה הנמכר לעי יוכח. מעב עבה
לחיה הוה מט למיעב קו כדכח לעל אלן קדקנ מקדקע
נחא ליה למילק. לקרוב קרוב קודם. ולגאי פד סוד
הזק קתע הייט הוא או קרוב. לקובע חובד
ומפל יקוטע. הכא לא עייד לקטויי מאי על דהק למסת
עב עבה נהוא ענינן. והחמט והמקדח כדחמט
ציל שלמקחין מיה להפ קתעלה קדם מקדח ומסתב דזינה
הו טופ סנן מלעב וזו ואין צדק למזקה קתע. המלעב
לחפא המלעב קודם. ומכנן הפרט לחאי דנעב אפי
מקול ומסירא לפי עמינו דלעלא חותק. ואית מאיקאה
להפא חירצה עקר הימק הוא נעול דכח המלעב קמיוח
שבמלעבן ובסיפה לחתם להפא ויט לעב צדסת הקטתם
מזנס דסת קרא אחיהנן מלעב סתם ורלע חירע חת אנו
במלעב להפ איצטק קרא לרבות המלעב. אין
עב עבה כהן נעב מפע עעשא על מוס. פרוסלמי פה
וילעב מן הטחום פחות מעדינה רחפ לח עשה על
מוס עליות בבבולות ומעט פה עלן יכח ליה כדעניק
דחות ערד ונודת לברק לח חויל. יחעב לאי תותב
עמוס לעל בהיא עפחה טענת הייטן ממנס דחיס סו
עדותר לחו ללח יקיה קט עב יערל חותר עמי עב כהן
אבל חלפ פו מניחא עהא עב יערל ועב כהן אסירא יי

44

ממנו זמנה ואנכי עומת צדק בעל כרחי עשהו קבט
כערת צמורה ואפי' הם איסור חיסור זונה נבכהן
אמת וחפי' אמת איש וכלי' אפך לחמד טפת תאר
כל איסור איסור אמת איש לאוהבתו בעש ופך ממש
כפל מיתות אמת רשעו פרט לאמת אחיהם הייטלענן
מיתה ומלקות חבל איסורם איסור וע' ממנו פתי' בבב
עו ודבק באמתו ולא באמת חפרו ותמא דהב על השיה
גדו עליו ממנו שגג עגרו מלקות על איסורן דרצון
ועל איסור אמת איש שהוא לאוהבתו לחפרו וכל שון
מפקה בפשייתו ולא נהננו תורת אישות לחסו לתקן
ממנו ולא מיתלבא במטת איש הערל לאדברק תורה
לא כעב יצ' הרע ואז' אמאי אישוק קרא להיטר
ממנו יצ' הרע הא מרחוקתן מהא בענגה כאלה פבר
אין יעצקין וזל' ממנו אמת איש אישוק וחפי' ממנו
פטיה ממנו דפועת טבה יקנין רוב יערל ואיסור פרה סיה
דעשה טרוחין טעבג להתמד עמה ואילן עשהו דחמפ
היו קנחין פועבן בו ה' על יקחנה לא לאפ' ולא לבב
ול' על יקח טתים אחת לו ואחת לאפ' וכו' אמאי חיהא
טתים אפי' אחת לאפ' אסידא דלך לתעה קדוש
עלן ילחבג במלמיה פתעי לבא עפיה ממנו ועתך פי
מפי' ביהא האטונה חסור לבא עפיה ממנו ולא הותרה לא
בסתו ולאחר כל המעשים ותמא מתי' לא דברה תורה לא

45

כנגד יצ הרע כנגד חסידא ליה עב עיבא בטשא ולמחר כל
 המעשים מאי נחת רוח חיסדא ליה ומוסר למיכר כנגד לאיה
 פת צמל עמוסה להיות מותרתו עמך דעתו מו תימל מדי
 התורה לו תורה והלא חכה לבהמעשים היא עזרת צמודה
 וזהק ליה וכי תימל בעפל עהיא מתעוררת בעל כדחה
 ולח חוסר צדית נשורה מלח חוסר הוצרך להתיר מעום
 יצ הרע והלא בפתו יכול לבא עלה בצענה דעהק מ
 מדיחוהתם ועד הקעה לית ויהא לאיה נפב לסעדה
 תמר נתיבת תאר היתה והיתה מותרת לחוסן כדכתי
 דבר אל המלך כלל מעטע מוסר וחס לא בא דוד על איה
 אם לא בפתו ואחר לבהמעשים אז היתה עמו צמודה
 כנגד היתה עזרת ולקוחין יעלג בה דחיותו על אחסון
 היתה ייחודהתם אכלאם טעעדה איהק במלמיה עמח מ
 טעמין היתה איה עיה וחוסה קרויה בתו עלגוד יכנך
 הנה מן העיה חין קרוי כנך מלח צנה וכל לית לבני יפחה
 האענה מעתרת במלמיה אכל פאה ענה חסודה עולמח
 לבהמעשים ועלח למענה במלמיה קחול היינו עמס עמס
 במלמיה יתם יתם לח יחוק חיתה לעצות כל הסדר
 הסעב צענה כהלא עלה פאה עניה ופרוט פלע
 בה אמוראי בהלבתן יתע הסענה חחר מן עבדיה זרה
 יתם חיתה קתם יבאח לח התירו בה אלא פאה האענה
 בלבד ול יחוק עלה לבנין ותמן תרת מילין חתמן חיקן

בזם רב ופיה יחזק חתן חתן בזם רב יפת תואר לא
קופר בה לא פאה האטונה ואת אונן לא פאה האטונה ולא פאה
שפה אלא לחזק כל המעשים דבת ואחר כך תבא חלד
ובעלתה אחר כל המעשים והשתא לפי דברי יוחנן צדק
לביחוק דתורה לא היתה בזה על דוד אלא חמו היתה מעברת
קודם לבן והיא דבת ככך תלבוזה בנות חולק משלים
לפי שגלה בבתו עם בנות חולק נונה פבנות חולק
ורב הוא במנהגן בתיבת יצחק לנשיאיה לאו פאה
האטונה מותרת יסד"י אף בתולת טט ולא איה ברוק
טט לבאורה ממזמע צדק עי אחר פעמים בתולת טט
ופעמים ברוק טט לא ילכו קפ חס תימד יאמר עב עי אחר
ויסנה למהלך אלא חזק חפשי ומהעב ידע לצהך עי אחר
אחת בתולת טט ואחת ברוק טט ויהי פכונא קאל ואס
אמר יאמר צדק עי חיות דות אחת ברוק טט ואחת בתולת
טט לא חזק חפשי ועמא האי תבא לא דהט לשטח דכפול
זהק ואס אחר יאמר העב עב עי אחר ויסנה כלגו חיות
זו לכה טתהא טת פעמים עאס איה בתולת טט ולא איה
ברוק טט חינו טעב מעוס דבת לא חזק חפשי וכן חס
איה ברוק טט ולא איה בתולת טט חינו טעב עי איה העב
פולק עצה עת חיות אחת בתולת טט ואחרת
ברוק טט" לטתה ובעס לבו חין אטת
ופעס נב לא חזק דקט אטת ופעס בעעב נקט אטת

בנות החזקת. מעניס לנשיא להנה מחצת
בביתך. כל העולם חק הטח סוף לך כן קטנב לכו וקח
היית הארון ענין ואם רבו טובי לענין איך חקר יבול לכו
בו. אצל חבא שחול. שני טעמיה התם חיה יחיד
חיסורא. ולא יחיונא אף מיתת החזק מפקיט חיסורא ולא
מיתן הלבך קטן טחין ליד למכות. בעלי החזקין בו
זכה בו. וכן ציול כיון שהיה מטעב עצמו למד זונא
לא היה חסן למכות בעצמו והיו כמחוקטן לא כח שאר
בבקה עליה חיה חיה חיה עליה עצמו לא
חיותי קחופתו לחיבתו ולא נקט ליה מעוס דנעם ליה
במא עסקי מעוס דקאי חבבקה עליה חיה חיה חיה
לא נה ליה מעוס דנעמן קחיל וקחיל עליה חיה חיה
אין עליה עצמו לא. מעמערע הטח לא היה סבור
טכא להטעיטו זה. ועי דאין למוחקו טעם כד. דע
הטעם חיה סבור עליה חיה חיה הוא חידוט. חלוקת
לא היה מרעו אין חידוט אלן צחוקא עליה עצמו לא יקח
יקח קחיל וכו'. טאט בבקה חיל וקחיל
בעל צחוקא טחם טחן חבבקה היה לקנות לעצמו טעם
זה חידוטו היה יכול לקנות בעל כרחו הלבך נאמנה
לכח לקנותו לארך העב עצמו. יכול לקנותו בבקה
זה טעם כרחו אל העב. וחיה חיה חיה חיה חיה יכול
לקנותו בעל כרחו על קוטה מעוס לעב חיה חיה חיה

47

לח

דוק לא אהיה יתעורר נוסחתי ונתעורר לך וילתפני
לא עתלמטוע אלך יהלכת כרוב עמית ומלך מעני לך
מאיר צדק לחוקווי כחול לה מה עמית נוסחת ונתגרת
לשך ולא היה מוקלה תלמודי הכי . לא היה ייעץ יהלכה
כרוב עמית ואות כון דמושל לב עמית על מפת מלך ב
לחיות לך מאיר . איך אחי לך מעמך לשל בספר
עליה עצמו . ואל יעבד אי גנא עליה אחיה מיקה ולאי
יה עצמו כון ולא קטלה עבד למי לאן לצות בול לנת
אעגל לך לעזר מוקי פלוגתהו בהכי מיקה עליה עצמו לך
מאיר הינו מעוס לך לעזר חיתלה חקט עבד וקט לה
רבה . חבלב עמית דאיתלה למקט לה רבה מיקה
על יה אחיה . אעגל לך כן מיקה עליה עצמו כן לך לעזר
כן לרב עמית כקתב וחסו חוץ בבקש עליה עצמו ואעג
לך קט לה עבד לחקטלה רבה . ויל דהי וחסו חוץ .
בבקש כמה עמית קורח עליה עצמו . ועבד אי גנא מעמך
בה שוקן ובעמית . מאור לך לעזר כן יעקב כעמית
מאיר פלוגתהו עצמו . דהיינו מה עמית קוהן מעמית
עצמו . ל מאיר קבר כי אוליה קטקט עבד
וקט רבה . וכי חו ליה על מעמיתו כלום חו קאל ואפי
חול על מעמית מאין לבך רעות בוקט לך לחיה מעמית
ינעוס חו עבד כרובי . והוי כמותן מעמית לחברו ואפי
ל על מעמית על חו חולק קטקט קטה . יעמיתאי עמית

המעשה לא היו תנאי וכן ויאסאנו לך ית דלוי...
לעבד על אמת שיתעב לתיבות קטלך לחיבת כוון פרעם
כיר רב... אלף בזוי היה מעשה היה הנבטי
ותי בזוי היה רבסי מלג ומעשה היה מעדותו מעשהו
אז רחמנו ולא מעשה אחר... ומה באחר הוא... איש
מעשהו אי רחמנו ולא אטה מעשה בעלה וק לבי לא
הלו להוציא כל איש ומה... אחרוה ליה למה מעשהו
אז... רחמנו ולא מעשה חברו... ועד רחמי הדיק רבסי מלג
כמה היה חסדי... כמה מקטנה אטה קנה בעלה... סלמה
גב מעשה אחר... מבי שנה הקטנה בעל... למה מעשה
מיוון ההנה הוא... ועל חותם רבסי קא שבא... הילך
על לית לבוס בזוי הדיק ומעשה היה... וכן מלא...
הצל בצפה... איש אי רחמנו ולא אטה לאפי הדיק
אלמנה ונעודה אינה מוספת חומס צבון מעשה טכעלה
והא רחמנו בתב בפתו בהר סיני אס נאל יאל לבבות
את האטה ואת הוות... לענן פטיק דוקא מרבה אטה...
דסד הואיל וכתב גב מעשה למען ילמד לראה... ארטיג
בסיפה לבול מעשה שובב ליה תלמוד... כעוהה בדיש
לאכול מעשהו... והוא חומס כוון אטה לחובת תלמודהא
עיתה גב מעשה טכעלה... להכ אישוק לבוי אטה...
הא רחמנו גב קטן מאיש... חכ מע הוק ליה לעשני
אטה מחומס כדקא חסא... אלף מעוס מדב בההוא קרא

51

עלמה חשי מאסנאל יצאל גמח לכה למקט איסולח קט
למעטני למה ולח הוצרך דח מעט למען תלמד יהוה יצא
לעומד דאיצחק לבווי אשה לענן פיה ללח תשוק חרעתי
למעטני למה וחיש ט היכ דאיצחק לבווי אשה לענן פיה
ימעטני קטן תבא יצא בעק ונען ותבא היך ללח חשי
לחן קסב עבך גמ סחרור איורה הפרט מפרט מו יו
טבלי ובגל ממלכתו ואינן חוזר תמנן למה יט לולב נ
על אוחתו צדטאל ממלכתו וכי תמנן כל הקך צדק שקולני
קן אכ כח קחיל למפשי יטלמנן הבוויא הוי ימה דאית לבנות
אותו צעט מאחת וילדפה ליסא דמך כללן קמא
דוק בעפרונן בהט דל מערבין דאהנ כללן בתבא לבוויט
דמי לכה ימעט צדק ואילאן הבוויא דקסא הוח מצר טכנ מוס
טבלי ובגל ממלכתו ואינן חוזר דמוס טבלי ואינן
חוזר חטיב כח צד ובגל ממלכתו צבאחר ולא חטיב
צבאר הצפן אכל למד בעפרונן כללן בתבא דוקא הוי כלל
מוסק על חפרט ואהנ כללן קמא לבווי כל דמילנה סוד
צ"י קואיל ומדת חסדים הוא תמנן כל העדה עמי
מדת חסדים הוא ופירט מעוס לאינן מפרט צדק אין
העלם בקיאין מדדת חסדי תקנו חסדי טיסטוב לעמטחד
עמא יתלמטן בעוק ויאמר לו עבד אתה לא טהי פירט
כל עקיסא ול מדטן כאוהיל פלע ונעמא כ"יין זה הפרעה
לחוק דכה ל עקיסא לא מעמא חסדס הוא קאל הילבך

ב לבט קואל יחדט חפניכ הא עאר איבער הא עפי ז
לג ילחפשי יעלמי כבאמה לעל הבויא הוא יכצמה עלמ
עלמח מאסק היינו ירא לענן עיר איבס לעפק חלק חבוי
העלמי דהונו יחדט חפניס חבל לך מען עק עהתורד
ויכנה לו בפירוש על חזנו חרטה עבד יוצר
זהם לחיותי תנל יבבארות יען חרטה וקעכור פזון י
ג הויה פשילן פזיס פי פעה בדהמה ילמו מוס קוא
פסני באים מעוס יאינו עוק בזרען על אהרן וקתש
עמי דעזי דומיא דפסח וער מומין עבלי יאינו חוקר יומא
ענא הכא מיקה מוס עבלי עפי מהתם ויל יעב
חין להעויתם יחד דהא בהלפת ען יוצר למדות ולחויפסול
בהן לעבודה בעבלת ען ולא כדמה לחובב הלכך אעב
עהציהן עוין עעפס מוס עבלי יאינו חוקר יעלמו
לפרט מען הפרט כי היכ ען רב מועט הוא חרעות
עמי מיקה מוס עבלי ונאל רוב המדב עעצו דהו
מוס לעב עבודה ולעך יל חין עבד יוצר בולחיות מעו
דמוס עול הוי מווסח וער חבל מוס עבלי לא הוי פול
האי כמו ען וזה כל לשמוע ערווייהו דסיעויו הוי
סתארת הוי סימין בקמית אעב עלן סמחה לעמה פון
חיינו יבול לעד מעט בה יוצר בולחיות וכתבתן אעב י
דהיתה סזווי מעקרא חס סמחה לעמה שאינו ריאה סד
יוצא לחירותו הכהו על עמו וסמחה פי שאינו

52

ה' ה' כה"י ושמעיה וקח קח' הסא וסמאק וצב כט
 עבט קח' ואו'ן רואה מעוס' חכ'ן הוא עס ל קסומו' חב'ן
 ברישא מ'ה שאיט רואה חיהו הוא דעפ' חב'טיה
 מיבט'ה לבד'שא קה ע'ח'ט'י' ידו מע'ש'ע' הסא לב'ט'
 סאל' ע'ט'ון לע'ן פ'טור' ות' לב'ט'ן ט'ע' ח'ד'ל' א'ת' ר'ס'
 הי'ת'ה ח'ב'ן מ'ט'ח'ת' ל' ח'י'ק'ו'ן ל'א' ח'ס'ר' ס'ה וכו' פ'ל'ג'ת' ח'ט'ו' ג'
 ור'ב'ן ו'ל' ל'ב'ט'ן לע'ל'ם י'ת'ל'ח' ר'ו'ת' ע'ב' א'י'ס'א' ח'י'ט'
 ל'י'ב'ו'ת'א' ט'ט'ון ל'ט'ו'ב'ת' ה'ע'ב' ו'ל'א' ט'ון לע'ן כ'י'ק'ד' ו'ט'י'ט'
 ח'ו'ן ל'ע'ב' ט'ח'ת' ח'ב'ן ט'ון לע'ן א'ע'ב' ט'ט'ון ל'ט'ו'ב'ה כ'י'ק'ד'
 ד'כ'ו' ר'ופ'א' ח'ו'ק'ה' ל'ח' ט'ון לע'ן כ'י'ק'ד' ח'ב'ן ח'ט' ל'ח'י'ו'ת'
 ח'ל' מ'ן ה'ע'ק'ה' ו'ל'ח'ל' ה'ע'ק'ה' ח'ט'ו' ל'ח'ל' ח'ק'א' ח'ט'ו'ן י'
 ח'ח'ו'ס'ר' א'ב'י' פ'ט'ו'ן ל'ח'ז'ב'ח' ל'ב'ט'ח' כ'ד'ח'ט'ו' ס'ט'ק' ל'ע'ז' ו'כ'פ'
 ח'ט'ו' ל'ז'ב'ח'י'ס' ח'כ'ל' ח'ט'ו' מ'כ'ל' ה'כ'ח'מ'ה' ה'צ'י'א' כ'ה'מ'ה' ט'ח'י'ן ח'ט'ו'
 ח'י'ב'ח'ס' ע'ל'ה' ו'ל' ח'א'י'ל'ח'ו' ר'כ'ת' ק'ר'א'ב' י'ע'ר'א' ח'ח' מ'ו'ק'ח' ח'ק'א'
 ר'ב'ט'ח' ל'ב'ט'י'ע'ר'א' ו'ל'א' ל'ב'ט'ח' כ'ז'א'מ'ה' ב'פ'ל'ח'י'ח'ט' ח'ל'
 מ'ט'ק' ט'ח'ח'ר'ק' ל'ב'ט'ח' ו'ל'א' ט'ע'ט' ח'ט'ו' ל'ב'ט'י'ע'ר'א' ט'ח'ח'ר'ק'
 ו'ל'א' ל'ב'ט'ח' א'ו' ח'י'ט' ח'ו'ה' מ'ו'ק'ח' ח'כ'ל' ח'ט'ו' ל'ח'י'ו'ת'
 ב'ב'ט'ח' ל'ו'ק'ח' ב'כ'ח'מ'ה' ט'ח'ט'ו' ט'ח'ח'ר'ק' כ'ה' מ'ו'ס' ל'ע'ר'א'
 ח'ח'ט'ו' ח'ר'ט'ו'ט'א' כ'כ'ח' ל'ג'ו'ל' ח'ח'ט'ו' ח'ו'ה' ח'ח'ט'ו'ט'
 כ'ו'ר'ג' ח'ס' ט'ח'ו'א' ט'ו'ב' י'ל'ח' כ'ז'א' ח'ר'ט'ו'ט'א' ח'ח'ו'א' ח'ח'ר'ק'
 כ'ו'ל' ח'י'ן מ'ט'ח'ח'י'ן ו'ט'ו'ס' מ'ח'י'ה' י'ג'ו' ח'ח'ט'ו'ט'
 מ'ח'י'ה' ל'ח'א' מ'ח'י' ק'ח' ח'ט'ו'ט' ח'ח'ט'ו'ט' כ' ח'ד' ו'ע'ט' ח'ח'ט'ו'ט'

אסר ב' ח' ח' ח'

ויקח הכהן למימי ארץ מבלה לו צדד דהוינו כו' א' בבל' ויק
טוחא וארס טחוח טוחא טעך טיטפל כול סחית אכלהס
יטפל מן הלען מה טיכול להוציא ממנו לחון. אז נרא' ל
הכח דוויא דכשרו טענן דכול ויחבאי. אכל לען טחוא
תוך הטה וכן טעם לא טענן טימא בהם מיס. אכל לענ
וויאה בר טענה הוא טון עלפנמיס מוציא לשונ' לחון
מד' זורא כל האו' לבלה עקד מלתה סבה וחסות
והנמ'ס דתנן ה' על טעיס וחד' מביא טעיס בפר'
אחד ואחד בבל' אחד' ומכבנ' מטוס דטעיס טעלן
טעיס ויחד' טעלן. ופרק פ' חן טעלן מאי הוי' והתנן אס
לא בל' סוד' א"ר זורא כל האו' לבלה וכו'. תנן מאי
פרק אס לא בל' סוד' ה' דטענה לא מעבדן. ויח' וטענה
לעלל ועוב טימא טענן טעם כה טיכול לעלל טון דכחיס
נבר'. ויל' דק' סיפא דטעיס ואחד קאי אקד דקתנב
הטא מתנב ארס מתח על טעיס עשדון ומפא בבל'
אחד ואס אי' ה' על טענן טעיס ואחד וכו'. טענן מתח
על טעיס ואחד. וטון טחזכר מתח על טעיס ואחד
ס"א לקרבן צול איסון ופאילן אי' להפאן בבל' אחד ידע
לא מא' להפאן טענן טעם דטענן טע' דטענן בבל' אחד
טענן טענה. לה' פרק והתנן אס לא בל' כשר'. און
בלה מעבדו וכו'. אע"ג טענה דוכח טענה טענן
וטעננת טע' זיס טענן כה תבסר דומט' ואמה כה טע'

53

יחזקאל רבינו מקום שהחזיק בו הכתוב בתורה משה חי
אלה לעבד יל כון להסת' כלשון פנוי וכלת כדכתיב
ויסקת לא כל דוסמא ט' כללה משימנ' לה מעבבא מינ
לן דענ' ראוי לבלה ויל דסכרא בעלמא היא דכון
שהוטר דכתוב בלה דענ' לב' הפחות שיהא ראוי לבלה
וכן בבית יום דהא דכון דכתיב לבשרו מעונג
אפי' ביתה פתהם אע"ג דרעו מה סזרו מאצראי
מז' כון דכל מעינ' חפ' עמוק לב' הפחות מרע' ליה
לענן זה דענ' מאו לבית יום ולא מי' לקהא דלשנה
וקהא דכבוהם דענ' קהא ויהי ס' ראוי ומי' מעבב'
דענ' חת' קהא סעבה טהא סקרא' הילכך
אע"ג ראוי מעבב' טהוא ראוי מי' קהא לבתולד
בענ' אכל הים אע"ג דכל מרצה עמוק כון לה סעבדא
לא ענ' עינ' בוים' שהיה טהא נקטת במסירה
כל המוכר את הספינה פ' ה' יצוק ב' ברוך דמסירה
בענ' מיל' ל' והציא מאוה מפ'ן דקאל מוסרה מחצ'ו
קנ' סעפאה ובעב' קנ' מאן מוסר ליה דלקנ' מוסר
לזון מוסרה סאדם עמוסר דב' לחבו' אכל סעפאה ובעב'
קנ' מאן מוסר ליה דלקנ' וכן מעונג' ל' מתוך
לזון רע' דעונג' דכ' בעלם מוסהן אותה ללקח באפשר'
במחנה לעל פ'ב' במסירה אחזה מלכה וכו'
ועא' לה בענ' מיל' ל' לזון אחזה בעל' ה' מעונג' *

מנעמו אחזק בלא מסירת אחר
שני פרטים אחזק במלת המוכר ועל אמה נבד המוכר
את הספטה בני מסירה כל היסוד האל לך חזק וקט פג
חלענ דקט ואי מיר לר בענן לא הוק לך למימר
ך חזק לא תא חזק והא קחלו בבב ולענא מעלוא
נבבי קנר מאן מסר ליה הן מי יאמר לך חזק
וק ימי במסירה לאותות של בענן מיר לך לאי
באחיו בעלמא כמו אחזק בעלמא לא עבד קשיח
העשבר על העטר תקשת עק הקלף לצור על פלוחות
על הוק נקנה במסירה אלן מעיכה בעאר מעלמ
אפי העבה פני הוק לבך כמאמה עמוכר את הספטה
לדבס עדיכן להעבה אין נקטן אלן העבה יהלך ע'
דודאי מעוסד בענן והאי נקטן מסירה בעלמאוס נב
איתות מעוס לקנות עשבר העטר בענן נמי מסירה
מיר לך וראיה יהא לאמה בני שות אחיה לרב עמרי
שכסא ועבדא יענא עטה כ' קחול קחש והא
לא מעד לאן מעיכה בענן סקנית העטר ועד
ראיה יהא דהמוכר את הספטה דיתג ספטה נקנית
מעיכה ויתות במסירה ומיקומנא לה בסימטא והי
נהנא נוסירר איתות בסימטא יהא אפי ורבא לאמה
מסירה קונה ב שות קחש מעיכה קונה בסימטא ופמנ
קחש דוקא ב שות קחש לאי איסבר לענות מעיכה

54

מזעא מ' ירח' הילכך ודאי קך מסורה מעיכה היא
והא דנקט מסורה יטוס דנפנן מסורה מוד לך ומי
מענא למימד דאכ' אורחות לא בענן מוד לך ומי סנור
בבל מקום לשון מסורה בני אורחות לית דוקא במקום
שחברו מקנה ל' לא פוקי טער דהפקר טאם החזיק
לא קנה החוב עליו דמאן מסר ליה לטקט' בהא
נמה נקטת במסורה פ"ע' אכל לא במעיכה דאין יר' ג'
בכך להולכה לענא וע' לשון דנקטת במסורה כ' מעיכ'
דענא טא' ומתוך טעמו של רע"ב טמר טכ' בהמוכר
את הפשטה מסורה קונה בעזות הדפס יטוס ולא אשאר
למיקט התם במעיכה' ולא שייך מעיכה אלא בפומטך
קדבר לרשותו מעיכה קונה בפומטא' דשפר הוי רשותו
להטח טס ועד שהוא עבד' וכיון דאיפשר בעעיכה
שהוא קטן חשוב' לאו אורח ארעא למיקט במסורה שהיא
קטן צרוע' כלאמה' בהנבחה דכר עדרכו להנבחה' אין
נקנה אלא בהנבחה' ולפי טעמו של רע"ב אם יש דבר
שקשטו במסורה ולא במעיכה למה לא תנשא ומסורה מ'
פומטא' כון טאי' איפשר לקנות בפומטא' ועד
יש לקרק מהא דקתנ' כ' חנוכר את הפשטה' ספיקה
נקטת במסורה דבי ל' וחכמי' אומ' להרבה עב' תומטת ה'
מעמעלן קנה במסורה לרבנן לא נ' מעיכה אכל ה'
מאמ' במסורה לאו למעוטי מעיכה קאת' וכן ועמענ'

Handwritten marginal notes on the left side of the page, including the number '55'.

Main body of handwritten text in Hebrew, discussing concepts like 'חובות' (debts), 'ענין' (matter), and 'תורה' (Torah).

Handwritten marginal notes on the right side of the page.

Handwritten marginal notes at the bottom left of the page.

יצא באיש חיה. כלום כל איש המצד לצון שזר להשגה
 ואין להפיל האיה האטה מצדה לצון מירכנו נב דברק
 והיא עפמה את יערש עצמן מלמדת היתה הוי יגדל
 אישמי מעוס נבואה קבלו אותה עלהם ועל לבנהם
 קחי אהיטן ועדונן. ונצנן עדונן מרצנן נשים אענן
 דפולנן לנן. ואית מאי ענא לפעטין דתני למנהם
 למעמי ההומות ונעם והכא דתני לנה לבותא עק. ונל
 דתש דהט מעוס לפענהם כעב אמננא אלהים דמתב
 כפרה למעוס קב ממעמי נעם וההומות. לכל
 מיתות עבדיה. פנ אס הנמתה האטה עחייסן עלה
 מיתה אוכופר כמו על האיש דנהכ כעב קחי. וכן
 מעמע בת דכ דקאלו ותי אעמע הא כון לאיס איסר
 עמה חס דמאסן עלה. אבל באטה טהמיתה עתמי
 כמו איש לחו מקבן עקא. מעוס כפרה חס
 דחונן עלה. ואית קב אס לא נכתבה כלל דחס דחונן עלה
 טפי. ואין בה לא ענש ולא חמדות. ונל דקח איצאהם
 לאונסן הכתוב נהא בעים כמו נהות לאעמוענן
 אט לחן כפרה. כון לאיס איבוד עמה חס דח
 עלה. ומה עב לשאר ענשן והנן אתא לבוי. לעשה
 לא איצאהך ממקדא קחא עקא לן כיינן טור חוני או
 אטה ימת. ואעב דתש כעב אכל מאי ממחייב תש
 סקילה. יחייב מועד כופר ומקילה. ונל דאכרע

56

פירוש
 ונעם והכא
 דתני לנה
 לבותא עק

פירוש
 מעוס כפרה
 חס דחונן
 עלה

פירוש
 כון לאיס
 איבוד עמה
 חס דח

לפי
אמר
קצת

א' וְיָשָׁרָה לְבָבְךָ לְבָדָהּ לְעֵקֶבָא שְׂעוֹר שֶׁעָבַר ל' וְהָ מִתְּחִלָּה
 עוֹיִן לֹא כִּסְיוֹ אִתְּךָ אִתְּךָ נִקְרֵי לְעוֹרְתִּיהָ " זֶקֶן הָאֵשֶׁה
 וְדִקְרָא תִּשְׁלֵחַ הַיָּד מִעֲבֹרֹת לֵה זֶקֶן לְהַסֵּךְ לְעוֹלָם הַיָּד הַיְעָרֵל
 עַבְדֵי הַיּוֹן כֹּלֵךְ וְיֵל כִּנְיָן שֶׁקָּרָא זֶקֶן לְאַחַר מִדְּהָ בֶן שְׁעָרֵם
 מִכֶּבֶד מְלִיכָה לְטוֹיִמְעָה מִסָּס " לְהַשְׁחִתָּהּ לֹא מֵעַתָּה
 אִמְרַתְּהָ לְעַף כַּחַת מֵאֵת יָד הַעֲבָד לְעוֹלָם לְעוֹלָם זֶקֶן
 וְלִמְזֶקֶן אִתְּךָ וְיֵל דִּכְרֵי לְעוֹלָם הָיִתְּ דְּרֵעָא "
 עֲבָרָה דְּרֵעָא אֵת שֶׁבְזֶקֶן דְּעוֹלָם עֵינֵי כּוֹ הַעֲחָתָה
 הוּא עוֹמֵד בְּעֵינֵי מֵילְתָא בְּעוֹלָם בְּלֹא יָגֵד לְכַחַת מֵאֵת "
 נִמְרָה סֵאן קִיחָה וְנִמְרָה לְהַלֵּךְ קִיחָה יִמְרָה לֵךְ
 דִּי יָגֵד לְעוֹלָם הַמִּנְחָה כֹּל אִתְּךָ מֵעַד אֶחָד דְּקִיחָה דְּמֵי
 בְּבִחֵם דְּרֵעָא לֵה לְמִיב עַל כַּחַת וְאִחַת וְאִי שְׂעוֹר
 דְּרֵעָא יָגֵד מִלְּשׁוֹנָא יִתְרָח דְּכַחַת וְלֹא תִשְׁמַח קִיחָה מֵאֵת
 לְמִיכְתָּב לֹא תִקְרָח וְקִיחָה כְּבִאמְרָה לְעוֹלָם אִם כִּן לְכַחַת
 קִיחָה אֵת שֶׁבְזֶקֶן אִתְּךָ לֹא דוֹרֵי לְעוֹלָם לֵךְ לְעוֹלָם
 דְּהַתֵּם תִּבְבֵּה דְּרֵעָא מֵינֵה יָגֵד מֵיִתְבָּר " אִתְּךָ לֵךְ
 תִּפְלִיגָן עוֹשִׂיהוּ מֵהִסָּא נִמְרָה לֵה יִמְרָה מִתְּחִלָּה מֵעַד כֹּל
 עוֹי קִיחָה מִתְּפִלְגָן דִּי אֵין יָגֵד לְעוֹרְתִּיהָ וְיֵל דְּקִיחָה עַל כַּחַת
 נִמְרָה יָגֵד לְעוֹלָם חֵיב וְסִמּוֹר אֵל לְעוֹלָם הַיָּד הַיְעָרֵל בֶּן
 הַטוֹיִיגִים " כִּן לֹא כִּי כִן לְעוֹלָם הַיָּד הַיְעָרֵל אֵת לֵינָא
 אֵלְהֵבֶם מֵאֵי דְרֵעָא כֵה יִתְמִיךְ לֵךְ מֵאֵי קִיחָה הַיָּד רִבְבָן
 דִּי אֵי מֵי לֹא דְרֵעָא בְּעַם וְלֹא בְּבוֹת וְיֵל דְּהַיָּד קִיחָה

לפי
אמר
קצת

בנין להי . התי בנין חתם יואי דרמי פה כי אשכח יואי
לעמיתו למען לא יאסי מעוסי דכתיב בנין להי בנין יואי
למען לא יאסי לרשע אחיהתי . רמיה
והתנכותי . יתקותי ובלגתי לאתני טהם שרותי בזר
כלמובח בהקומץ רבה ופתתות ומלחות לא רחמיב בני
אם שרותי בזר ובהט הקומץ פנה חמה הח דקתני אם
לחולא שר לשכא למימר לחולא פהי חלא זר וכי תעלה על
מעקד שר קרב על בני המזבח . כי טמס היתה פתנה
החולא למען הקמלם בקתני בהווא פיריח ופמסכ טקנס
בגלגה וקומות החולא פתני וכי . ומיחו איני ראה עתפני
בזר שחן קרב פמל אם לא ילחו בראשו פל המזבח .
הקבלות וההזאות הולכה וזהקה לא קתני הולכה פללק בנה
וזהקה פללק הזהה . בני אהרן ולא בניו אהרן
תני למיח קרא בבלהק עבודות העשות קופלות וזהקות
לכיון שחיש פרות חלא פנס בעמקא לן פוס סותו אם כן
הוי מלאת עשה שהזמן זמנה . ויל דנה דנשים פטורות
זמנות עשה שהזמן זמנה מעוסי דכי לא מיפסלן עבודה
באשה ילפי צדוק חמלה דאיכא למאן דאמי פתב יעני דעשה
באשה חנני שאינה חלא פוס . ומיהו קטת מסמיכה שאינה
עבודה חלא חופה התלוי על הנשים ולמה צדוק לייור
שנים . תפוק צדוק מלאת עשה שהזמן זמנה דאינד
לא פוס דומיא דשחיטה דהא עבטן תבא לפמיכה שחיטה

57

מנח ידן תחתיד הנעלם ואת וזח איסך חטבה תיקיד
הכין וכן המצוק ואמה צמחות פל שתי מרות גבוהא
קאלא דתם לחמטה טחפחוקרכן פזולטות חונן פטנן
תנובה דהיכ עפד עפן סולו צהו דהה קא הויה חטבה
ורטי פל דתם חטבות כהן לח חיכפת לן חיאיכח חטבה
דעקר תנובה צנעלם הא ולחנהיל דהח תנוברת
כהן וצנעלם ילפן להו מהרה צנעלם הלבך על לפי יטהו
מנח ידן תחת הנעלם היינו למטה מיה הנעלם כי הדיא
דמסכ צבוקים דתגן מוהד הסל מכתפן ואוחזן פזפתות
והכהן מנח תחתו יהו ומעקה ומיהו מתוך ירושלם
צמחן מעמט טחפחוקר מנח יהו עליה האטה ממט דקן
צרוטל ואק קרצ צערי פל פטונג פיה האטה ומטט
מנח מכה ואייו חונן מנח כהן דקן אפן תימח כהן
ילד אין היצ מצל לחונה עשה ליהו מנעק לעמיר
חטב עיד הכהן למטה מיה האטה פנעמס טנונען ידו
כהן עליה טחפחוקר בתנובה חואמוקעלה
והכלאים צרוט חמסכ עלה ליינה נענ לעה לחטב
חלה חולצה ליוסי לח חטב פתענת חלחצבהס טנוקע
צערל וצנעלם וחלה צערל טוקעט ובוים חנה טוקעט
מחיטעמח חאטות נעהסותכם ולחטל ענין ותנו ממי
קעאלה מחלה מפי מתרומות ומעשרות ותנן דרז
קסבר חלה בזמן הזה לאותה חטב טבעה קרוט

58

ז

אוי יעל. ועד חזיה מרחמה לקמן בחוזה לארץ חנה
ולקח ובלב עלם יראנו לקח. ובעי הלקח חיה לחי יעד
כמו שאסור לאסור כד אסור למכור. כעלה אפיה מדונה
ועד חיה מרחמה בפ' חין וענניהן לאסרו נפשת העים
מפני מענניהן אותם פדקה עולה משמע לאיה בכל מקום
אפי במקום שאין ישראל. ולפי מה שהוכחנו לעלה עיק
בעל נשים עבד לקחן האך חנו מותקן לעתות יין לפי מ
עונתן בכל שנה להכבד הנפוש בחרן ויחד שהיה
אזת הנפן חותבין אותן ועשה עני נפוש וכפי האי גוף
קרוי עולה. חתם עפן דלאט השנה אחד הסומע ואחד
המכבד ואחד המרכיב שלשים יום. לרבי חייט השנה
עלתה לו שנה ילענן עבדה חיה יודא דתנא
בגב ונעשת ירט למכבד מכאן יתה חוז ספוק נפוש
וספוק סימון אעב מהכהכין כאן מותר חיה לענו
סיעטת בשומה פ' משוח מלמה. גב חוזה יענערו
המלמה דקתנ התם לחלל מרט למכבד וערב
יהאנן תנן אחד הסומע ואחד המכבד ואחד המרכיב
ומשנה ילחנן הא מעל אלעזר בן יעקב היא לחו חוז
ד אלעזר בן יעקב כרס כמותעו דכאנני טעע כמותעו
סומע אין מכבד ומרכיב לא. וכפי האי גוף חיה לענו
עני לענן עולה. ומיהו אחד אלעזר בן יעקב
כי לא יעיקהא הכרבה כעסוען חייט הנפן בחרן וחוטא

59

חייה בלילות הלילות בארץ דושיא דנפכים דחתן מעשה
 הארץ ור שקיבא עקשה מעבתה דבטל הוללות
 קאיו והעיבלו רישמעאל דעבת יקון יחיה מלא נקלת
 טקן מוסת העק וכוהעת בבל מקום פדדעיוט לעיל
 ואין ללמוד עבת מנפכים כלל ולא קאמילא בעבת
 וכו' לא בחן טקן חובת העק " ואידך עבה
 דאי סתב דחמש בבהם ולא סתב מלק הוק אמינא מלק
 דלבבוס לאתר ואידך עבתוב דחמש מלק ולא עב "
 בבהם ואנא אמינא ומה מלק דלבבוס לאחר ירוסק
 ויעיבה בבהם לא סתב ואידך אי סתב הכי הוק
 אמינא יניה דהוק אחלה כך יצאח: הערס בפרהס
 וערס טבנה היא ולא עב ואי סתב דחמש מלק ולא סתב
 בבהם הוק אמינא בבהם דקא מיתהט לאתר לא
 נחאי קאמילא עב דהי ואידך עבתוב דחמש מלק ולא
 עב בבהם ועד נחאי קאיו ואידך אי סתב דהי הוק
 אמינא יניה דהוק אחלה הא סתב יהיב טעמא מעוס
 דקא ינתהב מעוב דסתב דחמש בבל
 ומדוד למה ל וכו' תינן דבב טענה ונמוק ערבי
 פמחיס דמעי בערב תאלמ מלת לקוביעט חובה בזמן הזה
 ו'ל תנאי היא איבא דנפקא ליה מתיא וכו' הוי גרסא אעסוק
 בזבחים פ' התעברות וכו' עלן אין יצאנן זה ארת
 זק' וכהנה דבות בתלמוד ממחית הפסח אפול

60

למנוח לא תפסול למנוח לא תפסול למנוח לא תפסול
ה' צדקה בן עזרה והלך עמו קרב ב' ומחרת הפסח
הוא על פניו שהיה הפסח שחט ב' סבתו בלילה ומש
מחרת הפסח יצאו בני ישראל ממצרים להיוט יום טו'
ואז היה חזק לקח נאמן מעבוד חזק מחרת הפסח
כלה מן העין אלה מלת ב' על עסקן וכון מהתחיל
לילה על טו' קדשה מחרת הפסח וקלו בעצם היום הזה
היו נאמן קל וכמו כן הפסח לעור לבד לא קרוב עמו
בסבת ולתם וקל וכמו כן לא תאכל עד עצם היום ושד
על לפי מחרת הפסח מתפרט על מצד דתם מחרת
עמונת הפסח פה היא בלילה ומשני והיא להבן עמי'
איפסוד לתן עמם חזק אכול מחרת עמונת
הפסח ולא משקראן ונפ מדבת קלו בעצם היום הזה
יש לנו לבטל מחרת הפסח דקדוה דהיינו מחרת
אכלת הפסח הוא יום י' ופלגתא היא מצדו של צדק
חלה ופלגת חתם אם אכלו חלה הפסח מעוסי איסור
חלה והתבב' אסא ב' כהנא והא טע' ויזבל'
מעבוד חזק מחרת הפסח למנוח אכלו מלת ב' ל
הפסח מעבוד חזק ודמי ל' טו' התב' ל' אשד קמי
ל' יום והא כתיב מחרת הפסח יצאו בני ישראל למנוח ב' טו'
יחזו ודתי אכלו אתהוין ארבעים שנה אי איפסוד
לעמר וכו' תעל חזק ל' חזק ל' חזק חזק חזק חזק

בין י"ג
י"ד

ויטבות האין ממחרת באכל מעטבר הארץ ולא היה יוצא
לבני ישראל מען והיו כנן צמח מכל דעג העתא הוה
להו מען ועמא שמא ליה למדות מדכח תורה שאין
איסורו איסור עלש פתאי אלא על עסק עשור צמח וכתב
עב עלש יוטת התר לאיסורו דעוס יו עצמו איסורו שתר
חסיט עמר חרב והיו כל יהודה לחי צמחות פד
ישמעאל כל יו אמור כלסא עומר ולא סוד האיר מזרח
מותי " וקח לעבלה שותים פד
אעב שאין איסורו איסור עלש מיהו איסור הנאה חוז
ואין לו התר תוך ימי איסורו וק לבית דמח הפירות
עזבלו איסורו לעלש מק שאין כן פד ומפדת
דקה לעבלה כמותם שונה הרפעת קאו ועל עשור
עבלה קאי ולע עבא איסורו מעוס עבלה כולל עס
העבלה ודכח יש התר לאיסורו טל יה חילול אכל עבלה
עפה אחת אף בעלטה והו יוס טוב פד יש התר לאיסורו
לבו איסור חרש ועבלה מק שאין כן כלסא חסור
לכרוע ולבוט כלסא ולת הקעה לו מהא קתב
בפיפה יש התר לאחר איסורו מעמע שהאיסור
עמק ועל דמח ועבלה אין איסורו איסור עלש
הינו מאלק עעלכו חפ אין נאמר חפ עעל כ לאחר
ד עס וכן קט העבלה אין איסורו מעוס חרש מד
עעל כקט העבלה לאחר העמר חואל והשהט קודס

61

קט"ו וקט"ז לחי פ' ארזי נקט תנא איסורא דאילן
ועבד איסורא דפני עצמו דכתיב פחא עפי כפ' היכי דמית
יש עבדא סגל"ו וקד' לעבדא פזיטס יואת
מכל ותדומד ובבוס פלך עמיכין ממחש עינהו במוד
לחן עבד אין היתר לאיסורין איסורא למיפק דהק' מותק
במלה מה שאין כן במחש' ואע"ג דמכל אין בן מלה כון
דמבמות ומעמד לחשב' אין כון איסורא מכל שאינ
באלא מבין ועוד דמחש' ועבדא וכלאים מל' איסורין "ו
מחש' לא אכלהי' אסיה עלה מדרוח ובבוסה בקהאר
עס"ו "סמנת כמפס חובת העוף היא ואר"ו
מכל מקו אצדק' לחפוקי מכלל פלעות שטעונו לאחר
כעסקן לחן "לא לא אר' שמעון הכלל עלן אלא במלות
התלויות סאן ולא בחובת העוף וכן פ' ג' "מזין
שחתה מעמק קרקע וכו' פ' דמחש' בעעק פ' עול
יורדו לקח ולבז עלה ילקוט פ' ד' תמיד ל' אמאי
קמ' לה ספק כלאים היא חזילה לעי דקא לקיט פלזים ות'
פ' דל' דכרס נמוע ירח' וירח הנמכר חוזה לע מספקא לך
אם הפאו חותה נאמת סיס או מכרס אמר"ו "תב
מחש' ת' למי' צפן למחוק חף' למחש' דקאי אכלאים דכ'
האי נ' מחש' חש' סמן פ' מקום שטעב גב' הא דתנא בראשונה
היו נותנין פאה אלפת ולק' פלג' "ויל' כיון דכלאים
דכתיב מחש' דאורייתא אין עיך לעז דקאי חף' החלש

אכלאים . . . ולצמוא חזו הלבות מהנה ועלם זלמו
 ערוהו דרבנן אפי' הכי תב אף החזו ליהיה עמא ליה אף
 החזו אכלאים לחוהה ולח חסמהך לצטווי הסא אלא לב
 יומנן והעמא עמא פאי חמה לבב חמה תב חזו
 קט הא חמה לעל מאי אף אקמיתא מנמוע דבמתבת
 קתב אף והינו אלבא צמוא . . . חוקים מחקית
 לך כבד פי דמת למינהו בבהמה ובאילנות נמחם דמי
 חיסור אלאים כפ אלן ערבות גב דכב טע אלאים
 ולבארה היקנ צמוא כ' אלעזר חזו כפל מיתור
 אף על אלאים חזקרו בכ סו בהרבעה בהמה ובהרבעת
 האילן מעב דמי טעמא ד' אלעזר בצמואל" ומו
 טאה אדא צמוא אפי' ברבנן נהיב תלע ל' אלעזר
 ורבנן ל' אלעזר סב טון ענמאן צצרת בראעיר
 א"כ טאוה ארס עלהס ורבנן סבה כון ללא סת גב טווי
 ארס א"כ ל' טאוה עלהס והא דסת דחמא למינהו
 בבהמה ואילנות דאי ל' סת בהו למינהו ל' תע עמע
 מקסא דרבעת האילן אלא הוה מוקמ לעה לקרא בזה עה
 כפעמיה אכל העמא דמת בהו למינהו עייך
 למדת מחקית לך כבד עסתבנ למינהו בבהמה
 ואילנות למעמונפ לערך ל' תמרת חויה בהרבעת
 האילן ועייך בהו אלאים מרבעת למינהו באילנות
 וגם להקיש הרבעה להרבעה אף בהמה ל' ארז ואלמינהו

למנוח לא סוף. לאי לא כתה חוקים שחוקתה לך
כבר. לא חוק שמונע מלשונה או סוד כלום. דהוק אמינא
כאין דחאלא פון זעלמא שאזי קצה לבהמות ולחילובות
לצאת כל אחד למינהו. קיימ לך כל יאטיה. אעג
כמה מעשות וציותות אעכאן ולא כותה. כען קועער
עפן נקוב ברם. והוסק עבד על נב תבואתו טר
חברו. ועבדא רבנותא בביתא דעבדאן. מוז הלבה
כל יאטיה. עב שיזרע חטה ועערה וחלץ
מפולטרי. והיינו דוקא לתמיב מעום כלאי הכרם
אל מעום כלאי זרעם יתמיב לבי יאטיה במנה ועערה
לחוד. וכן מוסר חוטא ממכ כלאי דפדך לבי יאטיה
כת סדך לזיה רב. נחוד כרית. עלול כלא חלץ עני. י
מימיב מעום כלאי זרעם במנה ועערה לרוד. ומעט
לחמאה יתבו בו מעום סדך לקה מעום כרית לקה
כלול דכ איכא ברם בהה כלאי זרע לקה תרתי. וקב
עני סדך לבי יוטן ליה ל כמך כיון לקי מעום כלאי. י
זרעם לחוד כלאי ברם. ומעט לתמיב עלמנה וחלץ. י
ועערה וחלץ. והא לתמיב לבי יאטיה כלאי זרעם
בזע מיטן לחוד. ובכלאי הכרם טני בצילת מיטן מעום
מעמא לע כמך לחוד רע כלאי. עיט כלאי בהה הכרם
אל סדך יא עיך לעיל הכ עיזרע כלאי בהה
סדך. דערה לחוד רע הוא. אל ברם עהיא

ואת כל... המ... שמתורה ואל למו...
ענין לענין והענין פנין יהיו...
אוסורין חבב... כלל אוסורין כרהט לקו...
כדי לחיוב אוסורין לחיוב בעלמא כיון שאינו כוחה
חיתה בעלמא קיומין ובעלמא לכת אוסורין...
קטנה לא ואת הלמא תנא ענה למעו...
ענה צולה קיח בעטות האב להתקט וכא קטנה
ויל לויק מחתב כעיהא ענה ולא קתב בתעערה
או לתע בתו חתם כרתם כבתות עם ענה חבב זכאי
בתו כקדושיה... חסור לחיס שקט חרת
בתו כעיהא קטנה ואת האמה לעל בעלמא לכת
אוסורין לכת למיתן מקדו ויל דהא כיהא ענה
עלמא בעלמא להתקט אויפטר דבקה עניט על
יה עלמיה חבב קטנה לחבה וקדשה מדעתו אם
היטב צולה עמא לא היתה מתרבת ועלמא
מלמד כיהא ענה עלמא ואת חמא סבך תה קחא חר
לעלמא דבעל ומל לעלמות האמה ויל דהא חמא
דבעל הוא ענין עלמות שאינו מעט אלם לעטן חבב
חטה קמתבשת בעל כחה לא אלם ומעשה הרה כול
קחא מתעל לעלמא עלמא כמקומה...
מלמד כיהא ענה עלמא מרעו חתם ועלמא כחב
וק לכת חר ועלמא דהו צב חרש וי עמעלמא ואינד

15
9

ואיפה חוזרת יראה קו שמעלה וחוזר
מהו ורחב האטלס מלמד שהוא כ...
מלמד שהיא שלח ועלה מלמד שהטלח עשה שלח ורחב
הכלמד ועלה " מלמד שהטלח עשה שלח ורחב
למלמד לאט כל מהנזן כן אולי הולך נזן לאטו כן אולי
לן את הולך אין הטלח עשה שלח מורה הוא לאט כרוב
לן הטלח לעשות שלח שיעשה שלח " מה לעשות
טוב יענין בעל כחה וכוון לבקל עשה המעשה הולך
עשה נני עליה שלח " תורם בבבועה
חדד מחמטים ברוט מעם תרומה אמתכיה חקרא "
ודגש ליה יקרא חקרא וזאת התרומה תהמו עלירת
האיכה ומחמד החטים וטעיתם האיכה מחמד
המעשה אולי שמואל תן טעית על ועשיתם נחל
תורם אחר מלמדכם פן טעית האיכה הוא חלפיה
דאיכה הוא קאין וטעיתם את האיכה היינו ער
טעיות דהיינו עתה חלפיה קאין וכשתתן טעיות ער
ועשיתם יהיו אלה וחלף אותם תקח ומחמד חטים
ומחמד טעיתם טהם מ קאין קנו עין יכה חסד
מלמדכם אכל טעית האיכה ומחמד חטים היינו
עין קונה אחד וטעיתם ופנונית אחד מחמטים מעל
התם אולי עתה ממחמט בבבועה תקח אחד חסד
מן החמטים כלמה שאתה חוזר במקום אחד הה הוא

כזה מ' מן הזמנים אף מה שתאחזי בעקוסה
אור יהא מן החמשים כחות נעזרה

או הוסקה עזרה תבואת תבואה מעטע לכבל ענן
תבואת תבואה אפי' אול בעל התלול' עראלה

66
67

לחיי ליהא לבהט אלעמפאות דאם תרם מן קופות
ובעבא בעל קפית אול לו כלק אול כותי וחס לא נעלמי

יפת מקן אין תבואת תבואה דהתם דעלות הוא
בתם בעלום לתבוא מן קפית אול הכא יע דעבר

חלקות מיש תורם בענן יפה ויש תורם בענן דעה ויש
תורם בעבונות הולך כחול לו צא ותבוא ואל פית לו

דעתו על בגדי עי עשה מלכ יהא עשוי ועלח עצמו
בצד חת עזרה או הוסקה אול לו בקי ויחך באותה

בבתוב אלמנה עזובת מר לתבואה
עכן יענה במחטבה אול דתהמו וש איתם בתבואת

מעשה כת' ובסוף כל הנה מעמט ליתם אנשי
בן עמל תבואת מעשה שגפת צא מד' פליחובה יחל

רבן כלל ענה הוא לענן חומר יקסבה רבן דענן
מן המעשרות כת' דהיינו מידה חל לענן מעמטה

מדון דונחטב לבם תבואתם בתבואת מעשר כתב
הלא אינו סגש אל אחד בידמי סגש

דחלן תבוא מלך יהא עתם עומעין רבם אחר מעאן
שעלוח על ארס כמותו הן חל יעקב ועאולכעט

[Faint handwritten notes or bleed-through from the reverse side of the page.]

אמרו אצחק לעולם עשיית הפסח על שם צמות
תפוק לך דוכן לאדם שלא לבטל ויחזיקו וחסידות
דאלה דהה עבא ליה לעי עבדי רבבי האי גונא חמה
כחין פין המורד נב התורם מעל על של חברו רבבי
חיה אי צהך דעתי בעלם אי לא חתך דהתם מספקא
ליה היינו מעוס דה וכליך במה שתורם מעל עצמו על
של חברו דה למא ההנאה עב פא ליה ממה שיעשה
הוא יצאתו ומוי לפי מה שאפרש דוכן לאדם שלא לבטל
הוי מעעם שלחות לא ח מיה ואות עלך דעייך
שלחות בקעים מילך דחוז פברו על אהרן דעע
עתה שחיתה בעלם מכלל דעאר קרבנות אפי על
יה עלם רבבי האי גונא חמה במנות ויל
דמהתם לה מעעם אל היכא לאית ליה עותפיה בההא
כמה כען פברו על אהרן שאחיו הכהן מתבפרין בו
ונתן לא שייך לעלם שלחות מהתם אל כבי האי
גונא אי סא לעולם רבבי על אהרן דעך הכהן שחיתה
בעלם אבל עאר קרבנות לא בעען דע
בעלם כלל לא אפי שחמו כלל דעתי בעלם או אפי דבעלם
מיתים בו כער אבל בפסח כתי פה ושחמו אותו כל
עגור עראל דעך לפס לעמוט וכעממו אחד חטיב
כאלו שחמו כלם מזה יעלמוד דעלמו על אדם צמות
ואת מפסח עפיה היכא מילך עלם קלל ה

מעל הר"י
 על נתיב
 לוי בנותמות בשיה כרמה לקח צמחנות
 חתם עמך כבציתפני חויה כרמל " "
 ככונן ייחיי צפחה חתם חבל הכח חויה יעלן למקומי
 קרא שיעלן בו טויתמות כיון לקח סתמא סת חויה ככל
 ענין
 הנבה והכות עתמו תרומת תרומ
 פועי חסבר חיק קטן ועל לב לאפ למאן לאח
 ישקטן מעזכות לה כען ענלה עלנט כד יערל יאחר
 כך קטו הנבה ולא מיטר נגמס לקח לתבואת זרעך
 קהנן כיה טון ענלה הרבה ברעות העי חויה " "
 זרעה העי ומכרה למחול וענלה עלנט וחזר העי וקנחה
 ימחו וכן אם קבר יעמול הנבל חייב בתרומה
 אפי ישקטן לעי וכן נמי מעל למסבר יערוח הו " "
 פוער וכען עתים בעלני " ולעמען פוער
 פועי דקסבר חענך ולא חענך עי וקט לית לאכרתי
 מעכחת תרומה בעי כען שהפיה עה בעלנס כעלנס
 עני חל טס תרומה ומעשר יבאמה מעשר האטון " "
 שקקמו בעלנס פאור מיתרומה עולה ועל לב
 דקסבר כען לאובר הפתחה הוא אפי מצב עהוק
 צב חונתא מלאוהתא " אתם ולא חתום
 את שאינו על פירושא חייך הוא ימעוס קפי מועשי
 עותבני אריסקין ואפטרופין " כלעירז
 יוצאין צפחה חתם והא לאמה ככל תמיד נעמא לענין

67 עיה

ג. סתת קהל עדה וישראל. לאו עכ"ל. וצ"ל ק"ב
מ"כ בעמינות בפחים הרבה
מה לבית אבות. זאת אבות בקדשים מולך לשא בשא
חולץ אייה. וול כון רענען ומוט כון יהק בע עיט חג
מסתמא כל ענען אייה חעב שהוא כבד קדוש ועל לשונ
לא אי עוהך. אום זוכה ולא קטן זוכה ואר
מ"ג ממילא עפקא עלילות מאיש זוכה. וול דהיינו דוק
היבא לאית ליה פה עותבות. זאת למה ל' למימר לאין קטן
זוכה תפוק ל' לאו כי עלילות הוא וזכיה מענעם עלילות
הוא ככון דוכות הוא לו עמב סאיל עשאו עלח לכורת
בעבורו. כגאמה פק מלענא ח"ר מעוס ייה מחתבאי
ולמענא מעלילות. כי מתנה דוכות הוא לו זכין לאדם
עלח בענא יועד חמה נפ המורד התורם מעל על פול
חטרו. עק דענת בעלים מעוס מעקה היה נחא ליה
למי עבדי. או אין עק דענת בעלים מעוס דוכות הוא
לו זכין לאדם עלח בענא. ונערומה סת עלילות ומי
לאו חמסב בעלוחו לא היה יכול לתרום חעב דוכות הוא
לו יעור חמה באי זהו עק עש לא חת לבל עלילות
לא תקימו ליה רענן זכיה קטן דאת לבל עלילות תקימו
ליה רענן זכיה. אלמא דוכיה מענעם עלילות. והח לקטן
אית ליה זכיה ואק לו עלילות היינו בעיה לאית ביד
עז מוסדי. ואין למוד מהבא עפקא לן קטן לאובר

מ"ג ממילא עפקא עלילות מאיש זוכה. וול דהיינו דוק
היבא לאית ליה פה עותבות. זאת למה ל' למימר לאין קטן
זוכה תפוק ל' לאו כי עלילות הוא וזכיה מענעם עלילות
הוא ככון דוכות הוא לו עמב סאיל עשאו עלח לכורת
בעבורו. כגאמה פק מלענא ח"ר מעוס ייה מחתבאי
ולמענא מעלילות. כי מתנה דוכות הוא לו זכין לאדם
עלח בענא יועד חמה נפ המורד התורם מעל על פול
חטרו. עק דענת בעלים מעוס מעקה היה נחא ליה
למי עבדי. או אין עק דענת בעלים מעוס דוכות הוא
לו זכין לאדם עלח בענא. ונערומה סת עלילות ומי
לאו חמסב בעלוחו לא היה יכול לתרום חעב דוכות הוא
לו יעור חמה באי זהו עק עש לא חת לבל עלילות
לא תקימו ליה רענן זכיה קטן דאת לבל עלילות תקימו
ליה רענן זכיה. אלמא דוכיה מענעם עלילות. והח לקטן
אית ליה זכיה ואק לו עלילות היינו בעיה לאית ביד
עז מוסדי. ואין למוד מהבא עפקא לן קטן לאובר

בשמים
למלקי צהבן בל למלקי עמיהם
מנהיג להם אפוא רופאם ובורה להם חלקיפה היה
על לקיץ מלשנא דבורהן שיטתא למפארופן למלק
בלא ערל ובעל איך שייך בהרה ונש לא שוית בל דבורהן
קאי אפארופן ובמקום יתנוס קיימי וקיימרת
החלקה דבהרה העשית מדעת אפארופן חפ' לא
ערל כחילו הו עעק אונתן היתנוים עעמן אס הונוזולס
ועתך כד היה נראה לאפ' צוילתא דהוה עיקר
בהעז או אינע דכתיבתי ויהו נלאי יטתא למפארופן
למלק ואנע דמיינת לה לחלקת האזן שהיתה בעל
וכעומת בל לא למה ממעיק לה לחלקת האזן כדפחד
אבל לית מפ' דבורהן לחן חלקיפה בעל מיינה ואפ'
בעל שייך לבורח חלקיפה בעק אס יט ג' שדות דעוב
שינוול כל אחד שדה אחת ויהי כל חלקן במקום אחד
טמה שינוול כל אחד שלש על כל שדה ושדה וסוק
עשית בהחתים בתלעות ונפולמות בצדק יחלבך
חולקין דנקי בעל וסעומת בל ונכבד לא שייך ביד
עב או אינע ומדקדק לית לאי אפ' סבב עייך ביה
על או אינע חולקין חמאי דוחק לעל יסלן למחות בדוחאי
הוה לה למימר יסלן למחות בעל או אינע ונש דח
פ' בורה להם בל חלקיפה ומעמט עעך סעומת בל
וכון עעך סעומת בל מחתב האי חולקין לא סעורל

69

47

דמילתא דלא שייך עז או אינעז וני' שקעמדת
אפארופוס אינה למקן אלן לעמוד לבחור חלקו ועז
משתא לא היה אם אפארופוס אחד לבולם וקשתא
מעמידין אפארופוס לבחור אחד ואפארופוס
דנקט לעזן יחיד היינו אפארופוס לבחור אחד
או אי עמי גם עבד אפארופוס אחד לבחור וקק מעמידין
לקן אפארופוס לעמוד לבחור חלקו בפני עצמו ולא
סמוכה עז עבדו שהיה שנמר אתה לבחור ונחיא
השתא דנקט אפארופוס לעזן יחיד ונראה לעזן דבס'
אבל מעמי שלח איה ליה לתקונא שדרתך ולא
לענות תינח והא דבא דהא דאיה בבטובות פאלענה
שלח ביינך ותיר דעצם לכבא דאיה דאחמרי
בפחות מעשות וכו' קבא דעפידה קאיה ולין מעמיה
דב בחיך וההיא דבטובות דשלח ביינך מעמיה
דב בחיך קאיה ורתי מפד דהתם שלח ביינך מעמיה
דהו ביינך אבל עלחו על אדם הוי פאלענה דבב' דהו
מכדי בגל' ופיל דהא דאיה דבא שלח ביינך היינו
לענן דנקט מקח' אבל האונאה מחזיר' וכיינך עפידה
מחזיר האונאה בפחות מעשות והא דקאיה עמי' ה' בא
לתקונא שדרתך היינו לענן דלא הוי האונאה מעמיה כמו
מעלה עצמו אלא עבד לחזיר' קב' והא דאחמרי
יתר מעשות בגל מקח' לא אמרין אלן לבא אמור טפלו

בגידתו ר' ... ומיתת האיה מלמעלה ואותו צדק
לך ומעבד מכבד קיים אלא שנתות חבל ביתר מעלות
לך ח"ו ואל דסהח קחב בביתך בבתעבורת
שב אלמנה נזופ לאפ מפדו ענה מיתים מנה או
ענה מנה במיתים מכבד קיים וכלק לית דהארב
נחמי קאז לעלה לכה כדנה חסדו ולפ ונה שפרעם
כבול הק מילתם קאז להרבא ומכבד דעפיה שחא"ו
עם יתי פ"בן וק ח"ב הוה להרבא לפלוג ארב פומן
בבתכות בענקר מילתה דרב פומן ועד הק ד"ו
הא חקאז והא דאמרת שיתקנה ומחזיר חונאה לך
אמרן אלא מעלמנא חבל פוקרקע אין חונאה לקרקעות
מעלמנא ביתר מעלות לה היה יכול לחלק פוקרקע
למעלמנא קאפ פוקרקע יע חונאה פתב מעלות
ובב המקבל מפוקרב פומן בהח לאפ זבן במיתים
ענה מנה אין חונאה לקרקעות ועל לית כנ"ד
וכה"ל דב איפבא הא דאמרת שיתקנה וכו' לא אמרן
אלא דלא אמור פלוג בענושא דב פנא חבל אמור פלוג
בענושא דב פנא לחיטע עוס החיטע וכו' ומית האיה
מדנה חסדי והא דאמרת ביתר מעלות בעלמקח לך
אמרן אלא מעלמנא חבל פוקרקע אין חונאה לקרקעות
דאפ ביתר מעלות אין להן חונאה והא דאמר יומנ
בב הזהב עב קרקעות יאונאה אין להם פועל מקח

70

עלום. לא צית מעות אלם בפעם. כן יזה מנה
במאנים. והא דקאל רבנן דמקל דרבן צמי. וטוב
מזה אין אונסה לקרקעות. לא דוקא קאל. אלא מעט
פחות ממאתן זבן. אינא ענה מאה. ומעט יותר. והיה
מעט לפדוטי. דדוקא קאל דבבלא לחווי בפול מקח
וכקאל רבנן. עמיח לחסן בפדוקב דפול מקח
יעלהם. הינו בית מכלא. אכל פרוט מוכח דבבלא
חוי בפול מקח בפלמנה פזונת. ובאלמנה שהייתה
כתבתה מאתם ומכרה ענה מאתם במנה אוטוק
מנה במאנים נתן בלה סענתה. ופה עלה פרוט ואין
פוט לחור וענס ומקח טעות. תפת בזהוקיר המקח.
א"כ א. ק. הראמסייען לעכס לקוט חוז לפעול אין
המקח חונאה. א"כ יוחנן אס היה קדב מוטל. עלו השיה
אלמא ועל כל יוחנן חוי בפול מקח פזנה מנה במאנים
ממנוקילה בעהוקיר המקח. עלה פקח הפקח
חייב. מללא קאל מעלן חייב בהט עמים. כמו בהטא. ומל
דמעלן פגור לענה. אע"כ בהט דכונן קאל דהטוכר ענה
טקר להפול לחפיו חייב בהט עמים. הינו מעוס לאיכא
טכרות. אכלהיכא לפכא שפירות אפי בהט עמים.
לאי חייב. לאינו סבור עישמעל. ויה לקוח בשמעטן
אמה דהחומר לשלחו. צא והרוץ את העטם למעלה
חייב בהט עמים לכל הפחות. בהטא זונא. ומיסתב

כבד מענין יס עש על המון והחלקטו התם עש
 עש סקר מעבא למימר דכל עובד נמי מיחייב והאי
 דנקט עובד למשמע דאפי' עובד למיחייב בגב
 אהם והאי דלא תבא קמא מיוב דהי' עמיס גב מעלמ
 משום דתנן הפקח חייב לשלם ואם חזק לו מה לשלם
 איפשר למעלה חייב בגב עמיס כעשק
 שלחותו מהא בעלה פת מעל וכו' תנן מאי פקד והלא
 מעלה בשוגג היא ולא שייך פקדויה דרב וכו' והכי
 אמר בגמרא דמיחייב בגב בהולאת עומד כיון שהעומר
 סבור שהוא של גב ולא שייך פקדויה דרב וכו' וז"ל
 דיהי' התלמוד יאפי' בגמרא העלמ דהו' מקור ומחייבין
 לה לבגל הפת כעשקה שלח שלחותו דבב בתרא
 מעלה תבא נזכר בעל הפת ולא נזכר שלח שלוח
 מעל נזכרו שניהם חנוט מעל לבגל וצ"ל משמע דוק
 נזכרו שניהם הוא לאיבא מעלה גב חנוט אבל נזכר
 שלח ולא נזכר בעל הפת למעל חנוט פ"א לחולין י"י
 במעלת בעל הפת שאם מעלה חלפי חזק
 חזק מתדומה ת"י כיון דנש צבכה למילי מנבא כדאיתיה
 בבב' הנהנין מילין דמוקמינן לה למילק שלחות דאנן
 דאין נש למחאה דבר שאינו סבב כלל פיהך ע"ש עלמ
 לבב עשקה לתלן למילק האיל ולא מעייתר קיה להכי
 כהן דבב' דוכתא ילפינן ויציאה והיתה לאיש אחר ואין

71

שקול למחצה ואלו הכסף הוא לקוח לפי דונטין זה הכל אפה
ולא הוא ולא חצי ויצאק והיתה מעום דעדרונטין מכסר
עצמה לרעות אפה ובקילונטין מפקעת עצמה וילמעום
לענגן שלמות ומסתבר למילת מעולה מעדומה דעמך בה
שלמות וממילא הוי לצב עברה ואות ותקדר
תדומה ותלקי מעולה הטעם לצב עברה ויתחייב מעלה
כפאול לעלחו להקדם תדומה לבוהם וכח תעל הכעני אם
כך חוונ בתעפן תדומה ומעלה ושלמותך ויל
ללא חמי לכל מעלה בעברה היא וכח מעוקמי בה שלמות
כעז דחמין חמין מעולאן יהא שלמה לצב עברה חבל תדומה
דסתמל לאו בעברה לא עמך למילת למייבנל
המחטבה כעשה פני חס חוטב אור
לעלח ידי אבל כסף המפקיד מוכח דחוק קצב אבל
חוטב לא יוכן מחטבת פעול דקלעים מוכח בבמה דוכתי
דהוי דוק כעבר חל למענני טעם אוחזין ככל
ועומטין אעל לכל חייב חטאות פנייה כעשו טעם
המעשה כבאמה כפ חולענע בעשותה אחת מכל מלכות
העם יחיד מעשה אותה חייב טעם מעשה פנייה
אילנהך הכא למענני כלן כפיק מחוט אום כהכ
דלענגן כפ העומט והמעלה בזבחים טעם שלחזן באב
והעלהו והתם עמי פהך דלאום אום דעמינה עמי עבה
טעם שלחזן כמטן ועמטן ומעט לאל קרא הוא תחר

ולא עשה הוא ולא חסו היינו עשום חולקם

זואיבן קרבן עונג כען דכבוד שהוא חולק מועשה כען
סקוז סבור להיות בטעם והוא בתוך. האוי מועשה עונג
מכרת מעשויה סבל קרבן מיחייב

במלכות הוקי פניו שמרד במה שקרא יואב חיוט לפני
המלך ולא מיסתבר מניקה סוכי מורד אם הוא ממכר
אחד מעשה המלך לפני המלך ועוד מה מרד הנזרה
טון הואב עשנו לא היה מורד להחזיק עצמו מלך ועל
לפי לפני רעה לעשות מעלת דוד שאח לו ללך לפניו

לא מצטט בכל התורה כולה זה הנהגה וזה מתחייב

ואת האתגן כל אלפנה נזונת אם את הנזב
לעלם הן חתובה חתובה למורחן ואח לה עלו עתים
עתים ונאלו על שטלש כולן מעלן. אלמא מעלן הנזב
והעלם בא סלת האורחין וזל עשנת חתם דאתיא
מעלנתן קורם למלא עבהו צבווי העלם קטן והוא באוס
לחולקן אכל הים לא קטן קדם קפאה כען אם את
הנזבד לעלם לעב על מעשות על הקרט חולק דבתוך
מים על הקרט לחון בהם. לא מעל העולם חננו דעשה
עלחותו לא מרפגן עלחות בעעלה לא כעין עלחות
דתרומה שאין לעורם עוס הנאה אכלתם דהטרה
העלם כהי גנא לא נתרבה עלחות לעעלה

אויקסבר המלה אתמברו בעגים צהך לפדעו

72

87

פ"ד / חשבון נפש

הוא משמע הכל חכ"ן בבוט המצוי...
בטא עבדתי יפקח עיני
ולטכא פמאעטן עמי יעלה עוונותי לעיניך
מיטרת נא לא מצא לעוונתי לכתובת עיני לעמדת עיני
מעשה ויהי חיון לשמוך עליה להורית הלכה למעשה
חכ"ן מזה תפסיק בה לשלמי לעקרתי חכ"ן
זעה באמה צפון באמה מקומותי
אכל הכא למעירי ובהט פ' צתא צמין צלוחין
למלא חסת טעם מעטם היכ' מעכחת לה קמ' יעורר
למלא כענן זה
הוא יתעב היכ' כשיעור לה חיון יעצ' חל' סודור
חכ' קידושין עמי לא יחול' צאמה צ' יענט עב
חן למלא כן ל' חעור כן לעצן ויענה והיתה אכ
חיון חוצותי לה לאקעווי מעצ' על דרוקא מהווס
ולאחר מיתה הוא יקח' כעמא מעטיר בה ולא טוס
כיון חיון הנא עמר בחיון והיה כקידושין אם חל מהווס
ולאחר מ' זה חבל מעטו ולאחר ל' יוס' חיון עמו ופ' י
קידושין ימה דמעטיר העתא עמר לאחר ל' יוס'
יוס' ח' סעך ל' יוס' ח' פער כן עמ' כן כקידושין לאו
טוס הוא כיון עלא עמר בחיון רב הינא חל
והוא יוס' כוונתה קיימ' כדל' גב' ק' ית' כ' חעור
הי' ק' ל' כונה יעמ' לה מנה חסד הי' זה או יתקוות

74
ay

חונק חוזק' שמו הסקתו ל' באלו ולחשיך נשעס דה' י
 לעל דעשת חונק חוזק' יי' לכו חפ' לחלו' לקד
 לרבותק נקמלו' ללחשיך יתקע קדוטה מישהו טון לל
 חזו יט לעבולה' יוועלן בדרתן' היטן טופרות
 שטודען בהן גזיק טנה זו' וחפ' זימון כס' תרומה
 שלשית מן הקופה מיהשתם וחילך כולה טקלם קיינו' י
 לתרומת הלשכה חפ' קכ' יוועלן בה' מעוס חס' חס' י
 ממי הקופה' כען שפסקו דעלנים חוטאים היה המזבח
 בטל והולכו להפא שלות לקין החובב הושער תרומין
 טעם רבוצות מן הלשכה' הילך כל הענה כולה יוועלן
 בדרתן ונזקל הלשכה' וחין מעלני' - זעקין ככה
 ל' יהודה' רות לא נב' יכה ל' יהודה וההן עמו מן חלל
 בשמך לחשמך ל' מזיר אלל ל' יהודה' וח' ל' יהודה
 הנה לנה למל' חיטך' ושע' דהוק לנה לחקטווי' ממי מדר ל'
 יהודה ל' יהודה' ידכא קאל' חין יוועלן בעתקין מעוס
 ינתנו לתנות בהן ובמתנ' ספר לנה יוועלן בבתות
 טהונה חען דעטנו לתנות בהם' ינה תנחי
 אלכא ל' יהודה' ית' ללפכך מתנ' מקד' הק' כהתות
 ולח' צנהק ללנה החוק' יל' לללו הר' צהק'
 למריתת תנחי' אלכא ל' יהודה' כדאיתנה ספן דגהס
 ומי' ל' דהוק לנה לחטוב מתנ' מקמי חק' ינה כה תות
 חלול' יל' מעוס דסטרו לנה דמתנתן שקר'

77

וְלֹא־תִשָּׂאֵם וְיִשְׁמַע לְהַיְחָשׁוּתְךָ כְּכֹהֵן קָדֵשׁ י
יְהוָה אֱלֹהֵי הַחַיִּים יְרוּשָׁה לְאֵלֹהֵי טָעַם מִמְּנוּעַתֵי הַפְּרוּעַלֵם
הַיְחָשׁוּתְךָ מִנְּטֵם אֵין לְקַדֵּךְ טָעַם בּוֹ מִנְּעֵלָה מִפְּלוּטֵי הַ
מִנְּעֵלָה כִּי־וֹן דָּקָה הוּא לֵךְ מִתְּבַעֵךְ בְּנֵבֵךְ אֵלֵם
לְעַבְדֵךְ אֵטֵלָה לְבַב־יְהוָה הַקָּדוֹם לְיִשְׂרָאֵל לְמִי־יִדְּוֹלֵךְ בְּתַשׁוּת
כְּחוֹנֵה טָלָם לְהַיְחָשׁוּת מִנְּטֵךְ אֵטֵלָה לְעַשְׂתֵּמִי בְּלִפְטֵה
אוֹ עֹתֵבְרָה בְּהֵם יִוְכֵן מִנְּעֵלָה מִנְּעֵלָה עֵתֵבְרָה בְּעַבְדֵךְ
וְטָקֵל מִסֵּם מִטְּקֻלֵּתֵי וְלֹא־יִתֵּן לְאֵפְוֵךְ אֵלֵם הַוֹּצֵה לְבַב־
כִּי־יִן מִתְּלַל בְּהוֹצֵאת טוֹב מִטָּעַם לֵם פִּי־יֵהוּ לְהוֹ מִי־תִחַל
קָדֵשׁ עַל־יִהְיוּ וְעַל־יִהְיוּ עוֹן מִתְּלַלֵךְ לְעַבְדֵךְ
זֶה לְהַיְחָשׁוּתְךָ בְּעַל־יֵהוּ אֵלֵם עַף הַדְּבַר עֵשְׂרוֹ קִיִּים לֵם
יֵהוּ לְמִלְכֵךְ כִּי־יֵהוּ לֵם בְּנֵב הַקָּדֵשׁ אֵוִטֵבֵךְ עַם־יִשְׂרָאֵל
עַל־הַקָּדֵשׁ וְהֵם תֵּבַח בְּעַשְׂתֵּךְ מִנְּעֵלָה בְּעַשְׂתֵּךְ
עַל־הַקָּדֵשׁ וּכְּכֹהֵן וּכְּכֹהֵן חֲבָדוֹ וּכְכֹהֵן כּוֹנֵן מִנְּעֵלָה
חֵיִן לְהוֹ מִי־יֵהוּ בְּקָדֵשׁ לְעַשְׂתֵּךְ הַקָּדֵשׁ מִי־יֵהוּ טָלָם
וְעַבְדֵךְ לְחֲבָדוֹ הוּא מִנְּעֵלָה וְחֲבָדוֹ לֵם מִנְּעֵלָה לְהוֹ בְּקָדֵשׁ
קִיִּים מִי־יֵהוּ אֵיִהוּ וְחֲפִי־יֵהוּ חֵיִן יֵהוּ לְמִלְכֵךְ עַל־יִהְיוּ
אֵלֵם מִנְּעֵלָה לְחֲבָדוֹ וְעַבְדֵךְ לְהוֹ מִי־יֵהוּ הַקָּדֵשׁ
יֵהוּ לְעַתֵּךְ לְמִלְכֵךְ לְפָקֵךְ הוּא מִנְּעֵלָה וְחֲבָדוֹ לְחֲבָדוֹ וְהוּא
דְּתֵבֵךְ מִנְּעֵלָה וְלִקְוֵן מִנְּעֵלָה מִי־יֵהוּ לֵם חֵיִן מִנְּעֵלָה
אֵלֵם מִנְּעֵלָה אֵלֵם מִנְּעֵלָה וְלֵם עֵתֵבֵךְ לְהוֹ מִי־יֵהוּ מִי־יֵהוּ
לְעַלֵה וְלֵם מִנְּעֵלָה מִנְּעֵלָה בְּעַלֵם וְהוּא מִנְּעֵלָה מִנְּעֵלָה

כען ערכב על צב צהמה וצא חבדו ורכב לא חיה י
 בהנחת הכבה לחודה אלם צב צון עמלעלה יומיהו
 אינו מועל אלחוסכך עכה טוה פרוטה ייכון אלכ
 עפיק לאולג לחו מיה קאעפד חבל מיה חקוט קיועית
 מוים מועל חבוטת גולה לחודה עלה הנחת טוק
 פרוטה כון למפקד להחולק ולענן למעול בבהמד
 כל עתת לחפן לן מיה צעבון לעונה חלם יכענן חחר
 חין חילוק פן בהמה כל עתת לרב הקדוט קיועית מוים
 קוחיל ומתם לן תנא כוונתה וחת והח סת
 עמכת י קחד למטה והוק ליה מחלקת בחין ומכתח
 ומתם לן בעמכתח אחתת יול נהילא ייתם צמור
 מוח הוי כרפס כנצ ביחיד צמור קוט קדמ
 חושער תנא לבהט פלז מעדפן חעו קוט הלעם
 אחלה והלד חלבה והעתם למהל תפוק לן חקוט
 קוט מחושער ותל רב חיים לחיטוקד לעטם טחין
 חושער טפ טוח ובענן זה יע פרוט צפה חמס חושער
 נח סלונבן יתא וכה יעל חומט ועל פער חחא י
 חתם אחתת יל יקודה כפז יעל דעתח דרבנן סוק
 לכה חחר לאלמדו נאע דעפ חלם חושער יעשר
 עפ פמו אחתת חין חושער עט צעפשת רכונת
 חין אע דעפ סעפשת וכו' ועל חוק חתם
 חתם ועות סחין סוס חושער עפ לן חלחם טע

78

יב. ארבע מאליה ונעוית לעזוב כחם השאר עני
לחן לרוב כחם רבב. חלום סוף בהם יעצור טוב יט
בין הערות עפפות חין בה יעצור לעצור. וע
לעזוב לחן חילופים הוק ילפי קרם קרם יעפפתי עיהן
לעזוב עפפות סוף עמנו רבב. לא כ' יוס' י
חול סוף חסור. וקום סוף לחיץ לחוקו לחיץ
לחוקה כס רבב. החיל ותגן בחורתי
כחמה. החיץ לחיץ עני כח חסור קח עני
לעזוב כ' כח עני כחמה. חסור עני. כח
לחוב בחיץ. כח רבב חסור עני חסור וחיל
כחמה כ' החיץ עני והחית עני חסור וחיל
חיל עני חיל לעני כ' חסור. חיל חסור חיל
ע' לחוב בחיץ. חיל עני חסור בחיץ
זו חיל חסור וחיל חסור חסור חסור חסור
מה עני לחסור עני. חסור חיל חסור חיל
חיל חסור חסור חסור חסור חסור חסור
חיל חסור חסור חסור חסור חסור חסור
חיל חסור חסור חסור חסור חסור חסור
חיל חסור חסור חסור חסור חסור חסור
חיל חסור חסור חסור חסור חסור חסור

ו. אישור אלה במעשים כדלעיל ידו ואלו יד עליו ויחפד
לפניהם לא יושבא. מה לבתולה אין לעשות בלא
אישור צדקה. כל על המצו עם העולם מאתן מנהגות
קום והיא בעצ שמיטה. ואל דהיא דאי אפשר לתקן
בענין אחר עה והיא דמש על התעוררות ובה היא לתקן
קדשים עשערכו וכן בטיק זה יקרב לשם מיטה
זה יקרב לשם מיטה. והיא בענין שמיטה והתש
מי איפשר לתקן בענין אחר. ואל דאיפשר לתקן בענין
עירעו ער שיקראבו ויטחו העולם קדשות אחרים.
מיייתת עמי תורה יחבל להתעורר איחופסור
תורה נאלי. לשם ולתקן ועלמים לשם ולתקן אחרת
וזין מפאין קדשים לפתח פתח ונשם בעינים עמי לם
מכ לזכרון מהאי מעשה. מ' ק' מהאי מעשה
פסק עלא באתן עלמים הוו ימאי קא מעשה והלא פסק
עלנ בזמנן הקרב עלמים פתח לשם ולתקן כמיתת
בפאחיס פ' האשה נבי עסק רבו מהאי מ' לבך עין
לפט אחרת כר עמען עמען לה פ' התעוררות
מפאין קדשים לפתח פתח. והיא עלא מעשה על תורה
מיתת ימנא למס. כ' הוו עלמים הוו חולפן בעזרה
פסקתו פ' תורה על תורה עתערה בתעוררת
על ימנא עמי לא מעל לענוי מתנה. מעשה פ' אס
עשוק נש. ה. ואלים חיון עמען נשם בתעוררת.

עת מרות ועל השפס חינו יכול להחיות יתם
 הבאים עם הקרבן הם לשלם והי עזב שפס מולך
 על גבי חושים כבאיתך בזבזים בגילת התורה
 ק יטלנתא רבתי הוה התם והוה מצ לאוקדמי פור
 ומסלים ונטר כן פתך הלמח אעס יתקרב הוא ואעס
 כזור ומצב למספחי מעמנו חותרהו חיסוקך לעסוי
 קבי ועב אעס יתקרב הוה יתפ לעסוי חותרה
 טהוק טען ככוס כרתן כפ טת מרות ועב לפר
 כשטא ליה לתלמודא רתנן לאתפיקא ליה טיהק אעס
 מילא קתייזכרם טענת ואעס עלא בזמנן טענים
 הוי ואית כון לבזמנא מיהדר זקנה כר לא מעשות
 לה טלח בזמנן ויל רעעיים טהפסח חולה מופת
 אחר חין לקחין כהמה ומענת מעשר טגב
 טעני מעוס טמא תבויט יתחית מורח חרך ולא
 טרפנן להך יעמח אלא סודרמט טעמח בגילת
 טלב הנזול וחמייס חן על טחוטין יתחלקן על
 חייס חין יתחלקן טמח יגל מחס עיהס
 עיהס יתפ ל' מאיר יתלע עלהו וקאו יתחלקן
 על כהמה חיה ושקף הו בזכרם כקחיל עלא
 חוס יתחלקת כסביס ומכט כרועלני לבזכרם
 טלח חיינה חטן טקבות לפקבות לפע חותב
 יתחלקן ויקד כחמל לא חותב חו חו

80

לפיכך חפץ לבחלה ממלכך כדעך בעוספתא דשפע
דעבדא דעבדא דחמר יעזר טב ממלכך חומק על חיד
דעבדא ועל בהמה בעלת מוס דבה ל' מאיר וחכמים
חומד ל' חמרו אל' כחמוטין והאי דנקט קתב
בבלגנא דל' מאיר ול' יהודה מתחללך דעמנו
ביעבד כדחיק ב' הזקב דמתחללך נחין מתחללך יי
מיצנא לך לבנותא דחכמים נקמיה יחזי בעבד
חין מתחללך והק' בהתא דהכא עבד דבנן היא וחורו
דבנן דאם לקח במזיד תעלה ותאכל במקום סנו שופר
י יהודה עלקחן מתחלה לשם עלמס דאולא גורו
ביעבד יי' אעל' והא דאופ' סאנודה דאומת דל'
יהודה לבד וכמה לחלק יי' אומת לעולם לבד
יחוק פשחים לחלק קוסמק טעמס לבת - ציי' וחורו
דחיס לחקומס מוס דחוי מקק טעמס אלא ידע מחוכב טקס
אשדלך היה מוכ' ל' כאל' קדמים מוסס טיודן דאורכ' ורטי'
כ' חוס טעמס דלעקח דעדיחוק טק מלעקח להולך קדחוק
לדוטלס ולעמ' דחוק דחיס מוטע בפידוטו דאיהו יטוס
טעמס ימוכ' קוק טק ל' חוכ' תחוכ' קדחוק ל' חוקומק
כחוקמ' לה' ז' אעתיח עשרט' לחולך פמ' ו' כ' כ' כ' כ'
עלקח' למולק' חוק' לחוכ' וקנא' טק לחוכ' חוס דעבד
חלכ' ע' ל' חוק' חוס' וק' לפידוטו דל' חוס ע' ל' חוק'
כ' חוק' יי' ש' יי' חוק' דאמק' ל' חוק' עבד' ח' ח' ח' ח'

ועד אחר קנין למוכר כגון שאין קדושת המשנה עליו חיים
 חס של קדושתו ולא משנה למעבד זיסוכא ממחיק יסודו
 ואי מטום דעבד אלטב שכל לתקן ופול חזן זק דומה
 למושיט כוס עליון לעזר ואבר יק החילבב עז יהוד
 דקח. בנה עבד נהרא. חבל הכא קודם לבקני
 היה המעבד טע פד הלוקח ועד דמה הוועל חסנו
 בנה שאמרן חזרו חיים לעקומים כווערה לחכור
 הכהמה חזן לחומה כד יאלל החיים. הילכך על לעב
 מתבגין להוציא מעות מעבד טע לחולקן לב עדהוכר
 יסבור דחקב וייעהו קדושת מעבד ויבא לחולקן חזן
 לדוועלם ואעב שדעה סלקא דעשה כווי עתק ל
 בהמה תחת המעות אין במעות קדושת מעבד והעתי
 טחא דקנינוק למוכר מטום ללאו עבדא נב חלח חודא
 עב. ונחא עמי חז דפק ממחזיר קמז ילא חושיטמא
 חאלס החטה חזן לירועלם. ומעב חטה ורענת וכו'
 דבהא לבא למיענע שיתמלל מעבד טע על החטק
 חל מוכר עב דכון דעק לעדהה חזין למוכר
 יתת המעות סלקא מעשה סבאו לחולקן חעב עהרה
 חק לעקחין בהמה עומה וכו' לאו דוקא חב דאב
 חלק ומבקים עמי. וקב קתב בהטפ טע חישד
 מעב. טע עתק לחטלה ועשה ולסיטה זה חלל חל
 חזן לחטלה ועשה וסיטה חזן לחמ חעטו וחז

כן סגור
 יחול ופשיט
 יבדל
 יבדל

א מלך חי וקיים דרעי כל כל מעדפי מה הפכו
לכל מה ופי ופי קדפי הינו חוק לכל המעות
לפי כל מקום שאין המעות מתמללן כלן שאותו
מוכר לו חלבושין דוב לחלו המעות פרושם
למנופי מהם שיהא אסור וכל לאוקרו מהא מעמד
דמעות לפי שהמוכר לא ידע שהמעות בקדושתן וארץ
למכל חוץ לרשותו ומי אין מעש זה ומשק לאדם
חבר הדע ופרוט דמסכ מעמד עכ ומס עכ
דמ לאנת ממונו למת כמק חק קיימן אם להפא
לו חרון ותבכין אפי למי אסור אלז אחיו דבר
שאסור למת ומותר למי הוי אוריזה סיכה וק דמין
במק מעמד עכ לאנת ממונו למת להפא לו חרון
ותבכין ומעמד חל למי מותר וכל דמלאוה תא
טה ומדרבנן אסור כמפ מעמד אעך דהידו קאי
אקרא לממסתא בעלמא נקטיה וכל כמנן
פרושלם פדעי שהמעות כל מקום שהם יתמללן על און
והק ה"ב דמדרשה במעמדן דלמען מעמד שא יכיל
לכל דבר שאין פרו אעך דלמען פלע דתם קיימן
כל יומן דלת לפי דלמען ואוריזה ח"ב דקמא בעלמא
הח וק מעמד סמוך דקמא לפי למוכר וכל שיתל
לכל המעות עפר המוכר מיה דהוה חפזה מעמד עכ
עלמכו דדי מעמד חבנות חוץ למכרו וכל לפי יוא

כענין חל עליו שבעין לפיכך למחר הכי לשם
 רצו אינו על ענין כענין כי לקטורו ואפי'
 יוכלו למלא. ונשיה אינה מושגת לחיוב ענין
 חלקו כח קצו' לה לעובר. חזרתו לענין קצו'
 כההו יחזרו חיים למקומו הו' יצא לחקטורו טקטיה
 ללקח. אלא אפי' מוכר שמואל חסן מצדו יקטור
 לה חוקק הנה האל חסן. וזו טיבוסו האלע
 קמובר עליו הוא זקוק לעלות ולחזון היי' פרוט. וזו
 קטורו הוא לעבד המוכר. לפי שאם היה הלקח זקוק
 לחסון כענין פרוט. היינו מחייבין אותו למלא עליו
 מעות טפר המוכר יחזיר שמוכר פרוטו והי'
 כההו לקטור ללקח לעשות בענין זה. ואז חזו
 כההו טקטיה ללקח וכי אין טוב טקטוס טקטוס כמות
 החקק כון לעשה פשוט. יחזיר טקטוס האחד לבדו.
 וזו דוחה החקק לא חטף לה לעבד לקח קט' אפי'
 קט' מוכר הוא תב' וכמו כן מוכר הוא חסיד.
 ואז מחקטור הוא זה ללקח טקטוס כענין טפ'
 יחזרו חזו למקומו כן כן וסן כן כההו לחזקתו
 וזו מעות מעותו יקח זה לעשה חלק מעות
 מעות מעשר טפ' טפ' פרו' ועשה טקטוס חל
 קטורו וצדק לעלות חתום כענין זהו חסן
 חוקטו בעלה וכו'. ואז חסן

82

... כחמה במבט אנה
... לבד בעהדי עולם ועוד עולם ולפי
... כחמה יתקן מצה ימורה של העולם אפרן
... חל מיה בלכא אלן עוקפזעה צמלם ועם
... פדך קחתו ולפי מדי רכל שאך אנה מתקפזת
... לא ברב טהומה חלשן עתה ... צפה מלחמה
... מדנקן עמ מלשג טעפום חסודק הע סומק וקומולות
... חזן למד עם רעלוד לאס יסן לתב נר עוה סגוסקן
... והא קאלו צנל וזה אשר תכל לבנות את העולמה
... עלת הינו לחור עמנה סקאלו רבן לא חורה תקרה טלח
... לעקלה את קודם עלוח אסיה ואלעך ללחור
... עלוח תחא מועדת הטתן טהא לא טולן מיה
... חנה וקומות חל ללח חעוב ענן מעום רעב
... לעיתב סופא חס מסבן וקרט צמיקן מקומות ופנן
... תפסת דעה ופנול וערת ועל חס בללך לעיס
... לעול ותענות חמתות וקרטם עמלן דתב
... בסוף תמורה לחוט לענות דפוקים לחקא ועיך
... ופנן תבן ועוד ולחב לתתן חיל פסוק דתבן בסון
... תמורה ועוד אלעך ל חסי הלל חל פנן חילן בסמ
... טה טהומה חל חק לעל לחתב לה ועום דסלונת
... לחקא מיה דחא חב סוד בחלם אהל דמי סליקתן
... יכבן וקרט סמיקן חקומות ואלו וקלח

דמים לאופסה שגח • פסדך לחזירים טון ע
למס מיסוף הנזה יול כען מוסרם לעי
וקבר עם דקוו מעשת מתנה
במקוה מקולעת • טום ע"ר יתעשר
למקוה אסור לאיתקוני מחק דים לבט טקם
פלו • אכל למטה טה לאיתקוני • טחונן דמי עתה
פדה • ואנב טנהה בנה עיתק יתבו • וב קידוע
אטה לא התוהכו כל כך • ולא אלקו לתק יתק דים
לא כען לבס ופדות טקוה כבד הטבר ונלה • אינני
עב קידועי חטה דתבו מעוס פמל טקה וננה ימולה
רעי למהה טמי טרו ממנהתן כון לאי דמי מיהו
וכן מטמב כען לחולן עב חוץ • ענה עפדה חחר
חכר מותב ועד מעב טקן עתלפני • ומסוק מעוס
לא טעק היתרדא ואכל חוסורא וחס הון התלפני
אסוהן אף ממנהתן מה הון מכויתין בחלקה • וכן
פתי התם אעב כחולן עלעי התלק טעלם כמי ית
חולא טקוה מעתב באיסוף הנזה • יתו כל מה
למעבתי היתרא עפי טקל • וע טקדק תעל חסור
מדיבן ויהא למנה בטרהם פתוחבני • לנני דיעב
חולא קום שרות האל על פלן יתו בחלקה וכו'
• תע חקדט טעלה וטלמי חרס וכו' • חק
מדתב סיפן מעבן וקרט דמיתקן מתי • לוח

83

דנה דבנא גבזה בהנא מיהא לא מיתשא. ואנא
 איסור קטא בכב כהנה לא לפנא חלא מעוס דכח
 עם מלמא שטענא גבזה. הינו מעוס דההוא עם
 לא נכתב אלא לאסור קטא עקה לא היה פטור
 מעוס בגזרה וענן בגזרה. והא למענא כל בגז
 דנא דנא עטלה עלא וסודר עתה בו אסור בהנא
 ולא שמוע חלא מעוס לא צרכהו. יא קבורה בלמה
 בפ עננה מבי קבורת קברא זיון מעוס לאיתקט
 למת ענקתה עמו. והא דרמי בפ בגז דנא עלטרל
 אינה בלא עלמית מעוס דכח ועם בתי שטענא
 גבזה הינו מעוס דכח אסור וזו הע ענה גבזה
 לאוקומה באיסורא בא הפסוק. עמר קיחד
 דחה קיחה מעלה ערופה. לאו נא מעוס דחא חלא
 דמסקתא יקח מעצור מעכפר במה מעני. יג
 וית להו גבול אחתא. דאין סייך למיז הבאת צפהס
 גבז הודית העלה דהודית העלה כחן סקח והודית
 חס. העיר את העלה ינוט בה מלאת מורח אבול
 הבאת צפהס לא כתבה. ומי לא עמקיט טקס טבר
 חלו ולקיימה דכחן סקח ולקח למערה הינו שטח
 בלמה אין הקטן מתעטות חלא בלקירות בעלם או
 בעג תפוז. ואי סך מתיוס חסידא. פז
 כעבאק ונעלה ערופה אחי חסידא חסר לא

86

תאכלו למזכרתו לאחי שחיטה חיסורא דמתוים להיכן
אזיל אלן עמי דמעשה שחיטה הנא דמתה ומהכא
הנא דעבא לך ואת תעבא איסור חבלה חיסור—
הנא דעבא לך ללא חסותן מאן דאיה ליה לן תאכל מעשה
איסור הנא אלן לך אבהו כחיתיה לך ויל מאן
קרא ללח תאכל מעשה איסור הנא דהא דרטי מינה
שמעיה ומעולה דרטי לטון רבם לא תאכל יתם
וערי מרא צנוק כל בור עבודה להורי מעולתו—
היכן מעוס עבד נאמה יקרא ללא תאכל יתם—
והכנימי אמה צנוק דרטי ויהו אמה חיסור—
דמעולתו מתוים היכן הנא יהלך ללא תאכל מעשה
לה איסור הנא ולחיתיה לך דאיסור לטון דלח תאכל
עממי דאם עממי מעולתו קודם טילתא אסורה בזמנה
ועל לטון דך יורח עמי ילף מפיסר מוסר וסבידא
לה דעלה ערובה לא נאמה מתוים וקרא ללא תאכל
איצנוק לטון—
לאחר שחיטה מעבא ואין
הנא איצנוק מעוס דאין לך עשיית מלך—
ומעלה בן ויל טון דתם קתב ולא יפטי אס כן נא
מרבנן שמעיה אחר עמר מעיתן אלן קודם עמר מעלה
והיטו דמעלה כלב נא דלחיתיה לטון כן כן
עעשו מעיתן וכן ולא מיינת מעלה מערב מעט
מהו דתעבא מיה דהוה אקדשים וכן ואע דקדשים

נחמסאן שחיתק עי שחיתק קרס יהס לנכס לתזקה
ולת הזקה הוקל למי לעתיקה למור ומכסאן דמפלת
ען חרז ומזוב למוליק לזקה והזקה לת חתף חלס
לזקר אתה עטרע ונמלת טהפך

פרעו לסלקי ועתה טכדן באומטן ונמלת טמורתה
בשחיתק לזי כזרטה מעקקא טען פקב קדוס טל
מוח אונתבו רלס לחטיק למי נמלת וזכרונסו
ע לטון נמלת קא חיק מלחיו לענוי טען ענמלת
ערטק בבז מעס כה לעמיה בערפת טלח חיד
יכול לבית קורס שחיתק וטוב מרין יעו מערונטו

87

ועל מעוס לאס נפאלה בשחיתק טעלה היא ילקה לז
מרתה ויל אחתא כז עקובא קורס שקורה ל
יעבב נפאלה בשחיתק טעלה היא בשחיתק בחולק כז
העוסט ואמה עמי קרס כזן קורס חזרה כזן לחזר
זרדי תבאי חיק עתא כזל יזענאל וכו

נמור מעסיר ומכסר וכו השתה חיק מוחיים מיתסר
חזר ה מעסיר כמכסר וזכר מערע טעלה עכוסה
ועלה ערנסה נחמרת מחיים כז עמי סזע יחיתה
לבתל חיתק אונרתה וק רכב כזכר עת נבי
טלונתן כעלה ערנסה מתי טלמרת רב היטונא אול
מחי א רכב אול לחמרת עיתה חוק למכסותי חען סכב
כזב קוטונא ומיתלה יהס דמרי מעסיר ומכסר

וקטנה היכתיק לה. הלוא זה וזה אינו נאסרין מחיים
ולאחר מחיטה הוא איצטריך למילתו ימסיד ימסכר
ולענין למוד ענין איסורין מיתחלה ענין לעל אמרת
דקאלו עמה תאכרע מילין וול דהיה קתם ימסוס לעני
עברה קא נמר ימכר יאפי המעלות יקינו קורס
עילת ולתחר שילת שהא בדומה שומעין הלכך
הדר נמר מוסר. ועולות לאסור מחיים והדר נמר
מחי מחיטה ימכר ימסר מחיים " הדי
רובע וערב הכא ימסר געור הנסקל נאסר מחיים
וקט מהכא לית עפיר דאינו נאסר מחיים ליתך קטין
עקשה ליה הדין תהא חמה באלו השארין לעור
על נמר חנו שנתערב בעוהם אהם ענמר חם
כולן פאוקין ואמאי פאוקין הא חסיה בנשא כון
דנש נמר חם אפי הוי דנש נמה נמה הוי חסיה
כולהו אפי אחר ענמר חנו שנתערב באלו כולן
אסוקין כותין כל חובחים שנתערבו במעלות קמתין
או נגור הנסקל אפי אחר בהנא ימותו כולם יטיב
לית געור הנסקל אינו נאסר מחיים נהנה אל ספק
אופי גמון דהא לא יאכל את גורו כפי דמעותה כן
דהוי כעין בער דמת אונסקמן ותי למו דרבי קרא לא חייב
אוסר גמון לאחר שנתערב הווי מחיים לא אסר דרבי
הלכך בהנא שנתערבו כון מתי אישיר לשוקל ימות

בזכרים

למרום צדק ולעבודת כל אל אלהי חבל בהנהו לקמיה
תפ יעלה אותם וידעו עז עימאבון איאי פטר לעשות
בהם כבוד דכסאן המוקדשין אסיה בעשה ובעבודת הלכך
ימותו וקח יסד מעשתין זה רובב ועבב דייג
מעוס אסיון לפי שאסור לעבודת השם או אימני הכי
פז לא מעטא סעל חיוס טאל עבד איסור מעיוס לזכר
לא מעיוס ולא מעיוסמון אוימותו יגך וקה רובב י
ועבב מעיוס חלעלהם איסור זה עליה נמר הן לזכר
מעיוסמון אוימותו ועל תפ לזכר בעען אחר יזכר
אסיה מעיוס בהנחה מעטעבבו לא העההו חסיוס
לא למקלן ולא לבוסן לפכה או לעדכך בקושן או לקובר
לככא לעיחט כונא האי לתקלה כי היא דזכחיס לפי שעור
הזכרון אינו אסור אלא כדכך הנחתו כחייבה בהג
כל עשה פרע למעט חלב על עור הנשקל על חסו חבל
חס ככל עען עיוס מעלה חפי שעען על עטו ועל
חטו אסיה בהנחה ועל לבגד יגך העול לזכר
לזכר קלה מועטקא מענה בעאי יפסוקן לזכר אסור
לעבודת השם לבגד כעול יחיה ייה רובב
ועבב זכר מעטעבב ככא דרובב ועבב אסוקן בהנחה
וכן מעטעבב ככא דכהתות לקאלו הים עאס הער
עבס טעורן עבב אעבב עהוניתו כל חזיון כוזכר
לפי ענתאט ושמען מהסא ילף לה חס מעור

88

הניחן לטהרת הארץ לבנו בכך צעתי קראי צדק
דמנה דהן ואפי' לו ובעי' ובעי' צעתי קראי ועמך נאום
דנסת' דהט' ליה יקראי אלן טעמיד צעיר
ויזקנה חוץ לחומה וכל לוחק' יבוא ימיד בתוך
העיר עלן היק טעק באהדת ארבע לשם מן החומה
מאלרע ומעולן חוץ לעלן יתנות אלן על העיר היק
עמיד וזרק לב' ון לוחק' עלן יזקנה על החומה
ודעי פי טעמיד צדק העיר וזרקן חוץ לחמה לפניו
אל טהרה היק עמיד צעם והאלרע בחוץ חייבי
לחור הזאה היק כהן פנח לעיר וזרקן חוץ לחומה
מעום יק' חכי מעומ' רפח ועלן עלבש העדה מלל
קאי צעיר ומעלן בחוץ לחומה תורה עלן
לתקלה יתמה פן לדחן פן ל' שמשן דהט' עק מעדה
למק' ל' צעיר טהרה להפיר מעולות' ון לא קממני
בעלמך היח כר פלעי' ועלן דרמח לעדה העדה וסר א'
לא חומה טורה וכו' אינן לבך שאועות לא טעמי
הילרין מישהו אלן חרץ לא שער אי סק' ח' יד
כפ' ט' העיר ונעילוח חקן לעקס היח על הצעם
לא ויתגד' מכל עתעבת' לך דה חוק פבל פתכל
מעום לא חומה תורה עלן לחלה ון מעיני
היח עלן מצנו' בק אימור כלל האפק חין ל' אסר
אותה מעום ל' עתעבת' מעום סכר' לא חומה

תערה עלה לתקלה אכל הסא למסרה קודם עלה
 לתקן למטהחיה מטום הקסבין ונאמר לתקן
 ואנשי קדש יתחון לי ואות ועלת קדש קדש מענות
 דאסור בחטא יא יא ואל דהנחמו להיה עם קדוש למש
 קדש מיטתשן תדויהו בקדושת יעדל חימה על פולק
 עמוס כרת אף עלק וכו' ואנע ענשין מן הקן היינו
 עוש ב' מהלעל פולק עמ עמוס כרת ער
 מה מ' למיפדך מה לעל פולק אכפ פנעם לחיטתו
 חלל פחיתיה וזקקה אכל עלק שאל פחיתיה למודה
 מעתרו מבחן אל ושחטנו ושחט חויתו ושחט חויתו
 פלג' חר לחיה וחד לעפית וחד לחיסור חכמה לאס
 חינו ענן לחוסור עחיתיה תעבו ענן לחוסור חכמה
 א"י דחנע מדבה אכ את החיה הכ קחו אילא כרת
 חיא א"ס לבנייה צותקח אכל לבנות בעל מוימן
 זעך קח כלל טון עקן מעק הסדר ועפ ע
 כנע המרהם דנעפ' אל ושחטנו ושחט חויתו ושחט
 חויתו יכול לא ישחט ואס שחט יקח מותב סא פלג'
 אל כ יחיק מעך חוקוס וזבת מיה סאתה זוכר
 ב' חוק חוקוס חתה אול ואי חתה אול מה סאתה
 זוכר סקדוב חוקוס מסאן לחולקן שחטו פגיה
 עלה יחל חתה חתה חתה קדמי לחיסור עחיתיה
 חר לבנע מוימן וחד לחיה וחד לעפית מדבה אכ

עין האובד
 א' חכמה י"ב ס' ל
 ב' ס' חכמה י"ב ס' ל
 ג' חכמה י"ב ס' ל
 ד' חכמה י"ב ס' ל
 ה' חכמה י"ב ס' ל

דרבנן לעצמן זה לא יחה דבהו ואתמתי פהך הכחיד
שמעון לי שמעון לטעם הא דקאמר ל שמעון דחולק בצורה
מקורשת היינו בחיה וול דסתם חולק בצורה יתאמנ
בהמה כמנוכ זהה אלקתנ חולק טעמחטו בצורה
יערפו וכן חיינו ולפני איך צדך לחוק טזה יתאמנ
דשעיטא ליה דחוסור חיה בצורה דאזהתא כעו בהמה
אלא טקטפה דרבנן וזה לשונא טולא סעלד
בקצרה חלמא חסיה מן התורה וזי אחרת מדרבנן
מי מחמה כול הא טה דבהמה נהגן חטו פסול המורטו
ולא למחו קרעיס פסולן נקבה חלמא חיה חיה עקד
חיסור דהך דאזהתא מהסן תינת האלמא ליעזר חטו
קרעיס ולמה טהפה וחפ קבוצה חלמא חיה חיסורא מדבה
תורה וטהפה מדבה סופהם ובהמה צור כלל ליה
למימר קרעיס פסולן בקצרה יהתורה חיה יעיר
חיה שני עלא תחלק דבן חולק טעמחטו בצורה טהטו
חמייס חת דבהס עלא יסקטן בהס וזו נלא ל
דחוטא יכסוי דים לא מוכחא בפירוטא מהקחא חלמא
חיה אחרת דרבנן בהמה טעמא חיה חלמא חיה למיכל
קרעיס בחון החטפה נחיה וכו' ומעט דן
עקד חיסורא חלמא יהויל נחיה חיה חטפה חיה חיה
לך ליעזר בהמה טעמא חיה חלמא חיה למימר קרעיס
בחון בקצרה וכו' מיהו חיסן למרועי קבי חיה חיה

90

באלו לא באוהתא היונו דנה שרפת ביה חנוטת פרי
בהמה אלן איז חרות דרבנן חכי איסורא לא הוה לן
לדבר ביה ודעתיא משמע הכא ליה לא איתמי
בהנאה אלן מדרבנן חטה מתקיה בן ונראה
לבקח מתוך זה דתק רובת עה אסור חטאה מלאוהתא
דחטא בעוספתא דמטותין המוקדט צון נשך ונצנ "
ופעולות לבוכן ועב שקלט במהקן אינה מקולטת
נמי יטלחות עיט ובהם שהחיתו חכמים באיסור -
הנאה ליהו טאין חטה מתקלות בה באטסון בהט
ב טעה עב מוקדט ביומי קדשיתא מטע עשרת
ולמעלה חין חוטטין לקיחטין אצנ לא היו אלן מדרבנן
יהיב נמי בעמיס עמתקלות כען בזמן מדרבנן
ושעות דרבנן כמו שמתקלות דדוקא ביומי חדשותא
מטע שעות ולמעלה חין חוטטין לקיחטין מאצנ דמי
קדשיתא קטין וחילוק דרבנן מטע שעות גמי גה
היונו מסוף טט דהוי לאוהתא ברהט בהט טט זיס
ולן כמו שפירטי מתחלת טט ולמעלה למטא
מטט ולמעלה ממטט מסוף טט וקפי נמי אמרי
בהט פסחים דפול עלמא חין מטט שעות ולמעלה
אסור מלן והיון מסוף טט מייחט עלה קח
דאסור מתחלת ואילך וכן היא לאמה בעבד אמיס
מתחלת שעות ולמעלה היונו מסוף שעות והא

אכן אסורה כהנא. מנן כון ענן חנינא מעצמית חטב
טעכעפן דסאן נחור כחמה לעל זקן עבתוב חחנ
כחן. ולא טע מנן. מיהוקט דחסנ אינעך לניכט
ענן אי מעצמית לא היית חוסר הלפת ינן כחמה ועד
קט לא חט ענן ועצמט אהרה עצמט יחרון אחרון נתפס
ונענן הלפת חלפני מותבן כחמה בענן פנן יעמעט
ולאן דאז בני. תש הלפת חלפת אסוקן אכט לא דמן
מעצמט איתו עלעט אחרון מותב. וענן כולן אסוקן.
ולאזי דפעטית לעל שחן חטב לעצמט בענן והיית חוס
דמעמע דאפי חלפת חלפנן אסוקן. ופמקו לן אינעך
לעכטב לחלפנן דמעטס הלפת הון ענן ועצמט טע
כחפס דסאן כחור ואין מלפון. קכב
מתנות עלן דורמן סני טהורמן דמין. ופלעט דד
סתמא אקתס מענן דאסורה מעשט טע על מוסיקה
חומט בן מעלן וכן מעפיתן לע כחמה ולעל דק חח
לה חחכה טהלה כחחכה וקכב מתנות עלן דורמן
לא סני טהורמן דמין. וכן כח כח דעהם. עכח טע
כחפס לעיס נתען לי. סהך מעשט לעיפא ומטע הא
להאל יוסיד יהודה דפלעט כחחכות עלן דורמן.
קכ דעי ואי בענן חומא כחכ עלמא מתנות עלן דורמן.
סני טהורמן דמין. ומומט דכח חחנה ומען ויכח
כעמול קא מיפלע. ומכר לה דעי. כחחכה טעלה.

בארץ וקשיאם כיון לאייה שבואה עזלה בארץ למה
 חוצק לנו מתנות ולא זומעו פני שהורמו דמיין סוף
 לנתו ביה שבקותם לענן פלעננהו הכי הוה ליה למימיה
 נמי בעי אינו דכונן עלמא טובת הנאה חוטק
 מיוון ותעלם הארץ על בערסת הספרים יחי בעי אינו
 דכונן עלמא לחו פני שהורמו דמיין נמייה במכלים ענבל
 לעפת ארץ חסן ולאזנה בהם ועבדן. הם וכמעט
 קא מיפלגי וימחו הוה מכל לאוקונו. שבואה עזלה
 בארץ אלא חנב לאייה במכלים ענבלו עפת ארץ אינו
 כהן מוקלה זכ"ה. הוה זו מקורסת חפשי ישרא
 לענן הזאה וקידוש חסן חילוק פני ישרא לבהן. בארץ
 כפ. ערק בקלפי ועד דמקמי לה בהבאה נמי עלי
 מימיו מי מערה פניו סרוחין ולא מעמט
 כהן דסתם מי מערה חסן סרוחין מאי צריך לפרושי
 ביה כהנת טהור עונתן בני מערות סרוחין יועד
 חמה בתענות צמח ברבם עזתי צמחי בורות שחין
 ומעבות אלא מי מערה פמולק לני מאתי דפנייהם
 מיוס. וני מערה מים מכוונים

92

חדרן עלך האישי
מקדש האומר לחברו

עקח אותה לך מוקד מעב ועל לית לכהסך וימלאה
לא מוקד מעב לבי שאיך מעיין על מקום וכלמה ז
לקדום ולכות בה מותר ודוקא במכר חוטטפות
שיכול למלא למוות חולשה מכר במקום אחר כיון
עובד דרב עליו והיונו עמי עב היהסך בחרדה
עוממאק שמונו מל על קבת לעבדו יכה עיתן לו
לעצמו ס חרדה ס זק יכול למלא נה וזו במקום אחר
כי האי גוונא אמה עב רבא רב ימיא עתקנו במכר
ולא במתנה והא חזנה במזקת הבתים לנבסי הני
ההין במעבד וכל המחזיק בהם זכה בהם מטום
דעב כי מטי חזי ליה איסתלק ליה ישראל לחי: עב
חזי עמך ליה ופי מנע עמי כזכה המחזיק
מזו מעב מיקה כמו עב המסך בחרדה רות אומ
יבט מעב לא מיקה ברב על עקר סבה והחלמה
בן לא יחפור מרחיקין מעדת הדל מן הדג ופתי כען
שארב דנאחד לעדו: שהחנים אחים קבאים לשונו
מקדוועבן מרחיקין חותן סעלח הצת הדג אעב דחזי
כבד על הסקר יעלמק מטום חורד לחומנותו ערל
חברו כדקחיל חתם עב ס מכילה דאוקי החיל חל
ליה קח פסקת לחיותא: ועב האנקה בראט חזית
חזנה בהט העוקין מה שתחתו נול מפע דרכי עלום
עלפ חתם עמרח בהם מעב להפיל לחן ופמכח

93
6

דעתי עליהו" לכן אחר וקטנה וחזרה כה ט

למקדק י הוא פלענני ביהא חסיביל להחזיר בו אם לאו

ולעזא דאין למקן וחי חקט פלעננהו ביהא מעוס

מתענת אינה ביהא טהיא קבלה קידושין מאחר לכן

פלעננה חסלא קבלה קידושין מאחר וחזרה כה

טענה תנות לשלחה וכו' העלקים את אינה חוזרת

תמונה היא ס' וזהם לקים טיקענה שלחה בעל פיה

אע"פ שעומדת ד' ומת' תעבתא דהעלקים תעבתא

י' וכו' העלקים לאידע מענהו ו'ל טהא מחלק טוס

מלקן בן נ' לקידושין ולא היה כזא' בענין פולחן השער

למכרו שלמול' והעמידו דבהו בתעבתא וכן יש לפי

כל מקום טעות דבה האמורא מתוך המענה

דב טענת ח' אינו חוזר ומעני' תימא הא בול

עלמא מודו לא אתה הבור ומבטל מעשה' ובתעבתא

הנ' לעומת ה'טו מעשה' ואם כתב ספר תורה ומה

אינו יכול לחזור ולבטלה' ו'ל דכל זמן שלא הניב הנ'

ל' חזקה לא חסוב צער מעשה' ועתיד

נעלא בולנה' מעשה אכלאם סולן בפנינוס מודה

דב נחמן דבא' ובהם העולה לא מעשה הכי' דמסיק

התם כזא' לענין התם סבור והבור הוא ואתי סבור

ומבטל סבור הכא נמי דפגולה לשלחותה על ידי

נעלא נפשה מיקא סולן ומדקאית התם כבור והבור

הכונה יעשה
אוליכיה איומני לאל
הטלה נע לעשה וכו'
כל בדיקתו

[The text in this block is extremely faint and illegible due to the high contrast and grain of the scan. It appears to be a single column of text, possibly a list or a series of entries, but the individual words and characters cannot be discerned.]

משה
והתן את כל יחודיך לבעלתך וכל יחודיך לבעלתך
לבעה זקוקה לבס מעט מעט מאד לבוניה ולכל יחודיך
לבעלת לבוניה. והא לא רבני יודק לבעלתך לא קח
כאינה מעלת כלל. ולא מספקא ליה רבנא שיהיה לה
הילכך הניא תלמידי ולא מתבטלי. למשלון לא
שיהיום ולא חסדיה. פירי. לא מספקא ליהו רבנא חי
תבא חי חזרה חסדיה ומהוהם ולא חסדיה. ולא היה
לפי כך דהא עלב יחוק קיימא ולבניה לא מספקא ליה
כחמה לעל דשמיא הוי. ואש חלצה שבעת היל
מעול גזירה. לשלג בעל מנת לא על עמי
מחי קח מנת לזוהעק פחולל. וצמין מה קועין
היאון לשלג דוול מנת. הא תה מעמי נענה ולא שיה
לדה כלל. ומה רבנא על מנת גמ ואינו רב
הלא במהא מניו פיינו גמ צונו דתבא הוי. חי
מאן לא הוי גמ כלל לחזרה גמ. וכל דא לשלג יחוק
פירי דקיימא עלה. מאן דמהוהם ולא חסדיה ליה
גמ כלל. ויהי דחולצת גזירה חסן מהוהם חס מדי
ועל מנת גמי חלל דהו גמ מל חולצת ולא מתבטלי
מעוס הק גזירה. והשתא פה ספר ולעמעק בעל
מעט גמ רבנא אעב שאינו מלל היום. וכל סמא
מהוהם שוין עפ למינא. והוא מל לענוי. ולא ספר

יצר צמח במהיום מענעם ירה יאן
י י א פ א י ס פ ק א ל ה כ ב י ו ח נ ג ז ח י ו ע י
פ ר א ל ב ר ה י א ל ר ב י ה ו ד ה ל ב ע י ת ג א ז ת ה א ו ל א י מ ק ו ד ש ת
ה ב ל ע ר ש י ת ג ה י א ס פ ק מ ק ו ד ש ת ד מ ס כ ק א ל ה ב א ו מ ר
י א מ נ ת ח י ב א ו נ ע ר מ ע ב צ ו כ מ י א א ו ל א י ת ר ע ל ק ר ב ע ל
מ ע ת ס ב ר י י ו ח נ ג ל א פ ל ג כ ר ב נ ע ל י ה ד ל ו כ מ ה י ו ס
ו ל א ח ר מ י ת ה נ פ מ ע ב צ ו ו ל א ח ר ל י ו ס ח י ק ה מ ע ב צ
כ נ מ ר מ ע ב צ ו ל ר ב נ א ז כ ע ל מ ע ת ה י ט פ כ מ ו ל
מ ע ב צ ו מ ה ס כ ק א ל י ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה ו כ נ ל ר ב
נ ע י מ ע ק א ח א ד מ י פ ל ג כ מ ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה ל פ ל ג
כ נ ע ל מ ע ת י מ ע ט ל ה ו ח נ ג כ מ ו ל ר מ ע מ ע י ה י
ט פ ח י ד ו ט כ מ ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה ו א ז כ ל ר ב י ה ו ד ה
ט פ מ י ר מ ס פ ק א ל ה ו ל ר ב נ כ מ ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה כ פ
כ מ ו מ י ע ל מ ע ת ו ה ט ת א פ ק ש פ ר ח מ י פ ל ג
כ מ ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה ל פ ל ג י א מ נ ת ו כ ו ון ד מ ע נ ע
ד מ ס פ ק א ה ו ל ר ב נ כ נ ע ל מ ע ת כ מ ה י ו ס ו א י
א ס ל א ט נ ה מ ח ל ע ק ת ש ח כ נ ע ל מ ע ת ה ו ק א מ י נ א ד ה ל מ נ
ס כ ה ר ב נ ל א ה ו ק נ א פ ל ג כ מ ה י ו ס ו ל א ח ר מ י ת ה
ו י ל כ ב ה א ל ר ב נ ל מ י מ ע ד כ ו ון ד פ ל ג כ נ ע ל מ ע ת ו כ מ ה י ו
ו ל א ח ר מ י ת ה ל מ ע נ א כ מ א ס ד ב ה ל מ י מ ל א י מ ע נ
ד ר ב נ ס כ ה ד מ פ ק א ה י כ מ ון כ נ ע ל מ ע ת ד א י ס כ ה
ל א ה י ו נ א פ ל ג א ז ה ו ק ט ו נ ה כ ב ה ת א ד ב ה ק ס א ל

95
97

תהא עדה זקנה סולן יאכזר
 זעם י ועדי ימי הוק פהך לעזר
 והתנא שדה יכו התם ולאי קדוש לבן שהקחטו צדקו
 חבל קבא עלא הקדשו צדקו לא קחט כלל ויאמי
 לקדשו באפי נפשיהו בתחלת פל בתביר פל מצב
 נהי דאין מרחק עמק לבן שהוק חטוי שדה צבב עמק
 ויכול לבנות כל אחד צבב עמון כעקהט שתי שדות
 עיכול לבנות זה כלל זה לקדשו מיהא באפי נפשיהו
 וכגי ליה יפה אותם נקעם צבב עמון לבן חטבון
 בת זרע חומר עשהו בחמשים שקל פסק ויתוך
 פירושו משמע דמקדש שדה אחר אין יכול לגור
 חטבון לבן חטבון בת זרע ולתה דהא פסק אמה
 דבשר בת אחויה לעוה ועל ועל לחטבון הילכך
 על חמיו צבבי קבא דהכ פהך נהי רבה ארעא לא
 קדשי להיות מדקן כקדש חזק שיהא קטורם שלהן
 מדרד ניהו לעלות בחטבון לקדשו יאפי נפשיהו
 להיות מרחק לבן עה שים בקן ולא יעלה ועדון שלהן
 לחטבון איהו פחות מכך נהי ימי א"ל
 שיק קבן אפי חולא יוקמת לה כנקעם חלואים
 מיה חילא לעיפוך ומלעם שאיט כאוין למה עה
 אפי פחות מכך נהי דהעית נהי פהך מישהו ימאני
 לענוי שדה לאתנא ויקדו זהו חטבון לחימר

96

וְיִשְׁקָדְךָ לְמַסְרֵי דַבְרֵי

חַיֵּינוּ רַחֲמֵינוּ לְהַעֲשֶׂה קִדּוּם לְפִי חַמְסָן בֵּיתָךְ

שְׁעָרֵינוּ וְיִמְנָסֵנוּ הַכִּי בְּחַמְלָנָה לְפָחוּהוּ מִיִּכְנֵן הַכֹּהֵן

חַמְסָן עֲרֵה אַחַת וְעוֹלָד עֲמֵה וְצוּיָהֵן עֲשֶׂה מַכְחִיס

וְעֲשׂוּקִים עֲשֶׂה חַמְסָן עֲרֵה צַמֵּי עֲלֵמָן וְפִינֵן לִי מִן

לְחַיִּים לְהַעֲשֶׂה אֵינֵן בְּמִדָּה עֲמֵה חַמְסָן צַמֵּי עֲלֵמָן

עֲשֶׂה לְפִי חַמְסָן דִּית זֶרַע חוֹמֵר עֲשֶׂה אֵלֶּה הַעֲשֶׂה

יִקְחֵנוּ דַבְרֵי רַחֲמֵינוּ לְהַעֲשֶׂה וְנַעֲשֶׂה אַחַר לְאִקְרַשׁ לְהוֹת

עֲשֶׂה לְפִי חַמְסָן בֵּית זֶרַע אֵלֶּי מִכֵּן כִּי מִן לְחַמְסָן

בְּנֵי זֶה עֲשֶׂה עֲשֶׂהוּ" - מֵאֵלֶּיךָ אֲנִי כָּל תַּעֲבָרִי

וְכֹן " בְּמִקְרָא יִשְׁמַחֲלֵךְ פְּרָעִים דְּבִיבֵר עַל מַחְזוֹן סַב

בְּנֵי מַעֲתָה בְּלֹא כְּפִלְתֵי חַמְסָן לִי מֵאֵלֶּיךָ וְלִשְׁלֹשׁ פְּרָעִים

בְּפִי חַמְסָן עַל דַּבְרֵינוּ מַלְבֵּי" - חֵי יִצְחָק בֶּן

נְמַלְכָא אֲנִי וְכֹן פְּרָעִי חַמְסָן כְּפִלְתֵי לְחוֹדֵה פְּרָעִי

דְּמַעֲבָר לִי לְמַלְכָא אֵלֶּיךָ שְׁמַעְשֶׂה לְחַמְסָן מִדְּהַר הַיָּם

בְּפִי חַמְסָן יִשְׁמַחֲלֵךְ לְמַעֲשֶׂה וְהֵן קוֹרֵם לְחַמְסָן וְכֵן פְּרָעִים

עַל בְּמִקְרָא מִי שְׁאֵחֲזוּ עַל הַיָּם יִשְׁלַח מַעֲשֶׂה עֲזַחְזִיר לִי

יִתְקַפְּדֵנוּ וְחֵי אֵי פְּרָעִי לְחַמְסָן בֶּן לְחַמְסָן בְּפִי חַמְסָן הַעוֹבֵר

אֶת הַפְּרָעִים בְּתַעֲבָרֵי עֲקָרֵנוּ יִשְׁעֵה חַמְסָן חַמְסָן וְעוֹקֵן

לֵה בְּנֵי כָּל מַאֲוִיר וְלֹא כִּי חַמְסָן וְאֵי פְּרָעִי חַמְסָן

מִיִּסְתַּבֵּר לְחַמְסָן דְּמַחֲכֵי כָּל שְׁמַעְשֶׂה לִי לִי מֵאֵלֶּיךָ

דַּבְרֵי חַמְסָן קוֹרֵם לְמַעֲשֶׂה וְהֵן קוֹרֵם לְחַמְסָן דְּתַעֲבָרֵי עֲשֶׂה

בין מיתעבא חס ליתעבא חס
לאיסן קרא יתעבא מיתעבא חס
הוי תעבא חס לא סיהא דוועק לתעבא דה בלעבא
בין נעלל לא יתעבא קרא חס תעבא חס לא חס
לא יתעבא חס בלעבא לא יתעבא חס
וכגון סוף בלעבא יתעבא חס לא יתעבא חס
מני בעבא יתעבא חס לא יתעבא חס בלעבא חס
כשתלית מיתעבא חס יתעבא חס לא יתעבא חס
קרא ועל כן להחיות וכגון עופה חס יתעבא
שבטום לתת להם את הארץ שבטום חס
סומסילוק לעמה חס לא יתעבא חס חס חס
כעבא חס חס חס לא חס חס חס חס חס
חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
בסיוע חס לא חס חס חס חס חס חס חס חס
עעם חס ועד תעבא חס חס חס חס חס חס חס
באר חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
קרא חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
לא חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
לבי חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
שחא חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס
שבטום חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס חס

97

עובר

וְלֹא־יִשָּׁעוּ בְּבִטּוֹן הַיָּמִין מִן

עֲזָרָה עֲסִיבָה מִיַּד כְּעֲשָׂאן אֶחָד הַגִּלְעָד וְעַתָּה

וְכִן כִּרְעִי לְקִיּוּם טַעַם הַמַּטְל עִיּוֹן לֹא הִזְכִּיר בְּפִינֵינוּ

עֲזָרָה עֲסִיבָה לֹא־הִיא כִּי־נִטְלָה לֵב עֲהוּקָה לְעֲזָרָה עֲסִיבָה

וְעִתָּה וְעֲשָׂאן וְעֲזָרָה עֲסִיבָה לֵב עֲהוּקָה לְעֲזָרָה עֲסִיבָה

וְהִיא אֲמִינָה בְּכֹחַ כְּעֲשָׂאן עֲהוּקָה לְעֲזָרָה עֲסִיבָה יִטְלָה

בְּכֹחַ הַגִּלְעָד לֹא־כִּי־כֹחַ הִיא אֲמִינָה אִי־כֹחַ

כְּעֲשָׂאן לְעֲזָרָה עֲסִיבָה לֵב עֲהוּקָה לְעֲזָרָה עֲסִיבָה

לְקִיּוּם עֲשָׂאן לֵב עֲהוּקָה לֹא־יִטְלָה כִּי־נִטְלָה עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן אִי־יִטְלָה וְכִן כְּעֲשָׂאן לְעֲזָרָה עֲסִיבָה לֵב עֲהוּקָה

יִטְלָה עִיּוֹן עֲזָרָה עֲסִיבָה לֵב עֲהוּקָה לֹא־יִטְלָה עֲזָרָה עֲסִיבָה

כִּי־נִטְלָה עִיּוֹן לֵב עֲהוּקָה לֹא־יִטְלָה עִיּוֹן עֲזָרָה עֲסִיבָה

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

יִטְלָה עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן עִיּוֹן

Handwritten marginal notes on the right side of the page, including the word 'עִיּוֹן' and other illegible characters.

Handwritten marginal notes on the bottom left side of the page, including the word 'עִיּוֹן' and other illegible characters.

צדי ייתי ופרוש לאט הא דבע

מעוס דהוי ויסורא דאית ביה ימונא ע

אז כל הני נמי תיקעי ליה אס בחקוי אס תחבון
אס תשיב הוא יתמא בן ובמה מקומות הוא מלך
למימר ולמעמד ולא קאז ועל אס תשיב ואס
בחקות ואס תשיב איכא כמה יצאת דאיתבא ומענא
והוא תמא נמי עיך לענן מעון כען בעמא תינוח
ובהא דמבונות צהך לחלק כען שפוט ה' יוס
מנב דוקא באיסור חמור הוא דאית ליה מלא לאותה
סומעין כען שתי יין ופרוש לאט דבעיתא מעוס
באמרון בסוף פין וכבב דעהם דכפי נד לתי ליה
לז מאיר מלא לאותה סומעין ועל מוכר
בעל דעהם דמבונות חית ליה לז מאיר מלא לא
אתה סומעין דתגן דתם כבב לא סבונת לא אונל
לק אסור הוא שאוב לק סבונת ור' יוח' דהא דקתב
העל קרבן לא אונל לק וכו' וקאז בעל מתי מנ' ל'
מאיר היא והינו מעל מעוס דמבונת הוי איסור
חמור במוכר כפ' בתרא הויא דחטיב חייב
כהמת ולא תשא עניהם ואמה נמי כפ' סבונת
חטיבין וכל העולם נדענע דמבונת שאז דה' יוס
לא תשא חטין כתיב ואת חטיבין היא
לאו קודם להן דאס לא עכב כתיב בהעל ואל כלל

קן ש'הוה קוים היועלי כמו ס'ווידי
 א'טוי אס נקיה היחלן תפ' יחס ט'
 תפסיד היו' ואס עכב ויז' א'כתי קעק דהוק לנד'
 מעצק קודס לתפ' יחנקי כתי יחת'כ עטיות י'ח'
 י' צע'ה הנקי כתי הכל לשון נקיון י'שלפ'טו' כתי עטיו'
 כ'אס ל'ט עטיות מוול'אה תש'חה תפ'ח ח'יטך נקיוה כמו
 כ'כ ז' וב' י'אובן כ'ח'ן ה'לע'ג הנקי ו'מ'טן ואס עטיות
 ו'ל'א י'ש'ח ח'יטך ע'מך אל'א י'לקח מ'מך ע'ז מ'עלע'ג י'
 ח'יטך כ'א'י ת'ש'אה מ'עלע'ג ח'יטך כ'מו'כ'כ ז' וב'ג
 י'אובן מ'אס ל'א י'עב'דו י'לקח מ'מס ח'כ'ן נ'ע'ג ל'פ'כ
 כ'ח'ן כ'תי מ'עלע'ג ח'יטך כ'תי כ'עטיות ד'הו' ת'פ'אי
 קודס ל'עש'קה ו'מ'ז' ק' ד'א'כ ל'א ה'יה ע'כ'ד כל ל'הנקי כ'תי
 ע'קה י'ח'א י'ח'ה ל'ע'מה כ'ה'י ק'ח'ן י'א'ת'ב' עטיות ח'ל'א
 ח'יטן ח'יט'ט כ'ה'ק'וא כ'פ'ל'ות כ'כ'פ'ט'י ד'ה'ק'וא כ'ע'כ'ע'ת
 ח'אל'ה כ'תי י'ע'ת ע'כ'ע'ת ר' כ'א'ית'ה כ'פ'ב י'פ'וק'ה
 ע'ת ע'כ'ע'ת ה'ל'ל' ל'ע'י ח'ת' ע'כ'ע'ה י'ח'ט ע'מ'ך
 א'לה י'א'ח'ת ע'כ'ע'ה ע'מ'ן ע'מ'ה ח'לה ו'ע' ל'פ'ד' י'ח'ן
 ח'נקי כ'תי מ'ד'ע'כ' כ'ח'מ'כ ל'ע'י כ'תי הנקי כ'ל'א ח'יט'
 ד'ח'ט'פ'ה ע'ה'וא ח'ו'ג' ל'ה א'ס ט'כ'ב ח'יט'ני ל'א ה'י'ך
 ח'ו'י'ד' ל'א כ'ו'ן ע'ע'ת'ל'ה ח'ו'ג' ל'ה ע'כ'ב הנקי ח'מ'ס'ת
 ע'כ'ת'ב ח'ס'ר' ה'ו'י כ'א'יל' ח'ו'ג' ל'ה וא'ס ט'כ'ב הנקי
 ד'ק'ן י'פ'ע'י כ'פ'ט' מ'ו'ל'אה י'כ'ל'ו' ע'מ'ח'ך ע'ש'

99
 9

צמי מומי רצי צי קין יפטי צמי
חוקי חוקי מן תלמי על החוב

לאו בר תבונה חוק מעוס לא עית דנעך עיית יתידם
וקט דתי מחאי קרן עפיך חכ תלמי קודם מכוח צמי
ובכל כובתא חמה מעשר אטון טהק המן בעטן
ובכל טענה צמי חוק לילא תבונה מאן טלח היתה
לה טעת הכושר טון לחיץ במחובר חכל תלמי קודם
מכוח היתה לה טעתה כושר אלא קודם מכוח
צמי דאי לפרוס לא מחובר לה טלה בפיכה וחמוותם
מעוס תבונתו ולא מן המחובר חוק בתלמי חיה
צרכה לעיל מינה כח חקו ואת בצ יטאל חת
המעשר דלשון קיחה מעמטה לקח צד
צדק טלמי עי דחיינו דווקא בענה טהקבל ילמי
המלת חכל בענת טלה לא מראמה בהט החולקן הקו
דוה קדולקה צד חמואר וקאל מילא טבל לקיכוין
ונב צד חמויתא מילא טבל לצדוטה ואין דרך
המונצם להפא עמדם גאפי למד כחט סטודהן צד
יורה מדמי סגרי ודרך חמונצם להפא עמדם
אחד נראות טעבל יפה מוח מונבת לעדתה אין דרך
להפא עמדה איע וחטה אינה בעדה לבון מעלה
סודק להפד וקא חפא בחולקן בענ תלמי חפוע
עומדם לה חמוא ומסיק חב גחיינו לשתתלה

הוא בקיאל הים עתה באין לו לעד ועו
יבא עט לקידיו ולא עולה לו דעה לבין
שילונע עט ומבטו כאלו עמחן עס מעי ודוחק הדין
ועד יט לבקיק למפלת ניה בלטה האן וחומטכא כת
זיה אמפלה קאי מה הושל מה עטלה לעזותה בלטה
והא לאמה התם לאין ממפלן נר בלטה עהך לעור
דהיינו לבתלה ומדרכין מעטא כת ציה
מעטאש צק סן איט ופן אחיו ופן צרו חיימי מעטא
אחר יהי לבם לעב וזכר למד צהט סנהדין דבר תורה
מדעמי בעד הכא מדוענן לעולות וחלות רענן
לענן ותאמך היט מקלעק נהם והא בענן שומחין
ובבד בחולן אמכחן מהו ינקלעק נהם בבבל ויל
עלנה יהי קאי יעמקן כלא עמחי שוילהי הינעט דרב
יוסף הוק מעצק אינעי וכמו שחטו לעעלת ליל
בבב לנין חטונעי לעעלת ליל בבב נהם לא
מעטד הנותק פרוק לע שחתו תפנה דירי החולן
מעמט דעבר המעדר עהך מפלה ולחסנן ליל
במפלה לא עונה קתע דתם ומקום טהנה מוסלי
נר ועבר מעומדר מולקן וכוון רענן מפלה נמי ס
ל ית המד דמיזקיק ליה וחנען רפוד יעקד
מקת טנהק טענת קבלה מענת כמטוחרר נמי עייך
קלת מקתי ואטו באטה מעומדרת עכבר נתייטה

100

על ימתי זעה חייבתי מול חיים

חיי ופשי גן לישנה נשכחה ואיתנה ע

המלכות עבד המלכות חיינה לאן מדרבב מיד עתה
 מיועלת לאן בעצ להטק ומנו רס צבת וסעלה במילה
 ראשונה ועד ימיה כפ השולח הכותב עקר איכותו
 לשפחה ומול לה זאי כן והתקצי כן מקויסת חשב עלה
 טבלה עוד ימיה כפ השולח נבי המוכר עברו לעים
 יאלהירות כמעב לה הכו לבגתבדי ומנו חזק ל עסק
 כן ומשעב מינו ימיה לשחררו לשת שלמה מן
 העים כמחובן חוקי ומיכע עפלה ממי עסק ליד
 מינה ויטלחות הקך ראיות מנוס למעלת מחמד
 קומת לען שמדור כמעוכן כפ החולקן לקאז סופה
 ומעלה לעם עבדות וחוקי ומעלה ליום עמדות
 ומעמדות ויעיה עכב הטעל תפסונם רבני
 ל אושען תימאל בלאווד קובץ לקאז נהי רבין
 לעטה יי קיי צון לקטה ימיה לה תפסונם הקך בעכאן
 דל אושען מקד לקאז רב אושען עפיה הנותן כרועה
 אמטו וכו' ויל יעהתם לכח לעיפעת דאוסל לממור
 מעמך דל אושען ומנוס לאן איסוקנה רב עלן בא
 לעלם אכלקך דקנותן ענ שויות קיי רב
 עלן עכא לעלם ועיה דזה אימור טדה זו לבטח מעכענה
 ומפנה יגיה קרועה דקטה כמעוכן כבתבור

הנה עתה
 קומת לען
 שמדור כמעוכן
 כפ החולקן
 לקאז סופה
 ומעלה לעם
 עבדות וחוקי
 ומעלה ליום
 עמדות ומעמדות
 ויעיה עכב
 הטעל תפסונם
 רבני ל אושען
 תימאל בלאווד
 קובץ לקאז נהי
 רבין לעטה יי
 קיי צון לקטה
 ימיה לה תפסונם
 הקך בעכאן דל
 אושען מקד לקאז
 רב אושען עפיה
 הנותן כרועה
 אמטו וכו' ויל
 יעהתם לכח לעיפעת
 דאוסל לממור מעמך
 דל אושען ומנוס
 לאן איסוקנה רב עלן
 בא לעלם אכלקך
 דקנותן ענ שויות
 קיי רב עלן עכא
 לעלם ועיה דזה
 אימור טדה זו לבטח
 מעכענה ומפנה
 יגיה קרועה דקטה
 כמעוכן כבתבור

ועתה לא נניח עמי דברו לעי. הויהו ברו

שמש. הים מעקרא ביה. ש

יבנה עלי. והמפ לענווי הכ וכן ההיא עיטויז לטרה:

יבדול עטה וכו'. הוה מפ לענוויי בפולחן. למ

101

4

אמר אלעזר בן יעקב אז נחתתי תמי לבסוף מעעתי

חמה לך מאיר ול אלעזר בן יעקב קיימי במדא עיטויז

נעב דוכתא אמהתך לך מאיר חרם תקנה פירות דקל

למפרו אע"פ שלא נאו לעולם לעצמן קטן שם באו כלדו

בעולם יחיו לקטן אמר עמית מואנס לא יחיו לתעמיה

עב הכות שלש. אמר חטטא לא טאטן אל

עמיתו מעברית וכו'. תנע לך חטטא מהדר מזוקווי

מתעטת כב אלעזר בן יעקב. ולבארה מעמע גדולה

ממעתי הויה לחחר טאחערה. וסיפא לאס ילכה

אעתיק נקבה. חתא ללא כב מאיר וללא כב אלעזר

בן יעקב. ועבא לפיש חאע לך מחור שלג בעמא מורה

פסוקא מחתעב וכן חאור לא טעק ולא עבדענהו כדה

דהי. וגם לא תעלה פבהתא כהי פלענתא לך מאיר

ורבנן הלך מחלך הכאלאזוקומה כל אלעזר בן יעקב

ולאו מענס חקיימאן כותעה לאין חרם תקנה כב שלא

כאלעזר כחול רב נחוק עב מוכר פירות דקל למסרו

והלכתא כותעה כהי. ופס טוחלן כהיא מעערה

מי סבנן ויידען חגן פחד פתעא חלמודא והא חיקאים

על הדברים ולאם לעולם כן מתולת
בד קטוב בתנו בני עלי עומב ערה ל
במעמד עלוכו. ופס דח פסקין וקו דקדו ישי
אכל חטתו מעפדת גבו קיימין פי למאן דאית ליה
אדם מקנה עלם באעולם. ותיקו איהו לא ספר א
לנה הפי. ועדיין לפי ככולה מתע לאלעזר בני עקב
היא. ומדקה אלעזר בלאחר עאתייר ככולה הטא
כמתב ועדול פירות ולדת עובר דבר ברור מת יפא
לעולם. מכל הנהטא דמתב ולא קאי כל מאיר
אלא בעבר ועדול פירות. ול חענא סובר כל אימור
בן ישן. ומוקי מתב כרעה. לבאקמך
הה עמך קטוי לך מעבדו. וכן בני ערה. בהטא רבה
אמר לבאקמך קטוי לך מעבדו תמא אמר לך מעבדו
הא לעל גב לאחר מתתניה לא קאי מעבדו וכן בני
פרת ערונה. ואי בעדק אמר דהתם מי בעי מעבדו
אעג לא חוב ליה כבא עמך. ופוק האטק טעמא דא
יומך מעוק פרה זו ולא תביה קטויה לך עג לאמר ליום
הנה ומוקי לך אמר מעבדו אעג דבשנתה דל יומך
לתי. הא לכא לממר דהא לעד אדם וקנה דבר עלא
באלעולם עטה אותו כדבר עכא לעולם. וכבר עקרא
בא בעולם מלכט גי פול להקטותו לאחר יומך עלא מעבדו
באמיה לעל כל קאנוג לאמיה חתמת מקומות ל

לא בן אורח וכן תהי' בעד ל' יום

ה' תרשיהו מקורטת אע"פ שנתכ' ו'

המעשה מ"ש הע' זוק לא למלה דמו ולא לפקדון דמוצ'ו

102

וה' מצד שלא באעולם לל' יקנה ועד לל' חר'.

9

יצא תעיד לחר' שחתעיר לא שייך לעו' מעצמו חזק קידועו

כאיינן לחול מעצמו פעול' ועל' להבי' קחו רב בעלמ'ה

מעצמו מעו'ס מת' קטן ערה פקען חלפין חוסט'ה

או בחזקה ובבטח אינו נקנה מעקום עכ"ל חר'.

הע' מ"ה לא פירט בהל' אי פ'ע' בבטח אקנה

באית'ה לעול' פק' וכו' חכמי התלמוד לא

הו' דעלן לקנות חר' בבטח שלא ע"ד כדל' חר' חזקת

הבטח יערא' לא קנה ע' דמני' עמ'ה לכה' וב' ע'ס

דוחז'ו דמני' פ'ע' בהל' עמ'ה היא עמ'ה חס'ה

בבטח חזק הלבך אם הקנה ל' הערה לבטח חזקה

או בחלפין אם לא ח' מעצמו לא קנה ערה אפ' מצד

עמ' לעולם עפ'דו להקני' מעצמו אם א' לקנ'

ל' חר' ל' יום ולא ח' לקנ' מעצמו לא קנה קוא' ולא חר'

ל' יום מצעה' ע'ע' לקנ' לחול' כ' פסקה חזקה

וכ' הוחזר הסודר באמ' בהאמ' עב'ל' יעוד

כ' ד' לא תהא לך קני'ה ע' לחר' ל' יום לא קנה אם

לא ח' מעצמו לב' חר' ל' יום ע'ע' לקנ' לחול' כ' כ'.

פסקה האמ' כ' ז'ה' לחזקה ולחלפין וכן ע'י' אם

את מקומו של מעבדו ונחחר למנוח פתח הארץ
 תגזוק הו' חזרה הוי א"כ מעבדתי עמאל עמי מעבד
 מאי הו' הלוא הדי פה במאי מאל מעבדו ואין הקטן
 מושל וזל דהא פגמא ליה לאו חזרה הוי י
 דאי צבר שיש פרו להקטנו מעבדו כהא מעבדו
 לחחר ליוס חוסא לסוקי למאן ה' פה עמאל קחא
 מעבדא מעבדו כון עמיאל דאלו עומד הקטן יוד
 חל בדבר שאין פרו להקטנו עמאל כהא י
 לבגד קנה לחזרה הוי חושבי שזכר הכא עמאל מעבדו
 לשוק וטולא חל בדר קפמינה ליהו חזרה
 ות סון מעבדו לחחר ליוס הוי תגדא חוזרה
 במעט קחא ליה לבי הח חול לוחק בחטא
 עבא מעבד כזה קוולא תהא קטויה עב לחחר ליוס
 קנה ואפי עומדת באגם הוי חזרה הוי חוזאי קנה
 חז במול מעבדו כהא ע לחר ליוס וחי תגדא
 הוי ונביר יקטן מעבדו חוס לח חוזר בולמה לעומדת
 באגם בשוק ליוס אפי עומדת בעזות הרפס חו
 בעזות מקנה עמי וזל דל יוחק לעמיה יהא לעיל
 הח חת תקודעת ל מסק ועב ליוס ובה חחר
 יקנה עב עמאל יוס ובה חחר וקנה עב
 עמאל יוס אפי מזה תופסין בה לעת פה לחטא
 נלא חזרה חל קנה מעבדו ומעמיד עבד הקטן

103

0

שערוך ללא עמוך אהי משוועי אב וכן למיגור
ולעטען דאך געב קטן טענה וזיך טענה דונעם
לדעלפ עינס לא עמוך על רב האב חסד הכח עת
עברות ומי אסיט עט ותי יובות שאי קעלי
זיבן טענן זק קורס קוועי עזא רב היי גוט סוכי
היובא נאכ פלען דמיט לעט זען געה כהן דועלען
לא טעח הא כלל ועדתי לעי לאי איסא שערוך
סוכטן אהיטונתן דאך חסד למכות ולעטען והסא
מתי אב מעד על מענה טהיק כבד ככה הא מענה
היחבן יווס אהד עס היולט שערוך ואת וכוון
דמיה עמעד על העטס ועל העערוך אב היולט
למיר צב צול צב דונולא ולמי חוכי טעס וול
דאב אורחוי קוול למטקי מעד צב יולא דוכן יי
איסא דעטוק צול טק יב טעו וונס אהד
טחון לקרבן וכו' תעו כיון דאין פרו לעגור
אמאי מהימן טעו אול עב חזקין עב יודור
עעעית עטק טעמאן לא מהימן אלא היט דהויל
פרו ורעא עט לא טעב אלא רב היי פרו דכויטעא
קומיטאן דאעכחיק לא אה טה וסט חכ אה ליה
דאטו טען יל עטאב הכן עמחילא עענה צול
הלבך סקל על אהיטו ולחטאן מחזקת קטן יי
מעל דחטב כהן פרו מה עט לאב לעת לב

105
4

שגשג בן שני רב ופדלמן עלו להודיע ששן ורמי
קאת להן לאמה נקין נב בתבאז טמי נן על הכבוד
חיה וזמן מן בנות ישראל מקו מקרה למלס
פרטי מלחה נאין בנש הלס גם קיא אינה נפלת
בבאת המלל לל שאתה וטל בתו חנה נעז אלמיתו
ועיל לזס היה טוס בביתו אכ היל סמו מל
טעז מלה שהולל מלל לטעז מר פטר לה
בטעז ואלת והלל בטעז דנעין אול יעל בטעז
ופאותה טעז איכו רוכה לעב טה זחס ומעט יפסב
לה נני טיחול סמוך לעיתה היל נא יען טון טעז
עמיל ותק בטעז פ הזורק טו אול פטר חלס
את טעזו בטעז ופה אוקה ויל סון לבטעז
אס פטרה בטעז יען טעז לבטלה חטוב ועז זחס
למד לזיטעז מר טון חס שאת לא תלל חטסנ
לה מע דקורס טערו יענן זה מנה טובה רק
בוקר דידיז טעז חטעז למע אעל טלס היה
פטרה טעז היה פוסלה מקרה וטעזו היא מ
מותרת טון פטעז מנה קל קדר
בי חמר קוטעל קחיל ואת חלמל לזו לעיה רק
ביה את אל אחי כן סולבו אחיס ומתו טעז ויל
דיייה אסון טלז בטעז למכחט דמון הראטוס
אינל חכ ברוש טור טעז עב קטת נלזי מ

די

תהי' לך סקה לך וזוהי לך סקה להאי פרצ' ומית
לך סקה להאי יוק' ל' בון למסמ' ע'ס אהר' מ'א
פ'ך מ'י מ'ע'ת א'ת א'ל'ט'ט ע'ב'ה ו'ח'פ'ל'ה ט'כ א'מ'א
ל'א'ב'ון ל'ע'ב'ים ו'ב'ח'ע' ש'ה'ר'ה א'וק'י'ת'ה ל'ב'ה'ת'ה " "
ו'ע'ב'א'ל'ה ע'ב'ו'ת'ם ו'א'וק'י'ת'ה ל'ב'ה'ת'ה מ'ע'ו'נ'א ב'ח'ז'ח'ת'ו
כ'א'ל'ן ל'ח'ד'יק ס'א'ז'נ'ת'ם ו'פ'ל'א כ'ח'ק'ת' ס'ל'ט'ו'ת'ם ה'ל'ב'ד
נ'א'ן ל'ב'ב' א'ז'ת'ל'ה ס'ה'ל'ה ל'ה'י' א'ו'א'י'ת' ל'ך ס'ק'ה ט'ח'א'י' מ'י
מ'ע' א'מ'ר'ת' א'ל'ט'ט ע'ב'ה ו'ח'פ'ל'ה ט'כ ל'ג' ו'כ'ו'י' ו'ח'ק'ו'כ'א
ל'ב'ה'ת'א'ן ע'מ'י ס'ה'ך א'מ'א' ע'ה'ס'ן ע'ע'נ'ע'ן א'ל'ך ל'ב'ב' ע'ב'ד
א'ח'ד' ש'ח'ח'ד' מ'ח'ס' י'ט'ל'ע'ש' א'ח'ד'י' ו'כ'א' ט'א'ס' ה'י'ק' ל'ב'ל'
א'ח'ר'י' ע'ל' א'ח'ד' ל'מ'ע' א'מ'ר'ת' ח'פ'ל'ה ט'כ " ע'ד
א'ס'ר' ב'ה'מ'ט'ה מ'י' מ'ד'ו'מ'ן ס'א'ח'ט'ה י'כ'ח'ט'ת' א'ו'ת'ו
ל' מ'א'י'ר' ק'ו'א' ל'ח'ז' מ'ע'ל'ט'א' מ'ש'ת'ע'ב'ה ל'ב'ת'ו'ב'ד' מ'ט'א'ן
י'ט'ל'ק'ק' ל'כ'כ'ן ל'א'מ'ה' ל'ח' מ'ש'ע'ב'ה א'י'פ' מ'ט'ה ו'כ'א'
מ'י'ת'ו'ל'י' ו'כ'ן מ'ש'מ'ע' ב'י'ב'ה'ם ל'ב' א'ל'ע'ז'ר' ל'ת'ן ח'ט'ו'
א'ת'ה' מ'ו'ה'ר' ע'ט'ב' ל'ח'ט'ך י'י'ב' א'ת'ה' ל'ת'ן ל'ה' כ'ת'ו'ב'ה'
ו'ה'י'ק'א' ב'ג'ל' ע'ל' מ'ע'ל'ט'א' ל'ב'ת'ו'ב'ה' מ'ש'ת'ע'ב'ה' ע'ל'ו'
ל'מ'י'נ'ב'י' ו'ע'ט'ה' ס'ל'ע'י' ו'כ'ן מ'ש'מ'ע' ב'ב'ת'ו'ב'ו'ת' ל'
ה'כ'ו'ת'ב' ח'י'י' מ'א'ן ל'א'י'ת' ע'ל'ה' ס'ת'ו'ב'ת' ח'ט'ה' ו'ע'ל' ח'ו'ב'
ו'א'י'ת'ל'ב'ה' א'ר'ע'א' ו'א'י'ת'ל'ב'ה' ק'ו'ז'י' ל'א'י'ת'ת'א' מ'ק'ל'ק'י'ן ל'י'ד'
ב'א'ר'כ'ן ו'ל'ע'ל' ח'ו'ב' ב'ק'ו'ז'י' ה'א'י' ב'ה'ט'ה' ו'ה'א'י' ס'ה'ט'ד'
מ'ש'מ'ע' ל'ה'נ'א' ב'א'ר'ע'א' א'י'פ' ו'ע'ט'ה' ל'א'י' מ'י'ת'ו'ל'י' "

ממלכת ה' תמי לך משה עבד אבותי ויגמלתי
לפניך לפניך ולי ישיב דתך לפני ימי אעסדון
פלונייהו בפי האם טעמו עבד ייח חמו תלשן
מן הקרקע והלוא ישיב את רב מודן משה עבד
היופה ואפי' ממלכת עבד ישיב ואולי חת סבס
היופה במומינה מעום דמק עבד ייח וכל דפתי
אפי' ל' מאיר מודה ממלכת ה' לא משה עבד לטוב
לא לרועתא ה' עמך סבתך מאיר ודבן הפוכה
ל' ישיב סתם מבעל חוב ממלכת ה' ישיב
משה עבד לטובה ולבעל חוב לא משה עבד ולפני
בהען סתם מבעל חוב ממלכת ה' ישיב משה עבד
לבעל חוב ולטובה לא משה עבד אלא וראי מיתמי
ל' מודה לא משה עבד ולא לפני אלא משה וקט
דח ממלכת ה' עבד עבד ל' מאיר כמורה ספ' וראי
על קאנסה עבד ישיב מוכר ארצו להגבות לחמו
כמורה ומוקילה כל מאיר חמו ממלכת ה' עבד
לכמה ארצו חלם סו ישיב מכה משה ממלכת ה'
הישיב לרעבא אפי' ל' מאיר סבתך וממלכת ה' עבד
עבד וספ' ישיב משה עבד ארצו סו משה
מכה ישיב קאמו קתם העת ישיב כוהתא אלמנה
טיונת משה דרבן לא ספ' עבד משה הא משה
כאוהתא אינה טיונת אפי' מן קאמו קא מיתמי

107
9

וכן מן וזו כל ענין עתה וזו כותב בבין
 לבנו הוא ומעלה עין וכן מהם ומעלה הוא אם סתם
 לתוך יין כזו שגורם לאי יש סם למתנה טעם מידות
 וזו היא חסות וזו מוד וסתב כל בבין לבנה
 ביותב טעם וזו חסות דעשה מעשה דאזהרה
 ולהפוך כעבור מעשה וזה בעל חוב טענה
 ממעלה לכן מותר טעם מודע ומיהו יש לחוד
 הקך דאיות דלעולם יש סם למטה לחסות טענה
 חת מותר וזה דנקט בפל ענה כותב דמין
 לבנו איסור למינה דלא סקט פנן אלף מעיה עמי
 במעשה וכותב לאחר ודאי לא היא אמת טענה
 ממעלה אל מעקקע טעם חסות טענה וזה
 חס טחלק ממי איסור למינה דנקט מענה דמין מעוס
 דבמחיל הוי כל טעם חס מענה דאזהרה לא הוי פנן
 חסות מיהו הוי ולכך טעם לחלק דכענה עקא
 כען חוב אלמה לטעם מעלה חסות דמין דמקל
 מענה לא חסר חסות אל חס דאז המעלה למענה
 חסותם למנה דכען לבח חסות על ענת מהם
 חס מענה טעם חסות טעם חסות חסות חסות
 חס מענה על חסות חסות מענה חסות חסות חסות
 דמקל חסות חסות חסות חסות חסות חסות חסות חסות
 חסות חסות חסות חסות חסות חסות חסות חסות חסות

כען

והנה עמב מורי רצף לרש ויזן סמק הלכה
לכ קלמטן רעגים כח מענה יוכה ארמים כמובח
הקוא רכ טעם י ארזין ויהא רכ כוערין על החסוסה
חילא לזוקו ימי קודש י טכוב מדע בדסה סתית לעל
הולכך אעב שותקטו נאויים דכטובה ומזכות נדא
ממעטלמך דתע יי נאמך מרתבת ביה לא יי
וינה עתפאון חויה יעהויא רכ קכותב מעטלמך
לא משתעב למענה חפ' מינה כל אי ספך דמשמע
דוקא משום דאית ליה סתבת אשה ובעל יי עבך
לבעל חוב זוזי כרעה זוזי יקב וזוזי קא סקיל אכל
אי רצף אלח חתמא לחודה מעבטן לה זוזי דאי לחתמ
דכ אמאי נקט דאית עלה סתבת אשה ובעל חוב
לשמעטן הבנותא מרפ לארפ סתבת אשה לחודה
לא מעבטן לה זוזי אלח ולא דוקא סתבת אשה ובעל
חוב אכל סתבת אשה לחודה עבא מעטלמך וכל
מאי דארשא "לא איברו סהי אלח לעקה
מפאן דקדק רח ביה חזנה ר' ^{החזנה} קטן
בבב טעם ואין עהך לעמד ^{החזנה} כ' לא בעל לשומר
דאין קטן מועל אלח פכ טעם ולא איברו סהדי
אלח לעקה ולחטקט סבב טעם אלח משום דבע " ^{החזנה}
לחטוקי ואין עהך לעז סתבו ויהין סבב לאיה מסאן
דנה דכ סתקה חנה אי איברו סהדי אלח לעקה

אי פטר לשענן קווי לאנס לח יוש. אלם צבט ט ים
ועי קפא רתי זה מחהיא לפה זה היה עומד
בערן ואין צו מנות יצט למיפצ מינה יאין מיט צ
קנה מלפין חזי אמרת נה ה בת זין קנה לו
קריעת ארוב סודר ורחיק לי קומה בצבא עד גילוי
י. י. חטן מועט אלם כפצ יים אעט לנכח חט
עם יוט דוחין לפט פמטש עק מליון עם כג
חס חרבה וההבן מכא ראה יקח לפ קול פמטה
לפסק הלכת פמרה צבה קטן נחפ הכי חמ
לפמרה פתיר יול ללחו ראה היא כלל לאי פמרה חקטן
בפצ עפס לקיים סל אמר יפטר היחיד פמרה
ח. לכו לפמרה פתיר אם אמרו לחיד עשה למ
פין פירה לא היתה מועלת הפמרה חטב עקטן
ומיהו כל דאף ראה אין צבך מנה ל קטן סודר ומה
למטיבה ותזקה דמילתא מטיקה היא דאם הורה
ראובן ברטבו ואל עטת גטלעלן הלל לע עטן
ומכס או קקע זה והחזיק בו דוריות בעלזן כמח
עם מעו וכן לעטן קטן חלפין טעי
חל לע אחר אלת חלב והלה עותק נאמן ותמנה
דהא חבני הוא לא צפ יעקון עב עקרות עשירי
עמך פוס פלו כמחאו לל מדיימן צמיה ללחו פד
נהכ חין צדו להא טלי חא ב אמחי נאמן ומתק

109
3

בית יצחק שלי יתעב על מהוויי אלף כסף לפדו
יקח עקרנות של זית שניך נאמתי נאמן ולא קחתי
להדיותך נאמתי יתעב דוקא מעום לפי כחוקי אור
הזך דקרא היט ועל עשום עשתקה כהנראה דמא
וכן מעמע בהט האטה כד דקאל יעמאי למעום יגד
אחד מהמקראי יחייס למעמק ועשתקה כחודי
דמאי אכל אסא אינן יודע אינן נאמן פון ללא
פדו והאי קחתי בעתה והלך אונז לא חלתי קה אס
אז אינן יודע והאי דנקט לא חלתי מעום דלית
כמחיר יד יהודה בצדקו ל עטם חלתי חלב והלך
אונזתי חלתי והיה אונז דתי פאלס חן לחפ
שנתעסק ינו לפך למקד שלא יסתק אלף יכתיענו או
יאמר ל אינן יודע ונלא דאס חנו יודעין כשיתק מחמו
שאינו יודע אס הוא אמת חולאו וש העש עצמו חן
עלם היה עם בעל הפה חן קבא לזו שתחטב עשתקה
כהנראה יחין שתנקתו אלף כאינן יודע בעלמא והא
דפיקל גב עב אחד שאנל חלתי חלף דא אינתיק
מחמק הינו כנן שאנל העש כאחד שאנל שונג כודע
ל שאנל וכן נאמתי מהדיותי שאנל לבבך נאמתי
וכן המית עלפ עב אחד והוא פתיח שלי שאנל עלתי
ענפ הוא יודע וינאי המלך שאנל העש ענפ ינאי המלך
עצמו ידע אחסבו טקוא אמת ואן דבר

שבערוך פחות מזהים
 ויחצי קיב ופג
 חזק הא בראי ל טו בהט סונה י גר אחר לח מהמק
 חנומחה בלן קיטוי ומתערה דאחי לבר עבר מיעגון
 ויל דההיא הוה מנוקלה ב צמ חיסון או באחרי
 אי יודע נדבא ועקילה בעו קטע אימני יל דבק דא
 לא האווי אלח מערדבן חסר ליה פי יצ לח מהמק ליה
 כפיתה רבא חיל יווי דב שבערוך וכו'
 תמח דא רבא מודה בבולחו דשתקא בהולחא ומא י
 ענא זון חתעבא בהולחא גבי ערוה עמי תיתר
 עלה דהא מודה דזוטתה ויל דשתקתו לח עבדא
 ליה הולחא צמודה אלח לאמה עמיה רגלם לעבר טהון
 כדבה העו ולפיסק טתק הילכך עליה רגלם לעבר
 ועדותי גר הוא לאקה בעאר איסוהן ולענן חפלת
 חלב עמי מפא קרבן חל לעבר שבערוך לח אסרה
 ברגלם לעבר כהאי גלח הא גטה תורה עב אחר
 באיסור ויגדה אלח סקיטא גיה ונשתרד תחל דאיכא
 רגלם לעבר יובא ויעית חיה מעבדא דתמח
 דהתם עמי רגלם חזא כה ולהט חתא לקמיה דעמואל
 למיעלא וכן הקיח הנאי עמי עשת המלחמה הואי וט
 סאן רגלם לעבר מנעק פנאי המלך לחו היטן
 יפ הבא עליבמות דקאח תבקבא דהנה עיילא לך
 מרה בת פתח לבאן מלאח ועב לאוקיעה ליהוטעב

110

בן זבא בבהט כ... עקה הוא גלגלון היה טהן צול
ועד לעבד להכ... הוק ציח עמע... בן עמח ומרת
נתפתח היתר פתי חרבן בראית פה צוקין ונאי
דאטן חיטורו בות אמה עמט בבהונה צולת
עמעש ענה ולבסוף... עצה צבוקי... יקס
להם צאן עפי צע... תמח וקא עלם בעעה...
חסור לבוש צי... כהונת... כממשונת לעל בצבב דאמה
בעי כהונה אך בהם עמס מעלה לפי עלם טעה תורה
למלכט הסדרת ומיהו למד דרוק בעלדו... יצחו הוק
מדעה היה צדק ללבוטו כל עעה... ואנוח דתי דאן...
טון דתי... ביה תמיד יכול לה עמו בכל עעה לבול על
אעב דתי צעהך תמיד לעל עלם יסוח דעתו ממנו...
מנו אין מקרא יולא מטה פשוטו... דכלק התי...
מלבנת ואעב דתעא בתקפת דמפלעתן אין מענה
מלך אלם מהמטאין להונה הינו מדרבנן לעבד לא
לא היו יתפיהן על המלכות... סמוך ארוב... פי
דאמה איטתבאי ואמאי לא עמלאן פלגי... והאליתר...
קומן דנוקמה אחזקת בערות ועל פנה חנו באין...
לדון דלית ליה חזקת סעדות... וק דקי יתלן בצבב...
דכתובות פלד לכה הוסגור בהמסגיר בעתה...
ועל מוסח בצבב דכתובות לפי היסח תב לאמר...
בן צולת וכן מלכה ואי לא תב לאמה דכהן ה א לך

ההן הנה מסקינן לה אילינו לחיט. זילגנן לב יבד
אלמא עוקמו לה אחזקת אבן ה' בך על דהסא עמי
מן ההן חוק יעוקמו לה לנמי סזוק. איו יהויל סזוקת
סצרות אכל קולגן סכך אחי יתב. זה הוי סכין
לדינן והיא לכתובות סט. זה לרבנן אייה סלא
ה... מעל לשמה עקרה על גב הימין
וטודעל שהוא בן זנוטה וכו'. זמל. לוי חתם עבודתו
כערה אעב טיה סמול סזעט עבודה סזון סלא סודע
ל סכ. אונתה עעה אכל הסא אס הוק סודע עקה
המקנה ססר סזעט ספלה מודה ל סרפון שהמקרות
סמאות סזקתע כהיא מקוה זה סזוקת עלם הדי
עמוד. וכו' תמא סל דסון לז עקובא קחול לדה
אכ' היר סמר עמי סזעט ספלה לנפא מכן זנוטה
לכך איהל מיה סזון לבחזקת עלם היה קעמידה
על חזקתו אסט קעה הכיילן. לה מכן זנוטה סאכ
התם לז קח לענן עבודה, אומעטן לקמן. וע'
דבתרת סלג לענן סחרות סלג כחפתי. מעמידה
ולענן עבודה עמי סלג אס סכל סמקוה דה ועבד
לז סרפון עבודתו כערה אעב ססודע דהיה קמקוה
ססר סזעט ספלה יועיל הסתא דהאל סמעון קתב
לה לך כהיל ולו חוק עיד למתב לז סמעון ממול
אסכ. עומתה לכל ספה מועילה בסעות היחיד לז

111

טוֹעַן תַּעֲנֵן צַדִּיק הוֹדוּתָהּ חַבֵּל לַיָּמִים לַפְּהַסוֹת טָקוּ
מִמֶּנּוּ מִסּוֹס מְנוּחָ וְלֹא יִתְגַּבֵּר לָאוּ : צַדִּיק מִקּוֹק
עָשׂוֹל בְּתוֹר יִסִּי גֵי לַעַב אַחַר עֲמוּק בְּחִיסוּהָ וְלֹא נִהַר
לִי דְהוּוֹנוּ דוֹקֵי הַתַּע הַיָּסָא לְהוּי בְּדוֹ אֲנֹלֵא אִיתְחַזַּק
אִי סוֹרֵא אַבֵּל לֹא לִחְסוֹנֵי אֲלֵא פְסוּלֵי בְּחִיד בְּחִמָּה אִי־מִן
עַלֵּא חֲמוּי וְעֵרִיָּה וִי בִּאֲשֵׁמֶדוֹד וְהַחֵר לֵךְ
וְלִרְעֵי אַחֵרֵי תִי : אֲחֵר בְּהַ זֶרַע מִעֲמֻעַב דוֹקֵא זֶרַע
כִּשְׁר בְּחִמָּה בְּהַט מִכְּלֵטֵן אִינֵן אֲלֵא זֶרַע בְּעַר וְעַר
כִּבְעַק כִּנְשִׁיָּן עַל־הַחֲטָאָה לְרַעֵי מִקְּאִי קִיָּא זֶרַע
כִּשְׁשׁ וּפְרֵט אַחַר מֵרֵס וְעַל עֲמֻעַתְקֵן אֶת־הוֹלֵד
מִקְּאִי צְהוּנָה וְחִי מִרְבֵּץ מִקְּאִי קִרָּא אֲפִי זֶרַע כְּסוֹל
הִיבִי מִעֲמֵן לֵה מִקְּאִי קִרָּא אֲנֵךְ מִקְּאִי הַתַּע לִאֲמֻחֵתֵן
בְּעַלֵּא הָא מִקְּאִי אֲפִי אִסְמִכְתָּא חִין לַעֲשׂוֹת מִי־יָנוּ טוֹן
כִּבְעַקֵּן אֶת־לֹא כְּעוֹה זֶרַע כְּסוֹל : וְחֹוֹל כְּתֵשׁ
כִּאֲמֻכָּה דְקִרָּא קִאֲכֵיךְ לְכַתֵּב בְּהַת כְּהוּנַת עוֹלָם
כִּנְשִׁיָּה לְאֶת לְכַוִּי כִּן זֶרַע כִּשְׁר כִּן זֶרַע כְּסוֹל
וְכִי קִאֲכֵי אֲמִיה לְקוֹל עַבְדֵּי חַיִּימֵלֵן אֲמֵן קִרָּא
לֹא תִבְחַתֵּן כִּמֵּן עֲאֲפֵט לְקוֹמֵן : וּבִאֲתֵלֵה־כְּהַדֵּט
קְלוּסִים וְאֲלֵה־עוֹכְמֵן חֲסֵד יִהְיֶה בְּיַמֵּי הַדֵּס יִכְ כְּטוֹב
כִּבְלֵה־קְפֵהִים : וְכִן כְּכֵן לֵחֵי : וְאֵן דְּהוּוֹא קִרָּא לֹא כְּעַנֵּן
עַבְדֵּה אִי־הָ אֲלֵא לַעֲנֵן חִין כְּמִלְפֵי צִיָּט חֲטָה עַבְדֵּי
טוֹבֵה לִי יִחְסֵעַ : פְּתֵי בְּזוֹרֵן סְעֻמֻּנָא בְּזוֹרֵן : וְעַלֵּךְ

נה וכאת חל הסק אשר יהיה ב... הים לכתב
בנהם בפרעת יהיה כי תבוא ונתב להט לכה

בהם בהאי קריין
מתו ר יהודה היא

112

לאולמנה כל יהודה כל יהודה נבד ל... עקיבה
למען קיומין מעסקין בחייב זון כלמנה כלל יענות
ולכה יורה שני הוק לכה למיכך ואלה שני חונד שמוט
ששא מעזרת מעודה ל יהודה לכה איקה קהל אלכ
סמוך אטיטניא מעטט לעולם ל וסי היא ותב חינו חן
למעניק וקה חלל מעטט בתשרל ואז

באח חתם שוחלה בפאתו והויח הוי עני חללה
נול מעוז לא חתם פסול זה מתחת האס פעה חתם
חללה קולב בער ולתנשה בהיא רבכל מעוזרת הוי
כזון קספרא לכה ל יהודה קהל גיה איקה קהל מעוז לא
הוק ירעב לכה אולא רתב כל מקום לא ייתנו

ואיזה זה זה הבא על אחת מעלה עבות שבתורה
הך סתמיא סמועין חתם כל החולן הני מעוז

מחייב סתמות ולא מחייב לאוין אצט דסתם לן תב
כל עקיבא פפ דין ובהאטה רבה מע קסמא פנד
כח האי עכא קה הלכתא פסוקתא בבא קעא הויח
כל המענה יכו על קתמנה וכך סתמא לתלמודא
בפך ייבמות דקח פשעא כח חייב לאוין כשהן
ענה וכתב כלל קאר חתמא כח חייב לאוין תפס

כאן ידועין ועי' שיקראו כפי החולק על ועבד
הכדעלבת עמל זול סוד יד יוח' ופולתו חמורתי
אזייה צרת מי יור עושתו ספק סמיות ולב עקיב
לומסכת לה איקן יעין תפסין בה ולקח ספ סע
אמה' הכ' מוהס' נ' חור עושתו טאס בעל ורח
קדט שאינו ליה אל' א' חפסי בה קידועין' משמע
חפ' מחייב ל' ק' פעה' אינה הלכה כל עקיבא' יד
מכל קד' אין דאיה טלף יהא הלכה כ' יהוה מאומה
מיתות שור הוא דהו' ממזר' אכל פולתו חמורתי
ואזי' כל' כל יהוה' ועד יטלק דק מהא אמה'
ע' האולן ושניהם לא לערוה אלן מאסת אב' ילח
מולתן דעו' העייב בהתת' לאסת אב' כלל תבאי
בה קידועין ליה ותפסי בה לחס' ועד דיה יהא
דאמה' כפי החולק עב' הכונם ימיתו ועצמות מעצבת
ל' אלעזר' כן יעקב אי' אין ממזר' תספק' אלא יט
ממזר' נאסת אב' ורח' דת' אב' ורח' לתבוא' ל'
אלעזר' כן יעקב אלעזר' דהלבתא' ועד איה מהא
דאמה' ספק' ה'מיות' חור' כ' טופ' כ' קיסטא' א' סמואל
הכדעלבת' מלעטו' הול' ממזר' ואפי' ל' יוח' ל' פלג'
אלן מטוס' עבה' סלועה' אלא לבלו' חמורתי יט
ממזר' מאסת אב' יי' ה' בתולה קד' העב'
ואזי' אמה' אי' ענה' קד' ל' עבד' הא אמה' ד' עב'

עתה יתקן כל מעלתו ויהיה כדליל
 לא מהני ויטהר ויהיה למה למה
 עתה יתקן כל קרן לא יקח ולא יחלץ
 קח לא תפשי בה קידושין ואל תחזק
 לכן קח דמינה לפני ספקי דושן לא יקח
 לא יקח כי עפר מקבץ יקח יחזק חסד
 עתה יתקן כל קרן לא יקח ולא יחלץ
 לא תפשי בה קידושין לא יקח ולא יחלץ
 חטה היא ליתמלה וקרא לעבדה לעבד
 בחנות חטה שלום חנות חטה לסתן ביד קרא ליתמלה
 יוקי קרא דוקינה לעבד וחבתה עתה חון
 מחסת חבוב חנות חטה משלן חלץ חטה
 איז ומטה חוט איסא למפרך וכו' חסת מלך למיכר
 מה למיסור חנות חטה טכן פרו לכות ולא חתך
 חנות וטלף סה וכו' חזי עתה כהן בהם הבא עלי פתח
 קלמנס סב על הנדז ועל היטה
 פתח כלבך חזי הולך מותר טקה עתה קידושין
 זה וכן ט סוף ט החולן חזי בעל משה לסוטה
 משום חטאי בה קידושין ומתה כלומר טיטה
 לא סתקע מונה קידושין חטא חטא וק לפי עתה
 עמי משום דהוי טה טח פקע מינה קידושין חטא
 חזי איצטריך קרא למקטע עתה סוטה עמי טענה

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and somewhat difficult to decipher due to the high contrast and some ink bleed-through. The text appears to be a single block of prose or a list of entries. The right margin contains some faint, possibly marginal notes or a column of numbers. The overall appearance is that of an aged, possibly leather-bound book page.

ילך הוי ממזר טפ לא הוי ימזר ומעצא דכתוב חיים
 ברעות וממזרות אעג לא תבא בה קידושין
 אהובה בעעוניה לנכח למיזר אהוב
 עבדת דהא אכ תהיין קאי נעמינע דממזרות דהיינו
 הוי ענוחה עתה ופניו נעם אחר בעעג
 ומתנה מנהות אחת דאמנו אומציה אחת ופניו
 לא הוינן מעם אחר דהעלמות טע דשית גמור
 אול קרא לא תתחן יס טענוב טקס
 לא יהא לך חיתוך בה וכן פ"ע וק לתי ללא תתחן
 לא בעבת אייה בעאמה פה העל טענוב לתי
 לא חתשית בערותך אית לה חתשות ועד לתי
 מעט כ יסוד לכבוד כל המסיהן אי סבא חתשות
 אי כה לא לא תתחן וכל לתי לתי לתי לתי לתי
 חתן ומסיפיה דקין קא דהט דסת בה לא תתחן
 לבך כלום לא יהא לך לקוחין בה ואלת האדמות
 לתי לתי יקח לתי לתי מעמינ אכל מעט תהיין
 קידושין כתיבה לתי לתי לתי לתי לתי לתי לתי
 חתשות אפס ועלם יקח לתי לתי לתי לתי לתי
 בזקט עצמו מעשה דהיסוד עייך לתי לתי לתי
 קאמ אכל חסן לא תתחן לבך לתי לתי לתי לתי
 לא עייך לתי לתי לתי לתי לתי לתי לתי לתי
 יהא לך לקוחין בה קאמ יהטתו נתי לתי לתי לתי

115

חיייה בן עמוין מעוס יבצרות חיי : ולא שייך בצרורת
למ לרבות בלהמסירות חלל כייסיר וכו'
כעני יעב חכתך לחתק לבין קחי ובעך הטול מבטך
קחי עקראו הכתוב בעך לכהסרת הבת לחי קחי לל
כעני כייסיר את טק ונחתם לחתק לבגד עמי לחי קחי
ללא סתם כייסיר את טק והשתא יהט מהקטלדי
תורה אכן כעני הכא מן העי ולא הקפידה אכן בעך
הכא מן העיה עמי לחיטן קרוי בעך חלל בעך יין לשלח
מחי קחי רענן עמי וכו' קן קן רבה ל יוחנן מעוט יהן
יקחיל עמי עמי קסבר רענן רענן וכו' הוה ליה
לעומר עמי קסבר ל יוחנן וחולל לית לביסיר
חבתו לחתק לבגד קחי כייסיר החותק את טק
מאחה עי עבד חלקים חמהם כמותו ומחקה ל
יוחנן מללא הקפידה תורה חלל על הסרת בטן לח עי
הסרת זרע מללא כעני סתניק כייסירם חו כייסיר
ח כעני ואת זרעו מאחה למחל לח העשה תורה
חס יעבד כן בטן עני עקה חיינו כן כעני חון רבן מן
קפידה חלל קרוי כעני והק בעך חלל מיישראלית כעני
חותם כן עטול לק מיישראלית עמיטת מוחתין לעיקר
בעך והקפידה תורה על הסרתו לח על כן בעך חלל
מן העיה ורענן כח להוסיף וקח עמי כן כעני חלל
מן העי קרוי בעך מילא כעני כח כייסיר את טק

ואת בתך יגאווה היו ו מעום עלי יצא אב ללם בחד —
דלוקה בבק טפ כ יסיר חרצק ל עטוי זרעו זבל
בסתך חפ בזרעה יטלחוט נהקרה הו שוא
קסבר רבנן נע ועבד הסז עלגות שיהיה הולג ימור
לג הולג סער לבקקם הכמו זנוסח מחמת שהולג
טקרי עלטס רעיה הוא יוצ מלט ממחלות גב הוא
לאמר יוחנן וכולן לבאול כי ומהתה קמיה דעמוס
אמר ל בק הבן מיטחלת קרוי בק ודן בק הבא
הנעה קרוי בק זולג טנה קפח לג עמשי
דהט טנעל קראי ובלאו כי יסור הוא יקמי ליה
בז חומות דחיה קי בעג טפי מעזר אומת הולג
כי סעב כי יסיר לכות ט המסיהס נטב אל לט
גלג דטי טנעל קראי חילם ספ כי יסיר הוא מדיק
לך טב חומות והטילא רכט כי יסיר מוקמי קח
גוקא בז חומות דמסיהן טפי וכי חזי טנא חמה
מטניהן טב כן ובלא ידה לטעים ובמקמי ט
גבי אלטר טעבה און ממטכפן אומה ימי דסן טא
טחא כולק חזי דטור דקרא בז חומות ספ אמתי הוא
ל טאוקומי לקא לרבנן טב חומות חזי מעום דלפ
מן חומות טאט הטה דמסיה טפי וטחא טק ילא
דרטי עעמי ו דקדק חפ פירסח לה טיק למועבד
כי חזי גנא ואת ל טמען דמוק כי יסיר לבכות

116

כלה מסידים איכ לטתנתן מווינו זיה בעאר חומות
ייל כיון ללא תתנתן בערות חייה לט סויק לאוקוועי ציב
דבוי דכ יסיר ועי מלאקר דחמנא מלע נא דווי
עמוט ומנחם מכלל עאר עהם ערו לפי זיה דלעווע
הכא יחילא כיסיד הוי מוקדו קח בכל חומות שחא
הטתן הא אמה צפן לנג לא תחונם ולא תתן נוס
חנה בקדקע לאיה בבחנות ויני לא תבדיל להם
בהתן לוי בכל חומות חייה קה שלמה כרת בהרת
עם חירס מלק ערי דכתיב ופרתן עניהם בהתן ייל יתן
בהתנתבדות לשם עני אקר הכתוב כדכתיב לא תבדות
איהם ולא יהיה בהתן חושע חירס מלק ערי עי תעוב
היה והיא יכתב עב בעענש חונק עק רבא אתה יעב
וחיך חכרותלך בהתן למא חף בהתן ללא דעני חקיר
דיוסן מעוס עהו מענין עלא להחיותם וענל יחסי בהת
עלם לשם עני חסוד כען בהת עלא הבה ועל הערית
ע זור זה לזר למלחמה ולהשתקה זה עם זה בכל דבר
חכמה בהתנתבדות עלם כען עעשה אדריקס לא פעולך
אם תזקור ל ולעב ולעב ודי היה בהתנתבדות
על חירס מלק ערי עם מלמה
גבוב ואיפאר עימנא ארם עי מחול ליה ענין וכלב
עיתהיה עליו הן חיוב מסרה כה למהר בעי

חדרן על דהאומר

עשרה יוחסין

מיעוט פחות

לא שאר יוחסין

דבב לכותן שהיא לען של יימשה כזמיה מעלן
מתן זה לוחסין ומעלותו גם לוחסין זה

וחלואי חנפיהם ענן אחד חסיד זה כזמיה
זב בתבא יהוהות שהכל דען אחר הערת ולוחסין

המפוחדות מעוס לקוי כדור עבהם חנפיהם
לא קח חסיד ילא היטן יוחסין דאין להם חייסין

מילתא חנפיהם אורחיהם תהיב שמיי
ממתב דאין ישראל צבוחה מפל הארצות הלמה דאין

מבבל שהיא שמוקה כזמיה שכל יימי יום לטענו
עם נול חס לא היתה צבוחה מפל הארצות לחהות

עייך למתב מתב לען עליה ימשאר חרצית עלי ענן
שכב עמברו בל קמהנות לחטקן בבל לך עם

היו עיקר העלה מעלן והייטן דפהד בסמוך לזב
עלן לחן ישראל שלא מבבל לבד עלן ער עעעיה

דאלת נקיה ועלה וכל המזהם לחהיה סל להנות לפ
ע. ונשאר ונבאנה ונער ככתן בת שט לחיסק לעלות

ומבבל לוי לא נלחתי עם עמי שלן מצא
דאויין לעבודה חלף מאותן שקצץ בהנותיהם ער

ככל אשר הוא יכול לנעומו שמי הכנו ות וההן עמו
אלא היה יכול לנעומו עליון של ידך ביד עליה
לעזרא כתב ויעל מבני ישראל ויזון הסהים והלויים
והמעורחים והטועים והיתעם חלדו שלם בענין
עבד לחרתה ששתא המ' ד' עתה קב כתב וחקק
אל הנדר וכתב ומכב' י' לא מעלת עם הלב' י' ע'
חיותם לויים שהיו עמו שהיו חיוני לעבודת ד' דהן
בתלת ספר עשר כתב קורם עליית עשר סעעל עם
דרובל ויעמידו הכהנים מלגשים בחקצרות והלויים
כתב אסף מעלתם להלל את י' עליה דוד מלך ישראל
ויח סמח וטאר קרבנות הקהבון ואיכא מלך כפ'
כתב דתעבת ובפ' ח' ב' ע' כ' ד' ע' כ' מעבב ארת
הקרבן אפי' הכ' קנא עזרא כולם והפסידו א' ד'
הראשונים שעלו לפי שהראשונים היו מועטין לא היו
מספיקין לקרבנות שהקהבון לעקר העליה היתה
ע' עזרא כ' כתב הוא המעלה מבבל אומני נס'
הראשונים היו קטנ' בחונות' א' ע' ד' ע' כ' מעבב
את הקרבן לע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
כ' ע' כ' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
אלא הכבודות לבר ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
עליהם לעזרא עליון יכול לל' כבודות ולע' כ' כ'
עיר"י

לפיכא למיחט להכי ציטת רנה פים אוכלין קרטי מזבח
והסלח חכלו קט אסת חמוי למ העלום לוחסיק מחת
טהו אוכלין סתרויה בעליל ולמד עמי צפכ מ
לסתבות צמעלן מעשיחוח כפיס לוחסיק כוון דכטי
יסהו בעליל הון להו לחור טהו ומכרית יהע
חזי הו מטוס טהו נקחוי צב צול ולחמל חת
פתבס מעמע דזהס היו וכיחה ימעלן מתרומ
או מעשיחות כפיס לוחסיק היכו ילסח טוס העותק
ומיקט יכי פהך חת לחסוקיטהו יהוה ליה
למי פהך חתוילס אסקינג להו כוון יחבת לחידי
מעמח העעחוקיהו ויל לויעהיק הטעם זקול ייב
לא העלום ולח כח אלח לתנן לנכח למיחט עלח ישתח
לבורות הבזים וקחוי ילסח למיחט לעלום טקחין
על טוס בידלי ועל לי לחו פדכח היח מעשק דיח
בעליל להפסטו הפסולין עכ עעמחס עמח כסלת
טקייח יחף המוחזקין בחזקת סדרות פסלכ טע
וינחלו יינה כהונה יחלכ פשיטח ליה לאותה וזקה
עארל חרומה ועשאו כפוס בעליל לח הועליל להס
עוחסיק יחף ארעם טעעעכוו בעיס היח חחזיקין
עמס בחזקת כהעם עכ טפסלש עמח חלח הכ
פהך חת לחסוקיטהו על יחכילת חרומה טל
עסו קחיל והפסט הפסולין ומעט יהע חחזיקיהו

118

כרפלי... אלף ממי צולה סקה לשון אלף קן
יחמטעלמטוס ימטע ועחזקיהו הוא יקטה ליד
מחינחלה חזקה ימטעווע חזקע יחמטע העתם צ
חיסור טכ מעקרא סמ צ עלוה מללן קתב מנן
לחזקה יחלן קתב צולה חזקה והאי קוטיא
עמי הוק מנן למי פד יו עקרא יהוה עמא לני בהר
למד אין מעלן מתרומה לחסין יו יוסי צוי סכר
לק הכי צבב רכתכות לחין מעלן לחי חולקן לעב
בלח רבו וול יהב בעלמא מעקרא עמא הח יקתב
צולה חזקה רנה עמין מעלן מתרומה לחסין חו
יהלן למיחט עמא יעל לחבלת קרטי חקלטיס
חוסין חיה טהוז פסול העמר לעולס ואכלת
קרטיס אינה חונה לפי עעה יחפ הכי צולה חזקה
חל טון לחסין דהע חזקיהו מלכא למיחט
למיה לחייה לחייה קרטיס וכו' וחת
תב נה עמי לחייה קרטיס יכתי וכל העמט וטהר
ולחי יאכלמן הקרטיס והייטן תרומה דהעשב
עמטן חוב מתרומה יחכ חמאי הוצד לבתוב
קרטיס וול דוואי לעב עמא לחייה קרטיס חכ
מחלב זר לח חמטן לחייה קרטיס
קרא וכל העבל מילח קחח והעבל לח וכל חמטע
חנה עב המלה ענהו כען ענה וחיה אינמיני

הרעות משמע בשינוי
 חיים יוצא בהם הנה לה למינה יוצא וקנין נבנן
 אלה בדרכי תקימות יטכ וכן זה נבן יפס חיסב
 טוב יפס נפס טוב ובמלמות עומ חובה כיהי
 טעם חונמי הק יחכספי החוט שב יפחתו
 אלה כוסטו וס למחן חמל חנה זה כנכח
 עחא שחונמנה על עין זה לפי שהיה רעל לקנות
 על עברה כונס מה עקינת ב אנה זומה וזפי
 לוי פנח חונן חלה מל חס כחן בליהו טהיד
 מקנן למקום ונעברה זו שייך עני קנין כחטכחן
 נאנעה דומה או חילופים כחחור
 חונמי קרופיטא וחילופים טע עשייפס הק סחטמונ
 בנעש קטן למר טח למיבנתי נכס בחולח חונמי
 למר טח למכב קרופיטא נחס לוחט שהיה טח
 חנכב היה קרח רב נחמין קרופיטא כהן היה ל
 לב יהודה להקחיה אלה חתוך טח ענינן י סח
 ריב נחיל הוק מטכ אלה חתוך בלוחט יהיה חק
 היה נחל לב יהודה כנן יוקחין אין חילופים
 בעלום חמה על ונע יחמה חסוכר חת הפועלים
 גביה בעלה מה הייטו לשאל בעלמיה ונעביטה
 כנן חתוך חתוך נחל לב לה שלמים חקוד
 חק עליה בעלה מעוס לנע ענחא ירב

119

ורב מנצח עליה כחמה לעל בפק ואעפ טהחמיר
עלן לעשות לחמיר מניע מעולא כדעוסן במקום
טנהע מטוס לחוצפאן ייגרה חוצבה טהיה יכזר
עם לב יהיה עצמו חבל לח הזה ליה למייר כעויה
מעוס טהיה חבל יקה לי עשו עבה ושל
חמה הקורח למפרן עבז יהא עבזי מעוס דעג געג
טענתה לח הוק ידע ליה לאכרוזי עש
מי אלו ורב יהודה לכהז עליה מעוס חוצפאן יתרה
יהוק פה מאטכחן כדעוסר איה פועלן עבז קוין
בן יין וכו' צרוח הקדט היו מכושין
לאע מפתח טמונא אנה עבז הזה מוכן ל למה
טפליט צאמה פ' אל נאיהן בדהי קאל חתם
כאמרו ליה לנפסא חחין חתה דלכך קראוהו חחין
עאמו היתה יעשאל דאב מאי קאל חס י
דעבא הוק כוין לבית הורודוס שאו עיס עכאית
א' ירעם כטל הוי דעמוג הוא אל עב החולן ע
ועב הבא עלבתי עאל הול פיר ועד יחא נחייט
עונא ישראל טיה על טהחניט לנפסא יתח חטו
היתה זו חמה לקל עב החולן ככוין טהיה חתם
יעשאל יתקרב איך קהנא פה אעל דתעבז עב
כטנהדק לאין מעמיהו חלן חלן יען הויעיין לכהנה
הינו מרובגן בעליא יאין עז עשאל כ עתייב

לציה רעב ו פל ליהוי פייסק תשובה ונעץ
טענה היטן לקוחי רבן יצחק הודי ארבעים
הינה חינו מאשרתי וקני חינו ליה חינון חתך
טעם חינו חנה בחלקה לכן ערבים ערבים
מלחמה טעם לעלפת ז' לפי חנה טעם
ט. אל פחך מהכן למה ז'ט יצפתה ליה טעם
טענות וטענות בהם והן לקוחי טעם היט
לה להתירו בוסמך קחא חנה ליה טעם בנות
יבד ספק עבד כחמה לקי ג' טעם עבדים
טענות בהם ואת טעם להרובק טעם
אז מפתח טעם טעם טעם טעם
טעם פ' טעם המפקד עבדים למירתי טעם
עבד וטעם מחרוזי יחוס היט טעם פקדן טעם
הרש וטעם טעם טעם טעם טעם
חן והן טעם טעם טעם טעם
קום טעם טעם טעם טעם טעם
כמה טעם טעם טעם טעם טעם
עבד להחזיר רבה חכהו טעם עבדים טעם
למעקחן לטעם לה טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם
טעם טעם טעם טעם טעם טעם
כחן חנה טעם טעם טעם טעם טעם

127

קלבה כל יוסי תנוג וכי יצאה לך לפרק הלכות
לעשות דהכי נמי פהך בהט מיתות ובזבחים בט
בט ואם הינו מפרטים במחזר שאינו ידוע אייה
ר יוסי כענין משפחה שני אענה הוה נחא דנפקא
מינה מנכא שאין להתיר זמן המשפחות שאין
ידועות שמא תמצא במידונה קסבר ר' יוסי ש
באלאקד ולא למאן ומוי נח ללאובהכ פלג דבהא
אפ"ל מאיר מודה מאמה לעל יאטפה שנאמנה
נאמנה ומחזר ידוע פלג דאיסר דפלג באינו
ידוע איב מאי פהך ל' יוסי וישב מחזר במסדר
לרימיה במחזר ידוע וסתרייהו לא מפני למימר
דפלג דא"כ הא דקאז לעל כענין חמ אלהי בא למח
ולאקד וריקו כענין חמ שטרעו חבל משפחה
שנאמנה נאמנה כמחן לאכר מאיר ולחבר יוסי
ומיזן חי חמה דבמחזר ודחי פלג דהכא פסקים
יוסי וכולהו חיימוחאי דלעל כ' אחי דקאז ל' חמ
שהקנה ועקר את הטבאים ור' יוסע בניג דחמ
דכסף מחזר ומחהם יל' יוסי אין להך כסף ור' יצחק
ור' יוחנן וא"כ לאוה משפחה כון שנאמנה נאמנה
וכן קראי יאעשין מנהה בצקה שהיה ימקד
לוי ועאר טבאים ומיזן כאל ימח דאפי' ר' יוסי
מקד לטבאים ואע"פ שהמחזהם עהוהן כענין עבדים

אמת ערבו בבטן ישרה וישנה לשה ויש זין הצנים
מלה קטנים לשים ועל אפי וקו עבהם אחר
שמתחסיין אחר הקס ופן תינעם עתה ערבו ומכוח
שקס ישראל וקח לאמה שזתנעם עתה לנהדר
היונו אותם עתה וצני בקו אצל חותם שקס
אז תיחס ואמותהם עתה לך לקח יחמה צב
העל חלק מזבח מיתית ומוק יחמה לנהדר
למירך הכא קובי יהט ריוסי להט קריו לעל ישר
קח לקחה אומותיו לעל להט קריו עתה
שומעו תשמעו לאויה צב מוט כסולן ער ישר
עמוק ידוען סייך למימר הוק מפיך אלה ויש
צורכ צורכ הלבך כל לצאומותם כל צורכ צורכ
אפי יוקי מורה וכל הנה אומותיו לעל ישר
כין שומעו שומעו סנה כר יוקי וקח ישר
וטב מור באסלול שומעו דוע יטוס יטוס
אין סק להציל הלבך שומעו חויה קוח
שקך להמל ולחקס מוטראן על יעוש שוס
וקר חוים כי לחפה הלבתא למטיח אלמ הוסמאק
למטיח אין שקך אלמ חכ ישנה עבירה כען ברה
למטיח ובהח לפעל לכון חק למטיח חן
סוך מותו למטיח למטיח הלבתא
חל למטה שתוק שומעו יעמ מיתו לקח הוכ

122
6

להשתכנה הוה מוקם מההוא לעל דקאמ
התם ירכק תעשה אסדר ההוא ולב בתר יבחיט
מטוס דאשתחויי אישתהי ולמה לע מעמא דאישתהי
למחא סלמי חתמ בעלה בצענה ועומט ויל דהתם מייה
כען שאמרה דאטה עלא נא בעלה ונא דבעל הוא כן
עלנא נשים שהיו יטות במטה וכו' וכן
למחר יתעם ספק מומאה בטו הדפס כיון איכא
עלנא נשים במאה בהט טע ניהם דהיכא חיסא עלנא
בב אים הטובות הרבים הטוב דחטוב מקיס
סתרה אפ' היכא חיסא נשים הרבה כרתגן לא
יתחד אום יום שתי נשים וספק מומאה נעה ומתור
סודה ועד דיה נענס טהלבו בצע ספלגן דמעה
בבדך הויחד עמא עדי דאפ' פרועלמי ללא ילפי
מעת נעת טבנה מסועה יגוס ללמי מומאה
היולתה יעוב לטאר עמאות אוד יוחק אין עדעד
סחור מטנס חוה לית דעקר וילתה דל יוחקן
על מתע יפ' דכתבות לאין יעלגן לבהונה עלש
עד חחר וק לפי דהיכא מית ליה לא יפ' דעמין
שאנ התם בההיא דפ' דכתבות חיסא עד אחר
כ' צ' השעד ולהכ טע עדעד תה ילתי וזא
תוק ידע ומקנא דשטבות קאי מתמא כה קול
לפוסל ואחר כך בא עבאחד להכעיה ונתו בניה

124

ויחיה יבן בועה וכן חלצה הוא וכב האמטא קאח
 ל יומן לעד אחי אינן מושל אעב דוד עהטגיר
 והקול באין ליתנהו דמי עהה קעב צווע זין קול
 אס לא החזקה עהקול פוסל והעב זיטן פוסל לז יומן
 והא קאחיל יומן אין ערעב פחות מעטם לחודוין
 עההקול פוסל סמועה בהיהו כמתכות ועפן גליה
 קלן ומחשבה והא קאחיל אין ערעב פחות מעטם
 לחזקי חר קאחיל ולפי מדינת שפירט לעקר מילתיה
 כל יומן אהיהו כמתכות קאחיל לכה הל קאחיל יומן
 חלונתא דעבד וד אלעזר עמא ללא יא מעט הש
 קבועה היסן חיסן חזקה יכעדות ייג והא יפסך
 מרד יומן ולא פהך מדעלאן פלמקו עהחוענה תורה
 עב חמד דה סזן עעם מטוב חזין סזן עזמנות נעוה
 אלא לפי עמנותה שעה חיי איכסר אלא עעזויה חזקה
 ועחזי קוזי ממאן נקט פלעי דקא סלקח
 לעתיה עלא קבל מעשה חלא מאחד מקס והא זלוי
 מידבר דכיר קוזי ממאן קיבל משמע לפלרוטן דא
 חין מקחובדו קאי וק לפירוטן כון דחין מקחו פלו
 לחיו חלא סאיניט לעלמא ולפי חלא חר סקלח ואמאי
 יי דה סאיניט ועד דכסיכא נב נאחין דהין פהך חזק
 ועחזי דביתא ממאן נקוט עפ ואמאי כלעז דהין
 ועחזי זוי וכן כלעז חמאי זלעז בזמן עמק חובדו

עמון סכות ייג
 נקט ייג פל דלויג
 עמון פל חזי וכה
 פי עחזי

במיני הכול ליתנו לחיזה מהם שיהיה עחזי זוזי ממחן
קמן וחנן סהה על אחת שנתן המעות נעבדה והוי כמיני
מקום עהם חס יחמר על אחד נעבדה ועד ע' לפי
חיי כן חוקחון פרו כן חזין מקחון פרו והכ פירוט
עחזי זוזי ומחן קמן כלל שאל להם ממי קיב
המונ, ות עבדה לחיטקדן וחוסם חלקים חלמטקה חוה
ל נעבדה המוכר וזה חוה ל נעבדה המוכר חטט על
עני מעות וחיה היד לעצמו על חבה דמי קח
יהי וחנן דמי קחיה כנא וחיסן מעבין לעול ויה
דהו מצא ויה ועחזי מאן יהיב קוזי אלן ימח לה
להזכר המו -- משום דפיהק תלמידיה לא חטקדה
לחיהו שנתן לה מעות נעבדה המוכר ורתי פו
יהי פיד שאל המוכר ממי קיב המעות ונהי
חיסן עליו כחוקחין מקחון פרו מה ליהוי בעד
חיל ותעל עדות לבאור משבועה חותם שאור
נעבדה לולחיה האחר שבועה ומעט דקיק מורו
ולחיה המוכר יהי מעענה ומקי בעל כחיק
עוד חייב מוכן אול ית עוריהיט קינ
כל מעעם ולא סבר אלן כרען החין תלמי לעשות
כמי עירה וכלא כפטי שפרט שידקו דהי עמי
היה יודי קרובה ויתב לתן לאיך מאי תיב חסן
זולא חייב כון שהדבר תלמי שישם וכס נא אין

125

חלק סן הן זה לשאר הען התלויין במעם ונמצא לזי
זה ענין יטלחנותו וכן מעמע בעליו פק לענין יקח
התם מה שירצה על שישעה וכן בידועלני יכתובות
כ הנותב קחו בעצט טעדות היואמן בעדה אחרת
למי זה עורכבד להחלטט מחלטמין וקה לנה התם נמי
טורח דחוט וכן מעמע נמי בסוף מי עהיה ש חק
לה רב נחמן עבט עטת חזא לאט היטא נמר לאו סוין
וחי עורח דחוט הוי לבר התלוי במעם ובפברא וכי רב
עטת לחמט היין הנט לחו ומי לפי עתלוי ברעטת היין
לין לעצמן אלמחן מיוחד כמו יב נחמן הוה דה ש
למחן והיין הנט בהרמטן יהטעלותא חוק לנת
וחמו כל טענה יסולחו ילפיט להו מה וקיט טהאמיט
תורה לחב להעל על בנן כמר טהחן קרוב לפי עתל
היוב להפטר בבטן יותב מחחר ילפיט נמי ענה להחמן
חיק לחלתי ואמו כל טענה לפי שאין רעל לפדע מחר
טהחן לשם כך נחמן למר זה בן בריטה
וכן חלצה רב אלעזר מפ יעפן לן מהח דכתיב א
הבביר בן הטקסס יכר לעת ל עיודע טהחן בן י
הטמאה ולעל אמה ממי עטמה עטמה בעטמאה
ילע א דבהיטא לחמטמע הכי דקתב טעט טמחן
לעז זהו בביר חפ על תטוק בן הטעט ויהח חול
על חקט טהחן בביר אכ הוי קאטון מחחר אלע י

נאמן על הדין לפסלו הלבך נאמן עלי למה בן נבואה
 ובן חלצה הוא ומיהו פרוטלמי מעומעב בפרוטו ודנסי
 ברוטלמי שפדוק על דהאומר זהבב צבור צבור
 יכר בן העטואה חכמי אול חינו נאמן פתי
 אבן נבואה וחלצה דוקא הוא לפלגי יוק נבואה ללקמן
 בפי אמה שלמה ליהודה הייט דפתי יכר אל
 לרבנן יכר לעהל בצדך הכיח אלמא חולה מעלתא
 פלגי אמה עלי בפיט טוחלן תעא נאמן חיס לעמר
 על תינוק בן קבנא זהבב צבור ומקילה כל יהודה
 נקתב חינו אמן ומקילה כרבנן ידית והלבבות נולות
 דחין הלה כ' יהודה אלמא טעוסל אחהס על יהודית
 קצור כסמך פט טוחלן פותה כחוז על תינוק
 בן קבנא ט הוא נאמן פתי בכורה ודקדק מיהיה
 ית החלן כפסוק תלמוד הלפתא כרב נאמן בר
 יצחק דמפטי מילתה דל יהודה לאו חו אתה נאמן
 לבבול דיק מטוס יהוינני וחין עבות לעב מעומעב
 הא אם היה יכול להעדר היה נאמן לפסול אע"פ דחין
 כן דברת טעם כך נאמן טעם בן נבואה
 וכו' וא"ת והלא עשה עצמו דעע כעבר על לאו
 דנבוי ה' ויול כען לאו דבטעה טעמה לא י' נ' ע' עה
 נבוייה חיי כן נודעל
 א"ת טעמא הלה כ"ג תעמא חמאי איצט דק להבא

126

טחן הן דביהודה חזי עמאל ויול חילמו ההי דרב
יהודה הוה חזקא דאזי דין באמנת לחו משמיה
דנפשיה קאל אלמ מעמיה דר אלעזר ולח הוה קט לן
תמא לחתמב התם וכן חזן שחול אוח כרבתו יהוד
משמע כבם. דין טחיל טר אלעזר היה חזול כך חזל
כר אלעזר לא סביל ליה ימיותו הוה ולהי ד גב
הכח מלפתן לאבא שחול באעב נפשה לחטויע דהכ
סבכח ליה לחכא שחול חזל היתא לאיתמר הדין דרב
יהודה חזי עמוז הלכה בלן פהך עפד תירפסיק בלן
אלמא דעענא דנפשיה קחא ואי הוה לא למיתב דהס
וכן היה חכא שחול אוח כרבתו חזל רבן דרוב פסולן
חזל חזמא לא שפח ואתי ול ית גפ בן לי דחז
בפן דתעובות ולבנה המה חזר מפשיה חזי בדוב
פסולן מחי קחל מהכא שמענ ליה ויל ד וטע
בן לי סביל ליה דחזן דמטעיר בה לא מטעיר בשחה
וחכא שחול ימטעיר עלי בפתה
אלמא חזמא
בפסקן וקחמקתב סיפא וכו' ואין למה דספקן
בפסקן אויבא בשנהו דר יהודה מתב ור אלעזר אוסר
דאכ הוה ליה למבנטי ל יהודה אוסר ודאן בפסקן
כל האסוהן לבא בקהל כדונה יתמ ה זיתא
לנהי עי דכחן אסור לעא גרית למא גב חסור
בקהל כזעה יתבנה ומוצה מותבן לבא זה בנה

ואל יענה עמי לא סתמך חלא קעזן דותא ד יהודי חוסר
 חקייא יתא קא מותרי חסור ויהנב למותי בבקונה
 מותרי במזרתי קיב נסוי ואלה נב למותרי בבקונה
 וקב פכוסא וקב נב להוז וזרע מותהן לבקונה
 לנ יוספ כחנן מותענע ככתנ מותרת לבקן ואננ
 דמוי ית במזר קקול נס לוחיקה קקול חבל מהא
 נב מותרי בבקונה לחכך דלמחן חאל שחוקה קר
 כמות להנשא לבסולנן אין לחלן כן קול כהונה לקול
 יעאל ונחי נהו נב ששא ערמת וכל אלענר
 כן יעקב א לבב ששא יעראלית לחאל לחוקה ונאן
 עמענע להי כן חסור לטא כחל יהודי חאל
 כתיב רב חל וכי ומסופא יהודי חאל חאל
 יהודי ממזר יחיתו ומעטת חוס איכא
 כשהו יפתו כל האסורן לבא בקול שטולב יעאסור
 ידוק מותהן לבא זה בזה פירו שטולב יעאסור
 האסורן לבא בקול כענן חייב כרתות כחייב מיתות
 כל אין עמענע האסורן לבא בקול איממהן קאי
 יהודי נמי קיב אית לך מבחוס מותהן לבא
 זה בזה חל עב למימחות קאי כענן חייב כרתות
 וחייב מיתות כל אסורן לבא בקול וקדח בן אין
 עמי חותי נח בקול ועל לפי כל האסור עבא
 כחל כליל ממיש עבדן כל קול עיט בקול עמי

127

להם בו יצא קידושין ואסורין לדבוק עם כענין חייב
כהתורה וחייב מיתנת בל מותהן למזה בזה וד
יהודה שלע אהיב כרתות דנהי ללא תבגו קי דועין
לא הני הולב מוזר
ל' יהוה אנוה כל
שחייבין עלן מיתנת בל יט מנהיגן ל' יהודה במקום
ל' יהוה מעום דפקד מיתה תענן ולא נהי מוזקת
חתם ח' בן עמי מלכות מעלת וחסין בידוטלם וכתו
בה איטפל מוזר ומחטת חוט לקיים דבה ל' יהוה
ולאיתבן עמא בן עמי לקיים דבה ל' יהוה דקא קטיט
מינה מוזר דבן עמי תלמי חבב וד עקיבא
דוק כחיה בפי מ' עמית וד יהודה מ' גמיה בתמי
ל' עקיבן הוק סאמה עע עמ' ל' עקיבן אלא חבות
עברוס ועמיה להם ועוד דפ' מיתנת
מסקין דל יהודה סבר לה כז עקיבן ח' יט מוזר
מחייב לאוין אלא ל' יהוה עמ' ודא דפקד תע
מעום דהוק לה למיתנתהם וכי היה ל' יהודה
אול כרבה וכי ח' עמ' פה לעל עב' אמן סאול
מיהו הוק ח' עמי פקד ח' סבר עמי פ' מ' מ' מ' מ'
דאי ח' עמ' לעל דל' יהודה סבר מוזר מאחרת לא
ח' מ' דהא ל' יהודה מוזק לקרא יט יקח אמת
אבו בג' אמת א' פ' בעולה החולק יא עמ' ח' ל' ל'
ח' מוזר מחייב לאוין יא ח' עמי אמה במנהגה

כל יודקה כל עקיצתך וכן בהחולך עבד ה' א' סעתי את
בית לבן עמי וקחתי יודקה מאין חתה לבד
עמך וחי חתה מאין לבד את צדך והיה פוסל
מענישני עבד על סתם יחולך הולך ממזר חילבונה
אפי' הוי צדמור פסל וקיימי כל יודקה חיתלק
לקח יסתב זכר כבת חלל זכר וטענה לאלמדוק
חלל יסתב צול באלמה יעק טעמך ילחט זר
חלל יסתב צול באלמה חנו למחן סמי יניסתבר
לחוקות קח ללחט זר וחי לחלל לחט זר יתקן
באלמה לא וזה יעב למחן עתתחלל מעוס דאין י
חלל אלל יסור כחונה כעוס לקח י
סדו ידלו באלמה סדו פסול ופסל אף כעזרע
פסול ופסל לא הבב יפה פירוש דהח מילתח
יהי יקח כהן צול באלמה דישו פסל הי
חטה זאת טעם בעפדה אכ כולך בזה י
לבר ער יעלה וארוחי מאין זרעו פסול מחטה
זאת אכ מאי קאח טעם אשר יולדו להם דור טעמי
יבולתם היינו באשה טעם בהית חולל אס בזעל
יערלל זרעו פסול לבהונה ופסל ויל קפיקאח
מה נהן צול באלמה סדו פסול באסקא וי
מעמי לא עקי מנה טעם מאין זרעו פסול באשה
זו יותר מעמי חרבה דער הוא י צד מעמי אשה

128

הוא חזון לבן צהרן
אלמנת עסקה
פתי עפעת למסק חלל וקהל ספק ספק
כפול היה מחמת בעלה ולא נהיה חזון ביד
אלא ספק אחר כמו כבעלה ובבתובות פיר
פי אחר בשם קרי יוסף טובעלם כען עזרק לה
בעלה נט ספק קרוב לט ספק קרוב לה ועל זרת
לבן תוך חמשים וילדה ספק בן ט לאטון ספק
בן ז לאחרון ההטא הוא ספק ספקי לאף אס תימל
לוח דקרוב לה היה עמא בן ט לאטון וטור ולב
חטרוטוס ק הא יאמה בשלהי פק דכ גבות אי
והיא אלמנת עסקה כל שנמנה ספק חלל
ומאי טוינוט טיך פתק עשאה למטה חו ועוד
כאין לעון עסקה כזאמה גהחלות עסקה לאף
ישראל וחרן ישראל עסקה לבב ובתוספת חתני
מפג מה חזרו העסק פסולה לבהנה מפג סתה
חללם שנמנה זה וחי סאטה עשאת אפק
חלל מהטיך בהא לוח שנמנה זה ספקי חללם
הילכך כל כפי ה"בן דמייה בעפחה שנמנה זה
אדם אחר טהוא ספק חלל וכל הגטחה הוא ספק
ג"עקן כפול אחר חזון איסן לשימר עמאב אהסן
חלל ט תערב בהם אס שנמנה לאף י"ד דיבסו
בבתובות איזרו עסקה אל שנמנה ספק חלל

ולחזק אלמנת עשה והכ אתך רגל עלי ועל
 ומעשה קחי וחכי חוב אלמנת עשה יעלמנו
 עשה את לחיך מן המעשה על עשה יחית הן
 המעשה לקחי לחיך יחזק ומעשה באלמנת עשה
 יודה בבתה דמולה מהקחי לחיך יחית תבחי
 לתי ייחזק וכו' יעשה הן יחזק רב חסד
 ליעזב טוסל באלמנת כמו בבת לחיך מהקחי תבחי
 יחזק דפוסלי בבת מעשה באלמנת אלמא מעשה
 בבת טול עלמא מדון וכון דהוי ספק שפיקא מה ל
 אלמנת מה : קטר יול דבת מאת לחיך להחזקה
 דבגרות יחזק דעלמא מחלינן ספק שפיקא
 מעשה יחזק לביסוף לביסוף שפיקא היסוף לביסוף
 חזקה דבגרות דלא עסון גמילה לין דבתבות
 דענין יחזק חובי להמשיך אע"ד דעלמא לא בעי
 אלמנת יחזק וכל דרב חסדא סבר טחזן יחזק ה"ה
 דבתבות לכה המשיך בה טוסל בבתה אבל
 לחזק לאיתלה לכה המשיך בה המשיך בבתה
 הכא נמי לחזק המשיך באלמנת עשה המשיך
 בבתה על ע"ע ליה דהוא טורע ספק
 פרוץ מעשה הן והאם עיטלה חזקת ט דורה מ
 אוקה לבי חזקתה ולא פסק לה כון דהוי ודק "
 סחזקן חבל בבתה ליה חזקה טורה מעלה

שגן ביוחסין למוסלה יחסן שפיקן חבל התם
חיון לבסוף קבת חלק יחסן שאירע בחסן לך
יתבן להחזיר בבת יות יתן חסן " הלל
עונה ל יוחסין החלק מיתת מתענע עעטרה יוחסי
מעוס חיוסן לעומר דמתענע סתם ואחר כך חיוסן
ולתהלבטת כותפה הילבך מיתת מהלל יתן מע
עכן הלבד איסוך להך לענע דחסיח
חיוסן חבד רב כד לעזר חיל ויחן בספיקן
וספיקן חסור הלבטת סרב באיסור וכן כה
החולן סלע כה חסור ורבה ורבה כה
לעזר וקיי חן סרבן לעפי חסן וכן לעזר
ספיקן סלע כהן יתרויהו סבול חסור דמיתת
חילן לעמוס קחיל הולב ע עקי ומסתהו חור
מעסי חסן ומורה חסור בבתי חיל חסר
חין ומר חיל חילולן סלע ובעלן סקן חסר
חיה סחולן סהאס נחונת לעל אביר סעל
כבודן חיל סחולן סקן דסעכות הלבד כחיל
נחונת וינכחן סונע לעמעת חסן חיוסן
הכ דמהך מינה חלבת חלבן ועד מהחן
עעלן חסר רב יוסף באכוס וחוסתן וכן
לחסי חיל נחונת חלבן סעל חסר חסר
מחונת חיון מעונע חחוקיה ולעעלן

130

בטח יקח שמואל מאי עמוקי בלוקי ויפליג
רב עליו ויחיה ימיו ליה יחזק חכמ בזק
את חתו וחזק מערוס הוא לא קוילק כהזכר
אלו שמות כפרעו ונס לעל ססק רב חזק
שחול שהיה רח לעמוקי צוקי לרוב
פסקן חלק אימאל וכו' שח לישמע צחוק
שעבדי יברוך פסולן ייטור וכו' ברוב שחי
ול דהוק אימאל רב חזק לכהו רוב פסולן חל
לחוס לעיתליה בארוס וכן הוה לעב
חול שחי חיסק כותי פסק קיך כיתח חייה
לחלקי חן כספק כען שתיקי יחמוש וכו'
חסי רחוק צותי יחיו עמו חל רב יסוק ימעו
לחן עלמיה די חלקי מה זכ ביה
לחן כספק יחזק לחן כען יחזק חל
לעזר ימס לחן איסן ככות ספק יחזק
אסוק לחן חל חל זכ כחזק
סיסוק סס שח חזק זכ יחסיע שהח זח
חוד יתר חזק חזק חזק חזק חזק חזק
שח חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
שח חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
שח חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
שח חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק
שח חזק חזק חזק חזק חזק חזק חזק

כבר להכיר יעשה
מלכותם ובה חולק
אחיהם ובה אהותה
לכולן נהם ונהם היינו
לעמה יאכלו לא נעשה
היו יחיים ואת אלהים
להכיר עקיבא לא נעשה
ממור ית' נעם עבד הנה לך
אבלג מאי לאו אית ביה
לא יסיר בשאר שמועין
לבו ונתן לתקן לבן
אלה דרך אמות בית
היה יח' ועל ללא היו
עשאוהו כעבד כמו שחייב
עמיה ולפיכך כולל בכל
ימנה חלפה עם נשק
הקלקין ואינה חלה
במעשה ובה נעם למה
היתה ממור היו וכו'
אזנהך עשיר קרא
והיו חיו בהאי פסק
קרא על שויה עשה
כהנת לק וישיאלו
אלו עשין מעמדות

131

לפתע טרחהוניה אפתח
בבחינת אמתת שב דהוי מנהג המנהגים
לחבסי שדו קדושין לעבן על עיניו

לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות

לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות

לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות

לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות

לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות
לפתע עמד וזמן כמעשה הוא זכות

כבוד לאלהים וכו' כבוד לאלהים

בשם אלהים אלהינו וכו' וכו' וכו'

132

לאלה חייב לראות וכו' וכו' וכו'

אשר יצאנו ממצרים וכו' וכו' וכו'

בשם אלהים אלהינו וכו' וכו' וכו'

אשר לא ידעו כי יבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה

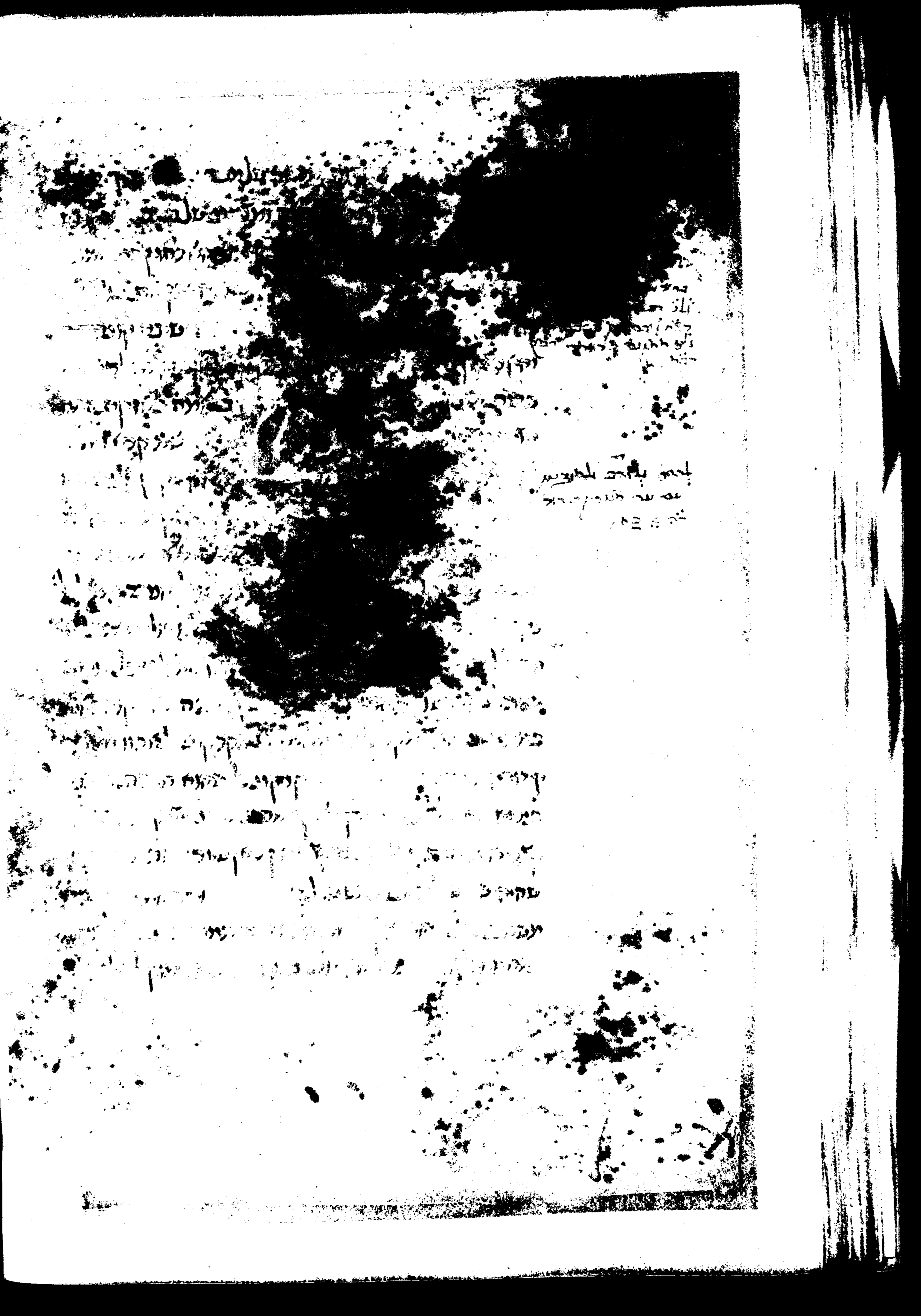
דאבס

אשר לא ידעו כי יבא יום זה

כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה
כי יבא יום זה ויבא יום זה

והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה
והיה שם יום זה ויבא יום זה

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

...הוא ...

כיון דחולצי חלבי דעין פחות חלצה דרובץ ואיחייב
 לשנות ולמי דקידושי יתא מזהותא ודחטון לי מזהותא
 דאסכך חלצה למה לי ויל מין קבני יעפתח לבד
 לשנות ולמי דעין עקד מזהותא דמקידושי חטון למ
 יתצה עקה לאידע ענתקטח למ אבסקידושי טב ולא
 עתצה עקה כיון ענתקטח לאטוי יעלנד דמסתמא
 תתקט גם לבס עקה זקוקה למ עליה קידושי חטון אם
 למ יימח פרו ואם היה מזה פדה כוליהא למ עבדא טתקט
 בעל כרחו וכיון עלא מזה אסכך עתצה הילכך טעלמיו
 דקידושי טב דאזהותא ומה טהא כוב חלצה יטוס קידושי
 חטון דהו קידושי דרובץ חפ לחרצה חב חס היה
 ה חטון חי היתה עסה מילון כענערה טהנא לחוכחי
 דהס דקידושי טב טל דעת אפה עסה מילון הילכך
 טחית עסה חלצה מרובץ מזהות חותס קידושי י
 דרובץ ואם תמיר הילכך יטע למר טענפ דרובץ
 חטון להו כפילון חלצה חטת תילאן לזיקתא
 חלצה למחל ויל עמא יטברו חטון מילון לזיקה
 כ ט חטון חטון לה חטון טע מילון למילון
 ואינה ממילון לזיקתא אי טע חפ ידע חטון מילון
 לזיקה דקידושי יעמקסה עמח להו לרובץ טפ ט חטון
 מזה טלדו אותה למחן כחמה טב טע לעלם יתחין
 אדם מן חטון טען אינה עסה חלצה

134
81

ואת ולהם לקיים כל צדק ה' ציון. גאחין חייבין
על החטא שבת שמוט שמוט אמת. אין תפסת קידושין לאחין
במלצה. ופן לו ופן לאחים בצדקה להט לקיים צדק ה' הוא בן
אחין חייבין על הצדקה שבת ואפ' לי יורין לאחין חולק. "
על חובותין לאחין קא עבד. ובמלצה על חובותין לאבא קא "
עבדא שמוט לאחין. מאמו שיאמרן אשת אחיו היתד
ולא חווי קידושין. ויל' למלצה וצדקה מיבדל במיטרו ולא
חייבין. והלמא עלתא שווייה. יעצמנא ליה סאב איבא
למיטא עלתא שווייה טפי מאחר לב' סאב חייב בבבא
למיטא או אטא ודיל' לב' שמוט על עסקא שווייה. והלמא "
אצט"י ארצ' קמיה. עגלה קבץ מעטן לאב שהיה חפציה
וכון שחפץ בה חות' הוא לו שחק קמיה לו וזכין לו לאדם
על' בבבא. וחכיה הוי יעצמנא על חובות בדפ' עי'
לעגל והוי כלי' עגלה ארת' לאב עלתא לקמיה לו. "
ע' לקרקע שאין עבד עשם צמנוי על חובות על קדושין. כון
דמורה נקרא עעצאן עלתא "
לא ספרא ליה הא דרב. ועמוס' למורה סא' הא דחייב רב
ועמוס' עמא טעמיה האב הייב ודקורס ענתק קמיה ית' האב
סד' וצדקה רוצה להתקט' וארצ' קמיה ועסק קא ועמק. "
דמחיל' לה קבא לילמא ארצ' קמיה. למא דמחיל'
ועלתא שמוט. חב' אוי' שער' לעורבן כון עכב' אמ' "
רבנן אפ' למד' חייבין שמוט עעצאן קאב עמא עעצא

הבן לא חמי עמי תן אקטי זה הלמא ארצוי חרס חרס
חא סבר חמו סבר וכלל יעני להכח ועדי נא ל' חזין טעם
לחלן חמוי לא חייטו הלמא ארצ חרצוי כן חמיה לזב כמו
גב סת פ' דק רבן להמלך סזב סגדוזה להשא הילכך
לפי דעמא טעלה האב היינו ממסקא לן חס קתם
אב סחא לה סמא עתתקטו סמו למי וזעלה וקחזי רפנא
דקא סגד חמה עמא טעלה האב לזב קידועי סמו סגד
הו עמא ליה דעב למיתב טן דו חלל נפח סיק ונסיב
והר ספק דעזי לזב חמה סתם בן עמא ליה חמ הלמא
ארצוי ארצ קמיה מעסקא סלח היה האב מקשה לבין
סלח מדעמו חילמו חרצ קמיה מעסקא ונענע סגדוזה
חזי מר לא סגד לה מר להא דב וסמוא עי חוק סבר
חזק חרצ הכי לא הוה ליה למיחט לעמא טעלה חק חמו
למדעוי ארצ קמיה הוה ל' למיחט ועד חלבה סרפס
וכרסא ב' עימי דפנאי ענהו יואפ' ופ' חזון חיה סהכד'
לחא קצה סו דב ועמוא ופ' חזון חילן מעוס עקלסכו גא
לעחומת הנא חייטונג עמא יאמרו חזין קידועין עפסי
באחותה וכן חמאב ספק גב עמא חייטו עמואי
עשה קראו אלמא מקשה חיה עשה אלמא קראו
לה אלמא סוניה דתלמודא ספסא לה סרפס חרצ
חזון לא עמא וכן סמק דב אחא מעכחא ועל חלבו
ספוקית וכן דב אפס' דפי עשה סן קטנד

135

הקדמה עלן לבשתא פה / אוק דושי עג . איפי טרצה
האב אג . הקידושין לחייושי . ימא טרצה בעער
הקידושין ואיכא לחייושי להא דרב וסמועא מאטסחון לחייו
ורבא לטקא וערואלטא דרב וסמועא . סדך עובא דהוא
אז לקסציה ויהא אורה לקחט . ואגן ספר לקלא סויד
אפי אדרב וסמועא . אהכז קאז לחייושי . עמא לרב
האב ספק דעה וטה לעלמא להקידושין במושי . ואפי אי
סויד על דרפגא עמאז בתא עגף . כן פסק רבא לטבא
וכן סבא סדך קטנה טקדעה עצמה או העייתא עצמה
בחי אפד איין קידושיה קידושין . ואין שזואיק עטואין .
וקטנה עהלק אפה למסתהים והעיתא אורה עטואיק
עטואין דמק . ורפג שזואין לקטנה בלשמה לב . וכ
עלה על שזואין חנה . וכך אתא רבא לטבא לקדושה
וכן סבא בזאלתות דרב אחאי הלמא כרפגא אפי היכא
כשהך . ועל סבא בזאלתות האמורה סבולה חימר
לקדושי לבתה או אחיה . היכו היכא דעפבאב . אכלא פה
קיים לאיטבה . ולסאוריה מעוע דחלקות העאלתות עש
הג . מעוע דוקא היפא דעפב מנא אימיה לקדושה אבא
חלק למסתהים לא . ויהו מעטג לסמר דהה חלק אפה
א . אנתהים . וכלא חלק אייה . וזה עמב ביה עתקט
דבג שזואין היכא דחלק אפה למסתהים כאלו מר
על זה קטא אם כן אחאי דמקין לעל כעג עעשה סד

מעשה יתו ; צמי קאב ; ודמקי עמי לעטויי צדיק
ייערד ; ואלבאל דל יוסי ב יקודה ; הוה לנה למ ; ר כעג
טהלק אפה לעחנת היס וקיעה אחיה ואמה ; הלב
על חזין לה עשואין אפי מרעב מוז חין לאוסרה
יגעש עתמטב כטויה ועומדת אעל בזנות לבו
דרך קידועין ועשואין היא אעל איזה זנות מיה מוה
אקטן טהעלאו חצו ללא חעיה כוילו היא בזנות אעל
אפי היא זולה ופת עשעין אעל ללא תקיטו ליה רעג
עשואין כרתג בהעה רבה ; כן מן טעמא אטה ומרת
כטורה מן קחלעה ומן היבוס ; והר תנחם חנה
לאסר לקימה מעוס מעמא קיעה אפה לאחר ; והקט
ל לית לבסון אס מתאפה כעחנת היס ימא חסורה
להשא לעלש ; עמא קיעה אפה ; ואין חנו יודעין לני
והטיב רעה ליתלן למיחט לעמא קיעה לעמא יקיע
איתלן למיחט ; כדלמ רבא רב טהנא עמא מרת
לא חיינטי עמא ימות חבאי היא ; וקייולק כר יוסי כחייט
התם לעמא ימות ; הכא עמי יש לחוט עמא יקיע ; ובכל
עשעין ועעמא כעס תלי קאי ; וייהו על לבון ללא
חייטת בעוס פגע לעמא קיע ; איב מותדת היא
לעלש על עעמא ועעמא אמה עעין לא קיע ; ומותדת
היא לן ; ולא מתי להיא על כל הנהג דחייטי לעמא ימות
ואסירא למיט כערועה מהתם טמרת מחייס ; עקנה

136

אזענה אחת קודם למיתתו וכן חייש' א' א' מות לשת
מלאם ש' שעות אחרות וכן בקיעת הגור אס' סקע
הגור שבר למשע' אברהם לוי שבור למשע עבד
מתקנת למסוק וכו' ללא חייש' ש' א' ק'ט לעולם ה'ן
עומדת בהית' ע' א' י' ב' א' פ' ו' ו' א' א' א' א'
ללא עיך קס' לא ליוולא ולא מעוס פ' א' ב' כ' ו' ד' ש' ח' י'
ו' כ' מ' נ' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט'
ע' א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ש' ח' ט'
ח' ט' ל' ב' ו' ד' ק' כ' ו' ל' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
א' י' ח' ט' ב' ו' ד' ק' כ' ו' ל' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ל' ח' ד' א' ל' ב' ח' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
מ' ב' ט' א' ח' ט' א' ח' ט' א' ח' ט' א' ח' ט' א' ח' ט' א'
ל' ח' ד' א' ל' ב' ח' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ל' ח' ד' א' ל' ב' ח' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ד' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ב' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ש' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'
א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו' א' ח' ט' ו' ל' ע' י' כ' א' ח' ז' ו'

רבנים נ. זה בחיר ו. ל. ללא לאויז היא מקה...
 מעלה רבין דמט להר. לדב אסי אקן פני י. נ. למיחט
 והא דקוימחלן מעלה בחיר לזו מדנה רב חלח מדנה
 ו. ו. חקן ו. נכדל רבנים פסק בהדיא מעלה רב אסי י.
 י. מעלה רב.
 חוקי ממונא בחזקת מרה.
 ו. חקן מוחזק בבבסי. אינה חקה רבנים קוימח י.
 בחזקת יורשי האב. אע"ג דעה להבט ומה היינו מעוס
 דב תורה חרופה אולת בת ומה כחכמי. ולב
 מעם זה אינו ממונא לה. וא. היינו מפעין לפי י.
 טרוב מעמם אין חב מוחה דמסתמא שאלה לרב
 בעטאיה. סון דכבר נתקדשה לעמנו. הילכך אסדה
 בת ומה דאולת בת רובא. ובממונא הנה ללא חזק
 בת רובא. ואז היה מותר חפ' לעמלה. אבל אי איתעד
 למרבין. דהא רב הוא האל בעט קמוכר פחות דהולבין
 ממון אחר קרוב.
 אור רב בן היא סן אפר
 יכולן לעבב. אע"ג דרב קאז לעל חוטעין טמא עתלה
 האב. היינו דוקא היכא דעתק מיר כעמנו. אבל אע"ג
 מיחה מיחה. כדפסיית לעל. ואיטע אס מיחה קוים
 עמיחה האב לא אמה פתס אב פחא לה. כון עטבבה
 קורס עין שרתו.
 איתעבה רב חונא ר. ה.
 אסי. ואז רבנו תיקעי לגאל קרין. דהא דקאור רב
 בן היא סן אבה. יכולן לעבב מסברא מעלמא קאז

137

על השלל כיון שעבדו הבעד ודס עמי עמי יב לא חיינו
עמל טעם עם האב ואכ עתק מעמב ומתעמל לא עמל
לה כיון טעב עבדו הבעד וכולהו מילתא לא תלסא אלא
במבא ולא עמך לאיתוי קמא לכה ויל דאמרתא בעלמ
הא פתב עלא לעוס איעות קרא בעמא פעיטא
כיון טעב עלב עלא לעוס איעות האך תעקט בזותד
באה מה פלאן טיך דסא אה רב עמון צי יצחק
לומר מעמל קמא כדכונה ואית בן עשתה עלא לעס
איעות למת יתמיב קמא עליה מאונה מאחר טעפה לא
ומאן יקונה לו מעל כחה יל דשית הסעב היא
לאכ הכי מופל ויאנה ממעל קמא איב טקום כדאיה
ואית מלאי אימחק קרא לעמון עלאב פעיטא
כדאיה חב עלא ערות עב חונס חפול לעב עלא
יהא חונס טעב ואכ רבאל עלב עלה חתם אלא
כאום לא חטב טעב כיון ממעל קמא חב חפול
כאיה נותק אלא לבולא יכנסו חס ישאנה בעל כדחיד
לאכ וישור טק קמא חוק לה חונס טעב יל לאימחק
קרא עלא חמון מה עתב חטב קמא טלמפתה לבולא
יכנסו כדכט מחר יקדנה לו לעטה מעמב חס
ילקנה פאור אכל חס לא ימקנה חידה קל לעמפתה
מעבב אכל סדאב מעבב לעמל קמא קאל רבאיון
האב תלי או סדאיון קמא ולעמפאון חמפתה יקרא

דתני במוקד מ עשרות הו פתג לבולא יכנס הוי
 לבולא יכנס מדעת ועוד יעלם חזאוי חזא
 דמולא קנא מעילון קבת היינו בולא דקסן לעמוד סין
 ער טכרקה או נתימדה עקקט לעצמה כלאו עב' אל
 יעצת ומכ' פיתה בעצרות איך לעור שחילא הקנא
 על פתו לכון כסועה עתפנתה יהיה לה אבי לא הויא
 מחילתה מחילה הילבך הטיא ער עקקט לעצמה
 עבך לעלה לה וטח לעדא זו ערסו עימולא קנא
 מופתה עב' סלוג מופתה מוכנסוקה אע"ד מדעתה
 עבא ומחלה והעיתא החקלא רב יוסף איהב הייב
 דתעבא בעמותא קאז וכן דרסו עלרב יוסף כלאיתה
 מעבדה מדלוקי איהב היינו למתני סקנא וסב
 בעה אטק היינו למתבעי מחוך יורוב קספהם עכו
 חלא חורב עמק וכן ערב בעבד עבד קנא והב
 פ לעלה עביתה לעסאיות חעב שאינה יכולה
 לעבב מעו מעול מעאונה לעענן זק טיאלס קנא
 ואיהב היינו לתענן הוי עעני
 ונה מעלה היא ואית כון דעורתי קידושין באולדה
 לא חטוב מעלה כלאמה לקול עב חאומר אס חזא לה
 קה אית יקוהותא לאחר ל' יום אס לח דא אחר
 וקדשה מקורטת ואע"פ ששאלו המעות דהכין
 לא למלה דמו ולא למקדוק דמו לעלה לא דמו דהא בעות

138

יחסיך יהיבנהו פה לה וכו' ויכל חייך יבן יעראים
מאגדתך שמואלת מאטונה ה' יזונה אס כן אין דעתו
עיהו בעודת קידושך על פיתך כולם לא יהיו בעררת
קידושין אחי לא מאגדתך חפץ אולם: ולחט פתך
והא מלכה היא: כלל פון לאסיפא רבון וכזו קאי "
וקאמרתי אין מאגדתך א"כ מעבת להו מלכה: והשתא
לכ וטמאל דמעטן לעולם אהטא איסור דבסיפא אפי
אובלת מאטונה מאטונה מאטונה: דבעודת קידושין כזו
לידה ולד מעיב מלכה: ולהט קאל רבא ע"ז מרד אסי
תלת אכל מרדב ועמוס לאטיק למיחך חפץ חזק: ולא
מפטי מתעבת מלכה: ע"ז מעטת בעלמא חוזקין
פי כזאז לא תקלטי ל' כפי ומה זו וכזו וכזו: ומר
בו מלקטה קאם טענת אחרונה חוזרות האטונות
ולא אחת כזו לשם קידושין טעם וחזרבו יעשו "
להפסידם כזו טקה חפסיד אס איז לאחד ל' יוס יעוס
לא דמי דתם הוא דאנה לזרמו למלכה מעוס דתם
לה לאתר בעודת קידושין לבתקום למען טקפנדה
ואס חזר בו בתוך חזק מ"ז מעטת קסויותלה: ולא
יחול למלכה טדה טעם לה בעודת קידושין: ולא חולסקון
די געותה דרה קא מיתאכל: אכל הכא כזו בל"ז מיקטא
כעיס כזו טונה עוס פרוטה אס כ' אינם אלה אלא
כפיקון בעלמא: ולא קטתם כלל עד שגד נהיבד

אחרונה כי ולטה ראשונה ראשונה נעשו מלה וסוף
בוקרם נענת אחרונה וזוהן המעשה כיון יתבאר
לדה בתורת קידושין וכל האם אול לה התקדש לן באלו
והזרבו קודם נענת המעשה אין המעשה חזקה
אמהנן לקמן התקדש לן באלו אפי' אולת ראשונה
ראשונה מעוררת אלמא קונה למסוך ראשון ובמעותה
היה קדושתא לנ' וכמו שפירש' העניש לקול דבא חול לה
התקדש לן באלו כיון שצמד הבורו קודם קבלת ראשונה
לא באת לדה סוף מלה ידמך שצמד הבור קונה
לה בתורת קידושין אבל כשאול לה בזו ובזו כשנעמי
הבדלו בנענה אחרונה כבר הוא המאפונות בתורת
מלה ועל כפאול לה בזו ובזו אף צמד כול
הבורו קודם נענה אחרונה אינו מקנה ראשונה לה
בתורת קידושין עד שתקבל אחרונה כיון שחלקן זו
מזו אבל כשאול לה התקדש לן באלו העוה כולם לקידושין
לקנות ראשונה בתורת קידושין לאלתר כשתקבלה
כיון אחרונה ויהי מעשה חזקה לא דמו כלל למעורר
חזקה לפלגתא דרב ושמואל ולא נפסי' איתמר בלתי
אלן איתמר ויעלתא מאנכי נפשי היא ול' חיי' מ'כ
כבר ש' י' א' מעשה מתנה ורב ט'י' הא' ב' ר'ט
אחות מעשה חזקה ספר להו סתעבת מעשה
מתנה כולל לרב ושמואל אם אול בזו ובזו ואכלה

139

ה' י' י' י'

מיתה ראשונה לא יזוי מלה
ועל זל אלהים
מתנה לאודוקא באחותי האפי איט טבה נמי קאמ טמוט
מענת מתנה נס חכר בה שאינה שלן פנק דבר
זימטן לאית ליה לבקן פחות מחמשת רבעים
קמח והאי וליט ליה בהה דרה וכו' והאלא קאמ סלמא
אכל לה סהן במינה לפי שאין רעלות לעשות פסק
עשה צולה שי פתחו ממנה חמשת רבעים קמח לחלה
תדומה ומעשר מוקוס אחר אבל
מיתה ופה לא דחיישי כמותן היעשר לגוי שמא
לא יזכור טיהא תדומה ואלטו חיישי לרבנותא נקט
מוקוס אחר אע"ג דומה קצת מן החיוב על הפסוק
וג' חא כהן קיבלה שלמה ואע"ג שמתחלה
טבאון לעס מתנה לבאוף שדחאה שאין מקפל סכור
דנתנה עשרתו שאם קתם למלאהתא תדומה
מעלא קא כדל אלעאי וכו' וא"ת וקא מלאן הרעב
על היתה לא אמה תדומה ויחזור ויתרום וזל דלא
הוא דהעמשוק שותק ליה ופרוטא מפל דקיסות מיה
ואבטיח סרוק עשאוהו כסמך אונטן קלכך צהך
לחזור ולתרום מספק" אם אינו קדוש שזיאוהו
הוא למה וא"ת ולכפי לא בתורה כל מיה האל דחיי
לא תעפר איעפר לא מהני ואפי' הכי לך מסוס מעשר
אמאי דאמ דחמנא א"כ הוא שמי שגא דאיבוקדוש

וְהָיָה כְּשֶׁתֵּי אֲרָבָה שָׁנָה שְׂנֵי מֵי חַיִּים יִשְׁרְפוּ
 חֲזַק יִשְׁתַּחֲוֶה עִם תְּרוּמָה אֶל כְּאֶדָּם הַמִּתְנַלֵּה בְּאֶרְצוֹ
 מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וְלֹא יִקְרַע בָּהּ זֵה מֵהַצַּד וְלֹא יִפְקֹד בָּהּ
 עֲשִׂיאוֹת מְעַל "לְלוֹ חֲכָם יַעֲלֵה עַל כַּף זַיִת" וְזֶה מִקְוֵה
 בְּעַלְמֵי לַחֲדָה אִיִּם צְרִיפָהוּ תָקֵן יִשְׁתַּחֲוֶה מִקְוֵה
 אֲשֶׁר עֲשִׂיתִיךָ זֶה יָצַח פְּרוּטָה וְהַמַּחֲרֵה וְזֶה מִקְוֵה
 קַסְבֵּד חֲזִי צַעַר מֵלֵה לְלִנְדֹר לְאַחַד מִהֵמָּה
 יִזְמַן עִן אֲלֵבֵךְ חֲמוֹס יְקָרֵי אֲבִי מֵלֵךְ מִלֵּךְ זֶה
 וּמְקוֹמָתָא בְּאוֹתוֹ עִיר יִבְשׂוֹת מֵלֵבָה קָרֵן וְיִמָּחוּ
 אִם עֵלֶה זֶה הִיא הַלֵּב מֵאֵל הֵעֵלָה לְעֵלֵה הַיָּם
 צַדִּיק יִקְרַע מִחֲבֵרֵי הַיָּם מִלֵּב הַיָּם
 מִמֵּי הַיָּם זֶה הַיָּם לֵבָב הַיָּם יִבְשׂוֹת
 לְבָבָה אִפִּי כֹלֵה עַמּוּן צַעַר וְהַיָּם יִבְשׂוֹת
 בְּשֵׁלֶב הַיָּם יִבְשׂוֹת זֶה הַיָּם לְבָב הַיָּם
 וְזֶה לְבָב הַיָּם הַיָּם זֶה הַיָּם לְבָב הַיָּם
 מִקְוֵה זֶה הַיָּם צַעַר מֵלֵב הַיָּם יִבְשׂוֹת
 בְּהַיָּם מִשְׁבֹּד וְלֹא יִמָּחוּ לְבָב הַיָּם מִשְׁבֹּד
 הַיָּם עִיר הַיָּם נִתָּן לְבָב הַיָּם זֶה הַיָּם וְלֹא יִבְשׂוֹת
 לְבָב הַיָּם כִּסְפָה לְעַד עַד וְהַיָּם לְבָב הַיָּם
 זֶה מִקְוֵה הַיָּם צַעַר מִשְׁבֹּד הַיָּם לְבָב הַיָּם
 בְּחַבְּתֵי הַיָּם לְבָב הַיָּם לְבָב הַיָּם לְבָב הַיָּם
 לְבָב הַיָּם לְבָב הַיָּם לְבָב הַיָּם לְבָב הַיָּם

140

לפי מה שכתבתי... חתומה...
השליח... חתומה...
דקדוק... חתומה...
ועל... חתומה...
מחשבה... חתומה...
אל... חתומה...
כל... חתומה...
חל... חתומה...
שעבוד... חתומה...
וכמה... חתומה...
קצת... חתומה...
אנחנו... חתומה...
על... חתומה...
חיים... חתומה...
מלבד... חתומה...
בעל... חתומה...
מחמת... חתומה...
קחו... חתומה...
פניה... חתומה...
משום... חתומה...
שע... חתומה...
היא... חתומה...

141

והוא בעל משה וזהו המעשה לחוד וסדר איתו חותמת
על מלת המעשה וזו כיון דסתם קרב בחד ברתא ובחיה
לעגל לחיה סתבר לה לחוקווי הי לעגל בקטן צמוד וקא
דכא בקטן צוב אלא לחו בעטר חב חיה
ומקדט בעלה סלע ואת והחל מאר הוא חול לעגל
מלהיה קיא כפקדון וזל דהא מויה בעלם בנוד רתו
לחמם למחיר פה כדכ"ו אלא במאי תו
מקדטא ואפי' איתל מקדט בעלה מקודעת ומקדט
בעב סתמיב לה חמון חמון הענה לעכרות מתלה
ועי סוף מ"ו חנה מקודעת כיון דאינו יכול לתבוע
עבדו בזן עב עי' בעלותו ממון לדה ואינו חסוב כ...
לה כלום במה' עב עתבא קענה עיוב להוציא ממנה
עכ"ו פין וזר סבר המקדט בעלה מקודעת
ואת והאר' מאור קאמל לעגל מלה קה קיא כפקדון ודוקא
שתייר ואין לעור דהא חסוב באלו הוא בענין כשמחזיר
לה הנזמים והעמעות דהא חסוקתא לקמן הענה לעכרות
מתלה ועי סוף לבג חנה מקודעת אלמא לחסוב
באלו הוא וזל דהוה מ"ו למימר ולשנעיד ואז"ל
דכג ישנה לעכרות מתלה ועי סוף אין לדקדק מסון
דיהי' חלבתא מענס דלא חוה מ"ו למימר דלכג חנה לא
למק' מאכ מ"ו חנה מקודעת אלא לדקדק
מ"ו ע"ו ע"ו חנה לביתא עמעמיתא בה ע"ו חסור

לבנותה וקח' אלעזר עלה' על חם מצ' עבד' ואת'
 ומכ' חם מטוס' הענה לצבדות מתנה ועב סוף' אימת
 גיתר' בעכוס' אתרון' ומכוס' חקרון' לת' סה' ענה'
 מרותק' על' דר' חלבת' לנכ' ממור' דפלע' עלה'
 ואל' עבדות' אינה' משתלמת' אל' לבון'
 כדחט' מקח' ב' איזהו' טעך' סג' סג' ענה' ונח'
 מינה' בך' כלענת' הענה' לעבדות' אל' לענן' קידועין'
 אוחמ' מלה' ולענן' קח' דענן' דאס' ענה' סכ'
 מנות' ולנפק' מינה' לענן' דא' דא' רב' טע' יפול'
 למור' בו' אכ' מצ' היום' דא' למ' מינה' לעבדות' אל'
 לבון' יצ' למקד' ביה' לבי' מהדר' ביה' הינן' סוף' עפ'
 ואז' אי' דענן' אין' אומן' קונה' ענה' כל' חיל'
 טכ' קלבה' טען' לנ' יצ' למור' דענן' אומן' קונה' דא'
 מט' דמד' אינה' מקודשת' ונ' דהלבנת' אומן' קונה' אענ'
 דומת' ב' חמק' טעמ' דרב' טע' דקל' עוב' ככל'
 תלן' מענן' דאין' אומן' קונה' ענה' כל' דא' ממקי' ענה'
 קנה' דרב' טע' לא' טע' אדרב' אסי' דאל' אומן' קונה'
 ועוקמי' חם' דרב' טע' על' חא' אענת'
 טהוסיק' לה' כוסך' מעט' ולא' ענן' דנכ' דוק' מעון'
 אחר' דה' אס' קדש' בנוסך' ענן' עמה' אל' אורח'
 דנל' ענה' ענה' ענה' ענה' ענה' ענה' ענה' ענה'
 מלה' ופ' ענה' אכל' אס' אל' לה' התקדש' ל' בנוסך'

142

שהימנת בחם מקודשת
איכא דשחא לך
בבא לך טעמים חסד לה מטא כסף להעלים מלכוד
תבניתו חסד והלך וקלנהו דבר על זהב ואת
והי כן אמהטן והא מרחה מקום הוא ל עמא לחייד
חסן למתן לה כחם חסד כסף ויל כעלונהו חסד זהב
לא קדשה בבגדה דבר חלש טעמה חסד כסף אינני הטלח
מחל למתן טעמהו ל חסד על כסף
טעמא דשחא בבגדתא וכן יין ועמא דגא טען עהיד
הכוס מכוסה ופלאו חסד היה יכול להעמידו חסד
חלש טעמא בבגדהו טעמא חסד טען ועמא טעמא דשחא
זיה לשון טעמא לב טעמן הדבר טען ולחבי דחוקיה
לשון טען טעמא לעמא חלש טעמא וכן ופהך טעמא
מטעמא דזהב הוקי לחייהו מטא לעמא דשחא בבגדתא
פניו הטלח והאטה ידע טעמא על זהב ידע טעמא
עלש הייך קטנה והלח לא טעמון להקנותלה חלש טעמא
כסף והאטה טעמא לא ידעה אינה מקודשת כחמה חסד
דשחא לה כסף חילבך לא טעמון זיה לעמא דשחא
בבגדתא מקומה טעמא מאמהו פניו מטען טעמא
טעמא חלש וכותב טעמא וטעמא חלש וכן טעמא
אדמה חסד חסד וכן טעמא חלש טעמא חסד וטעמא
וכן טעמא וקטן האדמה ל חסד טעמא חסד
טעמא טעמא חסד חסד טעמא חסד חסד

והלך יהא משונה מטאר עטרות פצוטים ונפ שיטור
 דראטונות יהא אור בנהם יותר ומבאר העיבור
 הלכך על שלח היה משונה כלל בכתב יותר מפשוט אלן
 שתופר כל שעה ומערה על הלך עידך להשא בן כל שעה
 ושיטה ואת כלל נאפשוט סל מעקח שהעגם חותמן
 בן קטר לקטר ומעלי וכיון שאין חלק בשום היד יוכל
 לחתום וכל שהו דוחקין לכתב בכתב דקה ולן " "
 לחתום בנטיטי ומי קק דכל נאפשוט מעמט
 שאין העגם בקאין לכתב בכתב דקה כמו הסופר האמה
 בכתב יה עגים ולן בכתב יה סופר וחור עפן שיטה
 לשיטה אינו רחב יותר מכתב העעה עצמה ואין
 לחוט כלבך כיון ללא קיימא מקקתן הכי ולע"י פנ בתי
 חזין לחוט בנטיטי זה אם חזין החור עפן העטות טוק
 ענהם פרונם למאי דכפטי שאין המקוטר
 משונה בכתבתו מטאר עטרות יט לפרונ פשוט " "
 שכתב עמו ומחורו יפני סיכול לעשותו מקוטר
 יהיה מקולם דבמקוטר מלך שנה מושק לעתים " "
 כחמה כלל נאפשוט ואת תענה היכא דחתמו " "
 בו שלשה חל אס חתמו בו עגם למאי פרונן הא אינו
 יכול לעשותו מקוטר כדתנן נקוטר עמו שלשה
 ויל דנצרו עגם אנו"ל אינו כיון יכול להזדיק
 על יה עד חקר חייטו שמא ימלא על אחד העעטיחתם

143
 4

אמר ישר עשתוב עשו יי וכו' חיינו מעשה דפסול חיינו ג
יזיקה ויטה דווי במקושר ופרעליה ואחלה הכל עמדי
ואח אירכסא וכתוב ליה תבא יוכ מעי זימנך
מעני ליה פשוט ואח העתה הוא סזרת מעיני והכקח
תלמודא בלגא פשוט ומעי פל דפסולס חפס
עלם עשו כתיבני חמליס עתקנו פשוט עמו מתוכו
עיקר עבד מעניקן עלמה עשתובו ופסלהו כעשה
מזחורה ככפושן כל המעשה כמה עשין כען יין
הע דפושן מעוס דאין העסם עקדאין עם חנא ולא מעוס
דיוק לאכז עשתוב בו עהר וקיים חיייה וצמקושר פסלו
עמו מתוכו ערע חמליס לענותו מן הפשוט עמו
הוא הכל כקדאין בו כה להאק ולהעהק עלם יתה
לעש כלאמה כען פשוט מתבא כהנא הוולחיה קסרה
מוסא ומעשי עשייה ותקינו להו רכנן מקושר לזיקה
נהכ מיייתבא דעתיחו מקושר עכתב עמו
מתוכו כער ואח למאי דפשיית עלם היה מעושה
כלל עשתבתו אכ כל העטרות פשוטיס עייס כהם עלשה
עגיס יפסלו עלם יקעדים ויהו מוקדחין וול ככ מוסר
ל חעטן כן עמלע עבו מתוכו הינו למנות מזמן הסעוב
כא כען פשוט ממי מעולת עולת מפיה
עולת עשר כעו מעולת עשיא והיינו קאח עקלת ועי
מלמי וחולק נגיא קמי עי כבותאי כש הולבת לקלע "

עשרם

יתרם מדעיה ימלאן קרב ויחמד

מקרב ותרעם

בארתי לה זה בלתי פתח פתח

וידעו את אלהי ישראל לתי איתרעם בארתי לה זה בלתי
שהטובה יעמט לארמו פדחת פלח יאצו האדם וחי

ואם יעסקה עליו טחול ית מלאם העיאל הה זה

מחקה ומעקה יעקומו לגבינה מלמד אלן פדחת צעיר

וחנו יתיקאל אלהי ישראל וכל עטוחלן

לגבר בתלמודו הוא אפי פמס בלה פתעי עמין בה

עמק מעמיע דכע מקסעות חכמות לעמקנות יותר

144

במסכ עמט מעמיע יעקוט לה לעצמן חווער יותר מעמק

מסכעות בב אלן קשהם לאו איזוהו תלמי חכס עראוי

למנותו פרעם על הצור כל עטוחלן חותו דבר הלבר

והנמדון ואפי פמס בלה ופתעי קתס אפי פמס בלה

בלה אלן דעל בה אינעי וזה פתן לבו לעבוס מסכרות

בלה פלעכן עבקי שארי והכא קחיל דבר אחר בתלמודו

פלעם בה לבו שהוא למד יעל לב להפן פועמק בה ואם

יעל לב להפן אפי פמס בלה שהיא קלה נקח תלמי

יעל לב פמס בלה חין זו חותה מקסעות עינתחלתי

בלה בלא בר בה אסורה לפעלה כעבה הלא חותס דעות

שהעלן לברוט בהם שלעיס יוס לפת הרעל פמויב עמין

בר יעמק הט פלה היה בלא יחמד ובבא מעמק פ

הואל איקו שאיל להו בנתי דלה נקד הכא והד

[Faint handwritten notes in the left margin]

דקום הלב מעפן אחריו דהפאקה ליה תלמיד חפץ לא ידע אל
מספ"י לבו וחסד קאי עילוי למנותו פרש על קצור
אם הוא בך פוספתות סדוק לעור וחפץ מוסכ לבד
עלמס בקי אין בו והאי פקט מוסכ לבד לבי עהיא דעלה
וי דועד" תעשה עולה מושק אע"ג דבמות

פך פבעות חמה דפנב דמישן מטוס כסול תמורד יו
חי מתרבוט אי מתרבוט למישן אימי טקט מישן מטוס
תמורד רוקן בלחה חש מין וקלן גבס מין התמור
הוא גבין חסן נכסי אדעתא למיסק לה רשא
פערלן למור עולה ענתו קורס ענתו קורס עקה
מוכר אדעתא למיסק מאי לאו הכי מאלק לאדעתא דקכ
יב יואט הוו דכס עלב דכס ופנ דמין חסן
לוי תמור רשה מעמנד דוקא מטוס ללא חוץ מה חבל אי
אי אע"ג ללא אהב טון ללא הוו דכס כאלב חוזר החק
תניו והא מעפן תנאי כפול לב מאיר ולכסן לב הפחות תנאי
כעפן ומע"ס פי בסוף ישטחלצן נב אחרונ זה
נתון לק במענה על מנת שתחזירנה לך החזירו יאל לא
החזירו ללא יאל אע"ג דכס נשקן קייל לק סב מאיר דכס
תנאי כפול כלאמה סב מי שאחזו חתקין ממוראל במעט
מכסב חרע וכו' חב מיל לעפן נשקן וקדוסק הוא
דכעפן תנאי כפול למחלה לרואח דמילתא גלבית תנאי
כס חסן ונכס נכ אכל לעפ מיוון לן כפס תנאי כפול

אלא נתייב מילתא עלמין דאז ארז לא פירט טלס ואיסן
למיתב באומדן כעמלן אולבן בתר חומדן עשתא כ חמה
בני הכותב נבסין למתן למעלה זלח אכמחוסן
וכר מייטת ובי מביצ מרנע ספתב ל נבסין למחרי
ונבי מייטמנע עמית במו וסתב ל נבסין למחרי וחור
כך כח כבן יתמה פל מייטת ללח הווי מתנה ומייטת
לחור כן דהא לענן נעון נמי אמסון חולבן בתר חומדן
עשתא פל העולח חמל כח נלח עשתא בענן מילתא חין
ואענן דלח קיימ לן כותב: מתי לבחן תקעי לך היכר חות
יאמכחן נמי לענן איסורן חולבן בתר חומדן עשתא
כח מילת ובעהם כבסן קל פל ומרובה לבי קתלד
עמכמה ל מייטסן על חות ומחורחן חווי חות
למסתב ווכה דואלח להען לה וכן כרה סנעת ומכופת
עמית ונדה דחוזן ונדה הבאי ונדה אומדן כולחו עמח
מסוס חולבן בתר חומדן עשתא חענן דקיימ לן כל יחיד
דנע תפאי כפול ולענן נדה נמי בע כמחוסן כפון
כנדה ללא חמה בעהם מכלל לחו חתה שומען לבי יחיד
ועד חמכחן לענן יעוק דנע תפאי כפול כל מייטחחון
בב חיה זה ענדך על מנת שתחזיר ל חות חפיר קה זו
מעשתת חפ ל חחזיר ל כל יחיד חמל דנע תפאי כפול
ועד תפאי חת על מנת שתמטעי את לבן טע טע
עמית שתפאי את כנע טע טעס' הה זה נא חענן על

145
4

טען ויסקוהנא. לבי עלא. אל לה אס תפוזע. אלס לא תפוזע. אס
תען אלס תעני. ועל שקר תבאי בעל סבר על מין
סרב בעלי בעני. ובב חזק יתקן ע' ל' חזק למות
אומדן דעתא לתבאי. לתענה יתבאי בעב. ובב חזק אלס
ברבים טחן העני מוכח קלא מוחת תבאי עהתב
התם בעני תבאי בעל ל' מאד ולרבע תבאי חבל הכו
דאיכא חומדן דעתא עהעני מוכח טכך התה יענה
התם למענ' לת תבאי לתענה יענה כ' היא סטוחלסן
הכותב אל טבא לתענה יענה לת חפירותא. וכן
החזק מוכח ירע יתעב אל טבא לתחם ומי טענה
ענת בין ונתב אל טבא לתחם. וכן בעני יתעב
דכעבות. פ' האטה טענא לת קנה יופ' מי טענה צב
קבלנות וק' דעני דהה אס מתהווא אומתה היא. וכן
במקרא חרות לאמה דעמר ועני לעס יתענה למד יל' ס'
סקרון. וכן צב לקח מן האיש וחד ולקח מן החמה
לקח מן המיקהקון וחד ולקח מבעל הפת. וכן כהור
לקח בעמנו. כל לסלסן דענתא למידד הוא יעלה
אנן סהה חעב. לא על דענה כון טהעני מוכח צך
וכן לעני חסוד ביהא ל' ירובה עלא טבאוונה זו לא
לעני לך. וכן חרבעה נהם טהעני חכמי. ווע ער
עין טענה טחן העני מוכח אלס מוחת ושי דענה
טענה לבו תענה כ' הקד יתבא וקד יעב' אלמנה כזונר

יחזקאל חזק ומפוזר כפי עה עולם וכפון חומר כולה את

ואנעל אהן סהה לחוט חולה אהן מע פו כיון רעעל רבם

והזקאוף סבור היירי מלב אינן רבם

מלך לה וידע ראיה מהבן קחלא שלה געמא חפלה והלמא

מזקר המז מזקר המז

ידה אחה כן וקבל קדושין מאחר ואי רבם עלב רם

מטע עלן היעטן מטע עלן היעטן

מלמא עמא כח מלמא עמא כח

רבם עלב הוא רבם אהמין חטן מאימין לה עלב

היה כך לעמפטר היה כך לעמפטר

מחלק יכא חטם מעלות סטעטן זו טמא הוא אונח חמרת

והוי חולמן בעזרה ועמא מעל דקאח היטו לעלם קרן וחוט

חל לא לעמין קרבן חל לא לעמין קרבן

וכן היקל לעמא נזכרת וכן היקל לעמא נזכרת

בכך יודע מלמה טבו בכך יודע מלמה טבו

נפשיה מקרבן קאח היקל לעמא חטם טעבדות עלן

היה נז בה טכך כמזקר סמו בעענה זו טחומר לא היה

ומיעטא מעלב והד מקחצי מרחו ומיעטא מעלב והד מקחצי מרחו

מעמא שחוט לעמטעא ופמא עלא לעם קחמין עלחם

והעמא חוי קאי שחוט לקל והעמא חוי קאי שחוט לקל

בזה אחד חכ ונענות חיימין טמא חמרוהו וכתבוהו

עמא חכ עמא חכ

מלמא עמא כח מלמא עמא כח

מטע עלן היעטן מטע עלן היעטן

מלמא עמא כח מלמא עמא כח

מטע עלן היעטן מטע עלן היעטן

ובגבול של קוואל חייה שנת חז' מחוק לנו ישיבה
חושבין שנת בארבעי עשרה ויהי סלקא יעשי
היבבין לחיט לישעין לקולא מנס לאיסא למימד
כין תולא סבלנות סתם ולא פתח מסתמא לא לשם קירטין
שנתם ויט סתם וצסי מסב וקדד מקדעו פתחין
טן עסא דרובא מסב וקדד מקדעו וישעין מקדעו וקדד
מסב ויהו דשני שחוט לישעין וקדד קולא ללא חייה
ויהו ע' מקדעו וקדד מסב לישעין לא עיבא דרובא
מסב וקדד מקדעו וישעין מקדעו וקדד מסב ויהו
חייבא לא שחוט לישעין קולא חייה לישעין לחייה
וחין לעמוק חייה חייה לישעין חייבא ע' פ' פ'
קדי גבא לעבין אסוד חטת חייבא חייבא לחייה
בען עסק ומייר שאק מעדקן עלון כרעבא פ' האסק
טקלבה ויטע דרוב עסק לחייה יתים שחין להם
סוף למעט חסודה חיקדוטין לחייה כרעב ית
ויחייב ויטע דל עועין חט כיהוי גבא בצמות פ'
ל לחין גב חטק ובה חטה וחחונה ענבל לייבוס
עטור חותם מן חחלצא ומן הייבוס מנס דהט ט'
מקום שעשו צות גולו לא יהאק לקוחין ח'פ' בחות
יהו לארדי דהים טא תפסקת קירטין ולקוחין חייבא סת
כאטת חת טאן פיקום מטה ט' שאיטן בקד
חוד זה ח'פ' בעת אחת חייבא לחוד לחייה ענלה

147

4

תלמידיהם חנני ^{איתן} בזה אחר זה מלן כבת אחת
 שאלו חתם לוי פשר לקיים טעמים כקחול חתם תרעה
 ער עתה תאב ותמכר ייכא בלוי חלפה עלה וכדומה
 חלפה טעמים אכל הכהן יישיקו חיותה לאי חמשי
 קידושין בלוי לוי חמשי בלוי וכן כל הטע חיותה בסמוך
 עשה ויחד עשר מעורבין זה בזה וזהו חלפי
 הכהן מעוס ללא חלופים אחרים מעוס דהוי ספק אי
 זה קדש לוי חמשי וזהו חלופים אחרים חמשי חמשי
 במין כבודות עשה חלופים קדש וקדש סקין על
 טעמים עשה טעמים חמשי וזהו חלופים
 ליה למימר עשה וחולן מעורבין זה בזה כדקראתם
 יבז יבז טעם בתעשי וקראם עשה חלופים וזהו
 שער מעורב טעמים קדושין כדתן קתם אחר עשר
 קרב טעמים ואי עסקת עשה כל קראת טעם קדש טעמן
 אחר שער הוה לך אחר שער חולן וזהו חלופים
 מעורב בהם עני למלאין חמשי תקנה ליה חמשי עשה
 ואחר שער מעורבין זה בזה כי מעורב חמשי לזהו
 לאוי לן להיות מעורבין חמשי חמשי ואחר חמשי ובי
 מעורבין חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי
 וחמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי
 חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי חמשי
 טעמים קדושין כל עסקר לחי חמשי חמשי חמשי חמשי

לע"ט סאה נמי כל חמשה ח"כ סאם ויעשר ויח"ט ח"ט
וקט פירוטא טאט ויעשר טאם ח"ט סאה אחת ג"ל
חטה וחטה טבה יקח חלפה ויעשר ואחר כך ח"ט ג"ל
מסאה אחת כמובן ח"ט המעשר בזה שהן נאקנת כל
חטה וחטה ולפי שישן בזה שהן נאקנת ח"ט ח"ט
בבת אחת על אחת מן הסאין להיטות כולה ויעשר
למה והסאה החמה כולה טאל' מרסב
לקרבן גזול ק"ו מיכ"ט יקנה ה"ר חסב"ס למה ל'
לפרועי עשימ"ל ד' יוחנן יוחנן לקרבן גזול ק"ו מיכ"ט
מט"ק ל' ד' יוחנן לתלת גמ"ט חסב"ר יחיק סאל"קו
לקוחותהו כ"ב מרובה וי"ל לט' טיק חס"ט ביה"ד
לש' בהס"ק למחרן דקדו' על חס"ט חס"טו בתע"ט
ואע"פ אפ"ד לכת' חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
איעשר להפיק חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
חלות היה יב"ט להפיק חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
עשה"ס על חס"ט ועשה"ס על חס"ט ועשה"ס על חס"ט
על רבובה ח"ט חס"ט לתקן חס"ט ישיט חס"ט חס"ט
אחר ג"ד וחס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
חמותה - ולכ"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
יח"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
לקוח רב"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט
אחת חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט חס"ט

148

על חס"ט חס"ט חס"ט
חמותה חס"ט חס"ט
לקוח חס"ט חס"ט

אשר ידברתי אל ה' ואלה שמעו כי כחתי טפא אלך
מעם רדבה הוא כל עיניו בזה חכמה אפי' בבת חת
איתו וילך דתם עמי משום חזין מסנהן לבזה וקאי
לשנת ליה עם כחתי משום עמסון אוקרות ודחיו
חתו ואם הוא קדושים תפסין לחקיה בזה טוס קפח
אל כחתי מחמה ופנה אין זו חכמה זוכרתי אלך
בפס' עלה רק ידוע איתו חכמות
קדושי
עלן מסנהן לבזה ספן מסק קדושי עמין חיסורי חת
חייב לחזין וחייב עשה משום חסונה לבזה
וחת וחמור לקנה קד שרם דפתך רב לאו חלבן
דחלבן ספך קדושי סב סמון בפי לאו ביה שית
שפה מחמה ולחם רבן לחק על רב עמון חלף אלכא
חלך לחק ספך חיסון חפס מחמה עב חפי ולך
חיסון חמורי חמה רפס עלת סחי חמה ובי
חלך לחק ע' מחמה חלף ולחם ליה חטב קדושי
עמין מסנהן לבזה משום חסנהן לפי אי סאבי אי
כרפי עב סמון לקנה חת וחמור לחק חיי
קנה חת שגמון חמה חפי והוה חלף ליה חק
מחמה רבון קדושי חק כלם נחת מחמה
חמות והמה לחפי חת וחמור כון עמין קדושי
שוען אלף חפי ספי חמה חמדות ואם
חמה ידועה היו חקי חמון חלף חפי חפי לח

תחובין הן פנים פנים
דא יתבנה תחובין יתבנה תחובין
נתן לה אש יתבנה ומה פניה יתבנה
אש ליתבנה מה פניה פנים פנים
לא יתבנה מה יתבנה יתבנה יתבנה
עפוללה זו הלכך הו' פולק יתבנה עברה
אלה הכח פון חזק יתבנה ומה חזק פנים
לעס אש יתבנה ערה פניה לחזקה חזק
לא יתבנה מה יתבנה ומה עברה חזקה
מה להתקד אש פנים פניה כשן חזק
מה ששן פניה חזקה חזק לעל חזק חזק
ב החזק חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה
חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה חזקה

150
4

[The body of the page contains extremely faint and illegible text, likely due to high contrast or damage to the original document.]

אלה ויבטח אבה היינו גיבא הכקה לכה אבה אום זיק
 הכקה לטות מתקדמת היא בעל כחה וזר
 מעבא הברה יחמד הדבנ היא פלג בעל אדונוק לה
 ידענן זה בן טעם אונחין מערסב ילכא מלאה ונוג י
 ויפלות קטן מרדבנ מפת לרבי ע' א
 ובגלחה לא יתובתא להט לרבי ויחית הלמה נה מתקלות
 ולמעטני טלחה קאתי יבשא היא במחוד לענן ויחיה
 שחנשה עליה וקולל דלקי דנטיין חיבה עטה ויל חכ הוק
 לה למיתב בה ולא בגלחה לשחנשה דנתקלות על יח
 פלגה רוען מיל ליונבא פלח חיי וטנא טע מתקלות
 הן וקרופס זה ליה עברה מרה שחנשה עליה
 לקל עמה מיי בעלה שחנשה לה אכז לרבי חיי שר
 יהא זוכות בחחת לענן זה עתה ידה זוכה לה יח
 עצמה אלה כון יבת לעתה היא ידה זוכה לה אכז חפד
 עור אינו נא יחיא לה אכז המעשרת עליה
 לעמה יעל כרין משה במחנא במיתות דאילא יב
 אמאי קאל דבא לעור אינו נא מעוס דהו אכז המעשרת
 עלא לעתה הנה לה למחר מעוס דהו יחזר המעשרת
 אכז מעשרת לעתה כען מהו יהו במיתות במב
 וחחיתו פדק ואינו יכול לוחין כלחה נב קפא
 דעם נפגו לתך הספנה לאי לאו מעוס דספנה יענ

152
 4

הוא ויהי ממנו לך הוי חצו מהלכת ולא יג קונה אעב
עוונותי ודת לענתו וזרק גמ לתך קלטה נמי יפרט מעום
קלטה מינח עחא נאיה קא מסנא תונה וכן בהמה
כנהוא תוסא בה באפסד אי חיל להקט בהמה וקט כלנס
מעלה לקט כלם כמסוכת הבהמה מעום דהוה ליה חצו
המהלכת חלח ויהי בצמות אייה חפיה הכו בענג נמי
יען וכן פתעי בל הזורה וכן כסקן סוף הען ופלות בענג
כז מעא גמ ליה נמי לא תצט דהוה חצו
המסתמדת עלה לענת חפה הוה יצא לשוער יהויא ליה
חצו מהלכת דמסתמא לא אייה בצמותה חלח מעום דהזכר
מעול המסתמדת עלה לענת נקטיה קטנה
מנתקטה עלה לענת אפה יע כון דקיואלן הלה כר
יוחנן חיל מחלוקת לעדועין חל לקידועין דבה הכלא פה
ולא היא דבעצה נמי איכא למסתמוק שמא כעצה
או שמא לא כעצה ולמאן חיל לקמן חפיה ימאון אינה
דכסה הויא דהן בעצה ולא מסתבר למלך לפי שהאבת
דעת שיינן לחוט ויתר שמא כעצה האב והיי תקט
קטנה מעום דבעצה למעיק למימר דכסה ימאון דכפולה
לא תקטן ימאון כלל כלאמה פד מית דבת ממאני
ב שתבא עתה מערות ואם היתה בעצה יאלה ביה
למוד ללך שייך לתקן בה ימאון וכן יאלה ככמה מקומות
גמ בצולה מדרבנן ולא חטאו שמא יאמרו איך קידועי

תפסין באר. זה ונתנה לייך זה יאון תקונו עתה
ועתה בעציה עבדה יגדה עלה הו קיועו ויהתא
עבדה נא עתה עבדה החב בקיועיה עב לפר דמיה
כען עתה האב בעעעע לא יחקה חבלאם יחקה בעעעע
א. כן למהט מיה וכן עובד לקמן. איכא דאיה
קטנה ענתקטק וכו' חכמי יאון ונה אבכה פתע
כן עערכו ען עלה ערכו וקנת קטה יעעקרה היר
מחנה לבך בפעיות אעג ערכו. הלבך עתה עת
ענה ערכו מיה והאי איכא דאיה לחב לענות אלכ עת
דמתנה לא חכמי עענה ויעס פתס דעסי בהא באים
דאיה כוכה עעלח אעג ערכו. מיה כל כמיה ילח
מכרה כהא ואעג ערכו לחי עקתב ל. לתלמיה
למיה הפי. ונה חלנה לענוי. עמתנה לחי עתנה:
: וקנת דעעע יאון. ואת ולמי יעעע תקד
דעעלח בלח ערכו הלמח קסא עערכו. ויל לאב היר יורה
עעלח עעכה נא ונהטה מיאון והכו עעעע. ודוח עעעע
פקד אכל לב ושמאל. איכא לעמיר דאס לח עערכו כה
דעעלח לח עעעע יאון עעעע: אלח לח יקחש איחי עעעע
וקה לה חלמה וכדרכו לח מצ לח קווקה דכח עעעע
נא עתה עעעע חב הוי כילן קטנה ועוב אינו מוכח
לעפחות אחר חיסות. ואת ויל קתב עעעע עעעע
דעעע נא חכמי הכי מוכרה אחי עבד. ויל לעעלח מיה

153

לא עי לבו וחיו סענה במיאון יהושע עמדה עמוס קב יכנל
 קאב למגדה דכטון לחוה סענה , מיאון לחקהנפה לעפתות
 אחר איטות עמא לא עתרה קאב לא בקידוטי
 המעון ולא בקידוטי עט פלעי האי דקארי עלא עתרה בקידוטי
 המעון כה נמה לאפ עתרה בעל המעון לא עתרה בעלעט
 חק זהב ותפסי ק יטין באחותה לאחותה לאה דרעב ויה
 דהוק יצא למחר אפ עתרה בעל עטרהם עכה מעיאון לא
 חו נא אלך יחדבטן ויחמרו דנא עמור חוי לא עתרה ע
 במאטון ועתרה עט לא להפ נקט עתרה במאטון ולא
 בעט דבב האי נא אפ נא מירבטן לא חוי ונל לפל דלהכ
 קאל עמאל עתרה קאב לא בקידוטי המעון ולא בקידוטי עט
 לא מיצטא חס עתרה קאב בקידוטי המעון חק תפסי ע
 קידוטי באחותה אפ עתרה בקידוטי עט הילכך פן הוא
 עתה עכה מעיאון אלך אפ חמרת עט לא עתרה בקידוטי
 המעון וחופט דקידוטי עט חוו לאוהתא חס עתרה קאב
 וחין קידוטי תו פטין באחותה אפ דכ עכ מעיאון עמא
 לא עתרה עט בקידוטי עט ואת למחע מיאון ע
 הכ ממוס עמא יחמרו יחמר דעכה נא חס כן עתרה
 קאב והו קידוטי מעט ולא תפסי קידוטי באחותה אבל
 יח טון דכ עתרה קאב בעטרהם בין לא עתרה לא בזק
 ולא בזק תפסי קידוטי באחותה למח יעטן למח לא עתרה
 במעון ועתרה בעט לא תפסי קידוטי באחותה ועד

חק תפסי קידוטי
 עט המעון
 חק תפסי קידוטי

בבואם בתוקי לנאות לא מחייב בבהם אלא י"ג הדיק
לשם עמדה אמה לכל רוח ותן כן כל עמדה
לוח חמה נלי הוכי מחייבן בבואם וקלח שישר ישקתה
; טפחים כגמולכח סגנת צוענתתה לערונה וול חמע
לעישר ישקתה גטפחים יעמ נשקר ישקתה שהיא מכמשת
רת הקרקע אינה לא כמנה וכן היא גונף אשכחן באלה
נפיד אעל לפהזן מתבטטין עשהם ויהיט אמה
כדאיתה בבלי חסר חפליה ללבעטן אלף אמה נכך
הוא עקר ישקוט יחם ואלך אינו מכוונ אחר הקרקע
ישמך ומאלן כל עמדה יחך וכסיה יכתי אטבר
לאן לוקח גב הנהגת עירוב קאח נהך טענה יקרקקע
כל עמדה גב מו עמית גב עייר קרקע כל עמדה מתנת
מתנה יחם כרננתו וול יעצמע ליה לועף כפחזבול
ענב כל עמדה לוקח קחו טון לל בעטן כעישר
כל החוב" ובוירוי כפעי ללני צעירי יחך
מי שאין לקרקע יכול להחזיק על המשניות לעמ נכך
אחשך את מורל וחת קחין אער טענת לל ולוחי
לבואם כנע לשיח החמה אער טענת עב ללני ליה
ללני יענעמיה אלח חשים קחמ עלה כרר ר יענ כנע ליה
לנת אונן אמרין וישיח לקרקע פאר יחלוי כנע את
הקרקע אער טענת ר יעני כר כן נססר יחך את חן
שוענתה כן יל עמין לקרקע פאר יחך רוי

154

ולפתוב עליה פרוזבוב יחין בותפן פרוזבוב
למ על הקרקע יחילתא יעצחא תקינו רבין דאין דכך חיס
להיות לחצרו אלן חסכן ישל קרקע פתח עלאן הדי
לא סידך לפי יכול לבלותה יחילתא דעפן נקוב המונח על גבי
יתבית יכול לבלותה כותפן על פרוזבוב ולא פלוג
רבין כן דאין קרקע ישל לבלבד יחילתא פתח עלאן דאין
הכי כותפן פרוזבוב חקרקע מעוס דאין להם מוצק והוי
כאלו ישל משכון ואין שביעית מעמדתה וק לית דנהי
לאותה חין להם כמעול מקח יש להם עד פלג ופדת דקונו
מעמא מעוס דמעו קרקע חזי לנבותבן פלחובן כעובדא
דקמינא לאבי בבתבות פלחמנה דנב וקדנב ופ
האובנא חמה על כל הנא נבי המלה מעתה מתהכה
ואתה לוי להיות מפהט עליהן וכו' דאפ הכח מלא חתם
קרקע נבה מלא קדדוס מעוס דנב וקדנב יחילתא
אלן חילתא יעקעבו עהלה מעשיכה ליתיה למקבל
ועזבנהו עהלה אנב חחדוכו כך הנה דעי הנרסין
בפרוטי פתב ידו זכנ יעו פח פפח דפי ועזבנהו עהלה
אנב אחר המעות ולגל דו קימא הכי שני מסתבא
חל פרוז ספסם פתוב ערק אחרת חלן מאי למי שקעט
עהלה מעשיכה אלן מאי איתלך למיח ליתיה למקבל
מתנה לנקע יחכא שני ליתיה למקבל ומתנה ליתיה
ועזבנהו עהלה אנב חחדוכו ולפי ערק זולא קיימא הכי

הקטן נבטו פנוסמברו עירי צהם יצא לסוד לתיקת
בז"ק ועיר הפא הר יצחק הלבן ראיה מהא לאמה בכתובות
פ' הנושא ובעת פ' החדקן איה יהוי בענת קטן יהכיל
קטן גאטן להונו בענת קטן לה מהכ שבוקטן מעוש
אוי הונו בנות בעולם בענת קטן מהכ להוקטן מעט
עיקטן לה היה בענתים ומתם קטן סכטמוד קטן חלטי
מעוט ועיר הפא ראיה מהא לכותבן עמר לנה מעב
טחין מלה עמו ומוקילה בעטה אקשיתא ומתם אקשיתא
מעמט ברודר אחא טלח בענה מלה קטן ל" מעשה
כרבן נמלא וזקטם טחין סאין בספטה פלטי ושכח ונא
טק לעות לערוס והיה ממחר לעמר בערו ברשטיד
עיה ירח טחא יחלל בענתו יהיו סבנה טעטר
כחקה על חכרוט וק לא"כ לח חיה לבד ליתן להם
ולח ספר מקום דנקה את טס סנא ועיר טלח שער טלח
טקה לח אח טיהא מעמר לח טק להם עמר טהוא עמר
למוד ועיר אפי חס היה מעמר לח היה מעט לח
לחין לאית לה בהרה ודת יכרע בענת הרעור היה
וחח מיינת לה סבב מעמר טע לחין עכב ו"ה הרע
על פסח על רבעות ועל טענות היה זיון הרעור כ"ב
היה הרעור תינוקה ותנומת מעמר טענת לעולם מעמר
ראטון לעלוי מעמר טע לעלוי והכנהם מעמנה
בגלוקום טהם ר מעמין חנולי הכנהם טעמן לכה

כבודו קר ימי הכבוד מי שהיו פרושו לחוקין ממנו
זהך לקדוה להם עם. משנה גדול וזקנים שהיו בארץ
במשינה וכו'. וקראתם אתם חיינו עם קבלתם
עוברה לני יתגם להיטו הפעור. זאת הפחה למה
יחשבות שלך הורמו בני עקורמו ויחן אלף למה לא
ימי שהורמו לחיין מה הושל סנה טאל עתק לפי יי
ומן. מעבר ל. והלא יחן במתנתו טוס. יחפ אס
היה ינעק כל התבואה בביתו לא היה קונה מעשר
כמו כח בולק בהם פ הזרוע. וכל מעיה טקורס
לבן חת מה טאל עתק להפיה יהא מעשר כמורס
היה להלקח חייק מעין הכותם. או עמח חק יחנס
המעלה טעמן חן ברס. לא שהמענה לא הזכיר
חן טקייס חלקי בעור. זאת למה לחזיר יחומה
גולה לוש היא חייבת בבעור כחיתה מענה טקולות
לעל יחומה ותיחית מעשר לעולם. זה אלעזר בן
עזריה שהיה כהן היה שמהם שפנה יחנע סיכא
א"ר יהושע בעמוד טאל עתק למוי טעז לאעזר בן יי
עזרה. וכל מעוס לחטה אחת פטור מיה התא עמח
הפטה קורס עיאל מכיתו וטעה לבק כה לצארתי
יהא יסורק האותאן חו עמי יענס חתי יחיה צולד
טאלת סחור ומחטה ולא בעל מחיה היה
קל לו להפטה קורס עיאל מעט. ועל מעוס יחומה

156

שולח היו מפתעין בערן מיר אור ימירוח כלאייתך
צרוט מלא פירות שמורחין בצדה מכונעין אפוקן מעוס
גלמטוק מותבן מעוס גלן בין כך ובין כך חייבן
בזמיר ופוקן מיר ומה צולה שאי אפשר לעקן מתעורר
אלא איכנתמה תרומה צולה ובהאי עובא דלג וזקנים
היה נבד התבאה בבית דקאל בער קט צרוטלני
מעצרות מהיכן שולחן מן הפת חונק העדה ו...
מן הדא וכו' ור' חננאל בר פבא מעעלה מן הסא "
עסור אחר טאט עמד לעקובא בן יוסף הלא אמרה
מן הבית האי לאית צרוט לאיה ממעמד עב מעוס
לאמה בתפסתא אין מעמד עב מתמלן אלס בתוך
קצת ואז פון עהיתה התבאה ממורחתה איך
לא מפתן עב טלן עתנה היא אמה חזקה על חבר וכו'
אל שדוקע לבב ביתו שאינן מתקנין אינני היס
דמת ביטוב העתה הוין לאמה חזקה על חבר כלאמה
צרוט אינני ארס השולח פירות לחברות ההיא דע...
עתן להועע עהיה לוי כפתיזי ואעב "
יקנטינו עזרא למיד קנסי לבדנא איסל למיל דמב
ב עקובא לאו מן התורה ללי ולח לבון ובת דקנטינו
אף לבון ולמד קנסי לענסי עול בתורת עעית
דעב היה ומה שלח סקל גם מעמד עב מעוס לאמה
בערוסן הנותן מתנות לבון אחי מכא דעב לעול

לסב' וערמ' היא ה'ה' כהן למד' . ומינד' לך ויהי רשב'
 איס' הול' ל' יהונע' מאת'ם זמ' ולא היה יכול לטווד' ל'
 מעש' עב' אכל מעשר' ראשון' היה יכול לטווד' סעוד'
 עבודת' הואיל' והיה יתעצב' סדוק' סאיח' גב'כו'
 מכות' כחך עבד' ספמו' חתה' ובהזחות' כל כך יש
 ידך וחתה' יורד' בספנה' . ומקומו מוטב' ל'
 ובמ' א' קו' ע' נתקבל' סכר' זה מזה' יתנו' למה' לא
 השאל' להם' הקו'ם ויקטנו' להם' בחלפין' ובכך' יקטנו'
 המעשר' כראמה' בהזרח' בעטין' לעיל' לה' דוסת' למע'
 ביה' עט' ותעזוב' איהי' ותחמד' ותפתח' . וכי' תמלא'
 געה' גאלה' ומטל' לטן' מתנה' לא מוקט' בא' כרע'
 למי' לקח' צמעת' וג' מדה' מוכר' ומטל' מתנה'
 לא קטנו' השח' לרוד' מטל' א' ומקרקע' הקנה' להם'
 חל' ל' א' יח' נפ' דב' יקטנו' מעש' ח' לא
 עיך' לעמר' הכי' . ומתך' זה' ע' לקח' יחין' שאלת' מקצ'
 נקנה' בחלפ' . חוזר' בעט' לאוי' חוזר' געה'
 וא' ראמה' בהם' א' כתבו' וחתמו' והבול' קנה'
 מינה' לא עבד' לחי' מלכ' ביה' . וה' א' לא ח' סתוב'
 וחתמו' איקטנו' מינה' כותבין' על' בעות' יהי' חמה'
 בזקת' ה' סתם' קטן' לבת' עמר' ולא סקטנו'
 כתבו' וחתמו' לא למי' לא' סתוב' וחתמו'
 והבול' א' לא קטנו' מינה' עבד' לחי' מלכ' ביה' קודם'

157
 9

מיסתבן ויתנו חבל איקנו מעשה לחתוך לחימלעם ביה
אלו יסתבן ויתנו מלך יתבא לחזר בן לחיסתבן ויתנו
ואת אמאי יכול לחזור בו זה עתה וזמאיו חק
הוא יתבא הפרד יעל נבטפת העטר או סופר ומטוס
לא לעב מימטבן הוא לא עטר שמינב מימטב
באיה בחוקת הבתים המוכר עדה נעום עבד
מעבדים מעונעבים ואו מתנה סג לאינו מוגד
כלום דהא לא נב מימטבן ואינו אלא לבאיה בעלמא
אל דבן נוכר בן נמתנה חסר הוא בסדר ימטוס
לאיבא קלא טב עטר מעבדים וזויל נכסי נכסי ונש
יחיס להלות לו שמוכר אונתן לפי שנתמטבן וסעב
קרקעיתו וכי יחי מנא חסכין בבאלמנה נזונת
חיס אלו לעלו למכור עדה לחד ימכרו לעטם מלכ
איל ל לעמא ל לפשו ענה בעלמי והא דאיה בן
גא פשוט דמי שנמחק לו עטר חזבן ב כותבן לו עטר
אחר ואין החיוב יסול לעמות יל עמא קתס טבבו
הח לו עטר ואין לו להפסיד זכותו במה שנמחק ומי
נח דנמכר יכול העקח לחזור בנאס לאיסתוב לו
העטר ימטוס אל ארענתא עטרא זבב מוקד
על מנת שתבתבו לאתה עטר חוזר בן בעטר
בן בעדה יט יתקלוס אמאי חוזר בזה ובזה יסתב
קס העטר בעל כרמו ויתקיים הוקח מיה דהוק אשאר

תבאים בעלפי דיילי ארז זכו בעדה זולבל עלמנת עיתתו
למאנתים זון לאמנ למקדד פק ולגל לא תתנו ל
לא יתקיים המקח אלם סגב יתנו ל יתקיים המקח
למכרע לקימלן כל האונג על מינת כחונ משגלתי
ומתכס לעצט הטא עקתנא. הוק חובטן וחונם
כולן לבתוב אתהטער לחובטן בלא חובטן. הוק
עגדיל עלוחים לבתוב הטער גם הוק יכול לבטל
עלחותם וכן נרא דאפ ארז זכו בעדה זולבל על
מנת עתתו למאנתים זון יכול הוא לבטל התנאי. ו
והמעשה יולח חמה יתקיים התנאי בעלברחו ויתקיים
המעשה למכרע מעוס לתנאי זה אינו אלם פטורע
מילכ בעלמא עהא טובטן על הלוקח ועלכ היה דיני
לחתיו. ולא על המוכר. הילכך לעובת הלוקח
לאו תנאי הוא ויכול המוכר לבטל התנאי והמעשה
בגל ממילא אבל לעובת המוכר הוי תנאי ואם חזר
בומן התנאי גם המעשה בטל. חוזר בין בעטר
עין בעדה ועל ל שאין כותבין אלם מדעת המוכר
אנגד לחמה קנומיטע לא עדיק לחימלע כיה פה די
מלכ בעקנו בלא תנאי דמון דיפה כמו להקנות לעמיד
מסתמא דעתו מי כתבו לו את הטער אכל היכא עתלה
הקטן בתנאי איקפאן ימי כח לעלות שדונטו מי כתב
לאת הטער בלא דעתו. עקנד עטר בכר

158

הוא
הוא
הוא
הוא
הוא
הוא

מקום שחזק ואת מתי דבותן בעיר וזה מעשה
 מילתאן ענקין בארץ ואין לנו דקוונא לאעני רבא
 עמלנותן בעיר ארבע וקט הוסיף בעיר דהווי חסדא לא בעיר
 אלא דהווי לה למירוק בשמוך ועבד רבנא בעיר מילתאן
 ארבע וקט יל דהא קוונא דאפי לקנות השעבוד הכתוב
 קט בארץ לא תעבד דוקא עק החפץ נקנה בארץ בארץ
 לעבד עבד מסוחר רבנא קטן חסוד מפי לקנות השעבוד
 והא עלה קרנא דוועעניא תעיה לך האך פשיט
 מהכא לך בעבד עבדן הלו מדך מתנן ילקח לאפי שעבוד
 השטר נקנה בארץ וזהו כון דשטרן אפסוסיא לארשא
 הווי סלמא דכא הווי לך עבדן עבדן הא בעלמא בעבדן
 עבדן יל מדהוועך להווי לאיהי ענקנה בארץ כמו שאר
 עבדים שאין להם אחרות ומשום לא קט הכא סלמא
 מעלמא " אי צפא להו ערה עבד ומילתא
 בעתה מהו מעלמא להו מעוס דארץ הווי קטן זבונ
 הילכך אין לנולגא אלך כמו מעלמא מהוועך שהווי הכל
 בעתה וכן עבד אפי היה הכל מעבד ומתא מעלמא עב
 אפי דכא לקוט רבנא ענתן רמי כולן מעוס דקטן זבונ הווי
 תנא בותיה דרבא וכו' תנא לאי מילתא
 ראיא מעבד לו עמר פרות בעמר מהנות כלמא עב
 הווי קטן זבונ הווי לא קט אלך במזקא אלך בעמק
 ובעיר לך אפי כקטן אפי דקט אפי בעמק ובעיר

שרע
 מילתא
 קט
 רבנא
 עמלנותן
 ארבע
 וקט
 הווי
 חסדא
 לא בעיר
 אלא
 דהווי
 לה
 למירוק
 בשמוך
 ועבד
 רבנא
 בעיר
 מילתאן
 ארבע
 וקט
 יל
 דהא
 קוונא
 דאפי
 לקנות
 השעבוד
 הכתוב
 קט
 בארץ
 לא
 תעבד
 דוקא
 עק
 החפץ
 נקנה
 בארץ
 בארץ
 לעבד
 עבד
 מסוחר
 רבנא
 קטן
 חסוד
 מפי
 לקנות
 השעבוד
 והא
 עלה
 קרנא
 דוועעניא
 תעיה
 לך
 האך
 פשיט
 מהכא
 לך
 בעבד
 עבדן
 הלו
 מדך
 מתנן
 ילקח
 לאפי
 שעבוד
 השטר
 נקנה
 בארץ
 וזהו
 כון
 דשטרן
 אפסוסיא
 לארשא
 הווי
 סלמא
 דכא
 הווי
 לך
 עבדן
 עבדן
 הא
 בעלמא
 בעבדן
 עבדן
 יל
 מדהוועך
 להווי
 לאיהי
 ענקנה
 בארץ
 כמו
 שאר
 עבדים
 שאין
 להם
 אחרות
 ומשום
 לא
 קט
 הכא
 סלמא
 מעלמא
 בעתה
 מהו
 מעלמא
 להו
 מעוס
 דארץ
 הווי
 קטן
 זבונ
 הילכך
 אין
 לנולגא
 אלך
 כמו
 מעלמא
 מהוועך
 שהווי
 הכל
 בעתה
 וכן
 עבד
 אפי
 היה
 הכל
 מעבד
 ומתא
 מעלמא
 עב
 אפי
 דכא
 לקוט
 רבנא
 ענתן
 רמי
 כולן
 מעוס
 דקטן
 זבונ
 הווי
 תנא
 בותיה
 דרבא
 וכו'
 תנא
 לאי
 מילתא
 ראיא
 מעבד
 לו
 עמר
 פרות
 בעמר
 מהנות
 כלמא
 עב
 הווי
 קטן
 זבונ
 הווי
 לא
 קט
 אלך
 במזקא
 אלך
 בעמק
 ובעיר
 לך
 אפי
 כקטן
 אפי
 דקט
 אפי
 בעמק
 ובעיר

לעולם אימתי לך יפיע ענין מיכאל ויל ללא יתייבש יענה
לרב אל שכולם בזה מלכו במקום אחר שמתקן בן היום
ענתן מי כולק ללחנתן הולבך בקטן יצבי כיון י
שאינו עשה עוס קטן בעק הדב אל ענתוה יצבי אחר
איכא למימי ללחנתן אס ללחנתן מי כולק יצבי
זנתן ללחנתן ארת כיון ענתן לוח כולק על חזקה מי
קדן טקנה בכסף ויל מייה במקום שכותבן ארת
העטר יע ללחנתן מכאן לאף במקום שכותבן ארת
העטר אעל לכסף לחנתן חזקה קטל ומעבא למי יחי י
מייה ענתן ללחנתן כולק ואפ הכ חין סאן קטן כסף מייה
כען ענתן ללחנתן כמאה לעל מעה אין סאן משכונ
אין סאן אועהיה חייב לעל מעה לעל ענתן ל
מי כולק ללחנתן הכ ועל יע ללחנתן מכאן י
לחזקה קונה אף על כסף מדה ונכך לעל לעטר ערות
בעטר מהנות לחנתן אל כטנ יענותו מכל דעה
אחת קנה בחזקה חף על מעות והיינו עשע יאלס
קטן חזקה טלפ מכסף ועטר מעוס עשה מעשה
בעל טל דב ועיה דוזה אימטיבה לחנתן על סוף יהא
לח קאל יפרכח חזקה עקונה לעל מה שאין כן בכסף
ועטר מעוס ללח חטיב אל דב שאין סוף ועטר קונן
לל כען חכר עטר ערות בעטר יעילות חל כסף ועטר
קונה ללחנתן לעל אס פיל כולק יחד לעטר

159
"

עדות בענין מהטור. טון עתה חייב בחתימה כולן והא
דאי שמואל בחוקת הבעם ללא קנה אלא יתקום מבטאו י
לבד ואמה טי בחוקת הבעם עלב מפסיק קייטו דוק
טבר יזור. אלא הוא לדעת אחת מקנה אותו קנה הכל
אלו יסר לעשר בזמות טברר אחד לן
עב למיג טכול קטורות טברר אחד ואחז טברר
לקנות כולם ידח לאומי לעשר טרות בעשר מהי
כיון אחז טברר הה קנה כולם יחד טאותה ופירקה
אלא למה טכול קטורות טברר אחד והוא אחז טאלה
או טערה על אחת מהן. לנסא מעורח אלן באותה
טאחז בה. וחתשתא ליקטו חנבה ומי לעשר טרות
בעשר מהנות והחייק באחת מהן ומפני הים איננו
כדו. טכול קטורות טברר ואין לבד מפסיק בטברר
הלך טקוח אחז טאלה על אחת מהן טחיל אחז טכול
וע' דוקא ענתן מי כל המזמות כי היכ לעבטן טרות
ענתן דמי כולן. זוקט וכו'. וטרות טרת
בזוקט דמי כיון טהן חוקות מטה זן ומעט חתשעבטן
מוחלקין כי איז ליה זוקט מעמע ולא אתה טברר. הסאלו
זוקט הוא לסדעא מארעא חד הוק. וע' דאס אלן טברר קט
כלן חוקה טלזו קנה חנבה טלח טתן לו דמי כולן טמו טקונה
טחתנה ללא מי חסר טענת דמיס. אמן אחיש זק
אמן אחיש אחד מהם לן מלך למלקה ולעל טכונה ללא דמי

לקחנות ולחיו בתענה ענה קן כלל
עבועה הוא אלמלא קנא עליו וכן מכל פרוט ואת
והא תהא אומן כתיב וינא לן כל העני ואלא ונכועה -
ואיט זה וחוט אחר מחל אומן נפקי לקחי אגל ותיי דכתיב
בבבועה ואלא ונכועה בההיא כתיב ואיט אחר נמי היא כתיב
מכלנא חוטך ממלאדם ועומע ואכילה וקחי אומן חוטך
חיי ארוסה ועומרת כתיב לח עותות
ולא טולת כתיב וינע כלנא בנא כתיב טחקה וית
בעלה קנא מלא שתי אחיה טולת כתיב ולא מותרת
מקדו הכא לפי שנתנה אכנא פן טיטה מנחתה כתיב
זאונה ראויק לעיתות וכאילו במתבין חסרה עלמה על בעלה
מאיטעל תחת חוטך איך רחמנ ואת תבוק ל
מכלנא חוטך כתיב ודתי בנא על ימתי מי טקמה
טט בת בעל בעל בשועה פקד לה פ ארוסה ועומרת
כתיב וינע ראויקך למעלה חרוס כתיב וינע וינע
אלא קנא לה כתיב ארוסה
וקח משקה לה כתיב נשואה וינח חוטך קדוח
דתיב כלנא שתי עבא תחת חוטך ואת מנאלן לפרוט
קדוח כתיב טומאה תחת חוטך מעמע טחסי תרה היתה
כתיב וינע ואל כתיב חרבה בשועה הטל ארוסה
מאיט זה קנא חוטך קנא נמי מנען סתירה
כתיב כתיב וינע חרבה הטל חרבה כתיב

160

במקום אחר
ולא חוטך
הכתיב חוטך
והא תהא אומן
כתיב וינע וינע
אלא קנא לה
כתיב ארוסה

במקום אחר
ולא חוטך
הכתיב חוטך
והא תהא אומן
כתיב וינע וינע
אלא קנא לה
כתיב ארוסה

במקום אחר
ולא חוטך
הכתיב חוטך
והא תהא אומן
כתיב וינע וינע
אלא קנא לה
כתיב ארוסה

במקום אחר
ולא חוטך
הכתיב חוטך
והא תהא אומן
כתיב וינע וינע
אלא קנא לה
כתיב ארוסה

וְיִשְׁמַח וְיִשְׂמְחֵנוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ
דְּקָהֵנָּה לְמַעַן אֵינֶנּוּ וְהוּא לֵאמֹר לֵאמֹר
הֵשֶׁת בְּמִשְׁכַּבְּךָ וְיִשְׁמַח לְךָ מִלְּבָבְךָ
בְּעַלְמֵךָ לְמַעַן אֵינֶנּוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ
שֶׁלֹּא מִי מִפְּנֵי לֵב הַיָּד בְּבִצְלָה אֲרוֹם
הַיָּד אֲרוֹם לֵב הַיָּד בְּבִצְלָה אֲרוֹם
מִשְׁכַּבְּךָ לְמַעַן אֵינֶנּוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ
עֲשֵׂה סִבְרָא לֵב הַיָּד לְפָנֶיךָ הַיָּד
לְחֹפֶה וְלֹא בְּבִצְלָה לְחֹפֶה וְלֹא
אֵינֶנּוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ לְפָנֶיךָ לְחֹפֶה
וְיִשְׂמְחֵנוּ בְּבִצְלָה לְחֹפֶה וְלֹא
וְיִשְׂמְחֵנוּ הַיָּד הַיָּד אֲרוֹם
לְמַעַן אֵינֶנּוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ לְפָנֶיךָ
אֲרוֹם וְיִשְׂמְחֵנוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עֲשֵׂה לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
הַיָּד הַיָּד אֲרוֹם לְפָנֶיךָ
לְמַעַן אֵינֶנּוּ וְיִשְׂמְחֵנוּ
לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ
לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ לְפָנֶיךָ

במקוה קמים אלמולא טעב מנוקה מעשן הוא ולמ
לפא לוחט שאסכך לזיה מנוקה חוטה שויעב הוא שלא
במקוה קמים וזל מכל מקו לנפיש השחקה ינדע
הוא שבא עבד באיסור אעפ לטוב חוק לא חטיב מנוקה
מעשן חבל גליה ולעל וכהיא לפוטק שאינו יודע בעשה
השחקה מנוקה מעשן קהנא ביה ספק חט
לן ושלף קו מפותק שהיא ספק ומעללן אעפ ללח
נתן לתבב בעב אחרי זל חמה הן ממחיון שנתן
לתבב בעב אחרי קא דקא ילף קו ובספק לחנתן לתבב
ואת למה ל קו שלף מהאי דתא עפה למעללן במחון יו
ועוס למחרה טבועה בטבס ונחירה טבועה בחון
זל דאילאו קו לא הוה ילפ בהאי מה ולפני ממנא מאיסורא
חבל השתא למשטק מקו למעללן על קודאי עזיך למוד
מה מעבן טענה ספק כולא ועל עלה על הספקות
מעללן שאס נתחייב ארס למסדו טבועה חוטא ופוד
לעל עליו ולח העמבול עלח בעבד ל טוס דבר מעלש
אלא דוק בספק שיט לן למוט קצת כען טענה ל שותף
או אהס דב האי גנא חמה בסוף כל השבעין וכך סמוק
שאנו למחן מועה יעלנו לחוט למנות למשקיא כון דמלס
לבר שהיא פבולה טעה קנאלה ושתרה כון טוס
זה נתחייב זה במלפנו חולא על זה עתא חזכה
ועתחייב אמקס קיימי ידוהו לרב לאל בפקוקה

161

ב' שלקונה - אין עזבה חוקנה בזו אחד לשלוקנה או ז'
 באור חיוב לתקן להחלפתן ואם אינן זה שחז' כצדקו כון
 עזבה זה חוקנה שלא שלקונה עמייב זה חקונה באונשי יי
 חלפנו ולפי זאת כלל שלחנה שחז' מפי אינן זה דפון
 עזבה זה חקונה עמייב זה חוקנה לתקן להחלפנו ויהי לחבר
 זה קחי תבייהו חקונה ועמייב חקונה באונשי חלפנו ויהי
 הדין יפוט לה החלפה שור בפנה הלחש העור והפנה יי
 החקנה לקונה ואין על מ' פנה מורכב פוזק יש דמים שהם
 מלפנין ולא דמו דמים להלפנין כלל דמלפנין האחד נותן הפ'
 ובמים היינו מהחלפה לני העור בפנה וכן קט' לעני החין
 מהחלפה פנה במורד כל העוף ויל' לעי יפוט החלפה דמכא
 מנו חלפנין פנה החלפה ויהינן מהחלפה הפחות קלבת הסודר
 מופ' מהוא חקנה ל' הכא שני החלפה הפחות קלבת העור
 בפנה וכן החלפה פנה במורד יהינן מהחלפה הפחות קלבת
 הפנה במורד וילנה החלפה קחי דהפנה קייל קמן וזכה
 בזקוקת תולה ויהי אף אנו עסקן לזותק זה כללוא הפ'
 פלונתן דמזי היא של החוב

חליפין הוא פנה חלפנין
 של חלפנין עשירי

חלפנין ומה יש להכיר אם עתה פתוח חלפנין או בתורת
 דמים א"י פ' עתה בתורת סודר ויתקן לעונן משמע
 דמייה שפירט בתורת חלפנין וכל זאת בדים פון עסקן ל'
 החלפנין בתורת סודר עתה עסקן לעונן סודר א"כ
 עכ' צדעת מרובה מיהי סקן סודר ופ' ה"ש בתורת

אחר חלפנין

מיין פון שוהם קוקטאלען עפן קוקע. הימטונעב
 לפון דעם ומוזען אונט ופון פנים ווע מייעטו לחמש
 בנ מוזן צומלונן אייה השתם לא ילע הרה עליוהו לקוחו ב
 ולא מעל לומר העת לך מקום לעבות ממנו. ולמדת
 ולמדת. כל שאלה למד על עצמו וכו'. לא שחא פולחאי
 טיך תפדה לעגל דקתם חדעבה היא דכתי תפדה
 וקהנן תפדה הולך עיך למיג כל שאלה למדות את עצמו
 וכו'. חכל הכח שתי תכבות הם וטת מלאת הקן למוד
 אלמד. למה חמה שיהיו תלויות זו בזו. ואל מעסתבר
 למימד האסלג למד היך ילמד לחתם. הא לו והא
 למן. פתי עמנוא דבר לבנ מהטו בבבל שהיו הולבין יי
 וערסין מעשות העמים דחכא ישראל ימתך עלמהו חון
 למקומן אין ערכי הכית מוטלת עלהם הלבך נושא אטה
 דהוא ליה בלא דהורי. וז יוחנן דבר לבנ ארץ ישראל
 טהא למחין במקומן וחס נושאין אטה יהו ערכי הכית מוטלת
 עלהם וצטלהו. וקט לית אדכנה חס שחא חטק היך
 יך חון למקומו למוד תורה והלא הוא עהך לחזר חחר
 פרנסת אטתו ובעו. וצפון דעמק חמה עטלו. ר' חבת
 בע חס הכאין יעס לבאן קייחו בעלמן ויתב חתהיל
 בזונה ינע. פי עפעסן בעו ובכוחו להתמטכן בעבוד
 מקומו חון. עלבן ע לית לפי חיתבן דכ יוחנן דאז
 ייס צארו לבנ בבבל דבר שאונק. כולן להשא נעושהו

164
 9

ולקח לעמך חתונה ועד שהם שנים ועשרים ושלש שנים
אשה לבב. כל ישראל רב שלמה בן תורה במקומו והם ששה
ועוד לו יאמץ חטא ולעמך תורה בטהרה ואל תתעב שמואל
שהיה בבבל עד רב לבב כל ישראל לפי שהיו לשנו תלמידיהם
מאלו ישראל רב להם וכן ליוחנן רב לתלמידיו על בבל
שלמדו לשנו וכאלו כזה בלן עבד מאומת התלמיד
סעודה רב חזק משימול יהו ור חשבון חזק מעוונתו חנני
ומפני חסד האל והאלהו ועל סמך ל חשבון לבב בכל
איוה בקולו חסד העינין בלוי לזר תפלת ערפת
הנותן חסד לך הוינינה לחימתו חסד לך רב על
וערבה בן אין לעומקם להודיעו רב חזק פחות כה
אדמעה ור יהושע בן לוי וילקח בה חתונה ולא פלג הק
לן ולאלהו ועל כרחו קא רב לבב אל ישראל ולא עבד
תה יומי" אההך אלמלא דכהך מעינתו ועד
ששהן ותדבן פני להשיאו אשה וניהו שקר המנה
להשיאו סמוך למקום אמה בצמות וידעת כי עלום
אחלק זה הושיא את בני סמוך למקום וזהו סמוך לעלות
במוסר במעלה מלכה מינה אהיהו אל תמלל את
בתך להזנותה זה הושיא בתו לקטן וועט סמוך למקום
והבן קטן זמן שאדם קטן להשיא את בנו שפחותו פרוק
יש לו לחרי יותר להשיאו אשה" לא צפון לומי
פני יתיקעם ית מפניו היום פלגו יתלגו י

כן סוד רב עשרים לעור בכל יום קודם פרוקי זמרה מקרבך
 מענה ותלמודי ורתי מפד אטו סומטין יהא לאמה
 בסנהדין תלמודיך כלל בחקיקא מענה ופתגוד וכו
 אטו יוצאין יה תובתני נקראו ראשונים סופתם יתפל
 ברוש מעשו כל התורה ספרות כען חבאת תלמודי
 חרצנים חסר אחת וארבע חבות נהיקן ופולח בהם
 חל תעצם ותחור לו חלן אמור לו ועד יהא
 לאמה סאל מעשות לתרבין מרבין מעט בהבוח סוף
 חל תענה לוי לעיתך חל אס שאלן ממנו דב הלכה
 חוצה לך יענה לביד חוספת עבד עיהו מסודהו כפי ואל
 יעניס בדבר והא לאמה למד לעזק למד חושי ירב
 היינו מילן לעלמא חס ברין הוא תתבונן יתג
 דהא קרא קחא שהפניט מטבאן הסלע ויש טיענהין כון
 חס ברין הוא יתעצבב ואס סלע הוא יתבאן ע"פ קל
 כה רבה כזס כזס לו וכפניט יבאן סלע שהזט ופעפע
 קברין והפניט מטבאן הסלע ורתי חפ שזט סלע
 עמעבר קברין דכ קחא וכפניט יפולא סלע כחיתן
 כזרז סחור עלקן סעפיהרון עטו על חסין והכד
 כקורנא טלקן הקורנא ועפקע קסין וסעפיהרון לא זז
 חזקתו שרעות אחתם עליה חעב שאשה
 היה חנוס על בעל לא תרובין יתל חקוס מעוה היא כל
 חיל פעלה וחונה יכולה לשאט חפה סקטו

165

אבב אפודי בבתעט היה לחילו בבתרא זין לא שמו פרק
אדומה רעזיא ענה השניה תמו יהח אבב אפוד בנע שער
בזמנה בנה ימי שאתנו עמוד לא יחית מעה לאבב אפוד
ובסומק תנן משמעתו נבאים האחרותם בטל חוהם ותומים
ומעחרב בית המקדש בטל שמידי ואל רעזקט טל
קאל וכן מוכח מדקא מקלשסתם ונעץ הא אל עשרת
מקדש ראשון אמרתה אחת ואת אס בבת ענב
היה עמוד היט האל במסכ עץ פל ר יעמעל גב חנב
מזבח ששקס חנבי יון הית ענבל לת ענהו אנב
שלמות אל רחמנא לנשהו לרפיק עיק רחמנא
רחמנא ומאי קושיא לנעבדעל יה שמידי ואל רעזקט
אינו עשה אנתן שלמות לחכ חצרת צפרין טסלת
במזבח בזמנה צקן רחולין ואי חופש לעשותם חלקים
כאס על יה צדק והיה יפתח מנעם וכו' ואל
למד מנעל חב למה לא הקיא מענעם והלח חין הכן חייב
לבדו מנעל ענמו ואל רעזקט הכא עלא חפשי בטל
חנב אלא שמשך ידו ממות הוח ועל רנה לאינו חייב לבד
מעל ומח חסור לענדי בטל הוח טל ואל
המלכה וענה אפוד רחמה במסכ חנבה מעל לחק
עמו לענדי להנפס לטתמו למי יעל להחזיק עונה יתב
לנפס שאין דוכן להנפס טאנפוס לחימי להק יחם ענב
מלכות ומי שאינו דוכן ענה טרפ בטחא ענדה וחי

פתי
ל 108

מעמיק לוי ערלוק ועשה עמך לב שר חנו וצמנד תמר
 עיראן עמא יעביר ולבך לבוק חתי צרו יתב ימי שחונ
 מעטוק עמא ידעה יעשה ועד עמון קצה לבך כלום
 לב המלת אלם עמא יעשה רענו הלבך דמנוק ועמק
 הוא עמק רען קונן אכל ימי שחונ וצמנד לב שר חנו ערלוק
 עמון רען קונן ערה לב ערלוק עמא עכר ימי
 לא ופקי ימי ועפדן מרזן מרדוק ימי רענו
 יכולת לבך על כל מנת עמק שהזמן צמא אעב רענו
 לעמו ורמי מרדוק ליועיהויב צמנו צמא צמנו
 לא ופקי ימי לב שחונ בקידוש היום יצר תורה לוי
 צמא עמא לב שחונ אעב לב שחונ צמא עמא
 ערה לבך דמא חממתא עמא הוי רחמה צמ
 עמון ספק קמא חמת וצב ספק לחקרא יתור יתקן וכן
 חמקן מספר מטוס בל תשא הלבך שון עמיתבונת לצמ
 חין צמא יעמא בל תשא לאי לאי חמקן צמא הוי עמא חמקן
 הוי חמקן לב חמקן סוף ברכת עמית ותפלן וכמק
 ברכות ואמה צמא חמקן חמקן דעב למתוי חמקן
 לקיום מילי ברכות ועד חמקן חמקן חמקן
 צמא צמא דע חמקן חמקן צמא חמקן חמקן
 חמקן וכן חמקן צמא חמקן לב וקי לאי עמא סחכות
 חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן
 חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן חמקן

166

הפעל הפך ראיה מהא לאו רב אחא בעבד שמיים סומא פטר
אלמר הגה ופקד והאו רבנן עלתעבו לרבנן רב רב
ענת גאון או חנתא ברב ענת רב ענת וכו' רב יוסף
רב יוסף ויובא התם ללא פקד אלא שנה עמואלאין אחיהם
אבל מה עברכו קם עצים לחקטיא לה' אע"ג לחיובא
ברב חמר גאון מיהואין זו ראיה לבך דעמכא ענה
פקד ועדי רב רב רב גאון ללא וקטן אבל עמא יואד
אומ וקטן עמלמא ללא וקטן ללא וקטן וקטן וקטן
ונם נחא דמקומא חזן לבך ראיה דמאן עמחייב מיה רב
ואע"ג דמאן מרחוקתא במעבא דה"ל רב חייב דעמכא
דקמב רב ענת ורב יוסף מלא בזמן הזה רבנן לבך
הוי יכולין להולא אחיהם עמ דאומהו מיה חייב מדרבנן
הילכך יכולין לבך טמו בצר חסופה ופולאה דרבנן ויה
עמייב סומא מדרבנן ואעה פגורה לעה ק"ל דהוי ממין רב
חיובא ועל עלמא חק כעני סאינן טהר בתורת ישראאל
אי פגרת ליה מלך המלכות אבל אעה מיה חייבא מלכת עמך
עלמא חזמן גמא וד"ל בר יהודה הפך ראיה דנשים מברכות
על מלכת עמך עממן גמא מהא דאומה קלעלן לעמ
עמנה ואפי' אעה ואפי' קטן ואע"ג דאעה אינה מלכות
לעמך בתורה וחו' לית לאינה לאיה דברסת התורה
לענה ולחכה לאו מעום מלכת למוד תורה שאפי' בירך
ברכת העבד כן או נפטר באקבה רבד מוזר יאמא

לחובת קהלת העדה תנוע סכקן עקורא מוקום לעי' ^{מכבד}
 ועד דאלמא ינהיגא וקטן עלקן למטן שבעה היינו ^{מכבד}
 עלא הו' עלקן לבדך כלאמה נב' הקורא חתומעלה עמר
 תאנא פותח מכבד לפעה וחוס מכבד לחהק" ^{רב}
 יהודה איז מעלכין יע' לבקק לילד מעלכין אם נזדמן לו
 כבוד אמו ואפתי אחר ואפתי עלמו כילע יעשה אם
 יוצאן כבוד אמו אפתי חפרו קודמת כלאמה נב' אל
 מלשונותי כול איז לא אמו אל תחזיר יכול יעמעלו וכו'
 והיי' אל תחזיר אלע עמוק כבודה האו' תחזיר מחוס
^{ל' פתח ק"ק} אם יעמוק באפתי אחר אפתי עלמו
 קודמת כלאמה באלו מלשונות אם יעמוק באפתי הו'
 כבוד חב קודמת יע' שושן כבוד חב אפתי חפרו
 ויעמוק באפתי דהא לאמה לחייב לבבזו מעלכין היינו
 עמוק נהנה מן המעון ממכבד בו' אכלהם שאינו
 נהנה מן האבה ממפסיד הבן אעפ' מה' נהנה מהיק
 מכבדו כבוד אחר נעשה עמחזיר האבה כבו' האי
 ננא אינו חייב לבבדו ולהפסיד מעונו אעפ' לאמה כה
 עיטול אדנקי עלכן ויעוול' לם ואינו יתלמו לילד מעלכין
 חוס הוא נהנה מן המעון עלמו עמפסיד הבן עיט' קרת
 יוח' לחבו כבד כמה עזריק' לם כענן למדע' חיותה' לחישי
 אפתי הו' איז לחוק אלא עמעלכו חוס יעע קוח וענד
 ית' ל' תעחת' ואיך הבן חייב לבבדו כ' ק' ועד יע' מילק

167
 6

רצון ליהנות מהטוב אשר עשה
 אלהים ורמיה כולל מעל לב ידו הלבנת יוכן פוסק מאלתו
 ללב אחיך פטרע ועומעיתו ויהי סא לשת לה לב ואית לה
 לבן חייב לנתן לאפו חופ למהם עבד לנתן עקה וכן סתב
 דא לאס אין לו לב וחק אחד פושק ליה לבן לברנא אבו
 סאמה בנ עערה ענתפתתה חזי אחד פושק ליה לנחית
 ענן ופא אפן ועד הפא חזיה מן הידועל מעעבדא
 דל ינתן עכופען את הקבן לזון את חזב וקאל עמי חתש
 הלחי בהרן לבל עמוענת פהין עכופען את הקבן לזון את
 חזב ועל חזין חזיה מעס דהוא בידע חזין עעו
 ואחרי מייחלה בנ עערה ענתפתתה ועד הפא
 חזיה מההיא דתנר עמעען בן יוחאי יעלען טהקפד
 חזקן על סבור חזב ואס יותב מסבורו סבורו הוא חומר
 סב את יין מהונק אס יעלך ממון חייב ואס לאו פמור
 סב סבור לב ואס טחי סב את חפך וחד אמך פקיעט סן
 אין לו אפן הוא מחזר על הפתחים והט דקאל חפן מחזר
 על הפתחים לעיתך לממוטו ויחזר על הפתחים חלף
 בעבא מסבור ופאל ממלאסטו עותך זה עכך לחזר על
 הפתחים דמתול ליה לקחה והוה עכין חלף
 עלא יקא פמועטבון לחכול בער חזר ועלה פדו בער עלה
 עלהך סערה זקן אעומאי פנעי אסס מעעעב
 קאלן ון דהיט קאל איסובן יקורה כל עיסה מעעעב וזה

אלא מסבג פיי לחיוב לקום מטפך יקד לך פרי ים ע
 להם הכרע סתבע צבא צב חיזקה שך ילד יעקד
 מאורלשג יעדא דקפא צב עיבה וזקן איבא לויטענא לשוקימי
 עיבה וזקן צמד צבא . הילבך אילא סתפאלא חייא זוימנא
 הוקמוקוילק צמד צבא חל צב צפת לכא לוימנא רכפת
 אוכלא חייא מילטא . וכן צב טלה צווינ לכא לוימנא
 חל צבא הויא . און צעב חונטות דעאון לעמדי פו
 וצמ יעד שייך דכא לעון דעאון חונטות חייבא חוקויה ויל
 יעויה עסקויה עלא סתפא חיהם . יל דעאון הוי צמ חונט
 י דהא עק רשע פתמעהט עדהו חונה סוק חלס
 חנה ליתק בצור זה לעצרתו עלה חנעב מאי דעאון
 ספ חונטק פריע לעון חונט קפת יע חונ
 חונטק חונטק יט כהלים כמ בצפת תורה אטה קאט
 ס יל תעצונ חק טוב לעדא תכלה לעטק יא חונטא יל
 יין וכל חוד מין קפתהס חכמים צאון צו יין חחיון עהון
 סוק תלם . טאח בהן הוי יוטב וחדהר ליהיק צבך
 לעמיה דהס אלח סוד העס לעהאיו הוי יקפי חיתק בצמאטית
 דבה כעצאל לך חייא לעה לעמרה העיבל יבאעב חס
 לא חייית יחסתב בצפת תלם" חייקת למיד חרם
 תעאוי אשמוד בצערב וכו' תמא כל רע לעבט עיהו חק פתיק
 אפ' סמעדיק וכו' כולה יעיה עלא שמדו עיהת ועדת
 ואן עיה' לחלק פן רבו מוכחק לעאיטן יעבצק חק חונט

163

אשר לא יקח בברו מרובה מכבוד שמים ואין לב דוקא
קחו להטובם לפתח או ללבב במקום שדבורו לעבור כה
לעמוד מפניו מוטע טיפין ונעשה לבבך שמים
לתבנה דאכ מאי פק מוקן שלא יתהק ועל לב דדוקא
קחו כפי האיך או במקום הצע אכל במקום שיטעמי
לכחם לא ישמור מוטע חייב ואי הוה מוטע דעמי לשון
חובב טח ואיחא מורא זו מעקולות וק עלה היכא
בעוס מקום דסתהו מורא ואית דנפי מעקולות דכח
ולבב עור לא תתן מסעול ויחית מלהק ואית חכ
מאי מטע פט פט גמר גב מכחילת מוטע לבב
ולא דמי דעמידיה דלבב זקן עייך מורא קטס
מפי פחמה ומורא ככך כמורא שמים אית הטס להק
תחא לרבנות תלמי חכמים ודתי מפי דמעקולות
כתי מורא מסוס דסת לבב עור לא תתן מסעול ויחית
מלהק כתי לא תעצו עול מעט פט כפטי קדנטיס תבין
וכתי חכי עמי כתי לא תעצו עול במדה מעקל ומעטורה
ולבב הק עול מהק עול דסת אכל ויחית ומי ק דעכך
תלמודא מעקולות דסת פה בהיא ונקט מעקלות ויה
מעצמו מוראת מעקלות מעוס דסת כפטי זכור אר
אשר עשה לך עמלק ואתה עקף ונעב ולא יחא אלהים הייט
על היית זכור מעקלות ועל עין זה בא עמלק דסת
כפטי מעקלות כתי כפטי כתי ויהיט דסת כתי

במעל ממונ מרמה תועבת יי ואבן שלמה
כענו וסמוך ליה באזרון ויבא קלן כלמו עעל עין זק
באזרון וקלן עלעמולן קוס מקמיה ולא תחוט
לקראת ה' לפי שנים אט היית עומד מס היית רואה
אצל אס לא היה עמוק עומד מפני ש רב יהודה לא היה לו
לעמודי כלאמה פט טחלין והלבתה חולקין טבור לתלמיד
במקום הדב והלבתה חין חולקין לא קטיף הא יפלג ליד
רביה יקרא החילא פלג ליה רביה יקרא אי צענא
נהו רכוב סוהק ימי הוה מצא לאוסחוי מחצי דלענא
קאיום מקמיה ב יסקא מטימי חולט להמהק לא
דנחא ליה לעיפוט מנהתן ולא מי לרבינה דאמה צפן
דבא דלא חטיבא כחצ מכלבת מעוס דאענא פחא וזיא
הי מעוטן לה דהתם טעמא מעוס הלפ מינה דאענא
פחא וזיא קא מסנא תענ דהא צפן מעבת חמה חנא
על צמיס לא קייטן המותן ולא חמה דאח דא ממא
לה מפני לחמה עמיהן מפנה לא כלא
אות ויהא נב בתא דמכות קאענא קא חופין דקאיל
כמה טעמאוי ה' אינטי קיימי מקווי ספר תורה ולא
קיימי מקווי צבא רבא "אל לענא ספר תורה
ענה פא חלא ה' דתם טעמא ענה קיימי מקווי ספר
תורה ולא קיימי מקווי צבא רבא יספר תורה ענה לא
ידע חלא חקן דצבא רבא "הפן ענב עמיד

169
47

יתכן אצלנו אמות יתכן הוהות מעבד אחר ויז
 דהתם משה בבת המלכה עהו יושבן עזרות טורות וקפן
 בעצות הרעם כההו מנעה כמעה תפלין אעב
 קיוולן בחקומא רבה לילה זמן תפלין וקלבה וחין מורין
 כן יזו הוי זמן נראה נב שאינן מוקדן בעצמות וימים
 מופם כדאיתא נב סתא מערופן ועצת אומר
 ית דהיין כד עושן רב התבנה דסב לילה לחימן עצת
 הוא נטיח נעים מצבת וקלבתה כותה וסתמא לתלמודא
 נב מיה מלשן כותה דמפ מנשא כההן פמור מן
 הצבת ממוס סנת לילה והיט דוקא לז עושן והוה מצ
 לשימור מעמל נראה עי הקדע סמות בתוך עלה ויתבר
 דהוי ליטא דכב לא לא חטט כון דקלבה כד עושן וכך
 נבב דעכנות דקאז דמושבא חין חומה פתא עצת לילה
 ומסוק דקאז ארז חק מתחלטן כון דמתחיל דמושבא
 זכין דמתחלטן נמהין עוד חמהנן נבב דפוסה דבשמים
 חסידא כההן תפלין לתרומא דחישע פתה מעמעה דכב
 לעבד כן יתן חשיב עצת מלת נעה עה זמן
 נמה למד עצת חובת מלת חיא כון דכל קופסא חייבן
 בעצת אב כמות יום חייבת וכמות לילה פמור
 ועדך להעיל עצת לכל סמותו ספ יתעמק בן בלאה וכמות
 לילה פמור אפ יתעמק בופוס ולמד עמי חובת נברא
 הוא קט חמה ומחית חותו פרט לבמות לילה מעטות

יתן חשיב
 סתא נבב
 חשיב חשיב
 חשיב חשיב

באט אחת נמי הגיעא לטון דאיסור חל על איסור
פשיטא דחילוף חק באטה אחת יל כון חייבן תרתי
טחין כתיב כי אם לאו אחד על כולן ואטה אחת לא
הוק מתיבנה אילאן קרין והכי יעשה בבהתות
חזר ובא עליה עשה חלה יתיר קא חזרה
לעיל חזין איסור חלה חל על איסור זונה יל
חייבין חסן כהפא טתי עעדות אחר עעעו
חלה מעשו חזין עלן טתיקו בבת אחת כחמה
כפי אחים יחייב קתם לעלא קרות וחייב עברת
בבת אחת נכזר עעעט בטבת נחוקי לה כען חייב
טתי עעדות בטבת אחת לה קרות ייוב טבת נה
קדיה יללקי עמי נעוס לחיאל חייב וילק
הוי לאוס כבללות דתרינו הוי עעעין כמקוק ילא יחג
מתיב עקאי אחטה טהיתה טורה ועת חלה
על חתן אכלאס נמר לקה מעוס לחיאל קרעא
לא עעעדיק מעגו כון קבאה דאוק לה הע
טעל לקה לא בעל אינו לקה ואח חייב לקה
על קידושין חפ אחרו כה בעעתי קדושין וטעע
סאה התבאת ספק היא כמו טעל ולא כעל חייב
התבאת ספק בעעתי טעלת האס אעע טעתי כן
אעבר טעפיק התרו כו בעעתי טעפיק טעע כן
דמחוסר מי טה לטפיק טעעתי טעלה הפא עי טעעתי

קידושין מחוסר מצאה ולב יוחט לא התרצתם זק
עמה התראה שחין ולהט לקוט אל כחין לקה שנים
אלא במקרה בפאה מלך כרך היה מסרה תורה
כך היה טעם במסרה וישו נב כרך לקוחין חסדך
תורה מעוס יקשיב לה ילעל אמה חוס קוט ולא בעל
היננו קה להיות ללאסה אה יחוטק אלמק הקך
171 יחייב בפאה חווה וחיך עהך למחוק הגסן ללעל
מלשנה דהט חבל הויה מעמט כל יוסף היית
קידושין ול יחידה עני סוסל בפאתו מחי
הטל אל עיך לעי כרך מה להט הטוק עסקן עכן
מזכרם עפ ה יחיל יצרתו בעברה ווער
ראשו בכת יטאל ביאתו בעברה לעען פשוט
האטה איך עבו אמה ע יצרתו בעברה אלמ לעען יי
היננו הכת ע יצרתה ויחטו יצרתו בעברה ויחיל
לחובה לאה יצט לעלף הואיל ולא עיך לעי כרך
טכן יצרתו בעברה מעוס לאיכא לעי כרך פוט
הוא גה למל עכן בא מחיסור כהונה לבך קן
הוא עתמטול סאתו שאך חלה אלמ מחיסור כהונה
תעל חז לאעה בפ אלמנה דנכ נמוט ומאבי
גה ודפ פות חלל ומחזר לסוסלן בפאתו מבי
מבויק למחזר כיון טעבנה וכי מה לקח תטוב
לי מקו מלמנה ומחלל חלל לא עפן מה הוא קרא

אנן מלאי מלא כחיה לעול תקום דרעו לו מה הוא יי
כאל אף דרעו טסל ולכא לעי פדך טכין יט כדון
צב עברה יתק נמי באתן בעברה וכן קט פתי
צב מחזיר צוטתו ועעלה לעי ועב ולתי כח תות
ולכמה לעוק דפדך יהלחמנה טכין היא עצמה
מתחלת מה פרכא היא זאת תתחלה היא ציה
מקן מחלמה וול דחין חלה חלח מחיטור
כהונה כדדעו לעול ואקד לענק פסול הכת דתו
הכא מפטיח אילחן פירכא לע פרה וכן כהעל
לעב שמונ ומצה טפ לבצ טפ פסול דרע מפסול
העף לשון חלה דתו יענה לאיט לא מחיסור
כהונה משמע פטעיה באטה טנתחלה בבחיה פסולה
כומיח דבונה דסתמה סיה ועלי לשון חלה ועל
טהיתה כגירק ונתחלה וזות לב יהודה דתק דכא
שחילב דב טסל בפאתו אקד לכא איסור כהונ
למה תקטי למה ל קרא לעב שמוני ומאב טססל
בבאתן טק כמה דע מחלני ועב דכ דרע
מה לחל טכין איסור כהונה עי ועב יוכחו יתק
לע ועב לנח תפסי קידועין חל יוכח קצט שחוק
טכין טכין איט כיוב קהל וכו' קל כחיה
מפל ליה כב עקיבא לאית ליה מימר לעי ועב
הילכ לא טייד למלקה ומכשיח כיון דחין פסול טוק

כל אדם יפת תואר הוזהר לו ואל כחלמיה
מיתל לא היתה יפת תואר הוזהרת על אחר טוב
וחילוק והכח היתה צדו שלמי ולעצא בשעה
טאז מטה החיו לבם כבר באו עין המלמה ויטר
תואר אינה הוזהרת כי אם בשעת טבה כחמיה
לעל וכן מקרא אחר דרשו לאו מקרי קא
לב דהא ממשא יתק לה י יהודה לעל לאן כל אחר
מפל המקרא לפי סדרתו הטא בבקן צול
וקיפא בבקן הנוט פריעי יפת והחלמה חער תהיה
אלמה ימקן יקחו והחלמה חסודה לפי וקאר דהכ
קאז תהיה אלמה מן הרזוי להטיח לה נא אמכח
לה אלף בבקן הנוט וק דחפת לחמית קח החלמה
הילבך על לה חלמך דכננה מקרא חייזכ כבר קח
פיק בעלות מורע ישראל דכחלת משמע לפי
החלמה דרשו למר כבאת לה אייה חק צדק הרשו
הלא אין יטיבה אלף למאז בת דוד ילב
והא דכח ועל ימב על יחזרת החלמין ל וצויה
ישחל קחז אלף במעוך לה כל כען שרת געיש
מזיק מיהא דפת במילתא ופתח חל מעש מעב
שבעת ימים ללה ווס ופתח חל מעש מעש
ישחל כמו ושחטו פתח א ל מועש פתח וקח
אם תפגען אען שהיה ועבוב כמו פתח ילב

ימי מלחמה יתעייבם להיות עם ז ימים לנו זיוס
מיסתבר עתה יוטבם ינחה יקדוק כתב אהרן
ייעד במחנה לייק חייה כמ כבנות עשרה
ותעמידנה בנות עשרה כתב אהרן עשרה חמרה
כש נחלק בבית המדרש היו יושבין ועליו לפי פירוש
יבית אשתו על ימיה במחנה לייק היו כן תשוב
במילא יום הוק במחנה לייק רבויא לפי שכהן היה
סרת ימיתו לשבת מרהק ז ימים יתעייב ימים
במילא יום יום סתם שהיה יום עם שלילת ועב י
במחנה שכינה לה היה יום
בעלמא יום יום כמו שולו לרוב בערבנות שלם
תרוויח יחבלי חז חינו טחמן פתוי י
אמר לא קיימי חללען כבור לא פלע יחא פק
למורא חללען כבור למורא יחוס חטתעלה
י יחא לא חטתעלה לקח לעגן כבורה ספתך
כתיב קח איל ריע למחב לך מתנה מילא יחב
לך יחא לך יחידה לפולא חטתעלה יחלבך
פיק לרובן ישר למורא
עטמא לה טהוא עמם פיה שיינו יכול להקנותם
לרעה דרוב עממין למיתה וכמתחיל חטב ומתוך
יבד רח יקדוק הרבה יחאל מכונן לעמם חינו
ינע יתאמתו חטב טהוא מנוטב בדעתו כני

173

מי' טו יבול לענן במתנה דנתן ביה סת' רחמי לעמינה
וה' דנתן בתעסקתן יאהלות ובמאן טוחות העסק
הה הוא סמי לבד לבנה נוחל וועמיל זוקק לכוס ופטי-
מן היבוס היטן מיה דמיעילא ולא טי עשה מעשה כמון
עפעעען ומתנה דלענן זה הוי כמת גמור וה' יאה
בב' הני המבא נא והפחו זקק אוחולה נותנו יחזקת
טהוקקיים יקאלעלה בעל לאטנו אלכ בזקן עלא
הענ לעבודות וחולה שרוב הינן למיזס אלכ הענב
לעבודות ועסק שרוב עסקין עליהם לא התם מיה
טקיבל העלוק הני קורס טהיה עסק ואחר כך עשה
עסק כזקק העלוק מעס אלכ מעשה וזו עסק לא
היה יבול לעשות עליו לעמ' והוא עצמו החסק
לכנה מהו חמה פק דע' זין דעסק נולד ומקנה
ומעבד ותיב לעמ' חמה התם דאמירתו לעבוד
עלמון להק' וכד' עמול פי' לבבא נבא *
במזיס עמול ל' סמולן עסק ותיב יכול לעבד ותי
ל' כן לנתן מתק פידנאו מעמע קא אס' זכור
לכד כלאה נשתתק ואז כתבו נא נשתתק ותעס
סזס טכודקין לעגין כך בודקין חונתו לעבודות
ולמתנות אלכ מידקט עסק ע' לא עמול לבי
כאין מתעמ מתנה ונ' יחזקת סמי לבל
כנה ועמ' נ' ומתעמ מתנה כנה מעב' כאין ל-

עסק ועוד יותר משתן כושנים חורב ששם והעז
והוא כתבו נא לשנת האמה בפי שחזן דכותב
בנתען וכך חמה בפי שנת המורה משהיה מעניי
אין חלוב וזיה חולבת בו נרמז ואף כתבו נא לשנת
הה אלתי כתבו ויתנו כל פסק בהבור שמה והוא מוטב
בענין והחילק הענין חיה נולה היא דוקק חיוטו בעסק
שוען את העוס חוב בפסקין ליתיה חגלום הקד
ידוע שהוא שיהן מו שהשמו היה נחש חשב שהיה
עסק ויחלון בר נחש הוא העוס פחטוב פחטוב הפ
עלמון שגלל חיה יהובלה ומשמע שיהן דוקק העוס
העלל הגב חיס אחר אכל חיה ליה חמה היו נא
חיה חן דוקק חמה ביהן ומה שיהיה הקד מעבד
חיס דאחיה חן לעבד חסידות להוט לחו כלום הוא
עדה לכה חן חסידות להוט חלום חסוב מעת
חיה חנה על פי חשבם לקחיה בשנתם לחוקח
היא דוקק חסיד לחמה לחוקח חיה חס חסו יחול
לכה חנה חן חמה חנה חסידות להוט חס חס
חיס חסוב חיה חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב
חיס חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב
חיס חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב
חיס חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב חסוב

174

Handwritten marginal notes and scribbles on the left side of the page, including a vertical line and various symbols.

שבתות השלש קדשת חכה
אין כדרך ואת חמיו לא עלג בקעה חכה לב
תעלש שית לב ההוא בועת לבשן אקרו
לעמאל מספק אול בכ
מורה עמאל כון חיכה תרת לעות
כעויה וזה היא בועת לפעך כעו
בת ילמון ממנו להו להדה יפה יטעו
לעמאל ומעט התם חיכה תר ע לעותה הכא חכ
הוא לאיכה לעותם מעוטת חיכה תרת לעותם
הכא חכה הוא לאיכה לעותם מעוטת חיכה
תרת לעותם בכערת היוטן מכמלני
לכך נקא קדסה חכה בער וקדסה עלמה כדרך העה
כפסך מקודסת היא או על אכ או על עמיה ולכח
לעמור חוקיה בזקת פשיתה על שכן חזון
כעויה חוקת פשויה עלה זמן
לכה לאק איפה
לכה לאק איפה
לכה לאק איפה

176

[The page contains several lines of text, which are extremely faint and difficult to read due to the high contrast and graininess of the scan. The text appears to be organized into paragraphs or sections, but the specific words and sentences are illegible.]

הקדו וכל בבל מושל כדוכן חמה ויהי וישמחה
שאפ חזיק חזק כען ותמה ושיחו כלבים
מהם דלדך דחיה כען לוחסין דכהונה ומועלת דחיה
כדוכן חמה חל לעוסין דעהות לחי והשתא אתא
לוחשת אפ כדכך חמה חזין מושלן מתב ומה
לוחסין תיטוק טעמא בצד העשר וצד
כדו פגז צדוע טעמא חזין העסקה ודב תענו
מתחזין באטפה ועלם וצ. ין טס וקטה דחמ וכל
כך טרלם מעלין באטפה לחמ טבבן לעטוק כדח
עמא ודח חמל דלמסח לעסה קאי וסייד כדח
באוסלן ומטקין כחמץ בענא פל יטי ודח חמיה
חמסח עלפ חמסת חמרוחמת וכן פל בעדוך
וסתם תענוק טעמא הוא כד חמץ טעמא לחמ
בקריות תיטיק טעמא חמון ומלחמ כדח חמון
כדח טעמא חמון חמון חמון חמון חמון
טעמים חמון חמון חמון חמון חמון
עמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
עמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
מאור דמה וקפלו מעמון חמון חמון חמון
וקתב חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
לחן טעמא חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון
ודבן חמון חמון חמון חמון חמון חמון חמון

ענין חזקת הרב בעל כרחיהם נהג ומה לי
מאיר למה לי לעיור סמוך מיעטא לחזקה בלתי כ
ענין כיון דחייט לעשט אס כן ספק הוא ויש לו לטהר
בתנוק סון טיין בויעת לשאל ואין ליה לחזמה
מסוטה אלו בלע ובלע אכל מיעטא כעצ הרוב אע"ל
לדין ספיקא האותה לא נמהטן לה מסוטה י"ג נה
לחזמה ל מסוטה טלח מיד בעל דיהט מסוטה
כ כגס הסדר טיעט בלתי לויחל לה ספק טעין
ואל וכתב והסדר בטקור יחל בעי לחזמה
הוא האל האספק טעין ספק טעין לא יחל לחזמה
כאן בויט בודעת לשאל כאן בויט בודעת לשאל
וכאן לדיחזמה חייט לעשט הודעה כ ספק לא היה
ויל דיה קבל חזקה על חזקה ל ספק חזקה נה
מיעטא אל אפס חזקה חזקה עם הרוב חזקה
כל מאיר לדיחזמה לעשט בראותה אל לחזמה
חזקה בדין חזקה ליה בלע ובלע ל חזקה
חזקה בדין לח חייט לעשט לדיחזמה ל חזקה
טחא חזקה חזקה טעורטין סוף זל לח חזקה
לשאל אמה סמוך מיעטא לחזקה
דמה אין סהם דעת לשאל וטעין ס חזקה
ענין בדין דעת לשאל חזקה כלא
טחא טעין ואפי' לדיחזמה סון דיה

י ער עושק קין יע כע רחוק מאלו בנפשו
ובו מן שארנו עמו בורו והלעט ממחזקו ובה ואל
אלא חף בן לתלדה חלקה בהיה יסתעד
צבאיה ירשת ואלו פניהם ירשת בעלה ירשת
ורצק כה הוא עבדן דהיינו חתני וזכר קתה
פ"י כה הוא עבדן דהיינו חתני ירשת וקן
צבא של בר בעלה ואלו ורשת בהיה דהיינו צבא
קהק נמר לעבדה וזכר אל' בת בשר לענות בעמה
עבדה ולעבד אשקתה לבעלה מקובל ולבשר
לא שטן אל' בפניהם יח דתעו כתוספתא
אטה חתמת עליהם עם שבתנים שבותם ואלו
עבדים ואלו חתמות ואלו עבד ואלו קין
מקטן שחן בוסק למעט לען ולעניה בבן
וכן עבדי עין טוב עבדו של רב
אע"ל לא שטן אל' חתמת עליהם יתעו כן
אע"ל חתמה כרב דקן בפניהם יתעו כן
על היחוד עמי מיהו בפניהם יתעו כן
אם נתחיה עם נתן ומעט ואלו עבדי כותבי
אוסן אותה לבחונה דהיינו חתם לקטנה יחוד
מרבית נחתה ואלו יהושע לוי היחוד
רב חלקן על היחוד ואין חתמה
כי יהושע חתמתו ליהושע

איתו חכמים קדים עבדו יחיד פגמית הצולע לחיה
יש קדע שולח נבאיהם בלחן בושעיה לחמון חי מה
למלגוס יעלו הנחה מתיקום שיצאתה ממנו אלמלא
בהא תלמי הילכך כונן לחול לה יצר משורר קדוב ור
לבטן מעימו כפון ילם יעם פה שרן להתחד בהיה
מלי לה התברן באחת פנו פמון למותד אורעש
אמון ועד שיקרוב צמר לבא הפלג ופז העלג כל
אחר שבאותו והא פעהם כרעו רחמי באתו מעור
הואיל יצאה ימנו למיעו פה כלל אצד ללא הי יצאה
ממנו ממנו כמנו באותו חסוד למעשה עם כל
הנשות מבטורם יללת וכי לתללה ל דרען יכ
חוקך לטעל ופז תמא חזב קחיל חסוד להתחד ע
כל מעשהו שאפדה תורה להתשוד יענה קרל רחמי
מורה מעשה דחמנא בהמא חסם כן אינמי פקד לע
מחצת מתחד חסם עם כרעו ועש חסוד
שמואל בדיעו וכי ושען דתבתו כרעו שחמי
שחודה בזמן פק מורה כבתו כלל חסוד יענ
בגפה ויל עמואל חירבבן חסוד חסוד
להת יעם פלם ולבך פיים חסודם בהחצו
שאינו מעצב שום עבדו חן קלל כרעו חסוד
חס קלבם כעמואל ולא כעש חסוד
להתר ממנו כרעו פופרם חסוד

למדין ויבא מנבא אי אינ סרד איעלן אהדה ועוד
ג איפער ל לבגול כולם ורח פל טר זקן
ע קשאים אעב סנמא ונותן תמיד עמיה ל
יהחד עמם משימט סרובל למר אעב טהיה ראוי
לקתרו... ער מעום כבעבדתהו טהה אומטוס
אינו יכול לזקר אפי הכי אסור וקה אפי
דהוקר אמיחשה יבל למי חקל אינ טס חת טיה
ח טעמקן עמיה ורתר ומה אסתו טמא חיל
וויק יבא קשאים לבוגמ כם אינו בנס מחמת
אלו קלפיו זכותו סלחדס כלום עכ
טמיל טוכה ל... טוב דאי לטון זכות
ממט כטק סעפס זוכן לעולם הזה וזין לפני לרי
זכות וקיבול סכר חללה ורעע טי אינ ר...
מלח דעל ידה זוכה דהא אמהיבמ עיקין חיי ב
מעזוב לטון בזכ ותק תלמי מילתא חל
יטא לרי מר ילפעריס קמלי יעמ ער טוב
זכות למנו טקאיד קמקום צדק ירחא יטא
לחילתא חיים את ביה חמר לרייב
לחיותי ובמכר לתי נמין ובעמיה
נה ליה יזיל לפי טמין קצבה לשכרן עמיה
לעול זתר מן קראוי
לפלוג על אבא עמין קא חת דק

ג' י"ג' י"ד' י"ה' י"ו' י"ז' י"ח' י"ט' כ'

לענף לתשואה קדם קחאל חיר סכנה עקב עמי במסורה
 וישמע עם המעוכה ועוד חזק מחזמה בעל דב
 דב במקומו של הזמה גסה נקטת במעוכה וכה עמוס
 האבן במסורה תגן ועב הכיפה והאבן חק במסורה
 תגן ורב במעוכה דוקא קאלו לאתל דרב חק בייטי סר
 חלום ועמוס פה והאבן במסורה דוק תגן חב מלאי
 סוף לכה חב עמי מעיכה תגן נפק לנח הוועטס מוכבן
 על דבמה מועטקה אחד רוכב ואחד מטה וכו' ענהס
 יחלקו מעטס לכל אחד קנה מחכה ועוד אחז התם
 אז רב יהודק פאנעט מינעק דער עמוס תרתנ דב
 ענהס חק קע וירל לנקט דב יאחי אנהא רכוב
 אהבן ומנהיג למהק מנהיג למהק מנהיג למהק
 חב ומאוקעויל לנה הא אוכא תגן דמתב דקחאל דוקא
 במסורה ולא במעוכה ועוד דעמוס מיתלפה הא "י
 במסורה תגן והתם מיתלפה לעמוס דמנהיג קני
 ל מלאיר נל אנהי עמי איתלה במעשתו למסירה
 ונתן יהודק אחיה לנח מלאיר ומעיסה קונה יקחאל מע
 יאמל ונאיר יועב קנה רכוב מועטקה ונל חלענד עמ
 עמוס דב בערה ומנהיג עשר קנה ימוקו טה
 עמוס ימערב ועוד דקא בעע בעל פני עמוס
 קנה תבע נמי לבעג פני בלעמה ונבסי דנר
 קנה דמסורה לנא יתעד דיעק חסר לנח ומעוכה

184
9

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Yiddish, appearing as a dense, dark, and highly textured block on the page. The text is illegible due to extreme contrast and noise.

Handwritten text in a cursive script, possibly Hebrew or Arabic, heavily obscured by dark ink blotches and stains. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page. The ink is very dark and dense, making the individual characters difficult to discern. The background of the paper is off-white and shows signs of age and wear.

למען יתקיימו כל מצותי אשר אצוה את בני ישראל
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את
מצוותי וישמרו את מצוותי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי
ועל כל בני ישראל יבטחו בי וישמרו את מצוותי

187
9

בכנס מעום רענונהו הוה צבב ללכות
וחיון מווען מעט וקב מעקן ללכות חיונה
יפאון וחסין עקאלן מאתך בלוען לך ואז מווען
עני העקן למתם למטה לא היה בעל מוס דהא מעט
עבעת מי העלמים ובככורות צב מווען אלחקאל
עב עבא קען מאיבהן און עול מאיבהן אב עשית
למטה רב בעל מוס יל ללא מוסתבר לעדת אתך
להט חול רכתי כהיה ומוס חיון כך לליתוי
מועד ללוח חיון העל כעהם לבון העבטות קאי לליתוי
הוקלה למועד לליתוי חל יהוון רכותא טפ לליתוי
חל דשאר לבא בקהל פסול לניט עשיות מעט רכתי
אתך ביועין לך ובן קרב כהיה חלוצה עס לליתוי ווערן
המעילין לעדוע יחלן חקל כעהם לבון חל מעשיות
קאי למאן לליתוי סומא דשאר לבון חל
מעשיות פסול לניט עשיות כהיתה צב מעת חלצה
מעשיות סומא מרתב רב יוסף פזס טב מעוקין בצב
כך כד מעוקין מעל מוס יל מעשיות ליה מעשיות
כפסול חסין חווה כהמה בצד בורר ובכד בן
סיון ובן מוכחא סיפא מעתב קאי יחלן כהעם
לויס ווערן מעשיות לכהונה בון מעשיות
מעשיות חיון קהנא כהיה ית רבב כהעם ובכד
אחר הני מעשיות מעשיות ית כהיה לבון מעשיות

אל יהינו לגון חפרוננו. צדומהקן כפרה מעתה אנש
עדין אתחפרו כבר תערה. ואם היתה אמו מעטאל
כן אפני ישיאל ולא כמו שפירשיתם ילענני הנה
נפשות אייה דקן אתחפרו ולא ישיאל חבל לגנ
מחנות צור ועדי יהתם מוית קקן יתקרב אחיק
חילן כזכ פפשות מעשני ליה מושאל חתק
וחת קכ מאי פהך לעל יתקן יקח רב יהודה
לחיתוי מעזר. הלמן לזון יפרי מועד קחתי. אל
כי מועד חיק יתלק כן חפרה מעזר לשראל סור
כנעני חזק מדעי עלך הוא יענני מקרב אחיק
חלמי מעזר פגד יעניק מקרב אחיק הוה ולק
כנעני פתח חין ומעלכ פלגתהו יעני פתח חין לב
פחוקות חיים. לפי דת ימות לבח עליה כעפד
קדם מעצירה נחח קסת לב שנתעב. לית חבל
לפתי יפני עלה חיק כן עליה על לחחר פלח מעשים
הלא. אכ הו ישיאל נמוקן. אל מעוס קקן חזק י
לבעות עלמק התדולהם. דת סתותתסר
אכ נע מאי חקכ ליה. זאין לעזר נעס חקכ לבת דת
בת ימעוס דחחמע ליה נעס אית לרעו עפיה ונהי
ככרת על חלכ לחחיקיה מילא סת כנח חלח
קדעו ימל כזרעו עפיה יהיט בתו עהך לאוק מיה
לחשיר בת בתו. חלבך נע יזכרה לחטבת מיקני

188

9

בטו ולהטויר בתבטו והקישא קזרע לזעו קמו
בבבו וכוון דלזרע הבן פסול מוכח היקישא אסן
זרעו ממש מעשתה יהיה משמע זרעו לתזרע זרעו
מעשה חין להפסק ולזרעו פסול לעולם
אליעא כען טבא עלה למט טמען עלה גזרת חוכן
וכו' בהתראה אחת מעייה דאי בשעת התראות אב
במלמטה אחת מעייה ואת כוון דבהתראה יחיד
מעייה היאך מעייה טבא חיא ומחא דק מעל למעו
אטתלמי דהוילתחיר כה הכור הוה כחמה בבתוכו
ויל כוון עקתמיל כבמה חטונה בעד כה הכ על
התראה יתלח מעל למעו חטלמי כוון דל עק
הוא עמוק בחותה עברה מעייה יהוה תהאוכ כוון
ככה אמר חכם דהו חייב מלקות חש עימות
מכא הכ ען התראה לחדן טהום אוב ה
עמי מוחלקין וטמות מוחלקין הכן חמה חייב בעשן
מוחלקין עלט עק ועק אעגלנכא חל חד קרן והכ
חמה כפ אמת ואת בבו טחט חותה ואת טע כעך
סופט טמוטס וקט כסוף פוט הנשק חמה חכ
כער מן החי וכער מן הטובה לז יודין חוט חוב אלן
אחת מטום יתר יודו כען מקרא יודו בשעה טוד
לז תאלו ואפי הו חטת כמות דהו עשן מוחל
לז מעייה אלח חיא וול ללח מע

על זה מעשה כלמי הכן שני איוב הדנו בה
לא ידע אכנס עב כה מעמנו לעוס ידע לא ידע
קודם מתן תורה חזק לנו דהתם קודם כהית עולם
ואל דהא מעשה כלמי מעשה השמים לא ידע קודם
כהית עולם אל דהתם לא איה זכר ונת התורה
המלות ילן בתורה נעשה שלם היתה ויהי ליה
על יד מתן תורה כי היתה ונת התורה היה
עש כלמי עש שבתה למטה באוני

ביום עבד יצאו
ידין סליק ככבי
ידין בעו זעב
בד קדושים ביל
בזל וזע

02594